STUDIA SYRIACA

seu

COLLECTIO DOCUMENTORUM HACTENUS INEDITORUM
EX CODICIBUS SYRIACIS

PRIMO PUBLICAVIT, LATINE VERTIT NOTISQUE ILLUSTRAVIT

IGNATIUS EPHRAEM II RAHMANI
PATRIARCHA ANTIOCHENUS
SYRORUM

TYPIS PATRIARCHALIBUS IN SEMINARIO SCHARFENSI
IN MONTE LIBANO
MCMIV

AD LECTOREM

Clariores Europae Syrologi scripta, quae ad nos usque pervenerunt, Auctorum Syrorum ex codicibus qui in celeberrimis Occidentis bibliothecis publicis asservantur, typis vulgare jamadi pollicentur. Donec felici successu coronentur conamina, quae ad tantae molis opus perficiendum absolvendumque a viris praedictis adhibentur, rati sumus interim nostris typis edere pretiosioru scripta nondum cognita, quae delitescunt in haud paucis syriacis codicibus, quos vel nobis ipsi conquisivimus, vel in privatis publicisque Orientis bibliothecis evolvimus.

Ampliora quidem opera majorisque momenti quae illa manuscripta volumina complectuntur edentur deinceps, Deo O. M. favente, in sepratis tomis ad constituenda diversa corpora pro quavis serie scriptorum.

Modo autem ad votis eruditorum virorum satisfaciendum consilium suscepimus publici juris absque mora faciendi nova breviora documenta atque excerpta ex commemoratis codicibus, eadem producentes collecta in fasciculis sibi bis vel ter in anno succedentibus, maluimusque ut in singulis fasciculis insererentur ex variis scriptoribus, observato generatim ordine chronologico, varia documenta de variis rei litterariæ syriacæ argumentis. In ampliorem porro communioremque utilitatem publicatorum documentorum exhibemus versionem latinam, cui subnctuimus perbreves adnotationes tum ad indicandos describendosque codices unde textus illi fueruut desumpti, tum ad illustrandas litteras ipsas syriacas, earundemque historiam, nec non ad designanda quædam præcipua loca quæ ad eruditionem sive sacram sive profanam magis faciunt. Huic nostræ collectioni titulum præfiximus " Studia Syriaca „.

In primo qui prodit fasciculo habes lector insignia documenta ex quibus hinc quædam complentur literariæ lacunæ, illinc corriguntur varii errores qui passim occurrunt de ætate, religiosa professione, lucubrationibus gestisque aliquorum syrorum scriptorum. In eo insuper præsens fasciculus præstat quod perhibeat parva fragmenta syriaca ethnici auctoris quæ sunt fere sola superstes supellex ex litteris syriacis paganis quæ Christi adventum præcesserunt.

Subsequentes fasciculi perutilia quoque suppeditabunt documenta

Berythi die 20 Februarii 1904

CAPUT I

Epistola quam Jacobus Hierosolymæ episcopus Quadrato in Italia (1) misit, ut ei significaret quid Tiberius Cæsar sanxerit de Judæis qui Christum crucifixerunt, ipsiusque salvificantem resurrectionem negarunt

Jacobus Hierosolymæ Episcopus Quadrato alumno probo fidelique discipulo salutem in Domino nostro.

Audivi gaudio affectus quantam, frater et fili, curam impendis pro Christi doctrina; quo alacri animo occurris iis, qui versantur in rectitudine et veritate; quo pacto disputas adversus Judæos ethnicosque, demonstrasque crucifixoribus ex libris (sacris) testimonia de Domino nostro.

Quemadmodum olim insurgebant adversus Dominum, dum signa et miracula operabatur, sic hodie nos contentione oppugnant.

Sed modo jam coram præside Pontio Pilato ipsorum perfidiam luculenter patefactam esse compertum est. Hannan, Caiphas, Benjamin et Nahmaël, populi Judæorum coriphaei, confessi sunt se præbuisse munus custodibus Christi sepulcri necnon satellitibus Aristidi atque Aetio, quibus suggerebant ut silentio præterirent quæ (oculis) viderunt, affirmarentque ea quæ minime adspexerunt. Ipsi quoque custodes idem hoc confessi sunt, se scilicet recepisse munus, ne declararent Dominum nostrum vere de mortuis resurrexisse.

Quibus de rebus Pilatus factus certior jussit ut adducti illi in facinorosorum hominum carcerem conjicerentur.

Porro cum ille vices ageret domini nostri Cæsaris, exarata epistola, ipsi Cæsari retulit quæ Judæi sunt perpetrati in Christum, Jesum. Quoniam vero vehementer perterrebatur cum audiret ab iisdem verba quibus coram ipso asserebant, hunc nempe Jesum esse regem Judæorum, haec quoque illis litteris consignavit. Quid ea de re jusserit Cæsar, nesciunt Judæi.

Tibi autem, frater, curandum est ut inquiras mihique nunties quid Cæsar, qui apud vos est, de Judæis sanxerit, diligenter scripto me de hoc instruens.

Epistolæ quam es mihi missurus exemplar, unum in ecclesia (2) Ephesi relinque, alterum in ecclesia Antiochiae, apud Marcum evangelistam.

---

(1) In codice ex amanuensis ignorantia erronee additur post ܐܝܛܠܝܐ vox ܡܕܝܢܬܐ (urbs)

(2) In versione armena additur " apud Joannem filium Zebedei,

Saul vero qui dictus est [ܒ] Paulus jam est Thessalonicae. Equidem talia scripsi ut ab externis dignoscantur Judaeorum doli ea ratione qua nobis sunt cogniti. Phlippus autem, Senicus, Justus, Levi et Aphre (1) celebres Judaeorum legisperiti ad me accedentes in Christum crediderunt, susceperuntque baptisma, jamque adversus filios suae gentis disputant,

Summus autem illorum sacerdos Gamaliel neque negat Christum, uti populus suus, neque illum, sicuti nos, aperte confitetur; verumtamen renuit audire vel admittere dicta illorum, qui nobis crimina moliuntur, et tranquille silentium servat, praecipue a quo vidit Dominum nostrum in coelos ad Patrem ascendisse, ipsiusque praedicationem per universum orbem esse transgressam, ita ut cuncti Ipsum cum glorioso Patre Spirituque divinitatis ejus adorent, et eamdem insuper praedicationem vitam omnibus dispensare et elargiri credentibus in ipsum per mysterium corporis et sanguinis quod nobis dedit.

En ex Judaeorum gente exciderunt cessaruntque sacrificia; neque valent ipsorum sacerdotes et Levitæ, more suo pristino, sacrificia offerre, quum sacerdotium ab ipsis sublatum nobis concesserit Deus, qui promisit se esse nobiscum usque ad consummationem mundi. Salutem plurimam exhibe Nicanori, Parmenae Onesiphoro cunctisque ecclesiis quæ ibi sunt.

Salutat te ecclesia Hierosolymæ desolatæ, cujus filii aucti sunt. Attendo iis quae tibi frater scripsi responsum.

CAPUT II

[ܐ] De Paulo Apostolo

N. I

Paulus Apostolus ex Tarso erat ex tribu Benjamin (2) de secta Pharisaeorum. Post susceptum ab Hanania baptisma, Plurimas regiones majoresque civitates prædicatione collustravit, proque nomine Christi discrimina haud exigua adiit sustulitque. Demum Romam se contulit ad Petrum. Cum porro (Apostoli inter se) orbem terrarum dividerent, gentes contigerunt sorte Paulo, Petro autem Judœorum populus. Jamvero permultos uterque ad veritatem Christi pertraxerunt: Unde jussit Nero ut acerbis ictibus ambo illi interimeren-

(1) In versione armena additur: " et Judas „

(2) Apud Salomonem Bassorensem habetur " ex tribu Ephraim „

tur. Petrus quidem postulavit ut crucifigeretur inverso capite, ut tali ratione exhiberetur osculans calces sui crucifixi Magistri

Egressi ut interficerentur, sacerdotii manus impositionem suis discipulis tradiderunt, Petrus Marco, Paulus Lucae.

Postquam crucifixus fuerit Petrus, et Paulus interemtus cum plurimis discipulis, Lucas et Marcus noctu egressi ipsorum corpora in Urbem intulerunt. Periit autem caput Pauli inter occisorum cadavera neque reperiebatur.

Multum post tempus pastor quidam transiens per locum, ubi occisi subjacebant, invenit caput ejus (i. e. Pauli), quod extremitati baculi infixum statuit erectum prope septum ovilis sui. Nocte dein ignem succendi desuper animadvertens perrexit ad certiorem faciendum hac de re Xystum episcopum et clerum, qui agnoverunt caput illud esse revera Pauli. Xystus nihilominus inquit: vigilias precesque totam per noctem instituamus, atque extrahamus (ex urna) corpus ponamusque caput (repertum) penes pedes ejus, si caput se movens conjungatur cervici, fatendum erit Pauli esse.

Quae cum præstiterint, corpus ipsum se convertens capiti ita se junxit ut vertebra ne fere ullatenus dissecta fuisse viderentur. Qui hæc adspiciebant stupefacti Deum collaudarunt.

A vocatione sua usque ad vitæ finem computantur triginta quinque anni. Triginta quidem et unius anni spatio loca innumera perlustravit, duobus annis in Cesareæ carcere, tandem alteris duobus Romæ degit. Martyrium autem subiit anno trigesimo sexto post Salvatoris nostri passionem.

Ecce autem in magnificis Imperii ædibus Romæ maximo cum honore reconditus est, singulisque annis die vigesima nona Julii ipsius memoriam peragimus.

[•] N. 2

Prologus libri Pauli Apostoli initio præfigendus

Cum admirer, venerabilis pater, studium tuum discendi atque persistentem tuum amorem, obsequens obediensque animum ad angustam arctamque viam narrationis elucubrandæ cogo, ut prologum præfigendum initio Pauli scripturæ conficiam. Suscepi super me onus meas vires antecellens ob timorem inobedientiæ, cum didicerim ex proverbiis filium inobedientem perditioni tradendum, obedientem vero extra perditionem constitutum esse.

Præsto autem mihi sint tuæ orationes, quæ me, veluti remi impellentes aut mihi alas addentes, vehant usque ad Deum.

Qua ratione magnus ille Moyses olim manus pandens Israel in castris constitutum adjuvabat, ita et ego (subsidio tuæ orationis) a spiritibus aërem occupantibus bellumque moventibus liberabor, ducamque pacate dicendi artis navim ad portum pacis.

Incipiam itaque rem exponere prouti est. Paulus Apostolus fuit natione hebraeus, de tribu Benjamin ex Pharisaeorum secta. A Gamaliele doctore fideli imbutus fuit lege Moysis. Idem praeterea incolebat Tarsum praecipuam civitatem Ciliciae, impetebatque Dei ecclesias persecutione atque praedatione. Exhinc praesens adstitit Stephani apostoli et martyris cædi, cui et particeps factus est, onus suscipiens custodiendi indumenta eorum, qui illum lapidabant, ut impelleret omnes ad coniiciendas suas manus in eundem occidendum. Primus inter tumultum exagitantes ille apparebat pertinaciter ubique locorum expetens delendos esse sequaces praedicationis timoris Dei. Permulta eaque gravia adversus ecclesiam moliebatur, ipsiusque furor modum excedebat, cum sic præsertim reputaret se attestari timorem Dei magnaque præstare, ut idem in sua epistola fatetur.

Lucas autem in secundo libro refert ipsum, non modo, uti alii plerique Judaei, odisse prædicationem veritatis ab illaque abhoruisse, quinimo furorem nimium vehementem præ reliquo populo adversum eandem perhibuisse. Cum dein animadverterit praedicationem jam refulgere, verbumque veritatis incrementa obtinere præ religione judaica, angore affectus est, putansque maximam esse jacturam, nisi aboleretur doctrina illa, multam operam curamque adhibuit adversus ecclesiae filios animo eosdem [?] a veritate divellendi aut . . . (1) in carcere Cesareae. Insuper duo anni quos degit Romae, quibus decem addendi sunt, ita ut a sua vocatione usque ad exitum numerentur anni tirginta quinque.

Ne quis porro me arguens repudiet haec, quae contigerunt post exaratum act. apost. librum, propterea quod Lucas illa nequaquam suo scripto consignaverit, quaeratur rationabiliter ab isto: admittisne, dilecte, tempora quae post act. apostolorum librum? et ille ait: ostende Lucam narrantem martyrium Pauli. Ego vero ei respondeo, si vitam quam Paulus transegit duobus annis Romae fuisset Lucas mensus, retulissetque historiam ejusdem martyrii, investigatio nulla fieret de eventibus: quoniam autem Lucas de martyrio, quod multo tempore post scripturam illam contigit, minime scripserit, quae Eusebius de temporibus scripsit retulitque, animo consentienti libenter, dilecte, admitte. Christ isiquidem discipuli suscipientes cum persuasione et fide in suam aliorumque aedificationem traditiones doctrinasque Patrum, haeredes fiunt regni caelorum.

(1) Excidit unum folium ex manuscripto syriaco.

Martyrium Pauli Apostoli per Neronem quod evenit Romae

Sub Nerone Caesare Romanorum subiit Romae martyrium Saulus apostolus, cui caput fuit gladio amputatum. Certamen gloriosum certavit sanctus apostolus Romae die vigesima nona Julii anno sexagesimo nono Salvatoris nostri Jesu Christi adventus.

Ab anno ergo quo martyrio coronatus fuit usque ad Alexandri Macedonis annum 810, in quo hic liber fuit primo ex Graeco in Syriacum conversus, enumerantur anni quadringenti triginta sex. Accurate exhibui tempus Pauli martyrii.

[ܘ] CAPUT III

Sacerdotii in orbem terrarum transmissio per manus impositionem a singulis beatis apostolis.

Hierosolyma : susceperunt primo apostolicam sacerdotii manus impositionem Hierosolyma et universa Palæstina Samaritanorum Philistinorumque, regio Arabum, Phœniciorum Caesareæque incolæ ab apostolo Jacobo, qui magister et rector fuit ecclesiæ apostolorum quæ condita fuit in Sion: ipse est frater Domini.

Alexandria : suscepit apostolicam sacerdotii manus impositionem Alexandria, Thebais, Aegyptus interior et universa provincia Pelusii usque ad Indorum fines a Marco Evangelista, et in ecclesia quam ibidem ædificavit fuit magister et rector, atque in eadem ministerio sacerdotii perfunctus est. Est autem unus ex septuaginta Domini discipulis.

India : apostolicam sacerdotii manus impositionem suscepit universa India cum finitimis regionibus usque ad alterum mare a Thoma uno ex duodecim, qui rector et magister fuit in ecclesia quam ibidem ædificavit.

Antiochia : suscepit apostolicam sacerdotii manus impositionem Antiochia necnon Syria, Cilicia, Galatia usque ad Pontum a Simeone Petro, qui ibidem posuit fundamentum ecclesiæ, in qua sacerdotali ministerio est perfunctus usque ad diem qua Romam petiit propter Simeonem magum, qui magicis artificiis Romanos decipiebat.

Roma : apostolicam sacerdotii manus impositionem suscepit Roma, necnon Italia universa, Hispania, Britania, Gallia (1) cum ceteris locis finitimis a Si-

(1) Pro [illegible] legendum est [illegible]

meone Cepha, qui ex Antiochia venit (Romam) fuitque magister et rector in ecclesia, quam ibidem exstruxit.

Ephesus : apostolicam sacerdotii manus impositionem suscepit Ephesus, necnon Thessalonica, Asia, tota provincia Corinthorum et tota Achaia cum finitimis locis a Joanne Evangelista, qui recubuit super pectus Domini, quique ibidem ædificavit ecclesiam, quam rexit ministerio fungens.

Nicœa : suscepit sacerdotii apostolicam manus impositionem Nicœa necnon Nicomedia, universa terra Bithyniæ, Gothia cum finitimis regionibus ab Andrea apostolo fratre Simeonis Cephæ, qui fuit magister et rector in ecclesia, quam ibi condidit et in quâ ministravit.

Byzantium : suscepit apostolicam sacerdotii manus impositionem Byzantium, necnon Thracia et universa regio finitima usque ad flumen magnum (Danubium) quod separat regionem barbarorum a Luca apostolo uno ex septuaginta, qui ibi ædificavit ecclesiam, in qua sacerdotali ministerio gubernioque perfunctus est.

Edessa : suscepit apostolicam manus impositionem Edessa et universæ terræ adjacentes, australis regio, necnon regio quæ ad fines Mesopotamiæ est, ab Adai [1] apostolo uno ex septuaginta qui ibidem ministravit, ædificavitque ecclesiam, in quâ sacerdotali ministerio gubernioque perfunctus est.

Persia : suscepit apostolicam manus impositionem terra Persidis et Assyriæ necnon Armeni, Medii incolæque regionum finitimarum Babilonis Huzitarum et Geliorum usque ad ora Indiæ et Gog et Magog aliæque regiones undequaque ab Agai confectore vestium sericarum Abgari regis, atque discipulo Adai apostoli.

Ceteri autem socii alii nempe apostoli perrexerunt in remotas barbarorum terras transibantque ab uno in alium locum discipulos instituentes, et postquam in iisdem locis ministrarunt, ex hoc mundo migrarunt.

[—] CAPUT IV
N. 1

Splendidi symboli, qui, menti sanae suadent mysterium adorandae Trinitatis, auctore s. Ephraemo Cithara Spiritus Sancti.

Mens mea intuetur unum, qui trinus est, cum sit unus, quique unus est cum sit trinus.

Intuetur sotem, qui suo globo praesefert imaginem Patris in sua essentia; habet et radium sibi perpetuo inhaerentem qui tamen se inclinans descendit ad nos, sicuti Filius ex sinu Patris ad nos immissus descendit, quin recesserit a Patre; habet et suae naturae consubstantialem calorem, quin tamen ipse calor dicatur sol vel cognominetur radius; sicuti et Spiritus Sanctus, qui ex Patre est, neque Patris nomine nuncupatur neque Filii, quemadmodum neque solis calor vocatur radii frater filiusve solis; ita Spiritus Sanctus non est filius Patris neque filius Filii, uti osores blasphemant.

Globus solaris dicitur simpliciter sol, sicut pater recte Pater appellatur, et radius manifeste praesefert imaginem Filii, atque Spiritus splendide præfiguratur per calorem. Globus autem solis, calor et radius, hi tres, vocantur uno nomine sol et nullum fuit tempus quo unus ex hisce tribus praecesserit socium. Simili ratione de divina essentia agentes, dicimus nullum existere initium neque Patri in suâ paternitate neque Filio in suâ generatione passiva neque Spiritui Sancto in sua processione.

Symbolus Trinitatis animadvertitur quoque in igne, videlicet ignis flamma est tamquam Patris paternitas, splendor sicuti Filii filiatio, calor autem naturalis veluti processio Spiritus Sancti.

Alio et modo: Pater benedictus est ut radix benedicta arboris, Filius sicut jucundus arboris fructus, Spiritus, est ejusdem odor et vis.

Adumbratur et Trinitate trinitate qua praedita est anima : videlicet intellectus Patrem adum adumbrat, verbum Filium, Spiritus Spiritum Sanctum.

Sufficiant hæc ad christiani fidem confimandam.

[ꝯ] N. 2

Monita sancti Ephræmi ordine alphabetico disposita

Abram ex operibus fuit justificatus suis; cautus itaque, frater, esto in custodienda vera doctrina, quam a magistris discis tuis. Nihil antiquius habeas quam assiduam obtemperationem.

Incedens per forum, tuos passus modera et compositum castumque tene intuitum tuum. Ne quid comedas per forum, ne ignominia afficiatur monasticus institutus, cui addictus es.

Elige doctrinam acquirendam: tali ratione enim maximum honorem patribus, moderatoribus, spectatoribusque tuis comparabis; fratres autem tui exinde utilitatem capient, sodalesque sequentur normam rectitudinis tuæ. Doctrinam cœlestem præ auro optimo, lapidibus pretiosis, gemmis præclaris et smaragdis exquire. Cura præcipue ante quamvis rem tueri veritatem.

Esto in bonum exemplum fratribus sodalibusque tuis: in quovis negotio perhibe te addictum, obedientem atque sedulum in addiscendo.

In quovis suscepto mandato, dic quod tibi mandatum fuit dicere, nihil immutans, ne quid ægrefacias te mittentibus; tuque etiam angustiaberis. Neque iis, quæ dicenda commendata fuerunt tibi adiicias vel illis detrahas.

Perpoli juvenilem tuam mentem, et accede ad eruditionem animo integro: ea ratione evades dignus doctrina, tuique magistri te doctrina imbuent, peritusque, uti illi, eris.

Purifica te a cunctis juventutis tuæ consuetudinibus, proculque a te repelle mores adolescentis vitæ, et sic tibimet adipisceris ea quæ utilia sunt.

Bonum est tibi quod in timore tuorum præceptorum fueris educatus, quodque humilis, verecundus modestusque adoleveris, neque sis disciplinæ expers.

Decora est juventas, quam qui admiratur collaudat, cuique ipse Creator benedicit.

Corrige primæ juventutis habitus, ne isti invalescentes te opprimant: studiose cura, ne novi pristinis adiiciantur.

Ne te tædeat vitio resistere: si cupiditati indulges, vix maximo cum labore consequeris ea quæ animam tuentur.

Si jactatores invalescentes in te tanquam in puerum insurgunt, confuge ad Conditoris arcem, et ibi [⌣] consistens illos confunde.

Mala opera hominum sunt veluti ignis devorans, infinitaque est pravitas eorumdem.

Spera in liberationem Illius ad cujus arcem confugeris, exemploque filii Jesse dicito: " doce me Domine viam mandatorum tuorum et illa servabo. „ Et " quam dilexi legem tuam, quæ tota die est meditatio mea. „ (ps. CXVIII 37 et 33)

Exercita animam tuam sacris canticis, et veluti avis laqueum venatoris effugies. Eripe tuos pedes a dolosi laqueis, legem Domini die nocteque meditando.

Venator tuus est assiduus astutusque: adest tamen Divinus Opifex, qui ab ipsius nodis te immunem servare valet.

In tuum adjutorium invoca Deum, qui te rectitudinis sectatorem efficiet

Redde benignum Deum erga te, orationi vacans sine ulla reprehensione neque loquendo neque ludendo neque ridendo, ne tandem pœnam incurras.

Lauda Deum, qui te effecit dignum instituto monastico. Ora pro institutoribus, qui insudarunt in te erudiendo, nec non pro parentibus qui te doctrina erudiendum obtulerunt eis.

Domini jusjurandum apud te sit maximo in honore præ ceteris, quæ ore profers. Inter fratres sodalesque ne dicas nisi: ita est, crede, minime ita, prorsus ita est: tali ratione coram Deo et ab hominibus honoraberis.

N. 3

[ܠ] Sancti Ehpræmi carmen adversus Bardaisanum

Unus est Ens, qui intime se noscit seque intuetur, qui in se est atque ad extra progreditur. Laus ipsius nomini.

Est ille Ens, qui, sua voluntate, ubique locorum est, arcanus et manifestus, revelatus et absconditus, sursum et deorsum est.

Se demittens deorsum conjungitur, sua gratia, inferioribus; sua essentia uti et sua gloria altissimus excelsusque est, extolliturque supra excelsos. Promptitudinem suam hinc potest cohibere, minus celerem eam reddens, illinc a cunctatione sua desistens apparet promptus.

Cum Ipse sit ante omnia, post omnia atque in medio omnium, similis fit mari in quo creaturæ omnigenæ agitantur.

Qua ratione aquæ insequuntur pisces dum illi quaqueversus se movent, similiter Deus rebus creatis adest.

Sicut aquæ circumdant undique pisces, ita et Conditor singula creata magna atque exigua.

Quemadmodum immersi reperiuntur in aquis pisces, ita altitudo et profunditas, longinquitas et proximitas cum suis incolis obruuntur in Deo.

Sicuti aquae occurrunt pisci quo is se vertit, ita Deus obviam fit cuique qua in via ille incedit. Quemadmodum aquæ concomitantur omnes pisces in suis flexibus, Deus quoque adest singulis hominibus, intueturque opera eorumdem.

Si homines a terra quae ipsis veluti sedes est nullatenus possunt se abstrahere, multo minus poterit quis a Deo, qui cunctis praesens est, recedere.

Immixtus est Deus cunctis rebus a se creatis ubique locorum, uti anima immixta est corpori et lux oculis.

Nemo a sua anima, quae ipsius informat corpus, se divellere potest, neque se abscondere valet a Deo, cui ipse inhaeret.

Quemadmodum aquae circumdant piscem qui involvitur in ipsis, ita naturae omnes creatae in Deo moventur.

Divinus Ens qui immiscetur aëri, te quoque una cum tuo spiramine penetrat; cumque sit luci conjunctus in tuos oculos per intuitum introducitur.

Tuo est Deus quoque unitus spiritui, te prouti es, introspiscit, tuam inhabitat animam, neque ipsum fugit quidquid in corde tuo delitescit.

Quemadmodum intellectus (in homine) praecedit corpus ad loca percurrenda, ita divina essentia penitus praecognoscit tuam animam antequam tu illam scrutaris.

Quemadmodum cogitatio operationem praecedit, ita divina intelligentia antecedenter praecognoscit quidquid cogitaris.

In comparatione divinae essentiae subtilitatis cum tua anima, haec quasi res corporea dicenda est, spiritusque tuus reputandus veluti creatura sensibilis. Ille qui creavit te est quasi anima tuae animae spiritusque tui spiritus.

Ipse remotus est (infinite) a cunctis et cum hominum cunctis immiscetur, omniaque complet sua manifestatione : magnum est ejus nomen, essentiaque ipsius est admiranda, abscondita atque prorsus imperscrutabilis.

Hic est ille Ens, de cujus essentia nemo disceptare valet; est illa virtus, cujus profunditas est ineffabilis, cuique nullus ens ex visibilibus [حد] invisibilibusque aequiparari potest. Hic est ille Ens, qui ex nihilo omne quod est creavit constituitque.

Dixit Deus fiat lux; agnosce eam itaque esse creaturam; fecit tenebras, factaque est nox; agnosce illam esse effectum.

Deus est qui in lapidibus ignem atque in petris latentes aquas creavit; virtus quae eos ex nihilo suscitat una eademque est.

Neque in terra velut in receptaculo asservatur hodie ignis, quin imo ex silice quotidie elicitur.

Deus est qui ignis producendi dedit potestatem homini, qui pro libito scintillam elicit exstinguitque: increpa ergo pertinaces.

Ex ligni limatura exardet ignis late per silvam, flammaque invalescens illam comburit, donec tandem in cineres resolvatur.

Si ignem aquamque autumas divinitates esse, minime vero creaturas, eosdemque terram praecedere facis, dic quo in loco ipsorum radices reconditae delitescebant ?

Qui suam vult perdere salutem os patefacit ad disserendum de cunctis rebus; qui suam odit animam, Deum ipsum limitibus circumscribere audet.

Qui in iis, quae supereminent exceduntque intellectum, sapiens esse vult, vehementer ille errat, dum enim cupit proferre quae jucunditatem afferunt, ad impietatem devenit. Proh Bardaisane cujus intellectus tumultuat, quemadmodum et ipsius cognomentum indicat tumultum aquarum.

N. 4

Sancti Ephraemi hymnus de semetipso ad tonum: Descendite fratres obsignati

Responsorium: Laus tibi, Domine, qui tuos athletas corroboras.

Natura cibum exposcente, a manducando abstinui, famemque saepenumero sum expertus, ut felicitatem jejunantibus servatam promererem.

Natura ex limo confecta aquam potandam requirebat; ego vero illam siti arescere reliqui, ut in paradisum perveniens ejusdem rore recrearetur.

Stimulis naturae magis in dies magisque invalescentibus, juventutis senectutisque meae in finem usque dies unum post alium subripere quaesivi.

Mane siquidem mihi fingebam ad vesperas me de vita migraturum, ideoque tanquam ille qui jam jam moritur, assiduam operam navabam totam per diem.

Cum advesperasceret, cogitabam animo me minime futurum usque ad matutinum advenientis diei, subindeque sedulus in oratione persolvenda diluculum usque.

Corpus cum somnum, quo indigebat, expeteret, blanditiis alliciebam, proposita beatitudine, quam Dominus pollicitus est vigilantibus.

Me Christo constitui in ecclesiam, in qua thus atque aromata opera membrorum meorum, ipsi obtuli.

Mens mea fuit ara, voluntasque sacerdos, atque me ipsum veluti in agnum insontem immolavi [[illegible]] in sacrificium.

Quum in baptismo fuerim semel oleo Spiritus Sancti perunctus, diligenter cavi ne me ullo unguento ungerem.

Cum aquis, quae in cruce ex latere Domini fluxerunt, jam fuerim ablutus magnopere effugi balneas adeundas.

Cum suscipiebam ignem sacrificii (altaris), supplex orabam ut combureret lolia spinetumque membrorum meorum.

Flammam ignis, qui ardet in meis membris, extinxit Dei sanguis, impedivitque ne memetipsum illa ureret.

Corpus Dei quod suscepi in sanctuario me servavit immunem incolumemque a laesionibus illius qui adversus me pugnat.

Vespere singula mea membra Trinitatis Nominibis obsigno, ne diabolus adveniens meam virginitatem auferat.

Gloria ab omnibus tibi Trine in virtute, qui roborasti meam senectutem longos per annos in agone.

A juventute usque ad senectutem tuli, Domine, jugum tuum hilarique quotidie animo operam indesinentem navi usque ad finem.

Molestiam famis egregie vici, te contemplans inter latrones pro me fel gustantem. Sitis angorem tanquam nihil reputavi, ex eo quod te pro me in cruce acetum in hyssopo haurientem vidi.

Prae jejunio pervigilationeque vultus meus expalluit, ut resurrectionis die, sicuti Moyses propheta, te et ego adspiciens resplendescam.

Cum te perspexerim nudum ligno crucis affigi, cilicium mihi in vestem suscepi et spe tua fretus adventum tuum exspecto.

Sprevi cibos contempsique merum quoniam convivium tui regni, o Coelestis Sponse, coram me depictum contemplor.

[ܗ] CAPUT V

De Isaaco Edesseno doctore

N. 1 de Tribus Isaacis

Ejusdem Jacobi episcopi Edesseni ad Joannem Stylitam epistola, in qua respondetur ad sequentia ipsius quæsita:

Cum fraternitas tua optaverit, ut sicuti alimentum spirituale primo loco apponeretur hoc, quaenam nempe sit causa ob quam dixit Deus ad Abraham quod semen tuum subiicietur servituti in terra aliena (gen. xv, 13)

Num ante Moysem habebatur liber scriptus...

Quid est quod dixit Deus ad satanam de Job....

An Jonas propheta fuerit viduae filius, quem suscitavit Elias propheta...

De Abdia propheta....

De Sarvia et Abigal, matre Amasae filii Jether, et de fratribus David...

Quaenam, fuerit prima lingua ...

Qnaenam sunt tria millia proverbiorum et mille et quinque cantici Salomonis....

De decem justis Sodomae ...

Quot sunt scriptores nomine Isaaci, necnon de avi, quae concinebat "qui crucifixus es pro nobis „

Uti a senioribus, qui me praecesserunt, didici, tres nomine Isaaci claruerunt qui syriace i. e. aramaice scripserunt: duo quidem orthodoxi, tertius vero haereticus seu Chalcedonensis.

Prior, oriundus ex Amida, fuit discipulus S. Ephraemi, cum Amidæ commoraretur. Hic tempore Arcadii Romam petiit causa videndi Capitolium quod tunc fuit inauguratum. Exinde redux Byzantium venit breveque per tempus ibi in solitudinem secessit, deinque in carcerem fuit conjectus. Postea in Amidam regressus, ibi presbyteri munere functus est in illius urbis ecclesia.

[ܗܘ] Alter qui et fuit presbyter ecclesiæ Edessæ, tempore Leonis Imperatoris vivebat. Venit autem Antiochiam sub Petro Fullone, cum hæretici Nestoriani agitarent contentiones tumultusque adversus appendicem "qui crucifixus est pro nobis„. Isaac vero tunc animadvertit in foro civitatis virum fidelem ex Mediani-

tis manu gerentem avem psittacum, quae exercitatione didicerat concinere trysagium cum appendice " qui crucifixus es pro nobis„ . Cum itaque illum orthodoxum virum videret, adstante maxima turba populi inducentem avem ut trysagium caneret cum appendice "qui crucifixus es pro nobis„ Nestorianos obstinatos confundendi causa, extemplo et ille suo idiomate aramaico carmen composuit de iis quae audivit ab avi ad hæreticos contensiosos et temerarios profligandos.

Tertius tandem Isaac et ipse ex Edessæ ecclesia fuit. Initio autem sub Paulo episcopo orthodoxus erat, et orthodoxe scribebat; deinde, constituto a Chalcedonensibus in Episcopum Edessenum Asclepiade, qui haeresim nestorianam introduxit in urbem Edessæ, factus est et ipse Nestorianus, incepitque scribere tractatus juxta placita illorum quos secutus est, illudens Christo ut hominibus placeret.

[ܒ] N. 2

Complementum carminis S. Isaaci doctoris de fide, cujus initium: Etiamsi, Domine, audacia est. (1)

Cœci enim in via decumbentes clarius vident quam stulti. Illi corporali; hi cœcitate spirituali laborant. Illi clamant : fili David miserere nostri, quoniam luce orbati sumus; hi autem, qui oculos habent, quin tamen videant, nullatenus profitentur eum esse filium David. Cœci, qui persuasione intima eum agnoverunt, adepti sunt clarum lumen oculorum. Ex quo ipsum nomine, quod eum decebat, invocarunt, fuerunt ab eodem sanati, luce obtenta. Clamarunt sine intermissione: fili David miserere nostri, veriatem proclamantes. Est enim filius David et dominus David, filius quidem quoad corpus, dominus quoad spiritum.

Qui ejusdem gratiae oeconomiam negant, ab ipso Satana redarguuntur, qui hoc sub respectu iis melior est, cum nullatenus negaverit ipsius corpus, quique corpore eundem indutum animadvertens, propiusque accedens ipsum odoratus est, ratusve eundem hominem esse cum eo pugnavit ingens praelium committens. Manu ipsum tenens attigit carnem, palpansque novit eumdem corporeum esse.

Certavit, reputans se illum, cum corporeus videretur victurum. Cum autem dignoverit se de ipso nequaquam triumphare posse, incepit dissere de regno. Nisi ipsius humanitatem vidisset, nullomodo pugnam commisisset.

(1) Cf. Bickell s. Isaaci opera t. I p. 48.

Corpus humanum adspiciens ratus est se ipsum, uti ceteros permultos, victurum. Postquam vero ipsius virtutem exploraverit probaveritque, subiit ei cogitatio, illum Deum esse; proindeque ipsi dixit: si Deus es: fac ex lapidibus panem. Cui ille respondit: noli tentare dominum tuum, neque te, satana exaltare. Deus qui fuit jussus vicit in corpore infirmo satanam jubentem, qui corporeos plurimos vicerat. Si in pugna divinitas (sola) vicisset satanam, quodnam exinde emolumentum assecutus fuisset reus? et quidnam retulisset spiritualis? Nisi ille ipse qui ceciderat surrexisset et qui procuberat erectus fuisset, quænam utilitas inde emersisset reo, etiamsi quotidie satanas profligatur? Si Dominus minime in corpore illum profligasset, quamnam opem exinde Adam obtinuisset? Quis ignorat lucem cum tenebris quavis hora pugnare, illasque ab invicem fugari seque alterutras superare.

Si Deus me vincere facit, victoria non est mea; si corona alterius est, caput meum fit expers diadematis; si satanas per corpus minime vincitur [ܠܐ] nequaquam victoria, nostra est; si Dominus minime in corpore triumphavit, nullum nobis attulit fructum ipsius certamen. Diabolus, qui cum ipso congressus est, condemnet illum qui negat spiritum; qui sine corpore est, habuisse certamen cum corpore. Nos autem, fratres, dicamus ei : benedicta tua natura, quae corpus nostrum induta est, confiteamurque Patri,qui ipsum misit et Spiritui Sancto. Qoniam vero scriptis meis pinxi imaginem tuam, pinge et tu gloriam tuam super resurrectionem meam; et quoniam credidi in te et in tuum corpus, videam misericordiam tuam dum in die judicii ex sepulcro resurgam.

N. 2

2. Ejusdem S. Isaaci

Rectam viam prosequar, ut ad te, Fili Regis, perveniam: in votis habeo versus scopum tuum convertere meos oculos, ne verbum meum a te deflectat. Concede mihi ut disseram de Te, Domine, quin offendam in viis ineundis tuis. Defini limitibus milliarium mihi peragrandum ne devertam; constitueque mansiones ne defatiger.

A limine Nativitatis tuæ usque ad Crucifixionem viam emetiar. Suscipe thymiamata fidei meæ, oblationemque confessionis meæ. Tua verba veritate perfusa sint veluti condimentum dictis meis, ne aberrem, uti aberrarunt scrutantes Nativitatem tuam offenderuntque, neque vager errando, sicuti negantes veritatem corporis tui extra communionem evaserunt.

Minime tuo Patre minor es, uti Ariani effutiunt, neque Patrem malum bonumve dixi sicuti dixit Marcion, neque ad instar Bardaisani Manetisque tuam negavi Resurrectionem, imo didici te esse in tuo Patre vicissimque Patrem in te esse. Tu gratia resplendes: quis ergo permutabit veritatem tuam?

Eja, dilectissimi, intueamur Codicem, qui est prototypus, videamusque quomodo penes prophetas evolvitur Domini nostri Incarnatio per assumptionem corporis. Hæresis disputando vult nostrum Dominum corpore spoliare. O inique, qui veritatem ipsius denegas! O perdite, qui recusas suscipere gratiam tibi factam! Deus suo beneplacito adsumpsit corpus sibi inhærens; et tu corpus illud ab eo removes? In utero Mariæ, in quo mansit, induit corpus; et tu illud inficiaris? Quomodo feret Deus ejusmodi blasphemiæ crimen? Suam demisit naturam usque ad creaturam suam, et ista gratiam despicit? Natura non facta induit [[illegible]] naturam factam, videlicet operam manuum suarum; induit quod suum est, ut suos liberaret, et hoc fit impervium contentioso, qui reputat rem esse prorsus difficilem, corpus fieri indumentum Domini sui. Multo revera difficilius dici deberet eundem Dominum plasmasse corpus palmis suis. Nisi autem illud plasmasset, nullatenus idem induisset. Si vero illud plasmavit, illud et induit; qui ædificium exstruit, illud et facile restaurare potest; et qui conclave constituit, illud et sine negotio inhabitare valet. Si de cœlo Eum corpus contendis induisse, quanam de causa illud terrenum dictum fuit? Si minime ex Adamo provenit idem corpus, curnam ambulavit in terra? Si nostræ naturæ minime est consors, curnam suscepit in se dolores nostros? Si nostræ naturæ minime est consors, nullo modo pati potuisset.

Si propterea quod Paulus dixerit " aliud et aliud corpus„ contentiosus extollens sese adversus Paulum movet litem, ab eodem apostolo confundatur. Pauli verba inflarunt excitaruntque superbum ut gloriaretur: ast et ejusdem Pauli verba subiiciunt ejusdem terga flagellis, humiliantque ipsum. Paulus declarat aliud esse corpus cœleste, aliud terrestre (1 Corin. xv) corpus nempe animale corpusque spirituale. O tu qui adversaris, dijudica verbum, perpendeque ejus vim: quod Paulus significare vult verbo " esse „ non de corpore Salvatoris nostri intelligendum est. Recita quæ subsequuntur et coufundere præ illis verbis quæ te, arctius quam vincula, stringunt. Ait enim: alia est cœlestis gloria, alia terrestris, ita ut stella differat a stella quoad claritatem majorem unius præ altera. Paulus dicendo " aliud „ significavit dotes quibus unum corpus ab alio differt. Nisi induerat corpus nostrum Salvator, ipsius corporis gloria nobis extranea fuisset. Hoc Paulus sua epistola intendit docere,

hominem nempe præ homine decore eminere, atque istum sese exaltando sese ostendere antecellere sodalem, dum e contra Dominus noster, ut probaret corpus suum consors esse nostri sese demissius quam quivis homo humiliavit. Audi insuper Paulum vocantem Salvatorem nostrum nomine Jesu Christi et filii hominis, corpus dein ipsius nominat velum unius Dei, qui intus est. Ne vero putares hæc dici de cœlesti corpore, audi illud quod " Jesus natus sit de Maria ex stirpe David „. Porro cujus corpus cœleste est, superflue prædicaretur ipsum ascendisse et descendisse.

Conqueramur cum Gabriele, de eo quod nempe idem angelus per Mariam terræ nuntiaverat pacem.

Eja ergo, Gabriel, expone verbis contentioso, si tamen aures audientes præbet, quodnam ad Mariam nuntium attulisti, repete videlicet verba quæ eidem direxisti. Salutationem, ait, exhibui primo Mariæ, dein ei dixi " Dominus meus tecum est „. Si porro jam indutus corpus Dominus advenerat, quomodo ex aure in sinum Virginis fuisset ingressus? Quisnam ejusdem corpus contendit fuisse spirituale, cum omnibus notum sit eumdem cum infantibus reptasse et cum pueris jocasse? Eja absolve verba tua, [[illegible]] Gabriel, forte enim saniorem ad mentem redibit contentiosus audax. Dixi, ait, eidem Virgini: Spiritus sanctus, virtusque Altissimi illabitur in te (Luca I, 35). Iamvero nequaquam in virtute Altissimi includitur corpus, cum spiritus membra nullomodo habere possit. Ubinam est ergo audax ille qui adversus Gabrielem insurgit? Alter cum altero disceptet, nosque aderimus testes. Gabriel dicit " virtus „ ille vero " corpus et virtus „ ; Gabriel " Spiritus, virtus Altissimi et Dominus meus tecum „ : tres prædicti vi pollent ad audaciam retundendam. Et tu, Thomas, quare siles? Eja profer quæ hoc de argumento dicenda habes. Et ille ait: dixit mihi, ut accedam, agnoscensque palpem manus ejus pedesque vulneraque. Gabriel autem significavit nobis virtutem, Dominum et Spiritum sanctum.

Necesse idcirco est ut desinant hæretici abuti hisce, quibus innituntur, verbis, nempe " nemo ascendit in cœlum, nisi filius hominis qui descendit „ (Joan III, 13) : tali textu gloriantur contentiosi. Ast Dominus frequenter se filium hominis dicit: " non enim, ait, venit filius hominis ad judicandum sed ad salvificandum (Luc. IX, 56. et Joan. XII, 47) et, " videte quia spiritus carnem et os non habet „. An ideo male credunt in Dominum, quia dixit: " nemo ascendit in cœlum nisi filius hominis, qui descendit? Sed et Ipsemet declaravit docuitque " natum ex carne carnem esse et natum ex spiritu spiritum esse „ (Joan. III, 6). Numquid ablata fuit divinitas propterea quod ex carne natus sit?

Adversario talia obiicienti reponimus: noli tollere Domino corpus nostrum, quemadmodum neque nos ipsius divinitatem negamus. Cum Creator noster jam corpus nostrum induerit, an adhuc contendis spiritum minime corpus induisse, eundemque mansisse sicuti erat?

Si adhuc adversarius insistens dicit, abeunte Gabriele, supervenientem virtutem habitasse in Virgine, secumque corpus adduxisse atque in ea commorasse, is prorsus Virginem beatam exhibet cohibitam in disputatione cum Gabriele, cujus verbis nullo modo consensiisset, nisi jam (Filius Dei) ingressus inhabitasset in ipsa, atque nisi ipsa sensiisset eundem nequaquam advexisse extraneum corpus. Maria mater ejus minime animadvertit ejusdem ingressum in suum sinum inhabitationemque. Si porro corpus extraneum indutus fuisset, quomodo per aurem in ipsam penetrasset? Et quomodo illum sic se penetrantem minime ipsa sensiisset?

Hæreticus undique premitur obstrictus vinculis effatorum sacrorum. Convincat eum vel ipsa computatio diei octavæ in qua nempe Christus sese legi impositæ filiis Adæ subiiciens suscepit circumcisionem. [ץ] Quorsum enim dies octava computatur, nisi ipse in duabus naturis esset? False diceretur eumdem ad nos venisse, nisi de nobis sumptum corpus induisset. Et quomodo nos in tantum inducti fuisssemus errorem, ut crederemus in eum qui decepit nos suo adventu ficto? Semet filium Josephi, filium David et filium Mariæ ipse cognominavit. Undenam ipsi cognomen nostri corporis derivaretur si corpus quod habet nostræ naturæ consors non esset? Si alienum fuit nobis ejusdem corpus, nequaquam ipse frater noster exstitisset, quin imo nos decipiendo decepisse dicendus esset, neque regnum cœlorum quod nobis promisit, neque gehenna quod sanxit ullomodo existerent. Porro si talia reputarentur commentitia, commentitia et essent omnino cuncta quæ prædicavit.

Si vel in sua Nativitate nos fefellisset, dicendum et nos fefellisse in sua doctrina promulganda, proindeque neganda esset corporum resurrectio, ita ut sors corporis nostri nihil aliud esset quam desperatio.

Confundatur hisce argumentis error, qui me cogit ut talia de Domino nostro proferam. Judica ergo, o homo sanæ mentis, quisnam sit verax, an hæreticus qui talia effutit, an potius fidelis ecclesiæ filius. Si Dominus immutatus fuit, quomodo discipuli immutationem minime animadvertissent? Ipsum videntes ambulantem super mare, formidine correpti arbitrati sunt eum fuisse transmutatum: ast ille animum eis addens clamavit " egomet sum, nolite timere„ (Joan. VI, 20). Si ais autem illum conspicientibus discipulis fuisse in monte

transfiguratum, ita ut claritas, quæ intus latebat, corpus ejusdem circumdederit, nullatenus dicendum est ibidem immutationem contigisse, cum claritas divinæ naturæ indumentum ipsius i. e. corpus circumdederit. Divinæ essentiæ splendores emicarunt in cacumine montis refulseruntque super homines. Radiis coruscanti occurrit extemplo desuper Elias. Duo apparuerunt unus e vivis, alter e mortuis, naturamque divinam adorarunt. Pro vivis adoravit Elias, quoniam redemptio jam jam adpropinquaverat, et pro mortuis Moyses prænuntians tempus resurgendi exortum jam esse. Discipuli quitalia contemplabantur, ibi esse cupiebant. Si porro immutatio ibidem contigisset, potius fuga ab iisdem discipulis captanda fuisset. Ille ipse ibi erat sine ulla immutatione qui alias clamaverat " egomet sum„. Seniores consortes ejusdem discipulorum naturæ, intuentes illam apparitionem, appetiverunt cum ipsis commorari. Si illud corpus, quod claruit, cœleste fuisset, cœlestes resuscitavisset. Qua autem de causa Moysem ipsum revocavit? Eliamque accivit? Ideo profecto ut hinc et inde suæ Incarnationis testes adduceret. Mortui et vivi corpus ejus inspexerunt. Confundatur igitur qui ipsum negat.

Multiplex est demonstratio nostra, et tamen manet hæreticus, uti erat. Undique præsto sunt veritatem comprobantia effata et nihilo secius plena errore atque duritie sunt corda blasphemantium. Si nostrum non est corpus ejus, qui mors illum interemit? Si nostra non est caro ipsius, cur cibo usus est? Curnam more nostro dormivit, insudavit, quievitque? Defessusque venit sedere prope puteum (Joan IV, 6): cœleste autem corpus minime defatigatur. Sitiens aquas ex urceo expetivit: si alterius fuisset generis ipsius corpus, [ܒܐ] nequaquam sitivisset. Peccatores, cum quibus manducavit, ipsum vocarunt hominem, cum interea uti Deum dimittentem peccata et debita illum viderent. Ad convivium tamquam homo, manducandi causa, ivit perpetravitque quæ propria sunt divinitatis, mutans in vinum aquas. Utpote invitatus, humano more, se contulit in domum Zachaei, atque uti Deus condonavit peccata eidem resipiscenti. Pascha quod Hierosolymis manducavit redarguat vesanum hæreticum. Si nequaquam fuit corporeus, curnam legem adimplevit?

Incarnatio ejus penes prophetas evolvitur, et error audet illam respuere? Mysteria recondita sunt in sacris Litteris, et hæreticus audientes Patri aures præbere recusat? David clamat dicens: hic natus est ibi (Ps. LXXXVI, 5) et Isaias: filius natus est nobis in veritate (Is. IX, 6) et ab eodem proclamatur vir dolorum infirmitatumque„ (ibid. L III, 3). Ezechiel inter animalia vidit tamquam manum hominis (Ezech. I, 8) et Michæas celebrans Ephratam " ex te,

ait, egredietur rex „ (Mich. V, 2). Abram ipsius diem vidit in agno, quo a morte ejus filius liberatus fuit. Isaias ait: et egredietur virga et flos ex radice Jesse et erit radix Jesse in signum populorum errantium (Is. XI, 1 et 10). Ejus incorporatio præfiguratur in cunctis mysteriis, atque ejusdem dies in omnibus symbolis latet. Si Patrem ait contentiosus sub figuris corporeis apparuisse, ipsæ figuræ redarguant illum, cum Pater in theophania speciem assumens præfigurare voluerit Filii incarnationem. Quovis Pater apparebat, suam essentiam sub corporea specie quam mutuabatur, manifestabat.

Si Pater itaque corporis expers sub mutuata corporea similitudine apparebat, quomodo audet contentiosus denegare incarnationem Filii, qui quoties se perhibebat, sese corpus præseferentem ostendebat? Cum Deus ipse prædilexerit corpus nostrum, quomodo hæresis respuet ipsius Domini nostri Filium? Si minime ex Maria Filius natus fuisset, ipse Pater diceretur incarnatus. Si minime ex Maria natus fuisset, curnam eadem Maria dicta est mater ipsius, dum recensebatur cum discipulis orationi vacantibus? “ Erant enim, dicitur, perseverantes in oratione cum mulieribus et Maria matre Jesu et fratribus ejus„ (Act. I, 14). Discipuli illam vocant matrem et ipse discipulos dicit filios fratresque, eosque participes efficit suæ vitæ, quin sint nati ex sua matre. Ecce extranei ipsum incarnatum fatentur, et tu ipsum a sua matre sejungis? Ipse sibi conjunctos effecit extraneos, et tu illum tamquam alienum a Maria removes? Humanitatis suæ generatæ plures recensuit patres, et Joseph ipsius cognominatur pater, cum absque semine sit natus. Quomodo tu suo filio veram matrem destituis?

Nisi carnem ex Maria induisset, tota Evangelica prædicatio prorsus irrita fuisset. Dicitur enim Deum misisse Jesum Nazarenum virum a Deo (Act. II, 22): prius dicit “ Nazarenum „ et postea “ virum a Deo „; prius patriam, in qua natus est, indicat, deinde [ܡܢ] “ virum Dei „ subdit. Præterea populus discipulos reprehendens ne prædicarent illum, dicebat, “ numquid vultis inducere super nos sanguinem hominis istius? (Act. V, 25). An cœleste corpus sanguinem in se contineat? Ecce amici et inimici ipsum dicunt hominem virumque. Si corpus nostrum nequaquam induit, quemnam Herodes occidendum petiit? Si corpus humanum minime gerebat, quomodo tempore crucifixionis ab una in aliam civitatem migrabat?

Prophetam (ait Moyses) sicut me suscitabit vobis Deus de fratribus vestris (Deut. XVIII, 15), qui corpus induet sicuti nostrum. Ne scilicet putaretis eum ab his esse alienum, postquam eum prophetam nominavit, noluit tacens silensque

in hoc consistere, sed statim addidit " sicut me „ et " ex fratribus vestris „ ne errori locus relinqueretur. Si cupis autem scire an ista de corpore Domini nostri fuerint a Moyse dicta, id exinde patet quod noster Dominus longe excelleat Moysi, cum ille sit Dominus Moysis, et Moyses sit ipsius famulus. Illa itaque verba " sicut me „ de corpore ejus dicta agnosce. Neque solus Moyses hæc dixit, sed et Simeon discipulorum princeps, miraculum patrans eadem repetens Domino nostro tribuit (Act. III, 22). Vulgo autem non ita: alius enim dicebat " nonne hic filius Josephi fabri „ qui in medio erat? (Matt. XIII, 55); alius " numquid à Nazareth aliquid boni oritur „? (Joan. I, 48). Scriptis consignata fuerunt verba illorum, qui eum adspicientes cum ipso adoleverunt, neque fas est ea celare.

Quomodo igitur blaterans hæreticus contendit ei corpus alienum confingere? Si minime induit corpus nostrum, cur eum sequimur? Si corpus quod induit, minime consors est nostri corporis, quomodo impletur benedictio, quam benedixit Deus Abrahamo? Ubinam extra ipsum inquiremus illud: benedicentur in semine tuo omnes gentes? (Gen. XXII, 18) Non enim per Isaac fuerunt benedictæ, neque per Jacobum Isaaci filium. Per Joseph autem ipsi liberi subjugati fuerunt, et post eum universus Israel in Aegypto sub servitute jacuit. Benedictio igitur Abrahamo nunciata decurrens per generationes ad Mariam volavit, et ex ea fluxit ad gentes, quæ per eamdem fuerunt benedictæ.

Rejectis itaque blasphemiis hæreticis, eja, fratres, professionem fidemque nostram ostendamus in Filium, qui ad nos deduxit divinitatem, sursumque evexit humanitatem. Ipse est qui in sola sua natura venit [[illegible]] ascenditque in corpore filiorum Adae. Ad nos venit in sua essentia, ascenditque ad Patrem in nostra natura. Ille est, cui nostra caro facta est tanquam indumentum et nostrum corpus veluti templum ipsius essentiæ. Venit expers nostræ naturæ, ascenditque secum evehens veluti primitias, nostrum corpus. Ipse est, qui se demisit sine corpore, ascenditque in corpore et spiritu, qui, cum nulla indigeret gloria, egenus factus est, ut nos salvaret. Ipse est, qui per Mariam matrem factus est caput nostræ prosapiae; quique cum sine corpore esset, sibi corpus ex Maria acquisivit, cumque Patri esset consubstantialis, factus est homo ex muliere. Ipsius incarnatio est divinitatis thesaurus, humanitasque facta est divinae essentiae habitaculum. Ipse est, qui cum unus esset, factus est duæ (naturæ) in una persona; qui cum esset Patris unigenitus, fuit unigenitus Mariae; quique cum existentiam aeternam haberet, habuit et humanitatem. Ipse est qui nos induit ex utero, neque moriendo exuit; qui cum ei inessent humanitas et divinitas, pependit

super lignum, qui se in sepulcro reclusit dieque tertia resurrexit, atque ex cujus latere lancea aperto fluxerunt sanguis et aqua. Huic ergo gratias pro collatis nobis beneficiis, pro conceptione sua et nativitate sua, pro infantia et adolescentia, pro circumcisione et baptisma, pro tentatione et miraculis, pro vita et crucifixione, pro morte et condimento ipsius corporis cum aromatibus, pro excitatione a mortuis et resurrectione ad vitam, pro apparitione discipulis et ascensione in cœlum, iterum iterumque peragamus pro hisce proque sessione a dextera Patris.

Post haec autem conticescamus quin quisque verbum proferre audeat.

N. 3
Aliud carmen ejusdem toni

O incomprehensibilis Deus, cujus majestas est imperscrutabilis, meam linguam abjectam lima, ut hominibus te praedicare valeam. O Deus, qui pro genere nostro factus es homo, inspira meam tenuem mentem ut mirabilia tua Domine eloquar.

Creasti in principio Adam in gloria ut in ea perseveraret; ast, cum, ob conculcatum violatumque mandatum abstinendi ab arbore, fuerit ille praecipitatus decidens a nobilis suae libertatis statu (ܒ݂), ruerit a sua celsitudine, in ipsumque ob gustatum fructum diabolus dominatus fuerit, eidem prostrato promisisti ad quinque dies restitutionem una cum uxore Heva in paradisum unde egressus est. Adimpleturus promissa facta, misit creator Gabrielem, ut nunciaret ejus conceptionem nativitatemque. Cum autem angelus puellam (Mariam) prope puteum invenerit, inclinato capite, ipsi ait: pax tecum, quoniam Dominus, descendens inhabitabit in te. Hæc illo dicente, descendit Deus ocius et habitavit in Deipara

Sileant sophistae, audiant sapientes intelligantque. Adveniens, ut salvaret homines, induit corpus ex filia hominum. Assumens sibi corpus humanum duplicatus est per naturam nostram susceptam. Induit corpus nostrum mansitque in nostra natura, et in ea judicabit nos in fine saeculorum. Cum eo super lignum crucis corpus nostrum ascendit depulitque ab orbe terrarum tenebras; cumque eo in sepulcrum descendit, confuditque diabolum daemonesque, cum eo deinde post gloriosam resurrectionem apparuit apostolis.

Natura Filii coelestis sibi sumpsit corpoream naturam, substititque in

duabus naturis. Confundantur haeretici, qui contra veritatem dicunt ipsum esse unam naturam, negantes alteram. Ast quamnam ex duabus naturis negant, sese alienos ipsi efficientes? Perfectus est in utraque natura cum sit Deus et homo nempe habens divinitatem et humanitatem a Deo Patre creatam.

Obmutescant ergo scrutatores, desistantque illi qui doctrinae speciem praeseferentes audent dicere unam habere naturam Dominum, vel introducunt in ipso divisionem. Qui negat ejus humanitatem, negat et divinitatem. Nostra natura ei inest et ipsius natura inest nobis. Dedit nobis quod suum est, et sumpsit quod nostrum. Duas habet naturas unus Deus, qui et est homo et Deus. Duabus naturis apparuit, visusque fuit Deus et homo. Vinum operatus est, uti Deus, jejunavit esuriitque uti homo; ad vitam revocavit Lazarum, uti Deus, sopivit dormivitque uti homo. Virtutes potentias signaque multa fecit ostendens majestatis suae fortitudinem per adjutorium suae gratiae. Ascendit in coelum cum decore in corpore quod induit ex Virgine. In eodem corpore apparebit in novissimo die, micabitque in excelsis tanquam sol. Qui credit in Domino unam naturam, confundetur in fine saeculorum, eo quod audacter sustulit Domino corpus nostrum. Nos autem credidimus credimusque duas in Deo nostro naturas, nempe naturam Dei verbi, et naturam quam suscepit de Virgine. In ambabus naturis confitentes, Domini nomen collaudamus, ipsum adoramus, eum veneramur, exaltamus honorificamusque. Ipsi pro beneficiis gratias agimus, eundemque adoramus ob redemptionem, [ܒܗ] quoniam scilicet suo beneplacito inclinavit majestatem suam nosque sua crucifixione salvavit. Pater est qui Filium misit, ut nos redimeret, sepeliretque mortalitatem propter nos.

Myriades orum haud sufficiunt neque valent illum glorificare. Pro nobis omnes creaturae rationabiles et rationis expertes, aves et animalia orbis terrarum collaudent eum. Insulae quae per maria sunt interna disseminatae indesinenter ipsum concelebrent omni hora et temporis momento.

Laus a cunctis linguis creatis Trinitati, quae in novissimo die universum genus humanum suscitabit.

N. 4

Epistola venerabilium episcoporum orthodoxorum ad monachos congregationis Amidensis aliorumque quae ipsis subjacent coenobiorum

Praeclaris et venerandis Dei amatoribus presbyteris diligentibus vitam cœnobiticam, qui per parœcias Mesopotamiae degunt, necnon coetui monastico Christum amanti, qui vobiscum, freti spe Evangelii, persecutionem patiuntur, Sergius, Marion, Nonnus, Thomas et Joannes divina gratia episcopi salutem.

. . . .

Huic nostrae epistolae ex carmine Sancti Doctoris Mar Isaaci de fide adversus manicheos inseruimus fragmenta sequentia.

Ille qui ad nostram aegritudinem se demisit, quanquam fortitudo ejus minui nequit, ipse assumpsit debilitatem nostram, ut nobìs robur invictum procuraret, imbellis factus est, quamquam debilitati non obnoxius, ut nos bellatores idonei fieremus. Incorruptibilis corruptionì obnoxius factus est, ut nos a corruptione solveret et liberaret. Creator descendit ad corruptionem sed corruptio ei non dominata est, illaque eum attingere non potuit. Ipse enim interfecit corruptionem cum eam pertransiret. Debilitas nostra est corruptio, quam creator per adventum suum abstulit et roboravit virtute justitiae suae, ne rursus peccato marcesceret. In ignominia corruptionis constituti eramus. Ipse vero venit ut eam efficeret non corruptionem. Non corruptus est Deus noster cum veniret et habitaret in corruptione nostra, sed interfecit corruptionem, ne rursus feriret genus humanum. Solummodo secundum visum oculorum, non vero, si rei veritatem perscrutamur, corruptus est. Mali eum passionibus exterminaverunt secundum speciem, non secundum essentiam. Nam per plagam exterminatricem interfecit mortem occisorem. Traxerunt eum ad interitum, sed ipse per crucem suam interfecit corruptionem. Incorruptibilis nostram corruptionem subiit, ut genus nostrum inde liberaretur; nostrae debilitati se conformavit, ut aegritudinem nostram sanaret. Dominus factus est tanquam servus, ut servitus nostra inde liberaretur . . . .

Hanc porro quam exaravimus epistolam dilectioni vestrae mittimus cum illustri presbytero et archimandrita Aha cumque presbytero Joanne qui a congregatis in urbe Amidensi amatoribus Dei venerandis presbyteris et archimandritis ad nos cum libellis delegati fuerunt.

Hortamur interim vos ut a communione eorum qui impia haeresi Juliani sunt infecti abstineatis, donec per canonicam pœnitentiam a praefato morbo sanentur. Hoc et insuper declaramus nempe cum iis qui adversus ea quæ vobis modo scripsimus sentiunt nullo pacto communionem existere nobis neque fratribus sanctis episcopis Dei amatoribus qui ubique locorum persecutionem pro veritate perpessi sunt. Cum verbis scripturalibus tandem concludimus dicentes: si haec observabitis felices eritis. Estote validi in Domino nostro.

Subscriptiones :
Sergius miseratione Dei episcopus ecclesiae Cyri orthodoxorum.
Marion miseratione Dei episcopus ecclesiae sanctae Suræ orthodoxorum.
Nonnus miseratione Dei episcopus ecclesiae sanctae Circesii
Thomas miseratione Dei episcopus ecclesiae sanctae Darae.
Petrus episcopus Rischainae.
Philoxenus episcopus Dolichii.
Thomas episcopus Germaniciae.

Finis epistolae adversus Julianum Phantasiastam.

[ܨܘ] CAPUT VI

Commentaria super psalmos
Auctore Daniele Salahensi

Epistola quam scripsit Dei amator Mar Joannes archimandrita cœnobii s. Eusebii Cphar-Barthæ ad Mar Danielem de commentario super psalmos beati David.

Doctori divino veritatem amanti, prædito scientia perfecta, Christi charitate pleno, timore Domini imbuto, orthodoxam fidem firmiter colenti, meæ pusillitatis gloriæ et decori, in se passionem Domini gerenti, Mar Danieli archimandritæ et presbytero ab infimo presbytero et archimandrita Joanne cœnobii s. Eusebii Cphar-Barthæ in ditione Apameorum in Jesu Deo et Verbo omnia sua passione perficiente salutem plurimam.

. . . .

Responsum Danielis presbyteri
Illustri Mar Joanni
De psalmorum commentario

Magno beato præclaroque patri, divinis gestis perfecto spiritualibusque decoribus omnigenis exornato, habitaculo timoris Dei, Mar Joanni presbytero et archimandritae cœnobii s. Eusebii Cphar-Barthae, Daniel humillimus tuus amator salutem in Domino.

Libri I commentarii psalmorum tractatus, primus, auctore amatore Dei Mar Daniele Doctore ex Tella urbe super psalmum I.

. . . .

Tractatus 83 super psalmum 83 de bello inter gentes et David, et de bello quod mali sipritus omni tempore adversus sanctos movent. . . . .

[ܨܘ] Quod propheta ait: consilium inierunt adversus sanctos, id interpretandum est de ecclesia contra quam exercitus adversarii bellum machinantur eam oppugnandi causa. Quemadmodum tunc temporis incircumcisi conspirabant

ad destruendos circumcisos disperdendosque, sic inferorum exercitus, conspirantes adversus sanctos, agitant consilium ut perdant illos atque haereditate sancta, quam per baptismum obtinuerunt, defraudent. Quondam insidiarunt ecclesiae per ethnicos qui apostolos excruciarunt. Dein judaei una cum ethnicis insidiantes inierunt consilium cum Ario fautoribusque, cum Paulo Samosateno Artemone, Bardaisano, Manete, Photino(1), Sabellio Libyco, Valentino, Marcione, Juliano et Eutychete. Hi cuncti veluti illi populi barbari sunt, qui continuo a malignis agitati spiritibus moliuntur bellum contra ecclesiam Dei populumque ejus sanctum, conspirantes atque dicentes: venite disperdamus eos de terra, neque memoretur nomen Israel. Ait enim propheta: quoniam cogitarunt unanimiter corde, et adversus te testamentum disposuerunt, tabernaculum Idumaeorum et Arabum. Isti enim duo populi fratres antiquitus fuerunt in gente Israelitica, cum Esau, qui idem est ac Edom, uno ventre cum Jacob conceptus et natus fuerit. Simili ratione sunt haeretici quorum coriphaei nobiscum signaculum baptismi, videlicet nativitatem adoptionis filiorum susceperunt, exemploque Esau qui, rejecta circumcisione, incircumcisos sequutus est, ita abiicientes hæretici gratiam adoptionis filiorum, quam in baptismo induerunt, quovis tempore clamant: venite disperdamus eos de gente. Sic Ariani per quadraginta et duos annos insurgentes, pugnis, caedibus usque ad sanguinis effusionem, nec non exiliis afflixerunt Israel Dei, conatique sunt orthodoxos delere. Sanguinis certamen inierunt et Nestoriani contra ecclesiam, conspirantes ab anno trigesimo regni Theodosii usque ad annum hunc, qui est annus octingentesimus quinquagesimus tertius.

Tractatus 150 . . . . Laudate eum in virtute ejus, laudate in multitudine magnitudinis ejus. Laudate eum in ejue distinctione, laudate in ejus virtute et debilitate, in ejus exiguitate et abjectione, quoniam ex utraque eum agnoscimus unum Filium Christum ex divinitate et humanitate unam naturam, unam unionem admirabilem, unam naturam quae dicitur incarnata et inhumanata. Ipsius sunt excelsa et demissa, divina et humana, quae tamen minime dividuntur in duas naturas vel in duas [ܦܠܓ] personas sed unum sunt unione nempe unius personae uniusque naturae Dei verbi, qui incarnatus est, crediturque Deus ex Patre et Filius qui factus est caro ex Virgine; quique habet aeternaliter quidem omnia quae pertinent ad Deum, et per oeconomiam habet omnia quae ad hominem spectant, idemque ipse est sine mutatione.

(1) Pro ܦܘܛܝܢܘܣ legendum ܦܘܛܝܘܣ Cf. Op. S. Eph. II pag. 485

CAPUT VII

N. 1

Epistola Athanasii patriarchae (1) ad monachos cœnobii S. Matthaei in monte Alphaph

Optimis atque Deum amantibus nostris spiritualibus filiis Mar Matthaeo presbytero atque abbati, ceterisque presbyteris, diaconis, fratribusque in Christo cunctis, qui degunt in monasterio s. Matthaei, humillimus Athanasius per Jesum Deum, qui super omnes est, gaudium adprecatur.

Verba, quae ad vos sumus modo habituri, divinus David exordiatur dicens: beati qui sunt immaculati in via, qui ambulant in lege Donini; beati qui scrutantur testimonia ejus, non enim operantes iniquitatem in viis ejus ambulant (Ps.CXVIII,1,2,3). Jamvero quinam hisce temporibus dicendi sunt immaculati in tenenda recta fide in Dominum Deum et Salvatorem nostrum Jesum Christum, qui est via ducens ad Patrem juxta indubium ipsius effatum: ego sum via ? Quinam sunt illi, qui sibi ipsis cunctisque cum fidelibus concordiae dilectionisque spiritualis vinculo conjuncti sunt, cum hoc sit ambulare in lege Domini dicentis: hoc est mandatum meum, ut vos diligatis invicem? Quinam sunt illi, qui angustias perferentes passionibus ipsius Domini fiunt participes, cum hoc sit recte scrutari ejus testimonium bonum quod, juxta scripturam, testatus est coram Pontio Pilato? Quinam sunt illi, qui ex toto corde totaque anima post Dominum currunt, odentes iniquitatem diligentesque justitiam ? Vos estis illi Dei amatores ceterique alii qui sicuti vos: quoniam estis quasi pretiosum chrisma i. e. bonus odor, uti scriptum est, in Christo, in iis qui salvi fiunt, et in iis qui pereunt: aliis quidem odor mortis in mortem, aliis autem odor vitae in vitam (2 Corinth II,15, 16). Quibusnam hisce temporibus post apostolos patresque sanctos melius congruit quod Salvator noster dixit: vos estis lux mundi et sal terrae, nisi vobis aliisque sanctis vobis similibus? Qui ad instar lucis et salis, fide sincera, operibusque [↘] rectis hinc illuminatis qui tenebris infidelitatis obruuntur eosdem adducentes ad veritatem; inde vero infectos tabescenti virulentia tristium cupiditatum relaxatisque deditos moribus castigatis, curatisque exhibito eisdem grato timoris Dei cibo.

(1) Cf. Barhebr. chron. eccl. p. 261

Quis porro tam fausta de suis filiis audiens percipiensque tam laetos nuncios vehementius quam nos conscientia gaudere debet atque gestire, animoque parato magnopere confiteri, gratiasque referre Deo omnium bonorum largitori? Quoties olim de vestra monastica vivendi ratione audiebamus, multo afficiebamur gaudio: nuper vero cum redux filius noster et syncellus amator Dei presbyter Joannes certiores nos reddiderit de vestra dilectione erga omnes sanctos, maximeque erga nostram tenuitatem, de humilitate, obedientia, patientia vestra, de vigiliis, protractisque nocturnis orationibus, de jejunio, continentiaque, prae primis autem de ardore quo vos perhibetis incensos pro fide, ita ut omnia parati sitis perferre, potiusquam fides orthodoxa adulteretur, aut canones conculcentur, significaveritque quae de vobis audiebamus gradu pluries eminentiori apud vos existere se agnovisse. Delectationis causa nobis exstititis hisce arduis temporibus.

Nos autem optantes pro nostris viribus juxta tenuitatem nostram vobis decernere congruentem retributionem, quæ designat et præffgurat incomparabilia bona quæ Deus concessurus est vobis, præcipimus hisce litteris servandis in futura sæcula, ut vobis rata confirmataque sint in posterum ea omnia quæ de venia nostra a præfato Joanne fuerunt tributa. Præcipue sancimus, uti decet, et jubemus, ut vobis et sancto cœnobio vestro sit honor et principatus super omnia cœnobia orthodoxorum in ditione Persarum, nec non ut Dei amator abbas cœnobii vestri habeat chorepiscopatum et superioritatem præ ceteris chorepiscopis abbatibusque prædictis in locis, honorque ipsi tribuatur immediate post episcopos, atque ut ille idem fruatur facultatibus et potestate administrandi, prouti convenit, in muneribus ecclesiasticis gerendis, uti fruebantur antea abbates cœnobii vestri. Ex sententia inviolabili Dei, atque ex placito inconcusso Spiritus sancti præscribimus, ut ista firmiter semperque observentur. Episcopus autem qui rite consecratur vestro cœnobio sit archipiscopus et metropolita super omnes episcopos regionis vestræ Assyriæ. Hæc sunt quæ a nobis scribenda erant vestræ præstantiæ.

[ꝩ] Porro charitati vestræ significamus sanctos episcopos (1) Christophorum, Georgium, Danielem, Gregorium et Jezdephnem, qui pro ordinandis negotiis ad ecclesias vestras spectantibus, venerunt, benevole nos tanquam fratres suscepisse, postquam litteras datas ad nos a dilectione vestra perlegerimus. Iidem supplices rogarunt nos ut exerceremus jurisdictionem sollicitudinemque spiritualem vestrum vestrarumque ecclesiarum, sicuti in ecclesiis regionis nos-

(1) Cf. Barhebraei chron. eccles. T. III. p. 119

træ solemus. Quamvis autem depellere optaverimus a nobis tam difficile negotium suscipiendum, nihilominus instantius exorati vique dilectionis victi cessimus ipsorum precibus, ut, Dei ope, susceperimus rectionem et ordinationem negotiorum ecclsiasticorum vestræ regionis. Quamobrem prædicti convenientes bona voluntate elegerunt cum consensu nostro castos piosque (1) viros. Hinc Tagrito Maruthas, Margæ et Gomelo Ithalaha, Pir-Sapori inferiori et populo Tajensi extraneorum Aha in episcopos fuerunt consecrati. Christophorum autem designavimus in metropolitam Assyriæ, ut unus præesset Assyriæ. Regioni autem Arabum, aliisque regionibus ditionis Persarum, ordinis ecclsiastici fovendi causa, ope Dei, consentientibusque præfatis fratribus episcopis, instituimus Marutham Metropolitam regionis Arabum in praesidem rectoremque supremum omnium episcoporum commemoratorum, ipsorumque regionum diœcesumque, ut vices et locum nostri gereret, i. e. ut vicarius noster esset. Eumdem autem suprema hac dignitate exornatum voluimus non solum ob illius præstantiam timoremque Dei quo eminet, sed etiam ob testimonia vestra de ipso. Vos porro exoramus, ut ei sicuti vices nostras gerenti adjutores strenuos vosmetipsos perhibeatis.

Post alia

Hæc præstantes Deo placebitis, nobisque gaudium gignetis, efficietisque ut animo hilari pro vobis preces fundamus, talique ratione eritis præcipua causa ædificationis fidelium. Christus Deus noster, qui dedit discipulis potestatem conculcandi serpentes et scorpiones conterendique omnem vim inimici, concedat et vobis virtutem exstinguendi inflammatas sagittas ejus, vosque incolumes conservet a læsionibus haereticorum. Tamquam omnigenarum virtutum bonae segetes custodiamini in mundi bonum. Interim tum in theoriis tum in operibus refulgete.

[ܠܒ] N. 2

Historia scripta quae inventa est in cœnobio s. Matthaei

Post suscitatam persecutionem a Barsauma nestoriano combustumque cœnobium s. Matthaei, Christophorus Primas armenorum illuc veniens, com-

(1) In textu pro ܦܫܫܛܐ legendum ܦܫܝܛܐ

perit ibidem admodum paucos monachos, qui videbantur tamquam columbae in prominentiis. Quoniam autem una cum Babuaeo fuerunt alii occisi episcopi ipseque Bar Sahda metropolita cœnobii Assyriae et Ninives, idem Christophorus elegit virum probatum nomine Gamrai, quem in metropolitam ordinavit. Hic, durante vita, dignitatem metropolitanam transmisit Mari, qui eam transmisit alteri, qui nomine Jesu-Zeha, et hic Mar Sahdae, et iste Simeoni, qui illam transmisit Christophoro. Omnes isti ex cœnobio ipso fuerunt et quivis, dum viveret, transmisit ministerium successori. Diebus autem Christophori iterum sese subjecerunt sedi Antiochenae. Haec porro consignavimus scriptis, ut innotesceret a quibusnam eo tempore orientales manus impositionem susceperint. Cum vero Barsauma nequiverit devenire in regionem armenorum, qui ei mortem minabantur, manserunt illi in pristina professione: ideoque Assyri videntes armenos ex metu Persarum abstinuisse ab adeunda Antiochia ad suscipiendum, juxta legem, Primatem, illumque ipsi sibi constituisse, tale exemplum et Assyri imitati sunt.

Finis historiae inventae

[ܚ] CAPUT VIII

N. 1

Res gestae beati patris MarIsaaci (1) ,ubi ipsius patria indicatur, ejusdem vita exhibetur, referturque quomodo, postquam Ninives episcopus factus fuerit, dignitatem abdicavit atque in cœnobium recedens quinque conscripsit tomos de institutionibus monasticis.

Isaac iste Ninives episcopus ortum ducit a Cataraeorum regione, quae infra Indos est. Postquam in studium ecclesiae librorum commentariorumque incubuerit monachus et praeceptor in sua patria constitutus est. Cum autem illam visitaret regionem Mar Georgius (2) Catholicus (Seleuciae)ipsum in regionem Beth-Aramaeorum secum adduxit, propterea quod consaguineus esset Gabrielis ecclesiae interpretis. Porro Mar Isaac fuit consecratus in episcopum Ninives in coenobio Beth - Abensi (3): Propter vehemens autem ingenium ardentemque animum nonnisi quinque menses sustinere potuit in regenda illa diœcesi, rediitque ad solitudinem poscens a Papa (4) ut a tali onere se relevaret, quod quum Papa concessit, jussit eum ut in solitudinem apud monachos in Huzitarum monte secederet. Porro cum fuerit lumine oculorum orbatus, fratres doctrinam ejus exarabant, eumque alterum Didimum nuncupabant propter ipsius suavitatem docilitatem humiltatemque atque in loquendo lenitudinem. Nihil aliud autem manducabat, praeter quam tres panes singulis hebdomadis, paucis adjectis oleribus, quin cibum coctum ullatenus gustaret. Quinque conscripsit tomos, qui ad hodiernam diem celebrantur, quique redolent dotrinae jucunditatem. Sic testatur MarJozadak (5) in epistola quam scripsit discipulo suo Busciro, qui degebat in cœnobio Mar Saporis. Ait: "gratias Domino nostro persolvi pro cura, qua Mar Isaaci Ninives episcopi opera ad me miseris. Compertum mihi est te ita agendo tibi in vita comparasse cœlorum claves, utpote qui repleveris cœnobium nostrum doctrina vivificante. Nos autem fatemur esse Mar Isaaci

---

(1) Cf opus cui titulus ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 124

(2) Anno 661 Christi sedem Seleuciensem occupavit

(3) Assem. B. O. T. III p. 468

(4) Fuit Papa iste metropolita Adjabenus

(5) Cf ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 90

Ninives episcopi discipulos „. Ita ille, et in fine epistolae, more Ioannis episcopi ait: opera Mar Isaaci mihi sunt quasi validum fulcrum communienusque praesidium. Postquam autem senuerit Mar Isaac, migravit ad Dominum, ejusque corpus fuit reconditum in monasterio Mar Soporis. Mariae Deiparae omniumque sanctorum orationes nobiscum sint.

N. 2

Vita (1) Joannis Daliatharum (i. e vitum), cujus cœnobium in monte Cardu est

Joannis Daliatharum parentes oriundi sunt a regione Beth-Nuhadrae (2) ex vico Ardamuth (3) qui situs est ad certam distantiam a flumine Zab. Cum autem adoleverit, operam legendis libris navavit in ecclesia sui vici. Duabus autem virtutibus praecipue excelluit, jejunio nempe perenni vigilantiaque nocturna. Orandi causa quavis hebdomada se ad Afni-Maran (4) monasterium conferebat. Schema autem monasticum in Mar-Yozadaki monasterio induit, Stephanique Mar Jacobi Hazaiae (i. e. videntis) discipuli alumnus fuit. Duos habebat Joannes fratres, quorum unus Sergius, Theodorus alter; utrique monachi fuerunt. Quoties illi ei cibum oleumque volebant suppeditare minime ipse assentiebat. Porro, coenobio derelicto, majoris solitudinis amore petiit Daliatharum altos praerupte montes, qui impervii prorsus erant, ibique panis loco uva ramorum vitis vescebatur; atque idcirco ex vitibus (quae syriace Daliatha dicuntur) quae constituebant ejus cibum Ioannes Daliathensis appellatus est. Epistolas tractatusque, quos ad germanos mittebat, de vita ascetica elucubratus est. Mar Salomon (5) episcopus Hadethensis ita de eo testatur: montem quondam petii, ubi morabatur Mar Joannes Daliathensis: sed, duabus apud ipsum mensibus peractis, prae nivis frigorisque rigiditate nullatenus ulterius ibidem moram protrahere valui.

Exinde cum jam senuerit a monte Daliatharum in montes Carduenses se transtulit, ibique non procul ab oppidis Raghul et Nassur solitarius in eremo

(1) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 126

(2) Assemani B. O. T. III p. II pag 769

(3) Forsan legendum est Adrama. Cf. Assem. B. O. T. III p. II Pag. 711, 712.

(4) Assem. B. O. T. III p. II pag. 878

(5) Assem. B. O. T. III p. 205

vitam duxit. Cujus famam cum nonnulli anachoretae audierint, illuc se contulerunt commoratique sunt in restaurato vetusto coenobio, quod olim Jacobus monachus et anachoreta incolebat. Ita coenobium evasit amplum celebreque, eidemque libros et superlectilem copiose illi providerunt. Mar Joannes statuta et leges elucubravit eidem coenobio more quidem populi nostri Syrorum, ibique congregati sunt quadraginta monachi. Idem Joannes volumen de ascetica vita conscripsit, quod ad germanos suos misit. Scripsit etiam de dogmate in adorandam Trinitatem ad mentem s. Synodi tercentorum et octodecim patrum. Vita functus est in suo cœnobio migrans ad Dominum. Preces ipsius sint nobiscum.

[ܦܓ] N. 3

Res gestae Joannis nomine Bar Phencajae, qui est Saba asceticus, cujus foetus est opus de institutis vitae monasticae, coenobiticae et perfectionis evangelicae quodque sic exorditur:

Qui linguam suam a loquendo compescit, proprium cor a passione custodit, et qui cor proprium a passione custodit, Deum continuo intuetur.

Praeclarus iste Joannes Phencaja culmen perfectionis assecutus est, postquam carnalis concupiscentiae passionum flumen perruperit aciesque iniquitatis suis precibus acceptis prostraverit.

Joannes iste cum ad Mar Joannis Camulensis (1) coenobium venerit, ab abbate Sabrjesu indutus fuit schema monasticum, et quam primum se continuit a cunctis voluptatibus. Quoniam vero lepra non nihil in corpore laborabat, eumdem praefatus abbas Mar Sabrjesus perunxit oleo candelabri ad tumulum Mar Joannis (2) et Mar Ukamae (3) suspensi, et statim sanatus mundatusque fuit. Postquam in coenobio vitae monasticae solertem operam hilari animo navaverit, egressus est in eremum se claudens in cellam: semel autem quavis hebdomada mysteria sacra suscipiebat, visitabatque monachos Mar Bassimae (4) tum ut eorum orationes expeteret, tum ut ab iisdem disceret praelium ad debellandos

(1) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 7 — (2) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 7
(3) Cf. eundem librum n. 14 — (4) Cf. eundem libr. n. 53

daemones. Daemonem autem blasphemiae se vexantem spatio unius anni impugnavit vigiliis jejunio et orationi vacans, consistensque in nive plurimis noctibus. Qua de re in sua epistola scripsit: quamdiu certamen istud perdurabat, tamdiu desperatio me opprimebat, proindeque nullum reperiebam in oratione vel in lectura solatium, et propter mentem conturbatam, cuncta pro nihilo reputabam, quantumvis cilicium essem indutus superque cineres sederem, usquedum Christi gratia exoriens me inviserit. De impudicitiae certamine etiam scripsit, quod per annum se immersit in nive et glacie donec ab eo liberatus fuerit. Scripsit praeterea de ceteris cunctis daemonis praeliis, eaque ventilavit. Exaravit de instituto sanctitatis prius quinque tomos, deinde duos tomos, quos nuncupavit complementum, nec non duas conscripsit elucubrationes contra haereses, unum deinde volumen de moribus, alterum de instituendis pueris, tandem aliud volumen continens [[illegible]] septem tractatus lucri (spiritualis), in quo recondidit sententias de instituto monastico. Ita claudit porro istud volumen: Marsupium pecuniae, quod in manibus mercatores (Ismaelitæ) gerebant, evasit, disponente Domino, cibus Israelitis in terra Aegypti: Marsupium illud praefigurat septem talenta discretionis. Gratias agamus Christo qui nobis concessit victoriam.

Auctor et insuper est multorum carminum, nec non tractatuum, atque etiam libri, quem vocant " initium dictorum.„ Operatus est autem miracula plurima. Qua de re narrat Joannes episcopus Carduensis dicens "Cum olim mihi de ano cadenti fracta fuerit manus, nihilque profecerit trium mensium cura per ligaturas et medicamenta, Mar Joannes Phencaja me oleo orationis ter unxit, atque ita fui sanatus.„ Insuper pluries apparuit tigris ad portam ipsius cellæ, fratresque exinde perterriti vociferebantur. Mar Joannes autem de cella egressus, baculo suo tigridem percutiens in fugam adegit ut amplius minime ibi conspiceretur.

Postquam autem in coenobio Raghulensi esset aliquod per tempus commoratus, in alterum se transtulit cœnobium, dictum Daliatharum, quod fundaverat Joannes alter cujus vita alibi exhibetur. Tandem scripsit tractatum de relaxatione vitae monasticae, et alium tractatum de perfectione instituti monastici divini. Septuagesimum tandem tertium annum vitae agens decessit, ipsiusque sacrum corpus in coenobio Mar Joannis Camulensis conditum fuit. Ipsius omniumque sanctorum, qui Deo placuerunt, orationibus digni efficiamur venia.

[ܠܓ] N. 4

Vita Abrahami Naphtariani, auctoris elucubrationum de monachis

Abraham hic dictus Naphtarianus gente Adiabenus oriundus est a vico Naphtar regionis Arbelensis, ejusque parentes christiani erant, martyriique coronam sub Sapore Persarum rege sunt consecuti. Cum idem Abraham baptismi lavacro ablueretur, radium lucis descendentem super baptizatum infantem sacerdos adspiciens dixit ipsius parentibus : puer iste magnus futurus est. Quoniam autem ipsius parentes pro Christo mar yres facti supremum diem obierant, anus quaedam ipsius affinis puerum Abraham educandum suscepit. Cumque adoleverit ecclesiam frequenter adibat ut sacros libros addisceret. Saepe autem mente revolvebat qua ratione quibusque operibus justi Deo placuerint. Hinc se contulit ad specum distantem a Napthar oppido duobus milliariis, ibique triennio vitam asceticam coluit, quin nonnisi modico pane vesceretur. Exinde migravit in Scetensem eremum Aegypti, ubi magno perfusus est gaudio contemplans sanctorum monachorum coenobitarumque ibi degentium asceticam vitam, ab eorumque exemplo plura, quae monastica instituta respiciunt, didicit. Exinde non multo post discedens, petiit Hierosolymam visitavitque loca sancta sibi ab iis benedictionem procurans. Quo peracto, rediit in pristinum specum suum, vixitque aliquamdiu in secessu ibique angeli ei cibum afferebant : tandem iterum in publicum comparuit. Tempore porro quo inclusus erat in specu quoties adibat ecclesiam ad sacra mysteria suscipienda, vestem permutabat ne dignosceretur.

Post expletum triennium in specu fuit divino motus nutu ut iter susciperet montem septentrionalem versus, vocandi causa innumeras gentes illas ad fidem. Perveniens itaque ad oppidum dictum Birai vidit incolas sub arbore congregatos solemnem diem festum celebrare in honorem simulacrorum, quae colebant. Medio itaque illorum stans Mar Abraham vehementer hortatus est ut repudiarent cultum dæmonum idolorumque. Illi vero renuerunt audientes aures praebere ipsius dictis, imo eum saevissimis ceciderunt ictibus. Sanctus nihilominus, a proposito nequaquam amotus, in crastinum diem illos iterum monebat ut ad Dominum converterentur, et in ejusdem nomen crederent, [ܠܕ] ut salvi fiant. Cui responderunt : ostende nobis signum ut credamus in Deum

(1) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 43

tuum. Quamobrem cum ipsorum proceribus pontificibusque pactum iniit ut offerentibus illis sacrificia idolis, ipse infigeret baculum suum inter eadem idola; et si ignis de coelo descendens comburensque omnia sacrificia minime baculum laederet, tunc, tali signo viso, in Deum credere sacroque baptismate suscepto christiani fieri ipsi debent. Sanctus itaque crucem parvam baculi summitati præfigens animique compunctione lacrymisque Deum orans, clamavit: emitte Domine ignem de coelo! Qui descedens arborem atque idola consumpsit, quin ullatenus baculum attingeret, quamvis circumciter exarderet. Tunc omnes Christi fidem amplexi ejus nomine baptizati fuerunt. In loco prædictae arboris ecclesiam exstruxit summoque fuit repletus gaudio: convertit autem omnes qui in illis montibus commorabantur, eisque constituit presbyteros et diaconos, plurimosque insuper ægrotos sanavit ibidem. Inde profectus est in Adorbigianum, ubi ejus incolas ad Christi fidem revocavit, superatis debellatisque Magis exemplo Moysis filii Amran. Permultos ad monachorum atque solitariorum utilitatem libros elucubratus est, commentariis Evangelium illustravit, volumina adversus haereses conscripsit, multa docuit probavitque.

In specu Adiabensis montis ubi sanctus Abraham commoratus est tribus annis, discipulus ejus Iob(1) erexit altare exstruxitque cœnobium, quod habitarunt fratres puri et sancti. Contigit autem, ut daemon aegre ferens ut locus ille, qui erat fanum idolorum, converteretur in locum orationis et psalmodiae, ibidemque celebrarentur sacrificia et officia divina, homines qui in viciniis erant eorumque jumenta infestaverit. Tunc, nuntio misso ad Abraham, rogarunt ut pro illis intercederet. Queis ille: in Crucis victricis honorem quovis anno dicto in loco commemorationem vigiliasque agite, daemonesque in fugam abibunt. Quae cum adimpleverint numquam in posterum illic daemones visi sunt. Quocirca statuerunt ut illa solemnitas quotannis ibidem celebraretur.

Montis autem illius regulum Magi adeuntes dixerunt illi: nisi virum istum exhinc in exilium pelles, omnes nos christiani erimus. Idcirco rex misit satellites, qui sanctum prius ictibus percusserunt, deinde in carcerem conjecerunt. Ipsum martyrii coronam jam jam adepturum sperantem, regulus ille morbo correptus [ܟܠܘ] e carcere eductum ad specum in regione Adiabensi mitti cum honore jussit. Postquam illuc advenerit ibidemque aliquo tempore fuerit commoratus, benedicens regionem incolasque animam suam Deo reddidit.

Incolae magnum ibidem aedificaverunt templum, in quo maxima cum veneratione ejus corpus condiderunt. Quoties autem pestis illas infestaverat oras,

---

(1) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 44

ad sancti tumulum omnes confugientes pulverem exinde collectam atque cum aqua mixtam bibentes valetudinem recuperabant. Cum vero concives agnoverint ejusdem decessum, fidelium quidam nomine Denha Samaritanae filius totiusque regionis Adiabenae principatum tenens, magna comitante caterva, venit extraxitque Mar Abrahami arcam, eamque perhonorifice et solemniter afferens Adiabum collocavit in templo coenobii a Jobe constructo in specu.

Finis

| ܛ | CAPUT IX

N. 1

De Saba ascetico
ejusdem s. Sabae fratris de hujus libri
scribendi causa prologus (1)

Inspecturum istum librum oro, ut ab auctoris reprehensione abstineat, utpote qui de mysteriis spiritus palam cum fiducia disseruerit; quandoquidem ad me ejusmodi elucubrationes ex die in diem scribebat, atque talibus admonitionibus me consolari cupiebat: quippe qui animadverterat, me ejus causa in tristitia luctuque versari, ex eo quod ille ab hominum familiaritate et conspectu segregatus, dilectamentisque orbatus, solitariam vitam amplexus fuerat in asperrimis montibus inter feras et serpentes cum labore degebat. Domino suo confidens et mortem in dies expectans. Me itaque absentia ejus contristatum, ea molestia levare conatus est, hasce litteras divinis charismatibus atque laetitiae argumentis refertas mittens, nec leviter suspicatus me illas super bene paratas membranas ad aliorum usum describendas operam navasse; monuerat enim, ne cuipiam eas monstrarem. Ego vero easdem in unum volumen collegi, consolationis mihimet per eas procurandae intentu. Quia codicem, in quo scriberet, non habebat, aliquando tabulis quandoque etiam parvis membranis utebatur, quas illi ipse afferebam, postulans ut expositas ipsi a me quaestiones scripto traderet. Compertum mihi autem erat hujuscemodi lucubrationes etsi uni mihi ab ipso fuerint scriptae, a multis lectum iri, utpote in volumen redactas. Proindeque lectorem oro ne reprehendat operis auctorem, cujus moderatio mihi bene perspecta est, et in quo nulla exstabat humanae gloriae cupiditas, sed e contrario semet aspernebatur, parvipendebat seque reum esse continuo praedicabat, sibique omnia peccata pravasque affectiones palam tribuebat. Quoties vero ad me scribebat, epistolae se porcum subscribebat: quod tamen a me expunctatum mutatumque fuit: nec enim hoc scribere consentaneum fuit. Quicumque itaque codicem istum, aut partem ejus descripserit, ne istam excusationem huic scripto praefixam praecidat, oro et quaeso ob amorem Christi, cui gloria, quique nos in sua spe confirmet. Amen

(1) Exstat arabice apud Assemani B. O. T. I p. 434

[ܨܠ] N. 2

David Phoenicius ait:

Ego humilis David cum essem olim in regionibus nostrae Syriae ad pedes presbyteri Moysis filii Makhsaphi provolutus,attulerunt ipsi codicem membraneum optime elucubratum atque nitidissime exaratum, in quo continebatur tractatus admirandus Sabae ascetici. Codex vero principio et fine mutilus erat, foliis circiter quindecim deficientibus, neque praeseferebat causam scribendi libri, neque prologum auctoris ejus. Nihilominus meus magister capitisque mei decus de illo sancto mihi narrabat dicens, perillustri cuidam familiae vici nuncupati Phenek natum fuisse quondam puerum nomine Ioannem, cui Deus inspiraverat mentem angelicum vel potius divinum schema monasticum induendi. Parvipendens ipse a parentibus aliisque interposita inpedimenta, petiit coenobium cognominatum denominatione arabica Daliatha i:e vites, ibique suscepit habitum monasticum. Sciendum autem est arabes vitem dicere “ daliah „ (دالِيه) quae vox in syriacam linguam transiens fit ܕܠܝܬܐ ad normam ܛܠܝܬܐ et ܚܒܝܬܐ et proinde in numero plurali fit ܕܠܝ̈ܬܐ uti ܛܠܝ̈ܬܐ et ܚܒܝ̈ܬܐ . Eo equidem tempore ipsis parentibus alius natus est filius, cui imposuerunt nomen Joannis in honorem prioris Ioannis. Ast et iste secundus Ioannes cum adoleverit, ad venerandum suum fratrem sacerdotem se contulit, ibique induit monasticum habitum. Prior autem Ioannes postquam de mundanis praeclare triumphaverit, dignusque evaserit, qui nonnisi de supernaturalibus sollicitus esset, derelicto coenobio, in deserta secessit, ibique ferae ipsae immanes ex ipso quasi fragrantiam Creatoris odorantes familiarissime cum illo se habebant. Hoc quidem ipse commemoratur in suo libro, quamquam de tertia persona id narrat: more Ioannis evangelistae, qui ait: fuit discipulus qui recubuit super pectus Jesu, quemque Jesus diligebat, cum ipsemet esset ille discipulus. Item Paulus architecta sanctae peregrinae ecclesiae, quae Christo fuit desponsata ait: scio hominem in Christo raptum ad coelum, qui audivit arcana verba (II Cor. X II) cum ille ipse sit revera qui ascendit in coelum. Sanctus itaque noster refert illi qui gratia conjungitur Deo uti ignis ferro familiares fieri feras utpote quae ab ipso fragrantiam Creatoris odorantur: reapse autem ipse est ille qui talia expertus fuerit in semetipso Haec mihi narrabat magister meus de illo sancto. [ܨܒ]. Alter autem ejus frater cum in Daliatharum cœnobio manserit,

dolebatque se esse orbatum aspectu fratris sui, ad deserta exibat, quasi ibidem ipsum videre posset. Quondam hic minor frater, epistolam ad fratrem super membranam scriptam in deserto loco relinquens, reversus est in cellam suam. Crastina die ad deserta egressus fratrem nactus est, cum ipso locutus, eumque efflagitavit, ut scriptis consignaret quae ab ipso discenda postulabat, nec non ut propter amorem Christi sibi interdum appareret. Ille autem, a fratre adactus, assensus est id polliceri: quod et factis adimplevit scribens illi, uti refert ipse frater, modo super lignum, interdum super fractas testas figulinas, quas domini projiciebant, adhibensque salivam pro atramento proque calamo virgultas tenues. Spiritus autem sancti gratia legi potuerant sic scriptae epistolae. Admonuit autem fratrem, ne hujuscemodi scripta super membranam transcriberentur, utpote quae mysticas res continent, quarum mundus conscius minime esse debet. Addebatque: tu autem unus eas lege posteaque igne combure, quin cuipiam perhibeantur, aut post te aliis in haereditatem relinquantur. Attamen frater iste felicis recordationis, quin auctorem certiorem redderet, hujusmodi elucubrationes conscripsit super membranas bene paratas quae constituunt volumen hoc quatuor capitum analogorum.

Monasterii autem Daliatharum abbas, cum istius libri notitiam acceperit, eumque inspexerit, volueritque titulum eidem tribuere, atque in numerum scriptorum sanctorum recensere, ut inter ea emicaret praedictus liber tamquam luna inter sidera advocatis monachis, ait: quisnam, fratres, tilulus huic libro tribuendus est ? Unus ex fratribus dixit: inscribatur liber Joannis cum ejus auctoris nomen sit Joannes. Ait alter: inscribatur liber Joannis Phenkensis, aut Joannis Daliatharum. Abbati vero nihil horum placuit propterea quod duo existerent fratres ejusdem nominis, ejusdem patriae ejusdemque coenobii. Visum est itaque fratribus in Spiritu sancto orationi vacare per noctem, Deumque exorare, ut praefato libro titulum ipse tribueret. Cum illi orationi incumberent juxta dicta, Spiritu sancto illuminante, visum est uni ipsorum quod auctor hujus libri dicendus sit Saba i. e doctor asceticus. Cumque illuxit, congregatis fratribus, retulit ille visionem, ideoque librum nuncuparunt Sabam asceticum, eique prorsus congruit iste tilulus. Hactenus quae retulit Moyses Bar-Makhsaph praeceptor meus decusque capitis mei.

[[illegible]] Post aliquod tempus, ad s. Moysis florens Monasterium apud Nabc benedictum oppidum me conferens, ibidem vidi monachum nomine Jssa virum solertia, sollicitudine, amore pacis et solitudinis commendandum. Tunc ego diaconus eram, ille vero erat pater seu archiepiscopus, quamvis parum

prorsus versatus esset in doctrina ecclesiastica, scientiisque sacris, nihilominus ad dignitatem illam promotus fuerat ob vitam asceticam dotesque animi praeclaras. Me itaque qui tunc temporis quatuordecim per annos solertem scribendo operam navaveram assumpsit, ut transcriberem ipsius usui quibus indigebat, quaeque desiderabantur in codicibus, et ut coram me relegeret quosdam codices. Quamquam autem ego tunc temporis juvenis eram, nihilominus ille suscipiebat verba mea quasi redolentia fragrantiam defuncti praeceptoris mei: ipsius autem magister jamdiu vita functus erat. Quondam perlustrantes ambo monasterium incidimus in hunc librum plenum verbis vitae intelligentibus, qui tamen erat mutilus initio et fine. Cum inceperimus deinceps volumen evolvere, quæsivi ab archiepiscopo, an sciret quodnam esset opus seu liber qui prae manibus erat. Mihique proposueram, ut, si se id scire responderit, ego obviam ei occurrerem exponens quae mihi sanctus meus magister retulerat, et si se nescire dixerit, enarrem quae a praefato sanctae memoriae meo magistro audiveram. Ast ille respondit se id didicisse a suo praeceptore. Cui dixi: et quomodo se res habet ? Is non secus ac meus magister narrationem, prouti est, retulit nihil addens vel demens. Ego vero qui jam viginti novem annos natus eram, cum vehementer illum librum iterum prae manibus habere optarem, recognovi quae a duobus luminaribus istis syris audivi esse prorsus probata et vera, excepto capite, quod adjectum fuit historiae de excusatione qua sanctus auctor a scribendo se excusat, donec invitum ipsum Spiritus sanctus coegerit. Modo autem occasionem nactus ego humillimus codicem meis manibus, etsi indignis tanto honore, exaravi absolvique in utilitatem quaerentium. Interim inspecturos haec parva mea verba hujus consarcinatae historiae etiam atque etiam peramanter oro ut illa inserant in exemplaribus, quae trasncripturi sunt, atque preces fundant pro me. Hucusque Davidis Phoenicii verba. Condonet illi Deus peccata precibus omnium eorum, qui attigerunt metam auctoris hujus libri in saecula. Amen.

[ܝ] CAPUT X

Epistolae Rabban Davidis filii Pauli

N. 1

Hanc epistolam David dictus Rabbanensis ejusque discipulus Zacharias scripserunt in coenobio dicto Cnuschia, a quo ob exortum jurgium cum Ioanne opiscopo egressi sunt una cum quadraginta viris. Mansit autem David una cum Zacharia discipulo extra coenobium viginti per menses. Cum dein redierit, secum attulit centum et septuaginta cantica ecclesiastica Mar Severi, quae desiderabantur in regione orientis; attulit et canones collectionesque permultas; statuitque ut cantica dicta Maaniatha quotidie in fine ultimi nocturni dicerentur, nec non psalmus ... et pater noster post trisagium tum in nocturno, cum in officio matutino et in officio meridiei. Haec omnia ab ipso statuta fuerunt anno 1097 graecorum.

N. 2

Davidis Rabbanensis epistola, quam misit ad quemdam presbyterum cui nomen Maraba.

Emanuelis, seu Filii Dei, qui fuit nobiscum, quique se nobis univit, similisque factus est nobis, una est natura, unaque persona. Ipsius sunt excelsiora et inferiora. Nequaquam praecedenter ejusdem persona in utero fuit constituta, et exinde in ipsam venit habitare Filius Dei .... In Filio enim substitit caro quam assumpsit. Una est ipsius persona, quoniam una et est ejusdem natura indivisibilis.

[ܦܘܡ] N. 3

Davidis filii Pauli ad episcopum Joannem epistola, qua notum facit auctorem punctorum, quibus notati fuerunt codices Sacræ Scripturae.

Joanni episcopo cultori scientiarum omnigenarum David in Domino salutem cum desiderio eundem adspiciendi.

Quaesiisti venerande praesul, ad quid hic labor hoc opus in inquirendo de punctorum auctore, cum is in vivis jam non sit. Inventio equidem ista nota celebrisque est penes seniores regionis nostrae; quamvis cum jam, ut dixisti, decesserint illi quorum aetate narrationes hac de re referebantur, ejusque memoria penes adolescentiores hodiernos fere exstincta est; nihilominus glorior libris auctorum punctorum de quibus testantur codices ab ipsis notati, quique praeseferunt ipsorum subscriptiones, uti inferius hac eadem epistola exponam. Quapropter inspecturum hanc narrationem rogo ut patienter me audiat.

Inter majores nostros itaque notus fuit Sabroes qui est veluti arboris radix, vel gloria generationis, a qua exorta est series virorum illustrium qui claruerunt in litteris. Hic ergo Sabroes ex oppido Ramathschir, quod tuo oppido proximum est, in oppidum veniens Beth-Schehak quod in Ninives regione est, ibi scholam illustrem instituit, a qua plures doctores prodierunt. Secumque coadjutores in illo opere habebat duos filios Ramjesum et Gabrielem, qui adepti sunt celebritatem singularem in coenobio s. Matthaei, quorumque memoria occurrit plurimis in codicibus, in quibus sequens adnotatio legitur: contulit recensuitque Ramjesus; ita et Gabriel. Ramjesus autem genuit Sabrjesum, qui in eodem coenobio habitum monasticum induit, operamque in plurimis libris recensendis impendit, ejusdemque nomen notatum legitur in libris, quos accurate correxit. Postea monasticum habitum exuens prae verecundia noluit manere in regione Ninives, sed profectus est in pagum Niram dictum liberorum, quod in Marga situm est. Relicta deinceps secunda sorore, advenit in oppidum Murdani, fuitque inter incolas oppidi mei ubi et ego sum, in censu atque capitali fuit recensitus sub Hor filio Josephi.

[ܦܘܡ] Tempore quo Ramjesu filii erant in coenobio, monachi illi comam cum plexis crinibus gerebant, eremitamque vitam colebant, neque in coenobium servus aut adolescens admittebantur, ibique disciplina severior vigebat. Cum

autem abbas animadverteret praefatos Ramjesu filios excellere in litteris prae cunctis qui illo tempore florebant, cellulas illis in coenobio assignavit ita ut ambo sumentes eumdem librum, qui quovis puncto aut accentu lectionem indicante carebat singulique in propria cellula seorsim eundem textum punctis notabant. Exinde dum conferebantur ab utroque notata punctis exemplaria ejusdem textus, comperiebantur nullatenus ab invicem discrepare. Tali ratione plurimos notarunt libros punctis.

Ex inducta ab istis doctoribus traditione notandorum punctis librorum viri celebrati eam methodum discentes claruerunt, alii praefatorum doctorum temporibus, alii posterius; suntque Jesu-Sabran Rabbanensis, Athanasius Cukhtae, Severus Bar Zaddika, Elias Ardaia, Ephraem cœnobita aliique plurimi, qui imitati sunt doctores Beth-Rabbanenses librosque ipsorum more recensuerunt. Modo unde deflexit narratio redeat: cum itaque patrum meorum ille, a quo ego ad quintam stirpem descendo, in Ninivem venerit, moramque statuerit in oppido Beth-Schehak, juxta relata a majoribus, comperit auditores parum aptos esse ad explanate pronunciandas voces, difficulterque accuratam lectionem addiscere; ideoque excogitavit minoribus appositis punctis eosdem veluti manuducere ad congruentem prolationem vocum, cum addiscenti vices magistri seu directoris tenet appositum in libro recensito punctum quod viam regiam absque magno labore indicaret. Talis exstitit cura monachorum, quos commemoravimus, qui, ad instar lapidum indicantium milliaria viatoribus, in libris constituerunt signa comprehendenda ab intelligentibus, seu quasi magistros apposuerunt puncta nigri coloris, eaque quasi viatoribus in Civio collocarunt. Dum itaque lector notatum punctis librum aperit, illa puncta quasi ipsum legentem alloquuntur indicantque ei ut ita legat, quin lenem reddat asperam vel asperam pronunciet lenem . . . .

. . . .

ut perficerentur in omnium ipsorum (nestorianorum) locis. Beth-Edri(1) autem sicuti Beth-Lapt (2) fuit arx eorundem. Qua de re illustris ille zelo permotus, praefato oppido relicto, venit una cum filiis in Ninivem, ibique scholam instituit ad quam confluxerunt tercenti decem et octo viri, quibus praefecit tamquam ducem seu directorem proprium filium.

Qua in re imitatus est ille Abrahamum Patriarcham qui tali numero disperdidit reges, imitatusque est insuper [ܡܘ] Synodum (Nicaenam) admirandam scripsitque adversus eos (i . e nestorianos) duos libros in forma interrogatio-

(1) B O. T. III p. II. pag. 178 et 713 — (2) Ibid. p. 700

num et responsorum, nec non tria volumina super sexaginta quaesita quae ipsi obtulerat quidam cæcus illius sectae doctor. Cuncta haec opera, uti arbitror, asservantur in cœnobio Mar Maris, (1) cui eorundem corda magnopere addicta sunt.

Iidem insuper concinnarunt pro binis choris libellos continentes illius officii partem dictam Basilicon (2) solemnitatis Hosannarum, nec non Passionis; tandem propter proceres, ex studio vanitatis quod proprium est, hereticorum ordinarunt officia pro usu civitatum.

Haec fuit ratio propter quam praelaudati doctores concitati animi motu huic simili navarunt operam inveniendis signis dictis diacriticis aliisque punctis in commodum tyronum: neque in irritum labor ipsorum cessit. Orationibus tuis sanctorumque, quorum memorias illustrarunt, digni habeantur regno cælorum.

N. 4

Abbati Mar Joanni episcopo Harrani David de stirpe Beth-Rabbanensi

Harran urbi aegrotanti ulceribusque idolatriae afflictae, in qua adhuc visuntur spinae priscae obsoletae pravitatis, loliaque vesani criminis perversarum hæresum, quæque in pristinis cognominatur civitas idolorum, modo autem contigit ut illa iterum in civitatem Abraham, uti antea, reconstitueretur, atque ut quae jam cultu idolorum consenuit, modo per Christi evangelium juvenesceret.

Quoniam vero in medio tritici pullulant adhuc lolia quae inimicus seminaverat, Dominus te misit tanquam medicum idoneum restituendae sanitati, chirurgumque peritum, ut medereris per emplastrum morbo, et corpora languentia vulneribus culpae curares, donec perfectam consequantur valetudinem agnitione sanctae Trinitatis.

(1) B. O. T. III p. II p. 741 - (2) Cf. Bickell. consp. r. syr. litt. p. 91

[ܥܫ] CAPUT XI

Prophetiae philiosophorum ethnicorum synoptice

Quoniam domesticis et propriis testimoniis solent homines magis credere majoremque habere fidem quam alienis extraneisque, curavimus, studio adhibito, testimonia coram vobis proferre ex viris sapientibus philosophisque, qui antea vixerunt, quique quasi prophetice loquuti sunt de sancta trinitate Patris, Filii et Spiritus sancti, de nativitate Filii Dei ex Virgine, de ejusdem passione, morte, resurrectione in cælumque ascensu, ita ut neque ipsi veri prophetae apertius clariusve quam illi disseruerint de Deo deque Christi oeconomia.

Quae itaque singuli effati sunt coram vobis proferamus non modo ut nullum praetextum habeatis excusationis, quin imo ut reprehensibiles merito appareatis propterea quod renueritis credere illis ipsis, qui vestri sunt quique principes censentur religionis, cui addicti estis. Si illi corporaliter in vivis mansissent usque ad Christi adventum, primi profecto in ipsum credentes baptismum suscepissent, juxta ea quae de ipso iidem praedixerant. Neque Christus eosdem voluit dimittere inanes: ad inferos enim anima sua descendens prædicavit animabus ibidem a priscis temporibus aetatibusque inclusis, uti inquit Petrus princeps apostolorum, animaeque prædictorum, quae ibidem erant, fuerunt salvatae liberataeque a vinculis per factam ipsis praedicationem

. . . .

Prophetia Babae Dei civitatis Harran.

Audite porro quae dicit Baba, qui vivebat in ipsa urbe Harran, cujus libros continuo legunt ethnici, illumque dicunt prophetam, eundemque prae ceteris philosophis sequuntur invocantque. Audite nempe quomodo is palam de Christo filio Dei locutus est, ipsumque manifestavit, ejusdemque prophetia, uti Balaami harioli, divino nutu comprobata fuit. Sic ait itaque in 1° libro, qui ab ipsis dicitur “ Revelatio „

Nolui haec dicere, sed ecce invitus cogor scribere de illis quae futura sunt: luctus ploratusque dum haec accident, quum veniet super terram ignis [ܥܛ] qui antecedit mundum, quique in corpore terrae apparebit, nescientibus

hominibus, iterumque ascendet ad regionem suam excelsam penes illam gloriam quae est cunctis abscondita. Dum ignis versatur in sua regione, venient qui similes sunt ex filiis urbis Harran, dicentque filii urbis Sin (1) Babae insaniam esse sapientiam haustam ex cœlicolis. Impellent dein Azzuz(2) educentque ex eo ipsius incolas, eritque in locum testium; residuumque in locum ignominiae.

Ex eodem libro

Quoniam intellectus est immortalis, sacrificia incessantia, et lux incorruptibilis apparet in terra, dum eadem in coelis habitat atque in cœlo terraque imperat, per quam habent vitam omnes qui ad eam confugiunt. Filii Harran fuerunt mendaces. Ipsa (i. e. lux) est omne quod fuit et quod existit, atque ante quodvis est. In ipsa habitat commoraturque sapientia. Extra lucem nihil subsistit. Terra, terra ne ebibas errorem, sed recognosce ignem qui apparuit, qui subsistit quique haud cessabit: dum ille se erga excelsum expandit (?), annos in terra degit. Adhuc breve et exiguum tempus, venietque malum super scelus eorum, neque ipsorum pes consistet donec, ignem consipicientes apparuisse, recte illum adorabunt.

Ex eodem libro

Proferent effatum suave: venite procidamus humi adoremusque Deum ejus Conditorem. In terra templum maximum et sanctum erit, universusque populus perfecto amore Deo offeret sacrificium.

Ex libro II

Intuentur radium exorientem unde haud putabant; isque adspicietur a loco eorum atque apparebit cum luce quovis digno simul cum luce magna incomprehensibili; omnesque sedentes in orbe terrarum cognoscent claritatem splendoris, qui refulsit postquam absconditus erat. In spiritu vidi mihi quasi dici quod lucis ignisque prognenies ex terra sit nata in commodum et detrimentum, in resurrectionem et in lapsum. Vae! vae tuo delubro Deorum (3) quod ad instar Romae Capitolii magnificum et excelsum es! Post tempus lapidem

---

(1) Cf. infra adnotationem in cap. XI — (2) Non satis intelligitur quid significant illa verba ܪܡܐ ܒܗ ܥܙܘܙ — (3) Vide infra adnotationem in caput XI

super lapidem in eo haud relinquent. Ne conturberis: si lucem radii recognosces, terra, multa quae maxima sunt deficient. Radius Domini descendet manifeste super terram, eruntque absque signis usque ad apparitionem splendoris (1). Filii Persidis venient offerentes munera radio. Gloriosa est Divinitatis agendi ratio, admirandus est stupor qui apparebit in terra, superat dicendi modum excellitque super intelligentiam atque omnino nequit comprehendi vel ponderari. Sedebit deinceps terra paululum in pace exsurgetque regnum orientis, quod ascendet devastabitque Judaeae civitatem. Heber in captivitatem descendet; Babylon ministrabit servituti, quoniam disseruit de progenito ex miraculo in sua generatione. Praeterea [ܢ] surgent reges occidentis venientque usque ad nostram regionem, immolabuntque in templo Azzuz, in ipsoque oblationes offerent niteturque abolere cultum, cum sic loqui haud poterunt, quoniam alii post ipsos regnabunt, qui credent.

Insuper ait Baba

Post multum temporis adveniet ex austro nomen quoddam maximum, residebitque in Azzuz, honorabitque participes suorum mysteriorum: gladius autem dominabitur in cunctos qui ejus verbis minime parent.

Ait quoque Baba de apostolis

Ejus apostoli seu cursores despectibiles sunt.

Quibus verbis demonstravit apostolos Christi abjectos idiotasque ab ipso missos mundum universum percurrisse, præsidioque Christi divino illos adjuvante, patratisque virtutibus miraculisque splendidis, potuisse eosdem trahere homines ad vitam.

Idem hariolus de eadem lucis progenie super terram hæc subjungit: prodigium quod fuit patratum super omnia (2) cunctosque latet.

Cum talia itaque de Christo testimonia, ille qui ab ipsis creditur propheta exhibeat, quomodo impudenter renuunt profiteri Christum esse Dei Filium, neque abiiciunt idolatriæ cultum? Si istum uti prophetam tenent, necesse est ut ejusdem prophetiam excipientes Christum credant Filium Dei juxta vaticinia

(1) Videtur legendum ܠܕܢܚܗ

(2) Una vel altera vox deest in textu

Babæ. Sin vero respuitis Christum de quo Baba vester vaticinia edidit consignavitque scriptis, oportet ut respuatis ipsum Babam tamquam falsa vaticinantem, eumdemque omnino veluti mendacem deceptoremque condemnetis atque excommunicetis. Atqui de Christo nihil dixit quod non fuit comprobatum et adimpletum ac in evangelii codice relatum. Id autem contigit quia cognoverat ethnicos populos minime suscepturos prophetarum libros eodem modo ac scripta sapientium hariolorumque suorum, ideoque istos vel invitos impulit ut loquerentur de Christo, deque ejus altera in tempore nativitate ex Virgine, ut populus crederet pareretque propriis prophetis. Baba ipse vester hariolus palam declarat se invitum adactum fuisse ut scriberet quæ futura erant in mundo. Ita et Balaam sacerdos ex Mesopotamia, divino nutu adactus, vaticinatus est quamvis invitus de Christo.

ADNOTATIONES

Adnotatio in caput I

Quae primo loco editur apocrypha epistola s. Jacobi episcopi Hierosolymae ad Quadratum, desumpta est ex quodam sat vetusto codice, qui asservatur in ecclesia oppidi Modiad (ܡܕܝܕ) in monte Turabdinensi, et ex quo fuit anno 1901 transcriptum exemplar nostrae bibliothecae. Praedicta epistola in codice immediate subsequitur primam epistolam s. Clementis ad Corinthios.

Jacobianae quam perhibemus epistolae graecus originalis textus desideratur: attamen P. Daschian mechitarista ex codice Venetiano ejusdem antiquam versionem armenam edidit (1), quam P. Vetter germanice reddidit (2).

Doctis viris judicandum relinquimus num versio armena immediate ex graeco, an vero ex nostra syriaca fuerit confecta.

Adnotatio in caput II

Documentum n. I productum extrahimus ex nostri Seminarii Scharfensis in monte Libano codice anno Christi 1368 exarato (3). Ibi brevis perhibetur notitia martyrii apostolorum Petri et Pauli, adiecta legenda de inventione capitis s. Pauli sub Xysto Papa.

---

(1) Die Lehre der Apost. Wien 1896 pag. 386 — (2) Litterarische Rundschau Sept. 1896
(3) Codex continet sermones seu tractatus (ܠܡܐܡܪ̈ܐ) Moysis Barkephae .In fine codicis legitur : ܐܫܬܠܡܬ ܒܥܠܬܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ ܕܡܘܫܐ ܒܪܟܐܦܐ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬܡܐ
ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܫܥ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܗܝ ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܬܠܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܡܢܐ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ ܕܡܪܝ ܒܣܝܠܝܘܣ ܡܦܪܝܢܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܕܟܠܗ ܥܕܬܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܕܐܬܪܘ̈ܬܐ ܕܡܕܢܚܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܡܪܕܝܢ .

Porro ita apud Syros pervulgata erant quae in isto documento narrantur, ut Salomon Bassorensis (1) qui saeculo XIII vivebat in suo opere cui titulus " Apis „ (2) Fere verbotenus ea inseruerit, atque in parte auctor actorum quae ex codice Musei Britanici addit. 14642 publicavit D. Nau (3).

Ex codice Novi Testamenti juxta versionem Heracleensem exarato (4) anno Christi 1168, qui pertinet ad ecclesiam oppidi Ain-Kawa in regione Adjabena edimus in n°. 2 prologum qui praefigitur epistolis s. Pauli, quique vitam ejusdem complectitur. Notandum porro est ex hac vita emanare illam, quam edidit P. Bedjan (5), proindeque ex ista facile completur (6) lacuna quae in nostra reperitur propter folium quod ex descripto codice exciderat.

Auctor prologi disertis verbis declarat s. Pauli, quam describit, vitam tribuendam esse auctori Eusebio Caesareensi, quod et confirmatur ex adnotatione in caput III.

Iuvat deinde animadvertere acta nostra testari martyrium s. Pauli contigisse sub Nerone feria quinta die vigesima nona julii anno adventus Christi sexagesimo nono, qui est annus trigesimus sextus passionis, itemque eadem acta adiicere syriacam versionem librorum N. T. quos codex continet fuisse ex graeco prima vice confectam anno Alexandri octingentesimo decimo, atque, facta supputatione, ipsa acta adnotare demum a tempore martyrii s. Pauli usque ad tempus quo elaborata fuit versio illa fuisse lapsos quadringentos et triginta sex annos. Exinde deducitur: 1° illam versionem librorum N. T. prima vice fuisse perfectam in urbe Mabbug sub Philoxeno antistite a chorepiscopo Policarpo; 2° auctorem prologi atque versionis, de qua sermo, probabiliter unum eundemque esse; 3° praedictae versionis annum, qui hic indicatur esse an. 810 Alexandri respondere ex computatione auctoris prologi, anno Christi 505; proindeque minime plenam esse fidem adhibendam indicationi codicis Parisiensis, ex quo Assemani (7) et post illum omnes asserere solent versionem Policarpi confectam fuisse an. Christi 508

(1) Cf. Assem. B. O. T III P. 309 — (2) Edit. Budge Oxford 1886 pag. 122
(3) Revue de l' Orient 1898 — (4) In fine codicis exstat nota haec:
ܐܬܟܬܒ ܘܐܬܦܫܩ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܒܘܓ ܕܡܢ... ܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܥܣܪ
ܘܫܢܝܢ ܘܐܬܦܫܩ ܕܝܘܢܝܐ
(5) Vitae sanctorum T. I. P. 34 et seq. — (6) Ibid. P. 43
(7) B. O. T II p. 23

Ultimo loco sciendum est in quibusdam Calendarii codicibus legi ad diem 29 julii " Paulus Apostolus subiit martyrium sub Nerone feria quinta die 29 julii anno 69 adventus Domini „ . (1)

Adnotatio in caput III

Ex codice saeculi XIV, qui asservatur in bibliotheca nostri Seminarii Scharfensis, exhibetur index praecipuarum sedum ab apostolis institutarum. Istud documentum, quod satis remotam atiquitatem redolet, Ebdjesus Solensis inserit in sua collectione canonum synodicorum (2)

Ab isto autem differt aliud documentum quod auctori Eusebio Caesareensi tribuitur, continetque perbreves notitias de singulis apostolis et discipulis Christi (3).

---

(1) ܐܘܟܝܬ؛ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܣܗܕ ܒܝܘܡܝ ܢܪܘܢ ܡܠܟܐ ܒܚܡܫܒܫܐ ܒܝܘܡ ܟܛ ܒܬܡܘܙ. ܫܢܬ ܣܛ ܡܢ ܕܡܬܝܬܗ ܕܡܪܢ

(2) Cf. Mai script. vet. nova collectio T. X — (3) Sequentem praesefert titulum :

ܫܡܗܐ ܕܫܠܝܚܐ ܠܬܪܥܣܪ ܘܫܒܥܝܢ ܕܐܘܣܒܝܘܣ ܩܣܪܝܐ

Adnotatio in caput IV

Inedita quaedam ex s. Ephraemo excerpta, hic damus. Nempe n° I ex codice nostro, collato insuper codice Mus. Brit. addit. 12, 170 (1), edimus fragmentum soluta oratione quo s. Doctor mysterium s. Trinitatis per analogicas imagines desumptas ex sole, igne, arbore, nec non ex spiritu hominis mirifice explanat.

In n° 2 exhibentur ex codice Mossulano (2) adhortationes ejusdem s. Ephraemi ad monachos novitios, quae adhortationes sunt alphabeticae.

In n° 3 ex recentiori codice nostro, cujus apographus exaratus anno Christi 1609 (3) exstat penes D. Eliam Mellus antistitem Mardensem, hausimus carmen s. Ephraemi metri dodecasyllabi adversus Bardaisanum. Totus est s. Doctor hic ut praedicet Dei attributa, praesertim omniscientiam, immensitatem, æternitatem, imperscrutabilitatem et simplicitatem; deinde vero ut contra Bardaisanum (4) arguat lucem, tenebras, ignem atque aquam esse creaturas, minime vero entia aeterna aut terram praecedentia.

Tandem in n° 4 hymnum (5) quem de semetipso dixit s. Ephraem producimus ex pluribus liturgicis codicibus, adnotatis in margine variantibus lectionibus. Insignia ibidem occurrunt testimonia de sacrificio missae, de s. chrismate nec non de una persona filii Dei incarnati.

---

(1) Folio 242 — (2) Exstat ad calcem codicis carentis notà temporis, in quo continetur liber Barhebraei dictus liber ethicorum (B. O. T. II P. 270)

(3) In fine codicis legitur haec nota : ܫܠܡ ܫܘܡܠܠܐ ܕܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܡܬܩܪܐ ܒܫܢܬ
ܡܫܝܚܐ ܒܫܢܬܐ ܐ̄ ܘܬܫܥ ܒܝܪܚ ܐܒ ܘܡܫܬܡܫ ܡܠܟ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ .

(4) De doctrina Bardaisani de istis elementis Cf. s. Ephr. adversus haereses hym. LIII; Theodor. Bar-khuni XI . P. 123. edit. Pognon inscriptions mandaites des coupes de Khouabir 1899; Moses BarKepha in Hexameron, cujus fragmentum editum est ex codice biblioth. nat. fond. syr. 241. a F. Nau. ad calcem opusculi : Le livre des lois des pays. 1899.

(5) Canitur hic hymnus in II nocturno diei festi ejusdem Doctoris qui a syris celebratur primo sabbato quadragesimae.

Adnotatio in caput V

In nº I editur ex bibliothecae nostrae codice Jacobi Edesseni ad Joannem Stylitam epistolae pars, quae agit de tribus apud syros scriptoribus, qui nomine Isaac olim claruerunt: idem documentum exstat in pervetusto codice Mus. Brit. addit. 12, 172, quod Wright exhibuit compendiose in pag. 603 sui catalogi.

Post tam accurate notatam distinctionem habendam inter diversos tres Isaacos, mirum est adhuc post Assemani (1) recentiores omnes qui de re syrorum litteraria scripserunt (2), passim tres illos Isaacos immerito confundere. Paulisper insistendum est in praefato documento illustrando.

I Ex traditione itaque quam ait Jacobus Edessenus a majoribus se accepisse, trium auctorum nomine Isaac apud syros prior vetustiorque est Isaac Amidensis seu ex Amida oriundus, qui recensetur inter discipulos s. Ephræmi. Cum autem, teste eodem Jacobo Edesseno, hic Isaac non prius factus fuit discipulus s. Ephraemi nisi post annum 363, quo hic, egrediens Nisibi jam a Joviano Persis cessa, Amidam advenerit, ibidemque aliquod per tempus commoratus fuerit, concludendum est Isaacum istum fuisse natum ante medium saeculum quartum. An deinde s. Ephraemum in Edessam proficiscentem secutus fuerit, haud liquet. Zacharias Rhetor vel antiquissimus auctor historiae miscell. a Land (3) editae ex cod. Mus. Brit. addit. 17, 202 refert ipsum habitasse coenobia Syriae. Cum eodem scriptore convenit Jacobus Edessenus narrans Isaacum hunc sub Arcadio Imperatore (395-408) Romam petiisse, ut inaugurandi Capitolii spectaculo adesset. Hoc idem narrat Pseudo-Dionysius ad ann. 1565 ab ortu Abrahae (4) cum ibidem pro ܦܠܛܪܝܘܢ legendum sit ܩܦܝܛܘܠܝܘܢ. Subjungit idem Jacobus Isaacum exinde transiisse in Byzantium, ibidemque in carcerem fuisse conjectum, nulla ejusmodi facti commemorata causa. Aliquod post tempus Isaac rediens Amidam ibidem sacerdotali officio perfunctus est. Videtur ex Pseudo-Dionysio (5) colligi eundem usque ad annum 418 in vivis mansisse, cum ad praedictum annum ipsum commemoret. Porro,

(1) B. O. T. I pag. 165 et pag. 207 seqq.

(2) R. Duval litterat. syr. p. 340, 437

(3) Anecdota syriaca T. III p. 84

(4) B. O. T. I p. 209.

(5) Apud Assem. B. O. T. I p. 208

teste auctore historiae miscell. apud Land, noster Isaac " scripsit super Sacram Scripturam (commentaria) ad mentem s. Ephraemi ejusque discipulorum„ (1).

II Secundo loco praedicta Jacobi Edesseni epistola docet apud syros floruisse scriptorem nomine Isaac a priore diversum, illum nempe quem idem documentum tradit fuisse presbyterum ex ecclesia Edessae. Jamvero in hymnis qui sunt foetus hujus Isaaci, quem post Assemani erronee cognominant Antiochenum, occurrunt haud pauci loci, qui satis clare indicant ipsum fuisse patria Edessenum. Cf. ex. g. ejusdem hymnum de expugnata ab Arabibus civitate Beth—Hur (2), quae sita est prope Edessam. Animadvertendum porro est, auctorem Chronici Edesseni referre istum Isaacum minime fuisse presbyterum simplicem, sed abbatem cujusdam cœnobii, utique ditionis Edessae, illumque claruisse anno Christi 452 (3). Exinde autem nec non ex infra dicendis merito infertur Isaaci ortum minime post annum 430 collocandum esse. Quo animadverso, improbabile prorsus videtur hunc Isaacum fuisse discipulum Zenobii, qui fuit discipulus s. Ephræmi, quod ceteroquin nemo ex antiquis tradidit, proindeque non tanti est facienda epigraphe, quae exstat ad calcem codicis continentis hymnos ejusdem Isaac ex codice apographo patriarchae Bar-Schuschan (4) hoc asserens. Ex laudata Jacobi Edesseni epistola patet insuper hunc Isaacum ad majorem pervenisse celebritatem sub Zenone Imperatore (474-491), eumdemque, cum Antiochiam sub Petro Fullone (circa annum 485) adierit, prolixum carmen seu hymnum de ave in foro civitatis appendicem Trisagii canente edidisse, cujus initium est ܐܘܠܦܢ ܒܗ ܡܢܝ ܒܫܘܩܝ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܠܐ ܒܘܪ̈ܝܐ (5)

Quaestio autem, quae majoris est momenti, de fide nempe Isaaci quoad Incarnationem Verbi dirimitur ex hymno praefato atque ex aliis locis. Nimirum Isaac, de quo agimus, se monophysitam proculdubio prodit, non. solum dum tuetur appendicem crucifixionis adjectam trisagio, sed insuper cum aperte adversus diophysitas vehementer declamat illos immerito accusans quod " per duas naturas quas excogitaverunt duas adorationes induxerint„ (6). Et in hymno de fide cujus initium: ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܡܪܬ ܠܢ (7) disertis verbis suam fidei professio-

(1) Land anecdota T. III p. 84

(2) ܥܠ ܒܝܬ ܚܘܪ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܟܒܫܬ . ܡܥܢܝܬܐ ܕܝܥܩܘܒ ܘܐܠܐ

(3) ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬ ܐܝܣܚܩ ܡܠܦܢܐ ܘܪܝܫ ܕܝܪܐ ܡܬܝܕܥ ܗܘܐ edit. Hallier p. 151 — (4) B. O. T. I p. 214 — (5) Edit. Bickell T. I p. 84

(6) ܒܬܪܝܢ ܟܝ̈ܢܝܢ ܕܐܬܚܫܒܘ ܢܣܩܘܢ ܬܪܬܝܢ ܣܓܕ̈ܬܐ — (7) Ibidem p. 54.

nem in Filium Dei incarnatum proclamans ait „ una est natura Unigeniti, unaque persona composita sine mutatione „(1).

An vero quae Gennadius (c.66) scribit de Isaaco, quem dicit Antiochiæ presbyterum (2) sint referenda ad istum, nihil est quod huic sententiae opponatur. Potuit enim Gennadius Edessenum Isaacum minus recte sic denotare ex fama scilicet quam obtinuerat post adventum suum in Antiochiam. Sciendum est porro eundem Isaacum passim in suis hymnis impugnare cum Nestorianis et Eutychianos: minime tamen exinde deducitur quod contendit Assemani (3) eundem professum fuisse duas in Christo naturas juxta definitionem Synodi Chalcedonensis. Imo ex superius allatis colligitur eundem ad instar Xenajae (4) professum fuisse unam in Christo naturam et personam compositam.

Quo vero anno Isaac vivere desiit, nemo ex scriptoribus id commemorat: attamen ex hymno inscripto de passibilitate et impassibilitate Dei verbi incarnati ܥܠ ܚܫܝܐ ܗܘ ܘܠܐ ܚܫܝܘܬܗ (5) videtur adhuc in vivis fuisse post annum 519 cum exorta fuerit disceptatio"de uno ex Trinitate incarnato Deo et passo „.

Eidem Isaaco tribuendi sunt saltem omnes hymni quos in unum collegit volumen Barschuschan patriarcha (6), exceptis nonnullis hymnis s. Epyraemo restituendi. Minime autem constat an eidem sint tribuendi alii hymni quorum indicem perhibet Bickell (7). Hymnos vero seu carmina de duabus Christi naturis composuit tertius Isaac de quo agendum restat.

III Tertius Isaac claruit Edessae sub episcopo Asclepiade, qui in sede illius urbis a catholicis suffectus fuit expulso Paulo circa annum 523 (8). Hic Isaac orthdoxus fuit, id est, fatentibus, praeter Jacobum Edessenum, scriptoribus celebrioribus monophysitis Michaele patriarcha et Barhebraeo (9), fuit definitionis dogmaticae Chalcedonensis synodi defensor. Hinc est quod ex istius scriptis nonnisi pauci hymni fuerunt a Maronitis solis conservati. Hujus itaque Isaaci Edesseni orthodoxi sunt carmina I, II, III, IV quae Bickell tom. I op. s. Isaaci ex cod. vat. 368 edidit, nec non duo fragmenta quae ibidem sub num. V et VI fuerunt edita ex sic dicto libello fidei Maronitarum.

---

(1) ܚܕܐ ܗܝ ܟܝܢܗ ܕܝܚܝܕܝܐ ܘܩܢܘܡܐ ܡܪܟܒܐ ܕܠܐ ܫܘܚܠܦ ibid. p. 72.

(2) " Isaac presbyter Antiochenæ ecclesiæ scripsit syro sermone longo tempore et multa, præcipua tamen cura adversum Nestorianos et Eutychianos. Ruinam Antiochiæ longo carmine planxit, eo auditores imbuens sono, quo Ephræm diaconus Nicomodiae lapsum „. — (3) B. O. T. I p. 219 — (4) B. O. T. II p. 25

(5) B. O. T. I p. 223. — (6) Ibid. p. 214. — (7) Initio tomi I

(8) Cf. Chron. edess. edit. Hallier o. — (9) Chron. eccles p. 165

N. 2 damus complementum memorati carminis III; n [is] 3 et 4 duo nova ejusdem Doctoris carmina, quamvis ejus nomen desideratur in titulo carminis quod n° 4, publicantur.

In cunctis praedictis hymnis non modo Nestorianos et Eutychianos passim carpit, sed et demonstrat veritatem corporis quod Verbum Dei in sinu Beatae Virginis sibi adsumpsit, probatque adversus monophysitas, non paucis allatis argumentis, duas esse in Christo Domino naturas in una persona.

Notandum praeterea est unum vel alterum versum ex edito carmine sub n° 3 ab auctore libelli fidei maronitarum esse citatas (1), et ex eodem carmine plures strophas reperiri apud eosdem maronitas in officio festi Circumcisionis Domini ad completorium (2) in precatione ephræmitica, nec non ad matutinum (3) in ode ad tonum ܕܨܦܪܐ ܡܠܟ ܕܢܚܬ ܠܟ : ex officio maronitarum nonnullae ex dictis strophis transierunt in breviărium chaldaicum.

Sub n° 5 ex codice nostro editur fragmentum hymni Isaaci de fide desumptum ex epistola (cujus pervetustum exemplar asservatur in cod. Mus. Br. addit. 14663 fol. 2) quam initio saeculi VI nonnulli episcopi syri miseruntad abbates monachosque congregationis Amidensis. Episcoporum nomina initio epistolae sunt: Sergius episcopus Cyri, Marion Surae, Nonnus Circesii, Thomas Germaniciae et Joannes Tellae (4). In fine epistolae praeter nomina superius commemorata subscribentes perhibentur: Thomas Darensis, Petrus Reschainensis, Philoxenus Dulichii (qui fuit nepos ex sorore Xenajae Mabbugensis). Nomen Joannis Tellae deest in subscriptione. Hi autem omnes, Philoxeno (5) excepto, fuerunt Iustini jussu in exilium pulsi, propterea quod renuerint suscipere Synodum Chalcedonensem (6).

Tota epistola autem in eo est ut defendat adprobetque librum de incorruptibilitate sanctissimi corporis Emmanuel editum a Severo patriarcha monophysita adversus Julianum Halicarnassi qui haeresim phantasiastarum proclamavit post discessum Severi ab Antiochia. Jamvero cum in praefata epistola illi episcopi summis laudibus commemorent Severum tanquam adhuc viventem, eumque persecutionem subeuntem perhibeant, cumque iidem vita decesserint ante Severum, uti testatur Barhebraeus (7), dicendum est epistolam hanc fuisse exaratam inter Christi annum 519 et annum 533.

---

(1) Cf. in textu syro p. ܟܘ n. 1,2 — (2) ܥܘܢܝܬܐ ܕܣܘܬܪܐ — (3) ܥܘܢܝܬܐ ܕܨܦܪܐ

(4) Cf. cod. Mus. Brit. addit 14, 533 fol. 687

(5) Philoxenus Dulichii fuit ad orthodoxam fidem conversus. Vid. Barheb. chr. ecc.p 215

(6) Joan. Asiæ in chron. Michæl. patr. tract. IX c. 12 — (7) Chron. eccl. p 213.

Adnotatio in caput VI

Ex nostrae bibliothecae codice recentiori producimus ex Danielis Salahensis commentariis super psalmos loca excerpta, ad statuendam ejusdem tum aetatem tum religiosam professionem.

Post Assemani (1) omnes qui de re litteraria syrorum scripserunt usque ad R. Duval (2) asserunt Danielem nostrum vixisse saeculo VII exeunte aut VIII incipiente. Jamvero in edito fragmento ex commentario super psalmum 83 laudatus auctor declarat se scribere suum opus anno graecorum 853 (3) i. e. Christi 542.

Praeterea ex fragmento edito desumpto ex comment. super ps. 150 colligitur eundem inter scriptores monophysitas recensendum esse, cum apertis repetitisque verbis profiteatur unam in Christo naturam.

Quod ad Danielis patriam attinet, si vera est inscriptio capitis seu tractatus I ejusdem commentarii, ille ex urbe Tella (4) oriundus est, sed postea fuit dictus Salahensis ex quodam coenobio, in oppido Salah (5) in Turabdino haud procul ab urbe Modiad sito, cui factus fuit abbas. Notandum tandem est commentario praemitti duas epistolas, quarum primam scripsit Joannes abbas coenobii s. Eusebii Cphar-Birtae in regione Apameorum Danieli, secundam rescripsit ipse Daniel ad Joannem. Jamvero inter abbates coenobiorum qui, jussu inperatoris Justini, in exilium pulsi sunt propterea quod suscipere renuerint Synodum Chalcedonensem, nominatur adamussim Joannes abbas Cphar-Birtae (6).

---

(1) B. O. T. I p. 465

(2) Litt. syr. p. 77.

(3) Hæc legerat Bickell (consp. litt. syr p. 40) in mutilo suo codice, ignorans tamen opus illud foetus esse Danielis Salahensis.

(4) Chron. edess. edit. Hallier p. 149

(5) B. O. T II in diss. monasterium s. Jacobi Salahensis

(6) Cf. Land anecdot. syr. T. III p. 246

Adnotatio in caput VII

Documenta quae in n[is] 1 2 hujus capitis eduntur desumpta sunt ex codice nostro chronici Michaelis patriarchæ jacobitarum. Primo loco perhibetur epistola, quam patriarcha Athanasius cognomento Camelarius (614 — 644) scripsit monachis cœnobii s. Matthæi prope Ninivem, postquam illos circa annum Christi 629 Ioannes presbyter (1) ipsius patriarchæ syncellus visitaverat. Præter commemorata privilegia quæ a patriarcha celebri illi cœnobio ejusque abbati in perpetuum concessa fuerunt, sermo est de restitutione sub Patriarchatus antiocheni jurisdictione diœcesum Orientis, videlicet diœcesum regno Persarum subditarum. In præfato itque documento, tanquam sub uno capite et patre communi (2) i. e. Marutha (3) primate sedis Tagritensis (4) qui insuper habet titulum metropolitæ Beth-Arabensis, ordinantur et constituuntur tanquam suffraganei Christophorus metropolita (5) Assyriæ, cujus sedes in coenobio s. Matthæi sita est, et episcopi Georgius Sigarensis, Daniel Beth - Nuhadrensis, Gregorius Beth - Ramanensis, Jezdephnes Schahrzolensis, Ithalaha Margensis et Gomelensis nec non Aha Peroz-Saporensis (6).

---

(1) Barhebraeus in chron. eccl. T. II p. 117 dicit Joannem fuisse diaconum.

(2) Ex hisce colligi videtur minime illo tempore sed posterius datum fuisse a Jacobitis suis Primatibus titulum Maphriani.

(3) Diligentur distinguendus est s. Maruthas episcopus Maipherkensis, qui sub Arcadio imperatore claruit quique auctor est actorum martyrum hymnorumque seu odarum in ipsorum laudes, ab isto Marutha Tagritensi primate Jacobitarum, qui auctor est commentarii in evangelium et anaphoræ. Apud Assemani erronee ambo in unum confunduntur B. O. T. I p. 174 et seqq.

(4) Urbs Tagriti fortiter restitit Barsaumæ Nisibeno chron. eccl. T II p. 67, immunisque evasit a nestorianismo donec monophysitarum haeresim secuta est.

(5) Nullam suffraganeam sibi subditam diocesim habebat metropolita residens in coenobio s. Matthaei, sed ipsemet regebat diœcesim Assyriae seu Ninives. Vide Pognon Aphorismes d' Hippocrate p. I pag. XIX in nota

(6) Cf. Barh. chron. eccl. T II p. 123, apud quem adduntur alli episcopi qui eo tempore subjacebant primati Tagritensi nempe Maaltajensis, Arzunensis, Carmensis, et episcopus Arabum Taglibentium degentium sub tentoriis. Idem praeterea refert Marutham creasse tres novas sedes nempe Segestanensem Herjuensem et Adorbigianensem.

Quod attinet ad cœnobium s. Matthæi de quo agit documentum n. 2, monumenta syriaca illud fuisse paulo post medium sæculum quartum (1) exstructum tradunt a præfecto quodam Assyriæ nomine Senharib in honorem Matthæi oriundi ex oppido Abgarsatt (ܐܒܓܪܣܛ) prope Amidam qui eremum in monte dicto Cukhta prope Ninivem eo tempore sibi constituerat (2). Zachaeus et Abraham fuerunt primi post Maetthaeum illius cœnobii abbates. Maximopere floruit prædictum cœnobium vel a suis primordiis, confluentibus ad illud monachis undique numero ingenti : hinc contigit ut præter abbatem ibidem sedem haberet episcopus qui cœnobii et Ninives seu Assyriæ episcopus dicebatur.

Circa annum 485 Barsauma immanis per orientem Nestorianismi propagator, concomitantibus jussu regis Peroz militibus, in cœnobium s. Matthæi veniens, monachisque fugientibus seseque in cavernis montis abdentibus, Bar-Sahdam episcopum atque duodecim monachos vinculis constrictos Nisibimque missos ibidem trucidavit (3) ; cœnobium autem, post captum Barsahdam, combussit : paulo posterius ad illud monachi (4) reversi sunt. Deinde Christophorus, qui anno Christi 515 factus fuit armenorum Persis subditorum metropolita seu primas, monachos visitans, quemdam ex iisden nomine Gamrai (5) in episcopum consecratum cœnobio praefecit, qui quidem Gamrai, durante vita consecravit in successorem episcopum quemdam Marim (6), et iste, dum viveret, consecravit alium cui nomen Jesuzkha, et hic Sahdam, qui consecravit Christphorum, qui juxta relata Athanasium patriarcham adiit (7).

---

(1) B. O T. II dissert. de syr. monoph. Monasterium s. Matt.

(2) Bedjan act. T. II in vita s. Behnami. 428 — 3 Barheb. chron. p. II p. 67

(4) Barheb. chron. ec. p. II p 87. - 1 Apud Barh. chron. eccl. pro ܒܪܨܘܡܝ legitur ܒܪܨܗܕܝ

(5) In editione ejusdem chro. ecc. facta ab Abeloos pro Mari ܡܪܝ legitur Tubana ܛܘܒܢܐ , et apud Assemani B.O.T. II p 414 legitur Tobia ܛܘܒܝܐ

(6) Ex dictis patet nequaquam Barsaumam occupasse coenobium s. Matthaei uti asserit Pognon in opere Aphorismes d' Hippocrate. p. I, pag. XV111 not. 4, neque idem coenobium tenuerunt Nestoriani in fine sæculi vI vel initio VIl. Quod refert autem auctor chronici anonymi editi a Gu di : Nuovo testo siriaco sulla storia degli ultimi Sassanidi Leide 1891, pag. 15 Jonadabum nempe Adiabensem a rege Persarum obtinuisse edictum coenobii s. Matthaei occupandi, Gabriel medicus Sigarensis acerrimus nestorianorum hostis illud edictum effectu destitutum reddidit, uti palam testatur ejusdem chronici auctor hisce verbis ܘܝܘܢܕܒ ܕܚܕܝܐܒ ܫܩܠ ܦܘܩܕܢܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܢܫܬܠܛ ܥܠ ܥܠܘܗ ܛܘܪܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܒܗ ܕܝܪܐ ܕܡܪܝ ܡܬܝ . ܘܟܕ ܡܢ ܡܠܟܐ ܐܫܬܠܛܘ· ܓܒܪܐܝܠ ܘ ܕܫܝܓܪ ܘܫܪܝܪܐ ܐܝܟ ܕܟܠ ܗܘܐ . ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܓܒܪܐܝܠ ܠܐ ܫܒܩܬ· .

Adnotatio in caput VIII

Ex patriarchae jacobitarum bibliothecae in urbe Mardin codice exarato (1) anno Christi 1472 extraximus breves vitas, quae sub n [is] 1, 2, 3, 4 legunur, videlicet Isaaci episcopi Ninives, Joannis Daliathensis, Abrahami Naphtariani, et Ioannis Phenekeneis, qui celebritatem apud syros adepti sunt ob vitam asceticam quam excoluerunt, elucubrationesque quas ediderunt de institutis monasticis.

Ex notitiis, quae ibidem continentur, facile corriguntur menda quae occurrunt apud Assemani (2) et alios post ipsum (3) de praefatorum virorum gestis vel de tempore quo vixerunt.

Conferenti porro hic exhibitas vitas cum analogis quae exstant in opere ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ (4), facile innotescit minime compilatorem jacobitam quem edimus transcripsisse istum auctorem, sed utrumque ex antiquiore fonte, utique nestoriano, hausisse. Iuvat easdem vitas hic summatim subnectere.

I Isaac in Cataria infra Indos natus, ibidemque monasticum habitum indutus cum Georgio (5) Nestorianorum patriarcha post annum 661 in provinciam Beth-Aramaeorum venit; exinde in cænobio Beth-Abensi (6) fuit in episcopum Ninives consecratus; post quinqne menses dignitatem illam in manus Papae metropolitae Adiabensis resignans, secessit in montes Huzitarum, et paulo post adiit celebre in illa regione coenobium Mar Saporis (7) ibidemque scribendis tomis dedit operam de re ascetica, cumque ob senectutem oculoiumque amissum lumen amplius nequiverit scribere, monachi discipuli scriptis consignabant quae ipse dictabat (8). Colligitur ex dictis Isaacum dictum Ninivitam pertinere ad Nestorianam sectam; eundemque vixisse usque ad finem saeculi septimi vet initium octavi.

---

(1) In fine codicis exstat epigraphe haec : ܫܠܡ ܘܐܫܬܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܡܪܢ ܒܫܢܬ ܐܠܦ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܦ ܗܘܝܐ ܡܫܝܚܝ ܒܝܘܡ ܐܠܦ ܘܡܫܒܚܬܐ ܘܠܘܩܒܠ ܘܠܐܒܝ ܕܪܗܛܐ.

(2) B. O. T. I. p. 433 etc, 444 etc, 493 etc.

(3) R. Duval Litter. syr. 232, 233, 234, 237, 295, et alibi

(4) Edit. Chabot 1896 — (5) B. O. T. III p. 1 p. 149

(6) B. O. T III P. 1 p. 463

(7) B. O. T III p. II p. 878

(8) Operum Isaaci index exstat apud Assemani loc. cit. nec non in libro edito a Chabot de vita et scriptis Isaaci Ninives

II Ioannes cognomento Daliathensis oriundus a vico Adramuth in regione Beth-Nuhadrensi frequenter coenobium Afni-Maran (1) adibat; ex hinc monasticum habitum induit in cœnobio Yozadak (2) sub magistro Stephano qui discipulus fuerat Jacobi Videntis (3) : in eodem coenobio ipsius fratres germani Sergius et Theodorus facti monachi cum ipso degebant. Majoris solitudinis amore ductus perrexit in montes dictos Daliatharum i.e vitum, ubi nempe abundabant vites quibus vescebatur, unde ipsi cognomen Daliathensis. Ipsum in praedictis montibus degentem visitavit Salomon Hadthdensis (4) episcopus (760-780). Jam senex exinde migrans in montes Cardu prope pagos Raghul et Nassur secessit: statim ex fama ipsius ad illum quadraginta eremitae convenerunt, restauraruntque antiquum coenobium Jacobi a.iachoretae, quibus Joannes regulas constitutionesque dedit, ibidemque vita functus est. Scripsit opera de instituto monastico deque Trinitate. Timothaeus patriarcha (780-823) quasdam propositiones contentas in ipsius libris damnavit. Ex dictis colligitur Joannem Daliathensem a joanne Saba de quo modo acturi sumus distinguendum , eundemque nempe Daliathensem octavo saeculo exeunte floruisse, minime vero medio septimo. (5)

III Alter Joannes cognomento Phencaja seu Phenekensis ex pago in regione Beth-Zabdae dicto Phenec seu Phœnica (6) amplexus est vitam monasticam in cœnobio Mar-Joannis Camulensis (7) sub abbate Sabrjesu; exinde in solitudinem secedens adiit cœnobium Mar-Bassimae (8) et tandem se contulit ad cœnobium Mar Joannis Daliathensis prope pagum Raghul, ibidemque vita functus est agens annum septuagesimum secundum aetatis. Scripsit opera de instituto monastico variaque carmina. Hic porro Joannes Phencaja idem est ac ille qui appellatur Joannes Saba uti melius innotescit ex c. IX n. 2, ejusque sunt opera quae recenset Assemani (9). Quamvis vero nota temporis quo vivebat noster Joannes in ipsius vita desideratur, colligitur tamen eundem saeculo nono floruisse ex eo quod degerit in coenobio Joannis Daliathensis.

(1) B. O. T. III p. II. p. 878
(2) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 140 — (3) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 90
(4) B. O. T III p. 205
(5) R. Duval Litt. syr. p. 237 nota 3 — (6) Ammianus l. 20 c. 15.
(7) B. O. T. III . p. II p. 668
(8) Cf. ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ n. 53
(9) B. O T. I p. 435

IV Abraham Naphtarianus vel Naphtarius oriundus ex oppido Naphtar prope Arbelam in regione Adjabena; postquam adoleverit secessit in montes vicinos, sibique specum habitandum elegit: post annos tres iter suscepit ad visitandum Scetensem eremum atque Hierosolymam (1). Exinde rediit ad proprium eremum in specu, a quo mox nutu divino egressus est ad convertendos idolatras prius vici Biri deinde regionis Adorbigianensis. Iob ipsius discipulus qui magister fuit Bar-kosrae (2) in loco specus coenobium aedificavit. Scripsit autem Abraham de disciplina monastica, nec non commentaria super evangelium atque tractatus contra haereses. Ex dictis eruitur Abrahamum Naphtarianum fuisse Nestorianum atque floruisse circa medium saeculum sextum.

Adnotatio in caput IX

Ex codice nostro exarato (3) ante annum Christi 1576 editur textus syriacus prologi vel potius appendicis, quae ad calcem operum Sabae ascetici legitur, et in qua ipsius frater carnalis refert qua de causa et qua ratione ille scripserit opera ascetica quae is deinceps in unum collegit volumen. Eidem appendici subnectitur in eodem nostro codice cujusdam David Emiseni admonitio de Joanne nostro distinguendo a Daliathensi et de cognomine Sabae Ascetici ipsi tributo. Notandum David Emisenum aliquo tempore post Barsalibi floruisse, cum in quodam suo scripto (4) istum auctorem citans eundem magnum doctorem appellet.

---

(1) Mari in vita Marabae perperam tribuit Abrahamo Cascarensi quaedam facta quae sunt Naphtariani quod melius evidens fit ex eo quod aliter gesta Cascarensis narrat idem auctor in vita Babae patriarchae. B.O.T.III p. II p. 878.

(2) Bar-kosra floruit sub Ezechiele patriarcha nestorianorum 566-579 ,fundavitque monasterium prope Mossul.

(3) Ad calcem codicis eadem manu notatur انكتب في دير مار جبرائيل ومار شمعون ومار موئيل
In eodem folio manus notabiliter posterior addidit : ܐܬܟܬܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܪ̈ܝܫܢܐ ܡܘܫܐ
ܒܪ ܟܐܦܐ ܠܒܪ ܢܫܐ ܕܐܒܘܗ ܡܢ ܐܬܪ ܒܥܘܠܬܗ ܒܝ ܡܘܬܐ . ܗܠܝܢ ܐܦܝܣ ܡܘܢܝܐ .

(4) B. O. T II p. 181

Adnotatio in caput X

Ex vetusto sed mutilo bibliothecæ jacobitarum patriarchae codice continente epistolas Davidis filii Pauli, qui cognominatur Beth-rabbanensis, edimus excerpta quæ exstant sub n^is 1,2,3,4; ex iis porro innotescit minime verum esse quod communiter (1) asseritur, prædictum nempe Davidem sæculo XIII vixisse vel ipsum fuisse episcopum (2).

Notamus autem Davidem, de quo sermo, modo appellari ܪܒܢ ܕܘܝܕ i. e. doctorem Davidem, modo ܕܘܝܕ ܕܒܝܬ ܪܒܢ i. e. Davidem ex stirpe Rabbanorum seu doctorum, quod ex ipsius epistola n. 3 evidens est. Ex documento porro producto n. I colligitur Davidem floruisse sæculo octavo quod anonymus auctor vitæ Mosis Bar-Kephae confirmat dum refert de eodem Mose quod appellatus fuit Moses ex nomine patrui sui patris subjungitque ipsum munus doctoris seu magistri exercuisse in ecclesia magna oppidi Beth-Schehak, eundemque exstitisse praeceptorem Davidis Beth Rabbanensis (3). Moses Bar-Kepha natus est anno 813, proindeque optime quadrat quod ipsius patris patruus vixerit sæculo octavo. Insuper ex documento edito n. 2 patet Davidem hunc fuisse Jacobitam. Præterea cum in eodem documento n. I referatur ob exortum dissidium inter Davidem et Joannem episcopum, egressum illum fuisse circa an. 784 una cum quadraginta monachis ex cœnobio Cnuschia (ܟܢܘܫܝܐ) sito in monte Sigar (4), non improbabiliter concluditur eundem natum esse circa medium saeculum octavum aut paulo ante. Ex locis indicatis nec non ejusdem epistola quæ exhibetur n. 3 patet Davidem natum in oppido dicto Beth - Shehak quod in regione Ninives situm erat, ibidemque litteris imbutum monasticum vitam degisse in cœnobio dicto Cnuschia et postea in cœnobio s. Sergii in monte sitienti (5) uti colligitur ex titulo (6) cujusdam ipsius Davidis epistolæ.

---

(1) Assemani B.O. T.II p.243; R. Duval Litter. syr. p. 405

(2) Barhebraeus neque in horreo mysteriorum ܐܘܨܪ ܐܪܙܐ neque in alio opere huic Davidi filio Pauli tribuit titulum episcopi

(3) B. O. T. II p. 219. [Syriac text]

(4) Chr. eccl. p. II p. 151, 159 [Syriac text]

(5) Initio cujusdam epistolae ita exhibet suum nomen [Syriac text]

(6) B. O. T.II Dissert. de monoph. monasterium s. Sergii.

Tandem notandum est Davidem istum in quadam epistola, quam continet idem codex, dici monachum, presbyterum et abbatem cœnobii ܕܝܪܝܐ ܘܩܫܝܫܐ ܘܪܝܫ ܕܝܪܐ.

Ex hactenus notatis palam fit Davidem filium Pauli cognomento Beth-Rabbanensem diversum omnino esse ab alio Davide nestoriano qui fuit monachus prius in cœnobio Beth-Abensi et tandem factus est episcopus Cartuensium.

Hactenus de vita, gestis, professione religiosa et scriptis Davidis filii Pauli: modo procedendum est ad summatim hic colligendas notitias pretiosas, quas exhibet n. 3 edita, epistola, quam idem auctor Joanni episcopo (pobabiliter Sigarensi) scripsit.

1° Tempore quo vivebat David, nota erat stirps doctrina illustris dicta Rabbanorum cujus primus avus fuit quidam doctor Sabrœs (ܪܒܢ ܣܒܪܘܝ) a quo David descendebat ad quintam generationem. Ex qua adnotatione deducitur Sabrœm fuisse natum initio sæculi septimi, cum David filius Pauli juxta nuperius dicta natus fuerit circa medium sæculum octavum.

2° Sabrœs oriundus ex oppido Beth-Ramathscir in Assyria venit in oppidum Beth-Schehak in ditione Ninives ubi instituit celebrem scholam, ad quam convenerunt studiosi numero 318 et in qua ipsum coadjuvabant duo ejus filii Ramjesus et Gabriel ad institnendos tyrones. Idem Sabroes in fine ejusdem epistolæ commendatur tamquam auctor plurimorum voluminum adversus Nestorianos.

3° Occasione institutæ scholæ in oppido Beth - Schehak excogitavit Sabrœs puncta ad denotandam in codicibus sacris rectam lectionem accentusque ܢܘܩܙ̈ܐ ܕܦܘܣܩܐ ܘܬܘܪܓܐ. Fuit igitur Sabrœs iste inventor punctorum diacriticorum vocalium nec non punctorum Kucakh et Kuschai.

4° Ramjesus et Gabriel aliquod tempus transegerunt in cœnobio s. Matthæi, ibidemque inventum a patre systema punctorum accentuumque adhibentes nonnullos sacros codices denotarunt; qui codices usque ad tempus Davidis in prædicto cœnobio asservabantur. Hujus nostri Ramjesu tamquam auctoris punctorum mentio occurrit in codice Mus. Brit. addit. 12, 138 fol. 309 Vid. Wright in cat. cod. syr. p. 105 . Nullo autem fundamento nititur Merx in sua historia grammaticæ apud syros pag. 30 et post ipsum R. Duval in lit. syr. p. 70 dum asserunt Ramjesum auctorem punctorum fuisse discipulum Marabæ nestorianorum patriarchæ, eundemque præfuisse scholæ Seleuciensi. Sufficiat animadvertere Ramjesum quem Mari (1) inter discipulos Marabæ recenset pertinere ad sectam Nestorianam, dum Ramjesus filius Sabrœs fuit uti pater Jacobita.

(1) Edit. Gismondi in vita Marabae

5° Idem systema ab iisdem Sabrœs filiis didicerunt nonnulli monachi quorum nomina recensentur in epistola quam hic illustramus.

6° Ramjesus Sabrœs filius, relicto exinde cœnobio s. Matthæi, duxit uxorem ex qua genuit Sabrjesum qui claruit doctrina, amplexusque est vitam monasticam in eodem cœnobio s. Matthæi, sed postea exinde egressus se contulit prius in Niram (1) oppidum deinde transiit in aliud oppidum cujus nomen erat Moradni.

7° Notat autem David in cœnobio s. Matthæi, tempore quo ibidem degebant filii Sabrœs, monachos gessisse capitis crines implexos ibidemque severiorem viguisse disciplinam.

8° In fragmento mutilo quod in fine exstat epistolæ videtur alludi ad innovationes in officium liturgicum Nestorianorum introductas per Jesujabum Adjabensem (651 - 690) qui reformator liturgiæ a suis perhibetur(2).

---

(1) C. B. O. T. III p. II b. 762

(2) B. O. T. III p. 139

Adnotatio in caput XI

Ultimo loco ex anonymo auctore, cujus opus continetur in codice nostro quem indicavimus supra in adnotatione ad caput I, producimus excerpta, quae potissima aestimatione ideo sunt digna quod nobis fragmenta cujusdam syri scriptoris ethnici, qui ante christianam aetatem vixit, conservarunt. Anonymus itaque auctor adversus Harranitas idolatras prius citat selectas sententias veterum philosophorum graecorum aegyptiorumque, nempe Thaletis (ܬܐܠܝܣ), Orphei (ܐܪܦܘܣ), Hermetis trismagisti (ܗܪܡܝܣ ܬܪܝܣܡܓܝܣܛܐ ܡܓܝܣܛܘܣ), Sophoclis (ܣܘܦܘܩܠܝܣ), Phaetonis Pharaonis regis (ܦܘܛܝܘܣ ܐܘܢܝܘܣ ܦܪܥܘܢ), Platonis (ܦܠܛܘܢ), Pythagorae (ܦܘܬܓܘܪܘܣ) Porphyri (ܦܘܪܦܘܪܝܘܣ), Mileti (ܡܝܠܛܘܣ) ,Apollonii (ܐܦܘܠܘܢ) , Plythimi (?) (ܦܠܘܛܝܢܘܣ), Pindari (ܦܝܢܕܪܘܣ), Sibillae (ܣܒܠܐ) et Segi (?) (ܣܓܘܣ) : deinde insistens in suadendis convincendisque Harranitis ne veritate christianae religionis testimonia profert ex eorumdem summo doctore nomine Baba (1) , quem ipsius asseclae Numen Harran, prophetam oraculumque dicebant.

Ex eodem documento colligitur Babam in urbe Harran (2) ante Christum et post erectum Capitolium in arce Romana vixisse, eundemque codicem cui titulus" Revelatio „ ܓܠܝܢܐ duos vel plures libros complectentem de religione pagana conscripsisse, quem Harranitae crebro legere et consulere solebant.

---

(1) Barsalibi in suo opere ܐܪܘܥܬܐ ܠܘܩܒܠ ܚܢ̈ܦܐ c. 19 citat ex eodem Baba Harranita pauciora fragmenta ipsis adamussim verbis uti hic.

(2) In urbe Harran, quae passim a syris dicitur urbs ethnicorum ܡܕܝܢܬ ܚܢ̈ܦܐ cultus idolatriae diu viguit (cf. s. Ephr. carm. nisib. pag. 53) perseveravitque usque ad sæculum IX uti patet ex epistola Davidis Beth-Rabbanensis ad Joannem episcopum Harran (vid. sup. c. x n. 3). Ex eadem urbe oriundus est paganus Abulhasan Thabet Bar-Kurrah qui floruit saec IX teste Barhebraeo in Chron. edit. Bedjan. pag. 168

Notandum est porro nomen urbis Sin, quod in primo fragmento codicis Babae post nominatam urbem Harran immediate commemoratur, nihil aliud esse nisi ejusdem urbis Harran aliud nomen desumptum ex nomine divinitatis ܣܝܢ (1) quam Harranitae adorabant. Ex iisdem fragmentis colligitur ibidem templum celebre exstitisse cui nomen erat Azzuz ܥܙܘܙ (2) quodque sua celsitudine et magnificentia æmulabatur Capitolium urbis Romae.

---

(1) Jacobus Sarugensis in carm. de idoiis dicit daemonem in errorem induxisss Harranitas per cultum Dei Sin. ܐܛܥܝ ܠܚܪ̈ܢܝ ܒܣܝܢ B.O.T.1p.327; Isaac Edessenus in carm. ds expugnato Beth-Hur oppido Harranensi ait illos incolas adorasse solem et Sin ܘܣܓܕܘ ܠܫܡܫܐ ܘܠܣܝܢ penes Michaaelem prtriarcham cod.nost. fol. 177 refertur Julianum apostatam ingressum Harran adorasse ibidem idolum Sin ܗܘ ܕܝܢ ܝܘܠܝܢܘܣ ܣܓܕ ܒܚܪܢ ܠܣܝܢ ܦܬܟܪܐ

(2) In celebri كتاب الفهرست sub die 4 Canun primi ubi sermo est de idolatria in urbe Harran, commemoratur cultus Azzuz دين عزوز Cf. Chwhlson die Saabier und der Saabismus, T. I 324 et T. II 246.

INDEX

Ad lectorem

Pag.	Lin.	Errata	Corrige
2	2	dignoscentur	dignoscerentur
6	4	Corinthorum	Corinthiorum
7	7	sotem	solem
7	27	adumbratur et Trinitate	adumbratur et Trinitas
7	28	Patrem adum adumbrabat.	Patrem adumbrat
7	29	confimandam	confirmandam
8	7	monasticus institutus	monasticum institutum
11	30	usque	usque fui
!2	13	nominibis	nominibus
13	28	tempore Leonis	tempore Zenonis
14	3	trysagium	trisagium
14	27	ratusve	ratusque
15	12	seque	easque
15	20	Qoniam	Quoniam
20	7	Quovis	Quoties
24	11	manicheos	manichæos
26	25	interpretandum	intelligendum
27	27	ejue	ejus
28	10	Donini	Domini
29	15	præffgurat	præfigurat
29	27	Archipiscopus	Archiepiscopus
33	4	Mar Soporis	Mar Saporis
34	4	superlectilem	supellectilem
37	7	discedens	descendens.
40	12	inpedimenta	impedimenta
21	21	tilulus	titulus
43	6	opiscopo	episcopo
44	27	quod in Marga	qui in Marga
45	4	singulique	singuli
45	5	notarunt	notarent
45	23	civio	bivio
48	28	excelsum es!	excelsum est!
59	36	Hallier o	Hallier 154
61	20 et 23	Cphar - Birthæ	Cphar - Barthæ
63	15	monachi (4) reversi sunt	monachi reversi sunt
63	17	Gamrai (5)	Gamrai (4)
63	19	Marim (6)	Marim (5)
63	21	adiit (7)	adiit

Errata	Corrige	Pag.	Lin.
ܒ	9	ܘܡܫܬܟܚܐ	ܕܡܫܬܟܚܐ
ܕ	4	ܐܬܪܘܬܐ ܦܫܝܛܬܐ	ܐܬܪܘܬܐ ܦܫܝܛܐ
ܛ	4	ܘܒܡܠܟܘܬܐ	ܘܒܡܡܠܟܘܬܐ
ܛ	24	ܐܣܝܐ	ܐܣܝܬܐ
ܗ	2	ܕܐܘܣܝܐ	ܕܐܘܣܝܬܐ
ܘ	17	ܥܠܠܬܐ	ܥܠ ܒܠܐ
ܘ	27	ܘܒܡܪܐ	ܘܒܡܪܐ
ܘ	15	ܡܪܝܐ	ܡܪܝܐ
ܝ	15	ܘܐܬܒܥܘ	ܘܐܬܒܥܘ
ܝܐ	7	ܗܘܐ ܒܗܘ	ܗܘܐ ܒܗ
"	"	ܡܘܒܠܐ	ܡܘܒܠܐ
ܝܒ	8	ܘܠܐ ܒܠܥܕ	ܘܒܗ ܠܐ ܒܠܥܕ
ܝ	12	ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܘܒܗ	ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܘܒܗ
ܝܛ	19	ܒܗܘܢ	ܒܗ
ܟܒ	12	ܕܒܠܚܘܕ	ܒܠܚܘܕ
ܟܒ	17	ܕܒܗ ܘܡܫܠܡ ܕܒܗ	ܕܒܗ ܘܡܫܠܡ ܕܒܗ
ܠ	17	ܒܠܚܘܕ	ܒܠܚܘܕ
ܠܒ	2	ܡܪܝܐ	ܡܪܝܐ
ܠܓ	2	ܒܡܠܐ ܡܫܝܚܐ	ܒܡܠܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܘ	2	ܡܬܡܠܠܐ	ܡܬܡܠܠ

ܦܝܢܩܣ

ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܡܫܬܒܩܝܢ ܘܫܠܘܗܝ ܒܝܕ ܠܐܠܦܝܢ. ܘܦܪܩ ܠܟܠܗ ܢܦܫܗܘܢ ܘܦܪܩܗ
ܡܫܝܚܐ ܢܦܫܗܘܢ. ܘܒܗܘܢ ܕܒܝܬܗܘܢ ܕܫܠܡܐ. ܟܕ ܗܘܝܐ ܠܐ ܢܦܫܗܘܢ ܕܫܠܡܗܘܢ.
ܡܛܠ ܐܝܟܐ ܕܒܬܪܗܘܢ ܢܫܠܡܘܢ ܟܕ ܢܦܫܗܘܢ܀

ܘܐܦ ܐܡܪ ܠܗܠ ܕܟܠܗ ܐܝܟܐ ܡܛܠܐ ܐܠܐ ܗܫܐ ܚܕ ܕܟܠ ܡܢ ܐܢܫܐ. ܘܦܪܩܗ
ܕܟܠܗ ܡܫܬܒܩܝܢ. ܘܒܢܝ ܐܢܫܐ ܡܫܡܫ. ܘܟܠ ܕܫܠܡܘܗܝ ܠܐ ܗܘܐ ܚܝܠܐ ܠܗ
ܡܫܬܠܛܐ܆ ܘܐܦ ܐܡܪ ܟܕ ܟܠ ܡܫܝܚܐ܆ ܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ ܐܘܪܚܐ ܢܦܫܗܘܢ܀
ܒܗܝܢ ܕܟܠ ܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܬܦܪܩܘ ܡܢܗܘܢ ܘܦܪܩܝܢ ܗܘ ܐܝܟ ܢܦܫܗ
ܕܟܠܗ ܟܠܗܘܢ ܘܟܕ ܚܝܠܐ ܠܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܫܬܒܩ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܕܦܪܘܩܢ ܠܟܠܗܘܢ
ܕܢܫܬܠܛ ܒܢܝܢܐ ܗܢܘܢ ܚܝܠܐ ܘܦܘܪܩܢܐ ܡܫܝܚܐ܆ ܘܐܦ ܕܝܢ ܐܡܪ ܗܘ ܦܪܘܩܐ
ܘܐܡܪ ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܚܐ ܕܢܗܘܐ ܒܠܒܐ ܗܘܝܐ ܡܢ ܟܠ ܦܪܘܩܐ ܒܟܠ.
ܠܐܣܛܘܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ܀

ܟܕ ܗܘܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܫܬܘܕܝܢ ܠܟܠ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ. ܡܢ ܗܘ ܕܢܦܠ ܠܗ ܐܚܝܕ.
ܐܢܫܐ ܠܐ ܒܟܠܝܢ. ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܠܐ ܪܫܝܢ ܠܡܫܬܡܫܘ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܥܡܐ
ܡܫܠܡܐ ܕܟܠܗ ܐܚܝܕܝܢ܆ ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܢܦܠ ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܠܟܠܗܘܢ
ܐܚܝܕ ܠܡܫܡܫܘ ܢܦܫܗ. ܘܡܫܬܡܫܝܢ ܒܡܫܝܚܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܢܫܐ ܕܗܘ ܟܠܗ
ܠܟܠܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܥܡ ܡܫܡܫܢ ܐܢܫܝ. ܘܠܟܠܗܘܢ ܗܘ ܟܠܗ ܢܦܠ
ܕܢܦܫܗ ܐܠܗܐ ܘܟܠܗ. ܐܠܐ ܡܢܝܢ ܠܗ ܟܠܗ ܢܦܠ ܕܢܦܫܗ ܠܡܫܡܫܘ.. ܐܦ
ܕܐܬܡܠܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܐܠܐ ܕܐܬܡܫܡܫܘ ܘܐܬܦܪܩܘ ܐܝܟ ܕܢܫܬܠܛ ܘܡܫܬܒܩܝܢ ܠܗܘܢ
ܐܡܪ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢܝ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܗܘ ܡܫܬܒܩܢܐ ܐܬܚܙܝ ܘܐܬܡܠܐ. ܘܐܬܠܗ
ܒܦܪܘܩܘܬܗ܆ ܘܗܢܐ ܐܡܪ ܕܗܘܝܐ ܐܡܪܐ ܡܛܠ ܕܢܚܐ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ ܕܟܠܗܘܢ ܕܢܦܫܐ ܠܐ
ܡܫܬܒܩܝܢ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܚܝܠܐ ܐܝܟ ܕܟܠܗܘܢ ܕܢܫܬܠܛ ܘܦܘܪܩܢܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܐܠܗܐ
ܠܦܘܪܩܢܗܘܢ ܕܫܠܡܐ ܟܕ ܠܐ ܪܫܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܟܠ ܡܫܬܒܩ ܠܐܢܫܐ ܕܡܢ
ܠܗܘܠܐ ܒܢܝܐ ܐܚܝܐ. ܕܐܢܫܐ ܕܐܦ ܒܟܠܗܘܢ ܒܗܠܝܢ ܕܢܦܫܗܘܢ ܢܫܡܫܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܠܗ
ܒܐܬܦܪܩܘ܆ ܐܢܫܐ ܕܐܦ ܗܘ ܟܠܗ ܦܘܪܩܢܐ ܕܢܦܫܗ ܐܡܪ. ܕܡܢܝ ܠܐ ܟܠܗ ܐܡܪ
ܐܝܟ. ܗܘܐ ܡܫܬܠܛܐ ܡܛܠܠ ܐܠܐ ܟܕ ܠܐ ܪܫܝܢ ܐܠܐ ܕܐܬܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܟܠܗܝܢ ܕܢܦܫܝܢ
ܒܟܠܗܘܢ. ܗܘܝܐ ܕܐܝܟ ܐܦ ܒܟܠܗܘܢ ܗܘ ܦܘܪܩܢܐ ܕܡܢ ܐܢܫ ܢܦܫܝܢ. ܘܠܐ ܪܫܐ ܐܠܗܐ ܗܘܐ
ܠܟܠ ܡܫܝܚܐ. ܟܕ ܕܐܬܐ ܡܢ ܦܘܪܩܢܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ܀

ܘܡܝܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܐܬܐܠܨܬ ܒܥܘܡܩܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܒܐܝܕܝܗܐ ܠܐ ܡܨܝܢ. ܘܐܝܟ ܗܦܟܐ
ܘܡܥܟܒܐ ܠܐܝܠܢ ܦܓܪܐ. ܐܝܟ ܗܘ ܗܘܝܐ ܕܗܘܐ ܡܢ ܟܠ. ܘܟܕ ܗܘ ܐܡܪ ܒܐܝܠܢ. ܠܘܬܝ
ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܒܢܝ ܐܢܫ. ܘܠܡܘܬܗܘܢ ܒܢܝ ܡܫܝܚܝܘܬܗ ܕܦܫܪ. ܕܐܢܫܘܬܗ ܕܝܠܗ. ܡܫܝܚܘܬܐ
ܗܘ ܡܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ. ܘܟܕ ܠܗܘܐ ܕܟܠ ܐܢܫܐ ܒܗ ܓܠܐ ܢܦܫܗ ܡܢܗ ܒܡܫܘܪܘܬܗ.
ܘܢܘܗܪܗ (1) ܒܟܝܢܗ ܫܘܪܐ. ܘܡܕܡ ܕܢܦܩ ܒܟܝܢܗ ܦܘܪܫܢܐ ❖

ܐܦ ܡܢܗ ܕܝܠܗ ܡܕܡ ܠܝܬ ܕܢܘܪܐ ܕܠܐ ܡܬܐܟܠ. ܕܒܗ ܕܠܐ ܒܣܪܐ. ܘܢܘܗܪܐ ܕܠܐ
ܡܬܚܒܠ ܡܬܚܙܐ ܠܐܪܥܐ. ܟܕ ܒܬܪ ܒܫܡܝܐ. ܘܡܢ ܒܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ. ܘܫܡܫܐ ܒܗ
ܐܬܚܙܝ. ܒܟܠ ܕܒܗ ܡܬܓܠܐ. ܘܒܢܝ ܐܢܫ ܗܘܘ ܕܓܠܝܢ. ܒܟܠ ܕܗܘܐ ܐܦ ܗܘܐ.
ܘܡܢ ܒܟܠ ܐܬܚܙܝ. ܘܒܗ ܫܪܝܐ ܘܒܬܪܐ ܒܗ ܚܒܝܫܐ. ܘܒܬܪ ܡܢܗ ܕܢܘܗܪܐ ܡܕܡ
ܠܐ ܦܠܓ ❖ ܐܪܥܐ ܐܪܥܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܓܠܝܐ. ܐܠܐ ܕܒܗ (2) ܒܢܘܪܐ ܕܐܬܐܠܨܬ ܐܦ ܦܫܛܐ
ܘܠܐ ܒܬܪܐ. ܟܕ ܡܦܩ ܪܘܚܐ. ܘܡܬܒܪ ܒܐܪܥܐ ܡܫܬܐ. ܡܢ ܟܠ ܘܒܢܘܪܐ. ܐܬܬܐ ܒܫܡܝܐ ܟܠ
ܒܗܘܢ. ܘܢܓܕܘܢ ܠܐ ܦܫܛ. ܒܝܬܐ ܕܢܘܗܪܗ ܒܢܘܪܐ ܕܐܬܐܠܨܬ ܘܐܬܓܠܝܬ ܒܗ ܢܦܫܗ ❖

ܐܦ ܡܢܗ ܕܝܠܗ ܘܠܡܘܬܗܘܢ ܡܛܠ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܐܘ ܢܦܠ ܟܠ ܐܪܥܐ ܘܢܦܠܘ
ܠܐܝܢܐ ܒܕܘܟܬܗ. ܘܗܘܐ ܒܐܪܥܐ ܗܝܠܐ ܐܪܥܐ ܘܡܝܬܐ ܘܢܦܩܘ ܟܠܗ ܒܫܡܝܐ ܡܕܡܝܢܐ
ܠܐܝܢܐ ܒܢܘܪܐ ܡܫܬܒܚܢܐ ❖

ܡܢ ܕܝܠܗ ܕܠܐ ܢܦܩ ❖ ܢܘܗܪܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܐܝܟܐ ܕܠܐ ܡܬܒܪܝܢ. ܘܡܢ ܕܐܬܓܠܝܘ
ܢܘܗܪܐ. ܘܡܢ ܟܠ ܕܢܦܠ ܒܗ ܢܘܗܪܐ ܒܢܘܪܐ ܐܪܥܐ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ. ܘܡܬܚܙܝܢ ܒܝܬ ܠܒܫܝܢ
ܢܦܫܗܘܢ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܫܡܫܐ ܗܘܐ ܘܐܬܓܠܝ ❖ ܘܢܦܠܬ ܒܪܘܚܐ ܐܝܟ ܕܐܬܡܠܝܘ ܒܗ.
ܘܡܛܠ ܕܢܘܗܪܐ ܘܢܘܪܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܐܬܡܛܝ. ܒܡܫܪܝܐ ܘܡܫܡܫܢܝܬܐ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܬܡܫܡܫܢܘܬܐ ❖
ܘܗܝ ܗܝ ܕܒܬܪ ܕܒܝܐ ܒܗ ܠܒܫܐ ܕܒܗ. ܕܡܫܝܚ ܘܢܦܩ ܐܝܟ ܗܘ ܠܦܓܪܗܘܢ ܕܪܘܡܐ.
ܒܬܪ ܟܠ ܒܬܪ ܒܗ ܠܐ ܢܦܩܘܢ ❖ ܠܐ ܠܐܘܟܝܢ. ܕܐܢ ܠܐܝܟܢ. ܒܢܘܗܪܐ ܕܪܘܚܐ. ܦܓܪܐ
ܡܫܬܐܠܐ ܕܪܘܚܝ ❖ ܢܦܠܐ ܒܓܒܠܬܐ ܪܘܚܗ ܕܒܪܝܐ ܟܠ ܐܪܥܐ. ܘܢܘܗܪܗܘܢ ܕܠܐ ܐܬܐܠܐ
ܒܝܬܐ ܒܡܫܡܫܢܐ ܒܦܓܪܗܘܢ. ܘܠܐܝܠܝܢ ܒܢܝ ܦܪܫ ܒܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܪܝܢ ܒܪܘܚܐ.
ܗܕܡܐ ܕܦܓܪܗ ܕܐܬܡܠܝܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܠܢܘܪܐ ܕܒܐܪܥܐ ܢܘܗܪܐ. ܐܦ ܡܢ ܡܫܬܐ ܘܐܬܓܠܝܘ
ܟܠ ܡܢ ܗܘܐ. ܘܡܬܒܪܟ ܠܐ ܡܬܕܪܟ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ❖ ܘܐܦ ܠܐܦ ܐܪܥܐ ܒܗܝܐ ܡܫܬܐ
ܘܐܠܗ ܡܫܬܐ ܡܢܝܚܐ ❖ ܘܐܦܩ ܘܐܝܬܝ ܒܫܡܝܢܬܗ ܢܘܗܪ ❖ ܐܝܟ ܕܒܫܡܝܐ ܒܬܪܐ.
ܘܒܫܡܐ ܒܕܡܘܬܐ ܠܦܓܪܗ ܡܫܬܐ ܕܫܡܫܐ ܡܢ ܠܕܡܘܬܐ ܒܫܪܟܗ ܐܡܪܝܢ ❖ ܘܐܦ

(1) In cod. ܘܢܘܗܪܗܘܢ (2) In cod. ܕܒܗ

ܡܟܝܠ ܗܠܝܢ ܢܒܝܘ̈ܬܐ ܕܦܝܠܘܣܘܦ̈ܐ ܚܢ̈ܦܐ ܐܝܟ ܕܒܦܣܝܩܬܐ

ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܦܣܝܪܘܬܐ ܕܡ̈ܠܬܐ ܕܐܡܪܘ ܗܢܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܘܡܫܪܐ ܐܢܫ. ܠܘܬ ܡܢ
ܕܒܥܘܕܪܢܐ ܘܒܥܕܢܐ. ܡܫܬܡܠܝܐ ܘܡܬܩܝܡܐ ܗܘܐ ܠܗܝ. ܕܐܦ ܡܢ ܐܢ̈ܫܐ ܚܢ̈ܦܐ
ܘܦܝܠܘܣܘܦ̈ܐ. ܗܢܘܢ ܕܐܬܚܙܝܘ ܗܘܘ. ܢܒܝܐ ܘܣܗܕܝܢ ܦܪܝܫܐܝܬ ܡܫܪܪܐ ܘܢܣܝܒܐ
ܠܗܘܢ. ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܠܗ ܡܢܗ ܒܝܕ ܐܝܟ ܕܒܐܝܕܝܐ ܕܡܠܟܝܢ ܗܘܘ ܠܐ ܠܡܬܬܚܝܐ
ܦܫܝܛܐ ܕܐܦ ܘܥܕܪܐ ܘܕܘܪܫܐ ܦܫܝܛܐ. ܘܠܐ ܡܥܕܝܢ ܕܥܕܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܒܝܘܡܬܐ.
ܘܠܐ ܢܦܫܗ. ܘܠܐ ܒܢܘܗܝ. ܘܠܐ ܦܫܝܛܘܗܝ ܘܠܐ ܦܘܠܚܢܗ ܕܒܝܬܢܐ.
ܗܢܘܢ ܕܐܦܠܐ ܢܒܝܐ ܗܘܘ ܕܥܒܪܐ ܟܠܗ ܦܫܝܛܬܐ ܘܦܪܣܝܐ ܠܐ ܠܐ ܐܬܝܕܥܘ ܠܐ
ܡܬܒܪܢܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܗ ܡܢܗܘܢ. ܟܕ ܠܗܘ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܡܢܗܘܢ ܦܫܝܛܝܢ ܗܘܐ
ܦܣܝܩܝܢ. ܐܝܟܐ ܕܫܪܝܪܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܒܢܘܗܝ ܘܡܫܒܚܐ. ܘܠܐ ܠܗ ܡܫܬܡܥܝܢ. ܐܦܠܐ
ܠܗܘܢ ܕܐܬܚܙܝܘ ܒܟܠܗ ܘܟܢܫܐ ܕܕܝܢܐ ܕܡܠܟܘܬ. ܗܢܘܢ ܕܐܠܗܐ ܐܬܬܣܝܡܘ ܗܘܘ
ܒܢܝ̈ܐ ܕܦܓܪܐ. ܟܝܬ ܠܟܠܐܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܦܫܝܛܐ̈ ܡܬܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܘܒܦܝܫܝܢ
ܗܘܘ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܦܫܝܛܘ ܘܡܫܬܡܥܘ ܠܟܠܗܘܢ. ܠܐ ܕܝܢ ܐܬܬܟܝܠܘ ܡܫܬܘ
ܦܪܢܣܬܗ ܀ ܟܕ ܓܒܪ ܢܦܩ ܗܘܐ ܠܡܫܬܡܠܝܘ ܢܩܝܘ. ܐܟܪܐ ܠܟܠܝ̈ܬܐ ܗܢܘܢ ܕܐܡܪ
ܐܫܬ̈ܝ ܗܢ̈ܘܢ ܡܢ ܐܒ̈ܗܬܐ ܘܕܪ̈ܐ ܦܫܝܛ̈ܐ. ܐܟܢܐ ܕܐܡܪ ܦܠܘܛܘܢ ܚܟܝܡܐ ܕܝܘܢ̈ܝܐ. ܐܦ
ܢܩܫܬܗܘܢ ܕܥܠܝܗܘܢ ܐܬܦܪܣܘ ܘܐܬܬܠܘܢ ܡܢ ܐܫܘܪ̈ܐ ܟܕ ܒܪܘܚܗ ܕܡܠܟܗܘܢ ܀

. . . .

ܢܒܝܘܬܐ ܕܥܠ ܐܠܗܐ ܕܝܠܢ

ܐܠܐ ܦܩܘܕ ܡܢܐ ܐܡܪ ܥܠܥܠ ܗܘ ܕܐܦ ܒܗ ܒܚܝܢ ܒܦܪ ܗܘܐ. ܗܘ ܕܐܬܬܚܝܠܬ
ܒܟܠܗ ܦܪܝܫ ܚܢ̈ܦܐ. ܘܢܒܝܐ ܡܢܗܘܢ ܡܫܬܡܥ. ܘܐܡܪ ܡܢ ܠܗܘܢ ܦܝܠܘܣܘܦ̈ܐ
ܐܣܬܝܘܣ ܠܗ. ܘܒܗ ܡܬܟܣܝܢ. ܕܐܝܟܢܐ ܒܗ ܓܒܠܬ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܡܠܐ
ܘܬܘܒ. ܟܕ ܡܢ ܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ ܐܙܕܗܪ. ܢܒܝܘܬܗ. ܟܕ ܦܫܝܛ ܒܠܥܡ ܗܘ ܦܘܪܫܢܐ ܀ ܘܐܡܪ
ܒܟܠܗ ܗܘ ܦܫܝܛܐ. ܗܘ ܕܓܒܠܐ ܠܗ ܡܫܬܡܥܝܢ. ܒܗ ܒܡܫܬܐܠܐ ܗܘܝܐ :
ܗܟܢ ܠܐ ܒܟܠܗ ܐܡܪ ܐܝܟ. ܗܘܐ ܡܫܬܠܡ ܐܠܐ ܟܕ ܠܐ ܙܒܢܐ ܐܠܐ ܕܒܠܚܘܕ ܐܠܗܐ
ܗܟܢ ܕܒܫܡ̈ܝܐ ܕܝܠܗܘܢ. ܘܐܟܢܐ ܘܟܠܢܐ ܡܢܐ ܕܝܕܥܝܢ. ܡܢܐ ܕܐܠܗܐ ܢܒܪܐ ܠܐܪܥܐ. ܗܘ

ܗ̇ܘ ܠܡܫܝܚܐ . ܘܡܢ ܒܡܥܡܕܢܘܬܗ ܕܬܠܬ ܐܝܟ ܕܡܫܒ̈ܚܐ ܘܕܩܕ̈ܝܫܐ . ܘܠܗܘ ܦܘܩ̈ܕܢܐ
ܠܟܠ ܕܝܢ ܕܠܐ ܫܘ̈ܠܠܐ ܫܠܡܝܢ ܕܐܬܐܡܪܘ ܒܗ ܡܢ ܚܕ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܝܠܗܘܢ . ܘܗܘܝܢ
ܟܬܒ̈ܐ ܐܠܗܝܐ ܒܒܘܡܐ ܕܝܢ ܡܠܝܢ ܐܝܟ ܕܦܪܘܫ ܐܠܐ . ܗܟܢܐ ܕܐܡܪ ܐܦܪܝܡ ܗܘܐ ܒܟܬܒܘܗܝ .
ܘܡܢܗ ܒܬܪܥܝܬܐ ܕܒܡܫܝܚܘܬܐ ܐܘ ܕܐܘܡܢܘ̈ܬܐ ܘܕܫܘܥܐ ܠܟܠܐܝܢ ܨܒܘ̈ܬܐ . ܘܬܟܫܦܬܐ
ܐܘ ܠܡܥܡܕܢܘܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ ܗܟܢܐ ܪܘܚܢܝܐ ܘܡܬܐܕܢܢܬܐ ܕܐܬܡܫܚܬܗ + ܗܟܢܐ ܘܥܒܕܐ
ܢܫܐ ܐܬܦܪܫܘ ܠܗܠܝܢ ܕܒܕܝܢ ܦܘ̈ܩܕܢܐ ܐܘ ܢܘ̈ܡܣܐ ܕܢܦܫܢ ܒܟܠܗܘܢ . ܘܟܘ ܟܢ
ܐܢܐ ܠܐܝܘ ܚܕܬܐ . ܕܟܬܒܢܢ ܘܦܪ̈ܫܢܐ ܘܡܠܟ̈ܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܟܠܗܘܢ ܕܟܬܝܒܝܢ
ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ . ܐܡܝܢ +

4

ܬܘܒ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܕܗܘ ܚܣܝܐ . ܕܥܒܕ ܢܘܚ ܒܥܠܡܐ ܕܒܠܗ ܢܘܚ

ܒܫܢܝ ܡܕܝܢܬܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܡܡܫܝܚܘܬܐ ܒܥܘܡܪ̈ܐ ܕܣܘܥܪ̈ܢܐ . ܗ̇ܘ ܕܥܒܕܝܢܢ ܠܗ
ܒܗ̇ ܒܥܘ̈ܠܐ ܕܒܫܡܝܐ ܦܪܝܫܬܐ . ܘܐܝܟܐ ܕܒܫܡܝܐ ܢܘܗܪܐ ܕܐܬܦܫܛ ܡܫܒܚܬܐ . ܘܡܫܪܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܦܬܟܪ̈ܐ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܥܘ̈ܩܒܗ ܡܕܝܢ̈ܬܐ . ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܡܫܬܒܚ :
ܡܕܝܢܬܗ ܕܐܒܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܢ ܦܪܘܩ ܐܠܗܐ ܫܒܚܬܐ ܕܒܬܘܬܗ ܒܦܬܟܪ̈ܐ . ܘܐܬܓܠܝܬ
ܒܡܕܒܪܘ ܘܡܫܟܚ ܕܥܒܕܝܢ ܡܕܡ ܫܦܝܪ ܫܘܡܝܢ ܐܘ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܐܪܥ ܒܟܠܥܕܡܐ . ܘܫܡܐ
ܡܫܬܒܚܐ ܦܪܘܩܐ ܡܗܝܡܢܐ ܕܐܬܚܘܝ . ܗܟܢ ܡܕܝܢܐ ܕܐܦܣܩ ܡܫܝܚܐ ܘܠܫܘܦܪܐ
ܫܘ̈ܒܚܐ ܕܒܥܘ̈ܡܪܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܒܪܘܚܝ . ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܒܚܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܢܦܫܝ ܒܦܪܝܫܬܐ
ܘܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ❖

ܘܒܝܘ̈ܡܬܐ ܕܗܘܘ ܕܒܗ̇ ܐܬܡܫܚ ܒܡܘܡܬܐ . ܕܢܬܠ ܕܢܗܘܐ ܕܒܡܘܡܬܐ ܒܢܘܪ̈ܐ
ܐܬܡܢܝܘ ܗܘܘ . ܘܐܝܟ ܐܒ̈ܠܐ ܡܢܥܝܢ ܗܘܘ . ܘܡܛܠ ܘܗܠܐ ܠܐ ܡܬܡܛܝܐ ܗܘܐ ܒܗ
ܒܡܘܡܬܐ . ܘܡܫܬܪܝܢ ܕܒܬܪ ܐܬܡܢܝܘ ܗܘܘ . ܘܒܪ ܡܠܐ ܢܦܫ ܕܡܠܐ ܕܡܬܬܠܝܢ : ܐܬܡܢܝ ܡܢ
ܒܐܝܠܝܢ ܕܐܬܒܪܝܘ . ܘܗܘ ܐܢܘܢ ܡܬܬܠܐ ܒܗ ܒܡܘܡܬܐ . ܘܡܗܝܡܢܝܢ ܗܘܘ ܠܐܝ̈ܬܝܘܗܝ ܡܢ
ܫܠܐ ܕܒܗ̇ ܒܗ ܒܢܘܡܐ ܡܕܡ ܕܡܫܡܥܐ ܐܘ ܕܠܘܬܪܐ . ܘܡܠܬ ܡܕܡܘ ܒܠܥܕ ܗܘܐ
ܒܡܠܬܗ . ܘܡܗܝܡܢ ܗܘܐ ܡܢ ܢܦܫܗ . ܘܒܪ ܡܬܒܪܝܢ ܗܘܘ ܠܘܬܪܐ ܕܐܝ̈ܬܝܘܗܝ . ܒܠܥܕ ܗܘܐ
ܠܡܫܬܐܠܐ ܒܪ ܡܢ ܚܕ . ܘܗܘܢܐ ܐܦ ܒܡܠܬܐ ܡܫܝ̈ܐܐ ܒܕܝܘ ܀

ܘܐܦ ܡܢ ܡܫܬܒܚܢܘܬܗܘܢ ܗܘܘ ܐܢܫ̈ܐ ܚܟܝ̈ܡܐ ܒܡܬܗܘܢ . ܘܒܬܪܘܗܝ . ܢܦܩ ܦܪܫ
ܐܒܝ . ܘܐܠܢܘܣ ܕܒܡܠܬܐ . ܘܫܠܘܛܐ ܒܪ ܐܝܟܐ . ܘܐܠܝܐ ܐܦܪܝܡ . ܘܐܦܪܝܡ ܕܡܢܐ . ܘܐܚܪ̈ܢܐ
ܣܓܝ̈ܐܐ . ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܠܘܬ ܐܠܗܘܬܐ ܕܒܪܢܫܐ ܐܦܪ . ܘܐܝܟ ܦܘܠܘܣܘܢ ܠܐܪܘ ܐܦ ܗܢܘܢ ܀

ܐܠܐ ܒܬܠ ܗܢ ܕܡܒܥܬ ܐܦܠܐ . ܒܪ ܐܡܪ ܟܠ ܐܬܠ ܕܡܢ ܒܬܠܐ . ܗܘ ܕܒܬܪܗ ܐܬܠ
ܒܡܬܡܠܐ ܕܩܡ ܗܘܐ ܗܫܐ . ܒܪ ܕܝܢ ܐܬܐ ܗܘܐ ܒܒܝܬܐ ܡܘܡ ܐܝܟ ܠܘܬܐ ܕܡܥܕܐ ܡܢ
ܐܒ̈ܘܗܝ . ܐܡܒܣ ܐܝܟ ܒܡܠܦ̈ܐ ܕܒܠܝܢ ܡܢ ܒܝܬ ܡܓܘܫܐ ܕܒܪܝ ܒܡܪܝܐ . ܘܡܫܡܠܝܬ
ܐܠܐ ܗܘܐ ܒܬܐ ܢܡܒܥܐ ܘܒܬܐ ܡܪܬܐ ܡܫܬܠܬܐ . ܘܐܬܓܒܝ ܘܕܝܢܘܬ̈ܐ ܡܢ ܐܒܕܘ̈ܐ
ܢܘܪܘܢ ܐܝܟ ܒܪ ܒܢܘ ܕܦܪܫ ܐܘܒܠܬ ܢܟܦ ܒܢܘܢ . ܐܝܟ ܗܕܝܐ ܐܬܘܗܝ ܢܒܥܐ ܐܒܪܐ
ܕܫܡ ܐܠܗܐ ܘܡܢܝܢܐ ܐܘܪܚܐ ܡܫܬܠܬܐ . ܕܠܐ ܒܡܠܐ ܣܓܝܐܐ ܘܡܪܝܐ ܗܘܢܝܢ ܢܦܫܗ ܗܢܘܢ
ܗܠܝܢ ܕܢܫܐ ܕܡܝܡ ܢܡܫܚܢ . ܘܡܢܗ ܘܡܫܬܠܗ ܡܬܠܐ ܒܡܠܬܐ . ܘܡܫܡܗ ܒܝܢܗܘܢ ܢܫܐ
ܕܠܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܘܒܚ̈ܐ . ܘܐܘܠܦܗ ܐܝܟ ܦܘ̈ܩܕܢܐ ܐܘܚܕܢ̈ܐ ܐܝܟ ܩܕܡܐ ܒܡܠܬܐ . ܘܐܫܬܡܥܘ
ܐܝܟ ܟܠ ܦܬܓܡܐ ܐܘܪ̈ܫܠܐ . ܕܝܘܡܐ ܠܐܚܝܢ ܕܪܕܝܢ . ܘܡܫܠ ܕܡܬܦܬܚ ܒܠܠ ܕܡܠܝ̈ܦ
ܒܗܘܢ . ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܡܪ ܡܬܒܠܠܝܢ ܒܡ ܗܘ ܕܦܪܐ . ܘܐܬܦܪܝܢ ܒܗ ܕܗܘܝܢ ܦܬܪ ܒܪ ܠܐ
ܦܬܪ ܦܘܡܐ . ܘܐܦܠܐ ܡܦܩܐ ܢܘܚܪܐ . . (1) . . . .
ܕܠܒܬܪ ܒܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܕܦܬ̈ܓܡܐ ܕܡܢܗܘܢ . ܒܡܠܬ ܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܒܡܠܬ ܒܠܒܘܢ ܒܫܡܐ ܗܘܐ .
ܘܡܢܐ ܗܘܐ ܐܠܐܢܫ ܒܠܗܘܢ ܗܘ ܢܒܥܐ . ܕܒܪ ܒܠܘܬܗ ܡܗܒܠ ܒܦܪܫܬܐ . ܘܡܫܠܡ
ܒܫܢܬܐ . ܘܒܝܘ ܠܐܫܬܡܥ ܠܐܠܗܐ ܡܢ ܓܒܪܝܢ . ܘܐܫܡܥ ܒܠܒܗܘܢ ܕܡܒܣܐ . . . (2)
ܒܢܗ . ܘܐܬܕܒܪ ܒܢܦܫ ܐܒܗ̈ܬܐ ܐܒܪܗܡ ܕܒܗܘܢ ܡܒܢܝܐ ܐܘܒܪ ܒܡܠܬ̈ܐ . ܘܐܘܒ ܒܡܫܒܪܘܗ

---

(1) Unum vel plura folia ex codice exciderunt

( ) Unum verbum legi nequit in codice

3

ܕܝܠܗ ܕܩܕܝܫ ܡܪܝ ܦܝܠܘܟܣܢܘܣ ܠܘܬ ܚܕ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܢܘܟܪܝܐ
ܐܘܠܦܢܐ ܦܘܫܩܐ ܕܐܦ ܠܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ
ܘܡܚܘܝܐ ܕܡܢܘ ܠܟܠ ܐܢܫ

ܒܪܝܫ ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܢܘܚܢ. ܫܡܝܐ ܡܪܢ ܝܫܘܥ. ܕܗܘ ܒܫܪܝܐ ܥܠܡ ܘܥܠܡܝܢ ✤

ܐܦ ܕܝܢ ܫܡܝܐ ܠܐܠܗܐ ܕܟܬܒܐ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܕܗܟܢ ܢܦܩܘܢ. ܕܗܘܐ ܠܐ
ܐܬܚܙܝ ܡܢܗ ܕܟܘܠܗ . ܘܗܕܐ ܠܗܘ ܟܬܒܐ ܐܘ ܫܡܝܐ . ܘܡܬܟܬܒܐ ܗܝ ܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ
ܢܒܝܐ ܕܐܠܗܐ . ܘܐܦ ܗܢܐ ܡܪܝ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ . ܕܡܢܗ ܐܘܗܝ ܕܒܢ̈ܝܗܘܢ ܗܘܘ ܠܘܬܗ .
ܕܟܠ ܫܢܬܐ ܡܢ ܒܢ̈ܝܐ ܕܗܢܐ ✤ ܐܠܐ ܟܕ ܕܟܬ̈ܒܘܗܝ ܡܫܬܟܚܝܢ ܐܢܐ . ܕܗܢܘܢ ܕܢܟܬܒܘܢ
ܟܕ ܒܟܬܒ̈ܐ ܕܢܒ̈ܝܐ ܘܠܐܘܪܚ ܐܒ̈ܗܝܗܘܢ ܢܫܪܐ ܠܐܚܝܗܘܢ . ܐܝܟܢܐ ܕܫܡܥ ܐܢܐ ܕܐܬܚܙܝ
ܒܗ ܠܫܡܝܐ ܗܕܐ ܡܢܗ ܫܪܟܐ . ܟܕ ܐܢܐ ܕܒܫܦܝܪܘܬܐ ܢܗܪܐ ܢܫܬܡܥ ܐܘ ܟܠ
ܕܡܫܬܡܥܐ ܠܐܒܝܢ ✤ (1) ܟܕ ܕܝܢ ܫܡܝܐ ܢܦܩ . ܟܡܐ ܐܘܠܦܢܐ ܕܐܚܝܢܐ : ܘܫܪܝܐ
ܕܝܠܗ ܐܠܗܘܬܐ ܗܘ ܕܡܢܗ ܗܘܐ ܡܫܬܟܚܐ ܕܟܬܒܐ ܗܝ ܕܐܬܝܕܥܐ ܘܡܫܬܡܥܢܐ ܒܟܬܒܐ
ܐܘ ܒܐܘܪܝܬܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗ ܢܒܝܘܬܐ ܫܪܝܬܐ ܕܫܪܝܐ ܒܫܪܝܬܐ ܫܡܥ
ܢܒܝܐ ܫܡܥ ܫܪܝܬܐ ܗܝ ܕܒܝܬܐ ܐܫܬܡܥ ܒܫܡܝܐ ܟܕ ܒܗ . ܗܝ ܕܐܦ ܟܬܒܐ
ܦܬܓܡܐ ܗܘܘ ܡܢܗ . ܘܐܦ ܗܘܘ ܟܠܗ ܠܐܝܟ ܟܠܗܝܢ . ܢܫܬܡܥ ܦܬܓܡܐ . ܗܢܘܢ
ܕܡܫܬܡ̈ܥܢܐ ܗܘܘ ܒܫܘܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܡܪܝ ܟܠܗ . ܘܐܦ ܐܦ ܟܠܗܘܢ ܒܗܘܢ ܒܟܬܒܐ ܦܬܓܡܐ
ܕܫܡܥ ܒܟܠܗܘܢ : ܦܫܝܛ ܘܐܦ ܢܫܬܡܥ : ܘܗܟܢܐ ܐܘ ܟܪܝܗܐ . ܘܢܫܬܡܥ ܐܘܠܦ
ܠܡܫܪܝܘܬܐ . ܘܗܘܐ ܠܐܢܫܝܢ ܕܕܝܠܗ ܒܗ ܒܫܘܪܝܐ . ܘܒܟܬܒܐ ܦܬܓܡܐ ܒܫܡܥ . ܘܐܦ
ܢܦܩ ܗܢܘ ܒܟܬ̈ܒܐ ܐܝܟ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܐܪ . ܘܡܫܝܚܐ ܐܬܓܠܝ ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܘܢܦܩ
ܕܗܘܐ ܡܢ ܠܗܘܢ ܐܢܘܢ . ܠܐ ܟܕ ܠܐܢܫܘ ܢܫܘܐ . ܘܐܦ ܒܫܪܝܪ ܕܐܬܐ ܗܘ ܕܟܬܒܐ .
ܘܟܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܫܬܡܥܐ. ܘܡܬܟܬܒܐ ܕܡܢ ܕܪܝܫ. ܘܗܘܐ ܠܐܢ ܟܬܒܐ ܒܫܪܝܬܐ
ܕܡܢ . ܘܐܬܐ ܒܟܬܒ ܢܦܩ . ܒܟܠܗ ܕܗܘܐ ܟܕ ܢܫܬܡܥ ✤

(1) Lacuna exstat unius verbi

X

ܐܓܪ̈ܬܐ ܕܪܒ ܕܘܝܕ ܒܪ ܦܘܠܘܣ

1

ܐܬܟܬܒ (1) ܡܢ ܕܘܝܕ ܪܒ ܘܐܬܒܪܟ ܠܟܬܒܗ̇ : ܒܟܘܬܒܐ ܕܟܪܘܢܝܩܐ. ܟܕ ܗܘܐ ܠܒܝܬܗܘܢ
ܒܥܠܐ ܒܡ ܝܘܡܝܢ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܘܢܦܩܘ ܒܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܡܢ ܒܘܬܪܐ. ܘܗܘܘ ܒܐܣܝܪ
ܡ̈ܣܝܢ ܗܘ ܘܐܬܟܬܒܘ ܐܒܪܐ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܐܬܐ ܒܘܣ̈ܬܐ ܡܠܐ ܘܫܒܚܝܢ ܒܐܬ̈ܘܬܐ ܘܕܡܝܐ
ܫܠܘܪܐ ܕܒܬܗ ܗܘܐ ܒܫܢܬܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܟܠܘ ܡܘ̈ܬܐ ܘܟܘܪ̈ܗܢܐ ܣܓܝ̈ܐܐ. ܘܫܡܥ
ܕܬܐܡܪ̈ܝ ܡܕܝܢ̈ܬܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܐܚܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܒܒܬܘܗܝ. ܘܡܬܡܢܪܐ ܗ ... ܘܐܒܘܗܝ
ܕܒܫܡܐ ܒܬܪ ܦܪܝܫܬ ܐܠܗܐ. ܒܥܠܡܐ ܘܡܦܪܐ ܘܒܫܘܒܚܗ ܕܝܘܡܐ ✢ ܘܗܘܝܢ ܢܬܐܬ
ܗܡ ܐܝܟ ܒܥܒܕܬ ܐܠܗܐ ܘܐܬܩܢ (ܘܟܒܘ ?) (2) ܕܝܘܡ̈ܬܐ ✢

2

ܐܚܪܢܐ ܕܝܠܗ ܕܪܒ ܕܘܝܕ ܒܬܪ ܐܝܟ
ܦܫܝܛܐ ܕܫܡܗ ܡܪܕܐ

. . . .

(ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ) ܕܗܘܐ ܒܥܡܢ ܘܐܬܝܩܢ ܠܢ . ܐܝܟ ܗܘ ܒܫܡܗ ܘܐܝܟ ܗܘ
ܩܘܡܗ ܕܒܥܒܘܐܝܠ . ܘܕܝܠܗ ܐܝܟ ܐܦ ܩܘܫܬܐ ܐܦ ܡܫܟܢܬܐ . ܠܐ ܐܬܡܝܩ ܐܬܪܥܒ ܗܘܐ
ܩܘܡܗ ܒܒܪܢܫܐ . ܘܒܬܪ ܗܝܕܝܢ ܐܬܐ ܒܥܒܪ ܒܗ ܒܪ ܐܠܗܐ ... ܒܗ ܓܒܪ ܒܒܪܐ ܗܘܐ
ܩܘܡܗ ܕܒܫܪܐ ܕܝܠܢ . ܐܝܟ ܗܘ ܩܘܡܗ ܕܐܝܟ ܗܘ ܒܫܡܗ ܘܠܐ ܡܬܦܠܓ . . . ✢

---

(1) Ista adnotatio exstat ad calcem primi folii codicis

(2) Dubium est an legendum ܠܒܘ vel ܟܒܘ

ܘܒܬܪ ܙܒܢܐ ܩܠܝܠ . ܐܙܠ ܠܡܕܝܢܬܐ ܡܠܟܬܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܡܠܟܐ ܕܩܪܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܩܢܛܐ ܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܬܐ ܠܗ ܚܕ ܕܢܝܐ ܠܡܠܟܐ ܣܢܩܠܝܛܐ ܠܩܠܐ ܚܕܐ ܚܝܐ . ܘܟܠܗ ܙܒܢ
ܠܥܠܡܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܢܗܘܢ ܐܠܐ ܡܥܒܕ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ . ܘܗܘ ܕܝܢܐ ܗܘܐ ܐܟܠ .
ܐܘܟܝܬ ܡܣܬܪܩܘܬܐ . ܘܡܝܬܪܘܬܐ ܕܒܝܬܐ ܘܩܢܝܢܐ ܕܟܠܗ ܐܝܟ ܡܢܟܠ ܗܘܐ . ܐܠܐ ܡܛܠ
ܐܘܚܕܢܐ ܕܡܢܘܬܗ ܘܥܡܪܐ ܕܒܗ ܗܘܐ . ܕܒܬܘܪܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ . ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܢܬ܆
ܗܘܬ ܒܥܠܝܬܐ ܘܬܩܢܐ ܕܒܝܬܐ ܕܝ . ܘܡܬܒܥܐ ܒܗܘܢ ܐܪܥܐ ܕܐܬܩܢܘ ܠܗ ܡܥܡܪܐ .
ܕܝܢ ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܠܗܘܢ . ܘܐܦ ܕܒܥܐ ܦܝܣܐ ܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܩܕܝܡ . ܟܕ ܐܢܐ ܡܢ
ܐܒܘܗ ܗܘܬ : ܐܠܐ ܐܒܘܢ ܕܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܙܠ ܢܦܫܐ ܢܦܫܐ ܫܠܡ ܗܘܐ ܡܢ ܦܘܠܘܣ ܠܟܠܗܝܢ
ܗܘ ܕܐܡܪ ܗܘܬ ܠܗ . ܡܛܠ ܕܐܬܐ ܕܝܠܗ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܢ ܒܝܬ ܆ ܟܕ ܡܢ ܡܫܝܚܐ
ܒܝ ܚܟܝܡ ܡܬܒܥܐ ܗܘܬ ܒܝܬܐ ܐܠܗܝܐ ܠܗܘܢ ܬܘܒ ܥܠܡܐ ܡܢܐ ܕܐܬܐ ܠܒܘܪܟܬܐ . ܒܝ
ܐܦ ܗܘ ܡܥܡܪ ܗܘܐ ܡܢ ܦܘܠܘܣ ܘܡܢ ܦܬܓܡܐ ܆ ܘܟܕ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܕܩܪܐ ܠܗ .
ܘܠܐܠܗܐ ܕܝܢ ܐܬܐ ܟܕ ܐܘ ܐܒܘܢ ܡܢ ܟܠܗ ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ . ܟܕ ܦܫܛܐ ܗܘܐ܆ ܒܟܠܗ .
ܕܐܝ ܢܐܡܪ ܐܢܐ . ܐܝܢܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܕܦܫܛ ܠܗ ܕܐܡܪ ܟܠܗ ܒܟܠܝܐ . ܘܐܝ ܢܐܡܪ ܠܐ . ܐܦܠܐ ܠܗ ܐܢܐ
ܗܘ ܡܢ ܕܡܥܡܪ ܡܢ ܗܘ ܠܗܘܢ ܟܠܗ ܦܓܪܐ . ܗܘ ܕܐܝܟ ܐܡܪ : ܫܠܡܘ ܡܢ ܐܒܘܢ ܆
ܐܡܪܐ ܘܐܬܟܢܫ ܗܘܐ܇ ܆ ܗܘ ܕܐܝܟ ܠܗܘ ܐܠܗܝܐ ܐܝܟ ܐܒܘܢ ܘܡܫܡܫܢ ܟܕ ܠܐ ܐܫܬܟܚ
ܐܦܠܐ ܒܪܐ ܆ ܐܠܐ ܐܝܟ ܟܕ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܘܐ ܡܫܬܡܥ . ܕܗܘܐ ܡܢܐ ܐܬܐ ܠܗ ܒܗ ܘܟܕ ܗܘܬ
ܕܐܬܗܘܝ ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ . ܟܕ ܫܡܥܘ ܐܒܘܢ ܠܟܠܠ ܗܟܢ ܕܝܠܗ ܕܠܟܬܒܐ ܡܢ
ܗܟܢ ܐܢܫ ܢܦܫܬܐ ܕܫܘܦܪܐ ܕܟܪܝܗܘܢ ܘܡܪܝܗܘܢ . ܫܩܠ ܡܢ ܗܘ ܕܐܬܚܙܝ ܒܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܒܝܚܘܬܐ ܕܦܓܪܐ ܡܢ ܕܥܡܠܗ . ܘܡܢ ܪܘܚܐ ܦܓܪܐ ܦܓܪܐ ܐܒܘܢ
ܕܗܘܐ ܟܕ ܠܐ ܙܟܐ . ܘܗܟܢܐ ܗܘܐ ܒܗ ܦܩܕ ܡܢܟܪ ܘܡܬܬܐ ܕܠܒܬܐ ܐܠܐ ܒܐܝܕܝܐ
ܕܡܪܝܐ ܕܐܬܚܙܝ . ܐܦܢ ܠܐ ܫܘܐ ܗܘܬ ܕܗܘܐ ܐܠܐ ܡܠܐܟܐ . ܐܠܐ ܡܛܠ ܫܘܒܚܐ
ܕܐܬܐ . ܕܗܘܐ ܠܒܝܬܐ ܘܬܫܡܫܬܐ . ܘܐܬܚܙܝ . ܟܕ ܟܠܐ ܐܝܟ ܒܗܘܢ ܘܐܬܚܙܝܬ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܦܓܪܐ ܕܐܬܚܙܝ ܡܬܢܟܦܐ ܕܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܡܬܚܫܒܐ . ܦܓܪܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܘܢܟܦܘܬܐ ܘܟܠ
ܕܐܝܬ ܢܦܫܗ ܆ ܟܕ ܡܢ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢ ܐܠܗܐ ܕܩܘܪܒܢܐ ܢܦܫܗ ܒܗ ܠܐܠܗܐ
ܡܫܡܫ . ܦܓܪܐ ܕܝ ܕܐܬܚܙܝ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܫܒܝܚܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ
ܐܡܝܢ

ܘܒܝܘ̈ܡܝ ܗܘ ܐܝܫܘܥ ܐܣܝܐ ܗܘ ܠܗ ܕܒܝܬܐ ܗ̇ܘ ܕܡܫܟܢܐ ܕܙܒ̈ܢܐ. ܘܟܕ ܐܬܓܠܝ
ܘܐܬܓܪܝ ܡܢ ܚܠܐ ܐܝܫܘܥ ܢܦܩ ܗܘܐ ܠܒܪܐ ܐܚܪܢ ܕܚܠܡܘܗܝ ܘܠܐ ܫܪܐ ܗܘܐ ܠܗ.
ܘܟܕ ܡܢ ܝܘܡ̈ܬܐ ܬܠܬܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܗܘ ܡܬܚܙܝܢܐ ܐܘܟܝܬ ܒܝܬܐ ܠܐܬܬܐ ܠܘܬ ܐܝܫܘܥ
ܘܫܐܠܗ ܒܒܝܬܐ ܘܐܬܐ ܠܒܝܬܗ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܕܢܘܩܐ ܢܦܫ ܘܐܬܚܠܡ ܘܩܠܝܠ ܒܥܝܢܘܗܝ.
ܘܐܟܠܗ ܕܢܟܠܘܢ ܠܗ ܡܕܡ ܡܕܡ ܕܢܦܠܘܢ ܗܘܐ ܡܢܗ. ܘܕܢܟܝܐ ܠܗ ܐܟܬܝܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ
ܡܘܕܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܦܓܪܐ ܒܗ ܐܬܚܝܝ ܡܢ ܐܝܫܘܥ. ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܢܦܩܘܢ ܒܥܕܢܗ.
ܗܘ ܕܐܦ ܒܝܬ. ܘܟܕ ܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܬܡܠܟ ܗܘ ܐܝܫܘܥ ܥܠ ܦܓܪ̈ܐ ܘܒܝܬܗ ܥܠ
ܚܝ̈ܐ ܕܡܬܒܪܟܝܢ ܗܘܘ ܘܡܫܬܐܠܝܢ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܘܒܠܚܘܕ ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܡܫܬܡܠܐ ܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܡܢܗܘܢ. ܘܟܬܒܬܐ ܕܦܬܓܡܐ ܘܕܡܫܪܐ ܕܗܘܐ ܣܓܝܐ. ܘܒܗܘܢ ܕܒܗܘܢ ܗܘ ܕܝܘܡܐ ܦܓܪܐ.
ܡܬܡܢܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ̈ܢܐ ܘܡܬܒܝܠܐ ܕܗܘܐ ܗܘܐ. ܘܡܬܚܙܝ ܗܘܐ ܠܗ ܠܐܝܫܘܥ ܕܠܐ
ܦܘܠܚܢܐ ܠܐ ܢܬܚܙܘܢ ܗܟܢ. ܡܛܠ ܕܐܬܪܐ ܐܝܟܢ ܕܠܐ ܡܣܟܢܐ ܕܢܬܚܫܒ ܒܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܐܦ
ܒܟܠܡܕܡ ܡܢܗ ܐܝܟܢ ܘܐܘܡܢ ܒܥܘܕܐ. ܘܠܐܝܬ ܐܢܫ ܠܐ ܢܬܚܙܐ. ܘܒܠܚܘܕ ܠܐ ܢܬܚܙܘܢ.
ܐܠܐ ܐܦ ܒܟܠܡܕܡ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܐܝܫܘܥ ܓܘܐ ܠܒܪܢܫܐ ܐܬܐ ܗܘܐ ܘܟܕ ܗܘܐ ܠܒܝܬܗ ܥܠ ܦܘܠܚܢܐ
ܒܝ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܗܘܐ ܠܐܝܫܘܥ ܥܠ ܗܕܐ. ܘܗܘܝܐ ܚܙܝ ܗܘܐ ܒܝܬܐ ܕܐܬܒܣܡ ܗܘ ܡܬܚܙܐ
ܗܘ ܠܗܦܟܐ ܐܢܫܐ ܕܝ̈ܢܐ ܒܝܘܬܒܐ ܕܫܡܫܐ܀

ܒܬܪ ܕܝܢ ܐܚܪܝܢ ܐܬܝܕܥ ܫܘܒܚܗ ܕܛܒܐ ܗܘ ܕܒܪܢܫ ܕܝܬܐ ܗ̇ܘ ܕܝܪ̈ܝܬܐ. ܘܫܡܥܘܗܝ
ܘܐܚܝ̈ܘܗܝ ܘܐܡܪ: ܕܚܙܐ ܐܢܐ ܕܐܦܪܐ ܫܦܝܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܗܢܐ. ܘܡܬܥܒܕ ܥܠ ܡܝ̈ܬܐ ܕܐܟܚܕܐ
ܦܓܪ̈ܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܝܕܥ ܘܐܬܚܙܝ ܡܬܚܫܒ ܒܥܕܢܗܘܢ ܐܝܟ ܦܘܪܩܢܐ ܕܟܢܫܐ ܕܩܫܝ̈ܫܐ܀
ܐܠܐ ܚܙܘ ܐܢܫܝ̈ܢ: ܡܢܐ ܢܬܚܙܘܢ ܠܒܝܬܐ ܗܢܐ. ܚܕ ܐܢܫܐ ܐܡܪ. ܐܟܘܬ ܢܬܚܙܘܢ ܟܬܒܐ
ܘܗܘ ܐܡܪ: ܗܘܐ ܕܟܬܒܘ ܗܘܝܢ. ܐܡܪ ܐܢܫܐ ܕܗܘܝܢ ܦܘܠܚܢܐ ܐܘ ܕܝܢܐ ܕܕܝ̈ܢܐ܀
ܘܗܘ ܐܢܫ ܕܝܢܐ ܠܐ ܙܟܐ ܗܘܐ ܒܗܟܢ. ܡܛܠ ܦܘܠܚܢܐ ܘܕܝ̈ܢܐ ܕܐܬܚܙܝ ܐܢܫܐ ܘܕܚܠܬܗܘܢ
ܘܕܝܢܘܗܝ܀ ܗܝܕܝܢ ܐܬܚܢܢܘ ܐܢܫܐ ܡܛܠܬܗ ܚܕ ܒܝܘܡܐ ܕܝܘܡܐ ܦܓܪܐ. ܘܐܦ ܥܠ ܠܐ
ܒܠܚܘܕ ܗܘܐ ܕܐܬܐ. ܘܥܒܪܐ ܡܢ ܡܢܗ. ܕܗܘ ܡܛܠ ܡܢ ܗܕܐ ܕܢܬܚܙܘܢ ܒܠܚܘܕ ܗܘܐ.
ܡܢ ܗܘܝܢ ܒܡܬܚܙܝܢܘܬܐ ܕܐܝܟ ܗܘܐ. ܐܬܟܪܝ ܒܥܘܬܐ ܦܓܪܐ ܠܡܢ ܡܢܗܘܢ ܕܗܘܐ ܦܘܠܚܢܐ
ܡܬܚܙܝܢܘܬܗ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܕܗܝܕܝܢ ܢܘܗܪܐ܀ ܘܡܢ ܚܝܘܗܝ: ܐܠܐ ܐܢܫ. ܐܡܪ ܗܘ ܐܢܫܐ ܡܕܡ
ܕܐܬܐ ܠܗ. ܘܟܠܗܘܢ ܦܓܪܗܘܢ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ. ܘܡܬܚܙܝܐ ܗܘܐ ܗܘ ܢܘܗܪܐ ܗܘܐ.
ܗܟܢ ܠܗܠܝܢ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܘܐܬܠܝܬ ܕܪܘܚܐ ܒܒܝܬܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܝ ܡܫܝܚܘܬܗ܀

2

ܘܗܝ ܦܘܢܩܐ ܐܚܪ̈ܝ :

ܐܠܐ ܡܢ ܡܚܝܠܘܬܐ ܠܒܢܝ ܕܠܐܬܪܘܬܐ ܕܐܝܟ ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܦܘܪܫܢܐ ܕܒ ܐܬܐ ܗܘܬ ܠܘܬܐ
ܩ̈ܛܠܘܗܝ ܕܫܡܝܐ ܡܫܡܠ ܒܪ ܡܕܡܝܘ . ܡܢ ܟܠܗ ܕܝܢ ܐܬܐܘ ܠܗ ܦܘܠܚܢܐ ܫܦܝܪܐ
ܘܡܬܒܥܝܐ ܡܬܒܥܝܬܐ . ܘܐܦ ܗܘܐ ܒܗ ܡܬܒܥܠܐ ܗܘܐ ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܪܘܚܢܝܐ . ܒܪܡ ܡܢ
ܫܘܪܝܐ ܘܡܘܬܒܐ ܕܟܠܐ ܦܫܝܛ ܗܘܐ ܡܕܡ ܡܕܡ ܘܡܟܝܠ ܘܪ̈ܚܐ ܕܟܠܗ ܐܝܟ ܚܕ ܡ̄ܢ ܦ̈ܬܓܡܐ
ܡܫܡܫ ܗܘܐ . ܘܡܛܠ ܗܘܐ ܒܗ ܠܐ ܠܡܐܬܐ ܕܟܠܐ . ܘܠܐ ܡܩܦܐ ܒܪܘܚܐ ܕܡܬܒܥܝܐ . ܐܠܐ
ܒܪܡ ܗܘ ܪܒܐ ܘܡܫܬܟܚܐ ܘܠܒܐ ܕܪܚܡ ܗܘܟܢܐ ܐܚܪ ܗܘܐ ܠܗ ܡܦܝܣܐ ܕܠܡܐ ܕܦܪܫܐ ܗܘܐ :
ܕܐܦ ܗܘܐ ܡܢ ܡܠܘܐܐ ܪܫܝܡܐ ܠܐܝܡܝ̈ ܪܘܚܐ ܕܡܢܬܐ ܚܕܐ ܕܡܬܦܢܝܐ ܦܠܓ ܗܘ ܕܫܡܫܐ ܐܬܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܡܘܫܝ . ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܘܫܒܐ ܠܐܢܫܐ ܕܐܠܐ ܢܟܠܗ ܐܫܬܡܥ ܘܠܒܫܐ
ܡܠܐܟܐ ܘܐܡܪ ܠܐܢܫܐ ܕܪܚܝܡܘܬܐ . ܘܡܢ ܠܐܠܗܘܗܝ ܒܐܬܪ ܗܘܐ . ܘܡܛܘܠܬ ܕܗܘܝ
ܐܚܪܢܝܢ ܗܘܘ ܠܐ ܡܫܬܘܕܥ . ܐܠܐ ܠܟܠܗ ܒܪܝܐ ܚܕܐ ܕܡܬܦܢܝܐ ܕܚܕܐ ܕܬ̈ܟܠܬܐ . ܘܫܡܥܐ
ܗܘ ܐܚܪܢܐ . ܗܢܘ ܕܝܢ : ܕܚܕܐ ܕܠܦܘܬܐ . ܡܛܠ ܕܐܘܪܚܐ ܩܕܡ ܠܟܠܒܬܐ ܕܟܠܗܘ . ܗܘ ܕܝܢ
ܡܫܬܪܝܐ ܐܬܐ ܕܟܠܬܐ . ܐܝܟ ܚܝܠܬܐ ܘܫܒܝܬܐ . ܒܗܘ ܕܝܢ ܕܠܦܘܬܐ ܦܠܐܛܘܢܝܬܐ
ܡܬܟܠܐ ܒܥܠܡܪ . ܐܬܐ ܕܟܠܬܐ . ܐܝܟ ܚܝܠܬ̈ܐ ܘܫܒܝܬ̈ܐ ܀ ܘܒܪ ܗܘܐ ܒܗ ܒܐܒܠܐ ܡܕܡ.
ܐܬܚܙܝ ܠܐܠܗܘܬܐ ܒܬܪ ܐܚܪܢܐ ܗܘ ܕܡܢ ܪܫܝܬܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܫܡܝܘܬܗ ܟܠܗ ܫܡܥܗ
ܡܘܫܝ . ܐܦ ܗܘ ܒܪ ܡܪܢ . ܐܠܐ ܠܟܠܗ ܐܫܬܡܥ ܗܘܐ ܡܫܡܪܐ ܒܥܠܐ ܐܝܟܘܢ ܡܫܡܪܐ
ܫܡܝܐ . ܗܘ ܕܝܢ ܦܪܫܐ ܒܪ ܠܟܠܗܘܢ ܕܟܠܗܘܢ ܒܫܪܝܪܬ ܐܒܐ . ܘܡܛܘܠ ܕܟܠܗܘܢ ܚܕܬܐ
ܒܫܘܠܛܢܐ ܐܠܗܘܝ . ܠܒܪܐ ܫܒܩ ܘܡܫܬܒܪܐ ܒܪܫ . ܘܒܝܕܗܘܢ ܚ̈ܝܠܐ ܕܒ̈ܪܝܬܐ ܗܘܝܢ
ܕܐܬܐ ܠܟܪܘܒܝܢ ܒܪ ܠܒܪܝܢ ܒܪܘܚܘܢ ܡܛܠܗ ܦ̈ܬܓܡܝܢ ܗܘ̈ܝ : ܒܟܠܗ ܡܫܬܐܠܝܢ ܗܘ̈ܝ. ܐܝܟ
ܕܐܦ ܐܬܐ ܒܐܬܟܠܗ ܕܠܒܗ . ܐܦܢ ܟܠ ܐܢܫ ܐܚܪܢܝܢ ܐܚܪܢܘ . ܕܫܡܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܐܠܐ ܠܟܠܗ
ܕܡܘܫܝ ܐܘܓܘܣܛܝܢܐ . ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܢ ܠܐܬܪܘ̈ܬܐ ܒܟܠܗ ܕܫܡܫ . ܗܘ ܕܪܚܡ ܗܘܐ
ܫܡܫ . ܒܪ ܗܘ ܐܬܐܘܗܝ ܗܘܐ . ܘܫܡܥܐ ܗܘ ܠܐܠܗܐ ܐܪܘܥܐ ܕܒܝܬܐ ܦܪܝܫܬܐ ܡܟܠܬܐ
ܒܫܪܝܪܬܐ ܕܐܬܚܙܝܬ . ܒܫܡܝܐ ܐܚܪ . ܡܢ ܐܠܐ ܒܚܪܐ ܒܫܡܝܐ ܕܫܡܥ ܠܫܡܝܐ .
ܘܫܡܥܘ ܡܠܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܠܝܢ . ܒܪ ܗܘ ܐܬܐܘܗܝ ܗܘܐ ܗܘ ܕܫܡܥ . ܗܘ ܕܝܢ ܗܘܐ ܦܪܫܐ
ܐܬܟܠܒ . ܕܗܘ ܕܗܘܐ ܠܡܢ ܠܐܠܗܐ ܒܫܘܒܪܐ ܐܝܟ ܢܘܪܐ ܒܩܪܝܐ . ܡܫܬܐܠܝܢ ܒܟܠܗ ܚ̈ܝܠܐ
ܒܪ̈ܝܬܐ ܕܫ̈ܡܝܐ ܡܛܠܗ ܢܘܚܐ ܕܒܪܘܚܘܢ . ܒܪ ܗܘ ܐܬܐܘܗܝ ܗܘܐ ܗܘ ܕܢܫܡܥ ܗܘ
ܒܫܘܒܚܗ ܠܒܐܝܟ ܗܘܟܢ ܀ ܗܘܟܢ ܐܬܟܠܒ ܠܒ ܢܒܥ ܟܠ ܗܘ ܦܪܫܐ ܕܗܘܝܐ ܗܘܐ ܠܗ .

IX

1

ܐܓܪܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ

ܐܘܟܝܬ ܡܫܡܫ ܒܪܘܚܐ ܕܟܬܒ ܠܐܣܘܪܘܣ ܕܫܪܐ ܦܪܝܫܐ ܡܢ ܟܠ ܟܠܗ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܥܠܡ ܡܢ ܟܠ

ܡܛܘܠ ܐܢܐ ܥܠ ܕܦܪܫܬ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܐ ܟܢܫ ܒܥܠܡܢܝܐ . ܒܗܘ ܕܒܐܠܗܐ
ܗܘܝܬ ܟܠ ܐܬܐ ܪܘܚܐ . ܘܒܪܘܚܢܝܘܬܐ ܗܝܟ ܕܒܗܐ ܠܟܠ ܥܕܡܐ ܗܘ ܝܘܡ ܒܝܘܡ .
ܐܟܡܐ ܕܒܪܫܝܬ ܕܥܠܡܐ ܐܡܪܢ . ܕܟܕ ܗܘܝܬ ܪܒܐ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ . ܕܢܚܬ ܗܘܐ ܕܢܣܒ
ܗܘܬ ܡܬܚܙܝܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܡܢ ܒܢܝܐ ܘܡܢ ܚܝܐ ܕܐܝܟ ܘܢܦܫܐ. ܘܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܟܠ ܒܪܢܫ
ܠܬܘܬܐ ܒܡܫܝܚܐ ܡܬܬܪܨ ܗܘܐ ܒܡܬܚܙܐ ܚܝܘܬܐ ܘܡܝܬܘܬܐ . ܒܐܘܠܨܢܐ ܕܟܠ ܡܢܗ .
ܘܒܡܫܒܚܐ ܠܒܢܝ ܕܥܠܡܐ . ܘܥܡ ܕܒܢܝ ܢܫܘ ܠܟܠܗ ܟܕ ܫܘܬܦܐ ܗܘܝܢ ܟܠܗܝܢ
ܫܡܝܐ ܘܚܝܘܬܐ . ܪܒܐ ܕܢܚܬܘܢ ܠܫܡܝܐ ܕܢܫܬܡܥܘܢ . ܘܠܐ ܚܙܝܬ ܗܘܐ ܕܟܠ ܦܘܚܢܐ
ܠܟ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܒܢܝܢܐ ܕܐܚܪܝܐ . ܘܡܬܚܙܐ ܗܘܐ ܠܝ . ܕܢܚܬ : ܕܒܝܬܐ ܐܝܟ ܚܝܐ ܠܒܢܝܐ
ܫܦܝܪ ܡܢܝ . ܘܐܢܐ ܒܥܠܬ ܘܒܥܬܗ ܐܝܟ ܒܥܠܡܐ . ܕܢܗܘܘܢ ܒܝ ܒܫܘܡܠܝܐ ܀ ܐܠܐ ܘܐܦ
ܫܪܝܐ ܐܒܘܬܐ ܐܝܟ . ܒܗܘ ܕܠܐ ܫܒܩ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢܝ ܕܢܬܠܘܢ ܠܟܠܗܘܢ . ܘܒܠܝܢ ܟܠ
ܦܬܓܡܐ ܠܟ ܗܘܐ ܘܡܫܝܪ ܗܘܐ ܠܝ . ܘܒܠܝܢ ܟܠ ܡܢܝܐ ܐܒܘܬܐ ܕܡܣܬܟܠ ܗܘܬ ܠܗ .
ܘܡܛܠ ܗܘܬ ܠܗ ܕܢܬܠܘܢ ܠܝ ܫܪܝܐ ܟܠ ܐܢܫ ܕܐܡܪ ܗܘܬ ܠܗ . ܘܚܙܝܬ ܐܢܐ ܕܐܦ
ܐܢܐ ܐܝܟ ܕܠܗ ܠܟ ܐܝܟ ܠܢܦܫܝ . ܠܐ ܡܨܝܐ ܕܠܐ ܢܬܠܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܥܠ ܕܒܥܠܡܐ
ܠܐܪܥܐ . ܐܠܐ ܠܐ ܐܝܟ ܢܬܒܥܐ ܒܫܘܡܠܝܐ ܕܥܠܡܐ . ܡܛܠ ܐܢܐ ܒܫܘܬܦܘܬܐ . ܘܕܠܐ
ܫܒܩ ܗܘ ܐܘܪܚܐ ܕܟܢܫܐ ܫܘܒܚܐ ܐܝܟܢܐ . ܐܠܐ ܕܫܠܛ ܗܘܐ ܒܫܘܡܠܝܐ . ܘܡܛܠ ܟܠ
ܢܦܫܗ . ܘܗܘ ܠܟܠܗܘܢ ܠܟܠܗ ܚܘܒܬܐ ܡܛܪܐ ܗܘܐ . ܘܟܠ ܫܘܡܠܝܐ ܐܢܐ ܗܘܐ ܟܠ
ܫܘܒܚܐ . ܘܟܠ ܚܝܠܐ . ܘܟܠ ܐܝܟ ܕܠܝ ܗܘܐ ܠܝ : ܚܝܪܐ ܩܐܡ ܗܘܐ ܫܡܗ ܒܬܫܒܚܬܐ .
ܘܐܢܐ ܫܠܡܬ ܠܗܘܢ . ܒܝܕ ܕܠܐ ܐܪܫ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ . ܒܪܐ ܐܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܟܠ ܕܠܝ
ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ . ܐܢ ܒܠܗ ܠܝ ܡܫܝܚܐ . ܘܐܢ ܡܢܗ . ܠܐ ܢܫܬܡܥ ܪܘܚܐ ܗܢܐ ܡܛܠ
ܒܪܘܚܐ ܕܒܝܬ ܟܠܗ ܕܥܠܡܐ . ܒܗܝ ܫܘܒܚܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܕܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܡܢ ܫܡܪ
ܒܫܘܒܚܗ ܐܡܝܢ ܀

ܘܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܐܬܩܢܗ ܠܡܥܝܕܢܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܕܝܐ . ܘܡܪܢܗ ܠܡܫܕܪܘ ܠܦܪܘܣܐ ܠܐܬܪܐ
ܕܝܠܗ . ܘܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܠܡܫܕܪܘ ܠܒܪ ܐܒܝܐ . ܒܪܝ ܠܐܬܪܐ ܘܠܡܥܒܕܘܗܝ . ܘܐܬܩܢ
ܙܘܓܗ ܠܡܫܕܪܘ ❖

ܒܝ̈ܬ ܐܬܪܐ ܕܟܝܢ ܐܬܟܢܫܘ . ܘܒܝܬ ܕܝܠܐ ܙܒܢܐ . ܘܫܡܥܘ ܠܡܬܕܪܘ ܒܢܝܢܘ .
ܒܗ ܐܚܪܢܐ ܙܒܢܐ . ܘܟܠ ܐܢܫܝ ܕܡܫܬܟܚ ܡܘܬܐ ܒܐܬܪܐ ܗܘ ܐܬܐ ܘܡܩܒܠ ܡܢ
ܒܥܠܐ ܕܠܐܡܫܪܘ ܕܩܝܡܐ . ܘܡܫܟܚܝܢ ܒܢܝ̈ܢܐ ܘܩܢܝܢ ܘܡܫܬܡܠܝܢ . ܘܗܝ ܫܡܥܘ ܒܢܝ̈
ܐܬܪܗ ܒܡܕܝܢܬܗ . ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܠܗ ܕܫܡܥܘ ܗܘܐ ܕܝܢܐ ܒܪ ܫܡܪܝܢܐ ܙܒܢܐ ܙܒܠ ܕܟܠܗ ܐܬܪܐ
ܕܝܠܗܘܢ . ܫܡܥܘ ܒܫܡܥ ܒܢܝ̈ܐ ܫܘܠܛܢܐ . ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܒܪܘܫܠܡ ܕܡܢܝ ܐܒܪܗܡ
ܡܢ ܐܒܐ ܕܐܬܘܗܝ ܗܘܐ . ܘܐܬܟܢܫܘ ܒܝܘܡܐ ܘܒܠܡܥܕܐ ܙܒܢܐ ܒܫܢܝܢ . ܘܐܬܐܡܢܘ
ܒܗܘܠܐ ܕܗܢܘ ܡܪܝ ܐܘܟ ܒܡܥܕܢܐ ܕܝܢܘ ❖

ܫܠܡ

ܘܢܦܩ ܐܠܗܝ . ܐܦܪܩ ܠܗ . ܕܗܘܐ ܠܟ ܐܬܐ ܘܫܘܫܒܝܢܐ ܠܐܚܝܟ . ܘܐܝܟ ܡܠܟܐ ܠܟܡ
ܬܡܢ ܘܩܘܡܬܐ ܕܡܠܟܘܬܟܘܢ ܕܢܣܒܪܘܢ ܕܪ̈ܚܡܘܢ ܠܟܘܢ . ܘܗܘ ܗܝܕܝܢ ܢܦܩܘ ܣܘܦܪܘ
ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ ܕܙܕ̈ܝܩܐ . ܘܐܢ ܢܣܒܐ ܗܘܐ ܡܢ ܥܡܡܐ ܘܐܟܠܐ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ . ܘܣܘܦܪܘ ܠܐ ܦܪܕܐ
ܠܗ ܗܘܐ . ܗܝܕܝܢ ܡܫܡܫܢܝܢ ܘܡܣܒܪܝܢ ܠܐܚܘܗ . ܘܗܘ ܗܝܕܝܢ ܗܘ ܥܠܝܗ ܣܘܦܪܘ
ܙܒܢܐ ܐܚܪܢܐ ܗܘܘ ܙܒܢ ܚܣܝܐ ܘܒܚܝܐ ܗܘܝܘ ܠܟܠܗ . ܘܗܘܝܢ ܐܡܪ : ܡܪܝ ܐܢܫ ܢܗܘܐ
ܡܢ ܥܡܡܐ . ܘܐܝܟܢ ܠܐܢܫܐ ܗܘ . ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܟܘܠ . ܘܣܘܦܪܘ ܕܗܝܕܝܢ ܠܐ ܦܪܕܐ ܠܗ
ܢܗܘܐ ܗܘ . ܘܐܬܓܠܝܬ ܢܗܘܐ ܚܙܝܢܘܗܝ ܡܢ ܟܠ ܓܒܝܢܘܗ . ܘܗܘܝ ܠܐ ܡܟܝܠ . ܘܗܘܝܕܝܢ ܗܘܢܝܢ
ܠܗܘܢ ܘܡܢܗ ܕܡܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܫܡܥ ܟܕ ܐܬܐ ܒܕܘܟܬܗ ܕܐܝܠܝܢ ܗܘ . ܘܐܝܟ ܠܟܠܗ
ܠܟ . ܘܐܬܟܬܒ ܠܟܠܗܘܢ ܗܢܘܢ ܕܡܫܬܐ ܗܠܝܢ ܟܬܒܝܢ ܗܘܘ . ܘܐܝܟ ܠܗܘܢ ܗܫܐ
ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܐܚܕ ܒܪܗܘܐ ܫܘܒܚܐ ܒܠܐ ܗܘ ܓܙܒܪܐ . ܘܐܬܟܬܒ ܒܟܬܒܘܗܝ ܒܡܫܪܝܘܬܗ
ܕܐܬܐ ܗܘ . ܘܡܢ ܒܬܪ ܐܝܠܝܢ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܐܬܟܬܒ ܠܐܬܐ ܗܘ . ܘܐܟܠ ܠܟܬܒܐ . ܘܐܘܟܝ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܡܘܡܐ ܕܢ ܒܟܬܒܗ ܀

ܘܡܢ ܠܟܠ ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܪܘܚܐ . ܘܡܫܡܫ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܡܢ ܠܟܠܐ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ . ܫܘܒܚܐ ܠܟܠ ܘܝܘܡ . ܘܡܟܢܫܐ ܕܟܪܝܐ ܠܗ ܠܒܠܡܣ ܗܘܝܢ ܠܫܘܪܐ
ܕܝܘܡ . ܐܝܟ ܠܗ ܡܕܝܢܐ . ܘܟܠܐ ܠܗ ܠܟܘܪܐ . ܠܐܟܣܢܝܐ ܕܡܫܟܘ ܐܢܫܘܢ .
ܘܡܟܪܙ ܠܗ ܐܢܫܐ ܢܟܦܐ ܘܚܝ̈ܠܐ . ܘܐܚܪܢ ܠܟܠܗܘܢ ܫܘܒܚܐ ܦܪܟܐ . ܘܫܠܡ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ . ܟܠܗ ܦܠܚܬܐ ܐܬܠܝܗ ܗܘܐ . ܘܠܐ ܫܡܥܬ ܫܘܒܚܐ ܕܢܣܝܗ ܟܠܗ ܙܒܢܬܐ ܘܕܗܘܟ
ܠܡܫܝܚܐ . ܘܡܘܕܝܢܐ ܘܠܫܡܫܬܐ . ܘܡܪܝ ܫܘܒܚܐ ܕܢܠܝܗ ܠܟܢܝܫܬܐ ܘܫܢܝܐ ܕܦܪܩܢ
ܗܘܐ ܒܝܘܡܬܐ ܗܘ . ܘܡܝܕܘ ܗܘܐ ܟܠܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܕܢܥܠܟ ܘܟܠܗ ܫܠܡܝܢܘܬܗ .
ܘܦܝܫ ܠܗܘܢ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܕܟܕܡܝ ܕܩܪܝܢ ܘܡܢܘܬ ܠܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܠܟܠܟ ܡܫܝܚܐ
ܒܗܘ ܕܗܘܐ . ܘܟܠܗܝܢ ܘܦܪܡܢ ܒܠܬܐ ܡܢ ܠܡܢ . ܘܡܟܢܝܘ ܟܠܗܐ ܠܡܫܝܚܐ ܐܝܟܢܐ .
ܘܐܘܟܝ ܠܐ ܐܬܠܝܗ ܒܠܬܐ ܠܡܢ ܗܘ . ܘܫܡܥܘ ܢܟܘܡܐ ܠܟܠܗܐ ܗܘ ܒܝܘܡܐ ܗܝ ܟܠ ܡܠܐ
ܒܟܠܐ . ܐܝܟ ܕܦܫܛ ܠܗܘܢ ܗܝܕܝܢ ܐܦܪܝܡ . ܫܘܒܚܐ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܕܫܘܒܚܐ ܗܘ ܐܠܗܘܬܗ
ܗܘܐ . ܦܪܟܘ ܟܠܐ ܒܡܫܘܚܬܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܘܐܡܪܘ ܗܘܐ ܠܗ . ܕܐܝܟܘ ܕܠܐ ܦܪܕ ܐܢܫ ܠܗܘ
ܫܘܒܚܐ ܗܘܐ ܡܢ ܐܬܝ ܘܠܐ ܠܟܘܢ ܒܝܘܡܬܐ ܕܐܬܝ ܒܟܫܘܦܬܐ ܗܘܝܢ . ܘܗܪܝ ܡܠܟܘܬܐ
ܦܟܝܐ ܠܟܠܗ ܕܗܝܕܝܢ . ܘܒܡܫܝܚܘܬܐ ܫܡܝܐ ܐܬܝܠܕܘ ܒܗܘ ܘܐܬܦܫܛܘܢ ܒܟܠܗ ܐܦܪܝܐ .
ܗܘܐ ܗܝܕܝܢ ܘܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܢܫܒܚ ܠܟܠܐ ܕܫܘܒܚܬܐ . ܘܐܬܟܬܒ ܕܢܫܐ ܒܫܘܪܢܐ ܒܟܠܗ .

ܬܘܒ ܢܨܚܐ ܕܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܢܬܦܪܝܐ. ܕܥܠ ܡܫܬܥܝܢܘܬܐ
ܕܟܠ ܕܝܪܝܐ

ܗܢܐ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܢܬܦܪܝܐ. ܒܓܢܣܗ ܡܢ ܐܬܘܪܝܐ ܡܢ ܚܕܝܒ ܐܬܪܐ ܕܐܪܒܝܠ ܡܢ
ܢܬܦܪܐ ܩܪܝܬܐ. ܘܐܒܗ̈ܘܗܝ ܒܬ̈ܫܒܘܚܬܐ ܐܬܚܝܕܝܢ ܗܘܘ. ܘܐܫܬܘܕܥ ܩܕܡ ܒܟܘܪ ܡܠܟܐ
ܦܪܣܝܐ. ܘܐܬܕܟܝ ܗܘܐ ܒܩܕܝܫܘܬܐ. ܘܟܕ ܐܬܒܥܝ ܗܢܐ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ. ܚܙܐ ܒܚܙܘܐ
ܐܒܗܝܐ ܕܗܘܘ ܕܢܣܒ ܟܠ ܡܫܬܥܝܢܘܬܐ ܟܠ ܡܕܡ ܕܥܠܡܐ. ܘܐܡܪ ܒܚܙܘܐ ܠܐܒܗ̈ܘܗܝ
ܕܥܠܡܐ. ܕܡܕܡ ܪܒܐ ܠܡܣܒ ܕܗܘܐ ܥܠܡܐ ܗܢܐ. ܘܟܕ ܡܫܠܗ ܐܒܗ̈ܘܗܝ ܡܠܟ ܡܟܣܝܐ
ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܚܙܐ ܫܒܝܠܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܫܠܡܘ ܕܝܠܗ ܥܠܡܐ ܐܒܪܗܡ. ܘܡܢ ܕܥܒܪ
ܥܠܡܐ. ܐܬܐ ܠܓܒܝܐ ܘܡܠܟ ܠܫܠܝܚܘܬܐ ܩܕܝܫܐ ܘܡܪܝ ܐܢܐ ܘܡܫܬܡܥ ܒܟܠܗ. ܕܐܡܪܐ
ܗܦܪܘ ܗܘܐ ܠܐܒܘܗܝ ܒܐܪܥܐ ܩܕܝܫܐ. ܘܒܗܘܢ ܘܒܐܝܟܢ ܕܢܒܝ̈ܐ. ܘܐܬܐ ܥܠ ܒܡܕܒܪܐ
ܕܚܝܠܐ ܡܢ ܢܬܦܪܐ ܩܪܝܬܗ ܐܝܟ ܛܘܪ ܡܫܟܢ. ܘܗܘܐ ܒܡܥܪܬܐ ܛܘܪ. ܐܝܟ ܛܠܐ ܩܕܝܫܐ.
ܒܗ ܒܟܘܠ ܡܫܟܢ ܐܒܘܗܝ ܗܘܐ. ܘܡܢ ܛܘܪ ܩܕܝܫ ܒܡܕܒܪܐ ܕܡܪܕܝܢ ܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܬܐ
ܘܕܘܢܐ ܩܕܝܫܐ ܕܛܘܪ. ܘܚܕ ܒܗܘܢ ܦܓܪ ܘܡܠܟ ܡܫܟܢܐ ܒܡܫܠܐ ܘܕܘܒܪܐ. ܘܗܘܐ ܒܟܠ
ܡܕܡ ܘܐܬܐ ܠܐܘܪܚܐ. ܘܩܕܡ ܒܕܘܒܪܐ ܩܕܝܫܬܐ ܘܐܬܒܪܝ ܡܫܟܢ. ܘܗܘܐ ܠܐܬܪܗ
ܘܐܬܐ ܘܡܫܚܐ ܒܡܫܪܬܗ ܘܡܠܟ ܒܗ ܒܡܫܟܢܐ ܕܒܠ ܚܝܠܐ. ܘܡܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܡܫܬܪܝܐ ܗܘܐ
ܒܕܡܥܐ ܕܐܬܚܙܝ ܒܟܠܗ ܐܢܫܐ. ܘܡܫܟܢܟ ܗܘܐ ܐܫܬܡܫܗ. ܟܕ ܐܬܐ ܗܘܐ ܒܟܦܢܐ
ܕܢܫܒ ܐܬܪܐ ܩܕܝܫܐ. ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ ܀

ܘܟܕ ܬܠܡܝ ܩܕܝܫ ܕܠܘܬ ܛܘܪ ܒܡܫܪܬܗ. ܐܬܩܪܝ ܒܗ ܡܢ ܟܠܗ ܕܐܬܐܟܠ
ܟܘܪܐ ܕܒܪܟܐ. ܘܫܬܡܥ ܛܘܪ ܒܒܝ̈ܬ ܐܢܫܐ ܩܕܝܫܐ. ܘܐܬܐ ܒܡܪܥܝܬܐ ܚܕܐ ܕܡܫܟܢ
ܒܪܝ ܘܐܬܒܢܝ ܒܡܫܪܬܗ ܕܡܪܥܝܬܐ ܗܝ ܕܒܥܢܝܢ ܠܢܦܫ ܐܢܫܐ. ܘܒܒܪܝܢ ܒܐܬܪܐ ܪܒܐ
ܒܫܬܒܪܐ ܕܒܗܘܢ. ܘܡܢ ܩܕܝܫܐ ܐܒܪܗܡ ܒܢܫܬܗܘܢ. ܘܐܬܪܐ ܐܢܘܢ ܒܫܘܒܚܬܐ ܐܝܟ
ܕܫܒܩܘܢ ܡܢ ܦܘܩܕܢ ܕܡܠܐܟܐ. ܘܡܢ ܩܕܡܐ ܫܬܒܪܐ. ܘܠܐ ܐܫܬܡܥܘ ܒܗ ܘܠܐ ܡܫܟܢ
ܗܘܐ ܡܫܬܟܠܗ. ܐܠܐ ܫܡܥܘ ܗܘܐ ܘܡܫܬܪܘܚܝܢ ܡܫܡ̈ܠܝܐ ܩܫܝܬܐ. ܘܗܘܐ ܩܕܝܫܐ ܠܐ ܚܙܝ ܡܢ
ܒܬܪܗܘܢ. ܘܡܫܡܫܐ ܬܘܒ ܕܢܫܒܘܢ ܐܡܪ ܒܗܘܢ. ܕܫܘܐ ܒܟܠ ܡܕܝܢ ܘܡܫܡܫܘ ܒܫܡܫܘ.

ܡܠܦܢܐ ܕܐܓܪ̈ܬܐ . ܘܟܠܗ ܗܘܦܟܐ ܕܙܘ̈ܓܐ ܕܡܫܝܚܝ̈ܐ ܗܟܢ ܥܠܗ . ܘܟܬܒܐ ܒܡܘܟܟܘܗ
ܘܠܟܠܗ ܡܘܕܥ ܠܗ ܗܘܠܐ . ܙܢܐ ܕܒܥܘܬܐ ܕܠܬܪ ܠܓܪ̈ܐ ܦܬܝܐ ܡܢ ܦܪܘܩ ܡܪܢܐ ܠܥܡܐ
ܕܥܡܪܝܢ . ܗܟܢ ܒܟܪ̈ܐ ܕܦܘܪܫܢܐ . ܠܘܪܟܐ ܠܥܡܡܐ ܕܡܘܬ ܠܟ ܐܒܗ̈ܬܐ ܀ ܒܟܝ ܠܘܬ
ܡܠܦܢܐ ܦܓܪ̈ܝܐ ܕܡܫܝܚܝ̈ܐ ܘܕܓܪ̈ܬܐ . ܘܒܟܠܐ ܐܢܫܐ ܕܥܢܝ ܠܗ ܐܝܟ ܡ̈ܠܐ . ܗܟܢ
ܕܡܢ ܢܚܠܐ ܦܓܪ̈ܝܐ ܀ ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܢܘܚ ܕܢܪܘ ܘܐܡܪ ܠܝ ܢܦܩܬ ܡܢ ܢܗܪܐ
ܘܐܬܟܪܬ ܐܢܐ ܕܗܟܢ ܘܠܝܬ ܢܝܫܐ ܡܢ ܥܒܕܐ ܕܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܐ ܐܬܟܪܬ . ܐܠܐ ܠܐܒܗ ܐܒܝܢ
ܡܫܝܚܐ ܡܪܢ ܢܘܚ ܦܢܝܐ ܡܫܝܐ ܕܙܗܘܬܐ ܘܐܬܢܚܬܗ . ܘܐܬܬܝܗ ܠܘܬ ܢܦܪܐ ܕܦܐܡ
ܠܠܦܟܬܗ ܒܥܠ ܐܒܝܢ . ܘܒܝ ܓܪܗ ܐܢܫ̈ܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܫܡܥ ܗܘܘ ܡܢܗ . ܢܗܘ ܦܬܝܐ
ܢܘܚ ܘܡܣܝܒܘܢ ܠܒܗܪܐ ܒܫܘܦܪܗ ܘܦܪܝܪܗ . ܘܠܘܬ ܠܐ ܐܬܝܐ ܠܡܢ . ܘܒܗܪ ܒܒܘܗܪܐ
ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܐܬܪܝܡ ܒܪܝܢܐ ܕܕܒܝ̈ܬܐ ܗܘ ܕܒܠܗ ܢܘܚ ܐܢܫܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܢܚܝܚܘ
ܒܪܘܚܐ ܐܢܫܬܐ . ܘܟܠܒ ܡܠܦܢܐ ܕܠܠܦܘܬܐ ܕܐܝܬ ܦܩܕܐ . ܘܐܢܫܐ ܠܠܦܘܬܗܘܢ ܕܙܘܓܐ
ܠܗܘ̈ܢܐ . ܘܒܝ ܐܠܗܘܢ ܒܪ ܗܒܒܝܢ ܘܠܟܠܗ ܗܘܝ . ܗܢܝ ܡܢ ܒܠܒܠ ܗܘܐ ܘܐܬܬܗܡ
ܦܓܪܗ ܦܬܝܐ ܒܒܘܗܪܐ ܕܡܪܢ ܢܘܚ ܕܒܗܘܢ ܕܦܬܝܗ ܒܡ ܒܒܗܘܢ ܦܬܝ̈ܐ ܕܒܫܡܗ
ܒܡܪܢ ܢܫܠܡ ܠܗ ܒܫܘܒܚܐ ܀

ܠܘܬ ܚܣܝܐ ܕܡܪܝ ܡܘܫܐ ܒܪ ܟܐܦܐ ܕܗܘܐ ܗܟܝܠ ܦܘܫܩܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܡܢ ܠܥܠ
ܥܠ ܕܡܕܪܐ ܕܕܝܢܘܬܐ ܘܕܝܢܝܘܬܐ ܘܕܡܪܕܘܬܐ. ܘܐܬܐܘܗܝ ܦܫܩܗ ܕܢܬܠ
ܗܕܐ : ܕܢܣܒ ܦܘܫܩܗ ܡܢ ܡܫܬܠܛܐ : ܢܛܪ ܠܟܘܢ ܡܢ ܚܛܐ .
ܕܢܛܪ ܠܟܘܢ ܡܢ ܚܛܐ : ܡܫܘܐ ܚܙܐ ܠܐܠܗܐ .
ܠܪܘܡܐ ܪܒܐ ܐܬܥܠܝ ܚܣܝܐ ܡܪܝ ܡܘܫܐ ܟܐܦܐ . ܕܐܬܝܠܘ ܠܟܘܪܐ
ܕܡܠܐ ܕܢܦܫ ܒܟܪܐ ܘܡܛܠ ܘܐܟܠ ܠܟܘܪܐ
ܕܒܝܬܐ ܒܢ ܙܒ̈ܢܘܗܝ ܒܫܝ̈ܢܐ

ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܐܬܐ ܠܟܠܗ ܐܣܟܝܡܐ ܕܕܝܢܘܬܐ ܠܟܘܪܝܐ ܕܡܪܝ ܡܘܫܐ ܕܒܥܘܬܗ ܠܘܬ
ܪܒ ܟܘܪܝܐ ܡܪܝ ܗܒܪ ܡܫܘܢ . ܘܡܢ ܕܠܟܘܢ ܠܐܣܟܝܡܐ ܐܬܐܪ ܡܢ ܥܠܘܗܝ ܩܕܝܫܬܐ .
ܡܛܠ ܕܐܬܐܡܪ ܡܥܠܡܢܐ ܕܦܘܩܕܢܗ . ܡܫܘܚ ܪܒܗ ܡܪܝ ܗܒܪ ܡܫܘܢ ܡܢ ܥܕܬܐ
ܕܥܠ ܗܒܪܗ ܕܡܪܝ ܘܡܪܝ ܐܣܟܝܡܐ ܕܟܠܗ ܠܟܘܪܝܐ ܗܘ ܘܐܬܐܡܪ ܘܐܬܪܥܝ .
ܘܦܠܚ ܒܫܘܒܚܐ ܒܝܕܘܬܐ . ܘܡܢ ܢܦܩ ܠܥܠܡܐ ܘܐܬܐ ܠܟܘܪܝܐ ܕܘܪܗܝ ܒܡܕܝܢܬܐ . ܘܡܢ
ܗܠܘܟܐ ܠܥܠܘܟܐ ܢܦܩ ܗܘܐ ܠܐܬܪܐ ܡܢܝܚ̈ܐ ܘܐܬܠܗ ܗܘܐ ܠܘܬ ܚܣܝܐ ܕܟܘܪܝܐ ܕܡܪܝ
ܒܫܝܢܐ . ܘܡܬܠ ܗܘܐ ܠܩܘܫܬܐ . ܘܢܦܠ ܗܘܐ ܥܡܠܐ ܠܒܢܝܢܗ ܐܬܪ̈ܐ. ܘܐܬܥܒܕ ܒܬܪܗ
ܕܗܘܐ ܒܫܘܠܡܐ ܗܢܐ ܡܢܗ. ܘܡܛܠ ܕܡܠܘܐܐ ܘܡܛܘܒܐ. ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܒܟܘܪܐ ܦܪ̈ܫܬܐ.
ܘܒܬܪ ܒܥܘܬܗ ܠܟܘܪܝܐ ܕܐܡܪ ܒܗ ܗܕܐ : ܕܢ ܒܟܡ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܡܪܝܐ ܗܘ ܗܘ .
ܒܫܘܒܚ ܗܢܐ ܦܠܚ ܗܘܐ . ܘܠܐ ܡܢ ܙܒܢܐ ܘܠܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܢܦܩ ܗܘܐ ܒܡܠܐ ܘܡܢ
ܦܘܠܚܢܐ ܢܦܫܗ̈ ܠܥܒܕܝܢ ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܝܢ ܢܦܩ ܗܘܐ ܠܗ . ܘܠܥܠܡ ܐܝܬ ܗܘܐ ܘܡܬܚܢܢ
ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܡܢܐ ܐܝܟ ܠܟܘܢ ܫܘܠܛܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܢܫܬܐ ܠܟܘܢ .. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܡܪܝܐ
ܕܐܬܐܘ ܘܬܒܥ ܢܦܫܗ ܒܫܘܒܚܐ ܘܡܬܒܪܐ ܠܟܘܢ ܗܢܐ . ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܚܢܢ ܡܠܗ ܡܪܝܐ
ܕܐܬܐ . ܘܐܬܐ ܠܘܬܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܗܘܐ ܘܦܪܫ ܐܢܘܢ . ܥܠ ܕܡܪܝ ܕܡܬܢܣܒ ܗܘ
ܣܟܠ ܦܠܚܝ ܘܐܬܐܝܢ ܦܠܚܢ̈ܐ ܕܗܢܐ ܠܟܘܪ ܗܘܝܢ̈ܐ . ܘܐܬܐܝܢ ܦܠܚ̈ܝܢ ܠܟܘܪܝܐ
ܕܡܠܐ ܘܐܦܪܝܐ ܕܕܝܢ̈ܐ (1) ܘܐܦܪܝܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܟܘܪܝܐ . ܘܐܦܪܝܐ ܕܟܘܪܝܐ

(1) In cod. ܕܐܡܪܐ

ܬܫܥܝܬܐ ܕܡܫܝܚ ܕܕܝܪ̈ܝܐ ܕܐܝܬܘ ܒܩܛܪܘ

ܐܒܘܗ̈ܝ ܕܡܪܝ ܡܫܝܚ ܕܕܝܪ̈ܝܐ ܘܓܢܣܗ ܡܢ ܒܝܬ ܢܘܗܕܪܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ . ܡܢ
ܩܪܝܬܐ ܕܡܥܢܝܐ ܐܬܪܘܬܐ . ܘܢܫܡܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܐܪܐܠ (1) ܘܡܠܟ ܘܡܪܐ ܒܝ̈ܬܐ ܠܟܘܠܗܘܢ ܡܒܪܬܐ
ܕܩܪܝܬܗ . ܘܐܬܐܡܪ ܡܫܬܐ̈ܠܐ ܥܠ ܗܘܐ . ܘܗܘܐ ܐܡܝܢܐ ܘܡܗܝܪܐ ܕܒܥܡ̈ܠܐ . ܘܡܢ ܥܒܘܕܐ
ܕܥܒܘܕܐ ܠܥܡܪܐ ܕܐܦܝܣ ܡܪܢ ܐܠܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܝܢ . ܘܡܛܠ ܓܘܫܡܐ ܕܕܝܪ̈ܝܐ ܒܥܘܡܪܐ
ܕܡܪܝ ܡܫܝܚܐ . ܘܐܬܠܒܫ ܠܥܡܪܐ ܣܓܝܐܘܬ ܒܝ ܠܐܘܪܚܬܐ ܕܡܪܝ ܡܫܝܚ ܣܓܝܐ ✦ ܘܐܬ
ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܥܡܝܩܐ ܕܫܡܝܐ . ܦܪܝܫܐ ܘܐܬܪܘܪܐ . ܘܒܬܪ ܗܘܐ ܕܢܦܩ
ܠܗ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܡܫܚܠ . ܘܠܐ ܙܒܢ ܗܘܐ ܀ ܘܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬܐ ܘܐܙܠ ܠܗ ܠܡܕܒܪܐ ܘܥܠ
ܠܥܘ̈ܡܪܐ ܕܕܝܪ̈ܝܐ . ܘܗܘ ܕܡܢܗ ܡܬܥܠܡܢܘܗܝ ܠܐ ܡܫܬܥܒܕܐ ܠܗܘܢ . ܘܐܬܚܙܝ ܗܘܐ
ܠܗ ܟܡܐ ܡܢ ܒܢܝ̈ܐ ܕܕܝܪ̈ܝܐ ܕܩܕ̈ܝܫܐ . ܘܐܦ ܗܘ ܐܬܐܡܪ ܡܫܝܚ ܕܕܝܪ̈ܝܐ .
ܟܕ ܕܐܬܦܢܝ ܡܢ ܕܝܪܐ ܐܘܟܝܬ ܩܕ̈ܝܫܐ ܕܐܬܩܪܝ ܗܘܐ ܀ ܘܠܗ ܗܘܐ ܐܝܬܝܐ
ܘܡܬܕܒܪܢܐ ܠܟܠ ܕܥܒ̈ܕܐ ܕܕܝܪܘܬܐ . ܘܡܬܥܕܪ ܗܘܐ ܠܐܘܪܚܬܐ . ܘܐܡܪ ܡܪܝ ܡܫܝܚܐ
ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܒܝܬܐ : ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܥܡܗ ܕܡܪܝ ܡܫܝܚ ܕܕܝܪ̈ܝܐ ܘܡܥܒܕܢܐ ܕܡܫܒܚܐ .
ܘܟܕ ܐܬܚܙܝ ܣܓܝ ܦܘܩ ܥܡܗ ܘܠܐ ܐܬܟܢܫ ܕܐܬܦܢܝ ܐܝܟ ܡܢ ܐܦܝܣܩܐ ܐܢܐ
ܘܡܬܪܚܡܐ ܀ ܘܢܦܩ ܡܢ ܥܘܡܪܐ ܕܕܝܪ̈ܝܐ ܥܒ̈ܕܐ ܦܪܝܫ ܠܟܠܗ ܡܫܒܚܘܬܗ . ܘܒܬܪ ܐܝܟ
ܒܥܠܐ ܘܐܬܐ ܒܡܫܒܚܬܐ ܕܥܘܡܪܐ ܘܐܬܪܘܪ ܡܘܬܐ . ܘܡܫܡܫ ܒܗ ܒܥܘܬܐ ܘܐܬܐ ܒܡܫܪܘ
ܥܡܗ . ܒܝܪܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܐܝܟ . ܕܒܬܪ ܒܗ ܒܥܕܢ ܕܪܝܫܐ ܡܫܡܫ ܐܝܟܢܐ
ܘܡܬܐܡܪ ܘܒܬܪܗ ܒܗ . ܘܗܘܐ ܒܡܫܪܐ ܢܦܠ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܘܐܬܦܢܝ ܠܗ ܒܝܬܐ ܦܠܚܘܬܐ
ܘܪܒܬܐ ✦ ܘܡܢ ܒܗܘܢ ܡܪܝ ܡܫܝܚ ܦܠܚܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܕܒܥܠܐ ܕܦܠܚܐ .
ܘܗܘܘ ܒܥܠܘ ܐܢܫܝܢ ܕܝܬܝܪܐ ✦ ܘܒܬܪ ܦܠܚܐ ܠܟܠ ܕܒܢ̈ܐ ܕܕܝܪ̈ܝܐ . ܘܡܢ ܒܥܠܐ ܐܬܐܡܪܘܢ
ܘܠܟܠ ܠܟܠ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܐܬܚܙܝܬܐ ܦܪܝܫܐ ܐܒܥܐ ܕܡܠܟܐ ܦܪܝܫܘܬ ܦܪܝܫܬܐ ܗܘ
ܕܐܬܐ ܥܠܐ ܘܐܬܦܢܝ ܠܡܫܪ ܐܒ̈ܗܬܐ ܕܡܢ . ܘܒܬܪ ܒܝܬܗ . ܘܢܦܩ ܠܥܠ ܡܢ . ܒܟܠܗ ܠܥܠܡ ✦

(1) In cod . ܐܪܐܠ

1

ܬܘܒ ܢ̇ܟܬܘܒ ܠܬܫܥܝܬܐ ܕܐܘܟܝܬ ܕܢܨܚܢܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܒܐ ܪܒܐ
ܡܪܝ ܐܝܫܘܥ ܕܡܢ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܘܡܠܟ ܕܒܢܐ . ܘܠܟ
ܕܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܘܗܕܪܐ . ܘܒܬܪܟܢ ܡܛܪܢ ܘܐܬܠܐ
ܕܝܪܐ ܘܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܦܘܬܚܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܒܝܬܐ

ܗܢܐ ܡܪܝ ܐܝܫܘܥ ܕܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܘܗܕܪܐ ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܡܠܟܝܢ ܫܠܝܚܐ ܡܢ ܗܘܢܐ .
ܘܡܢ ܐܬܪܗ ܕܡܠܟܐ ܕܚܒܠܐ ܘܡܫܡܫܢܐ . ܗܘܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܠܐܬܪܗ . ܘܡܢ ܐܬܪܐ ܡܪܝ
ܦܘܪܣܝܐ ܡܬܘܡܝܐ ܠܐܬܪܗ . ܐܬܐ ܗܘܐ ܠܒܝܬܐ ܐܘܪܚܐ ܗܟܢܐ ܕܒܪ ܦܛܪܘܣ ܗܘܐ
ܕܡܪܝ ܦܪܘܠܐ ܡܦܪܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܒܝܬܐ ܘܐܬܩܢܝ ܡܪܝ ܐܝܫܘܥ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܢܘܗܕܪܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܒܬܪ ܗܢܐ . ܘܗܟܢܐ ܫܩܝܠܐ ܗܘܐ ܘܦܠܚ ܠܐ ܡܫܒܩ ܒܥܒܕܐ
ܘܡܪܚܡܢܘܬܐ ܐܠܐ ܫܥܝܐ ܫܡܥܝܢ ܒܟܠܗܘܢ . ܘܗܦܟ ܠܦܠܚܗ . ܒܗ ܐܝܟ ܠܟܠܐ ܘܡܕܝܢܬܐ .
ܘܗܘܐ ܠܗ ܦܠܐ ܦܘܫܩܐ . ܘܐܬܠܟ ܠܒܬܪ ܒܫܡܝܐ . ܒܠܦܘܬܐ ܕܗܘܝܐ ܠܗ ܕܫܡܝܐ ܕܐܬܐ .
ܘܡܕܝܢܬܐ ܐܬܩܪܝ ܢܗܘܪܐ . ܘܐܬܐ ܐܦܠܝܢ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܘܕܚܝܠܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢܝܢ
ܗܘܐ ܠܗ . ܗܟܢܐ ܕܚܙܐ ܗܘܐ ܘܫܡܥ ܘܡܫܡܫ ܗܘܐ ܘܩܪܒܐ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ . ܘܠܐ ܐܦܠܐ
ܗܘܐ ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܦܩܕܢ ܠܡܫܡܫܘ ܠܗ ܠܒܪܢܫܐ ܘܡܠܟܐ . ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ ܗܘܐ ܀ ܘܡܢ
ܣܓܝ ܦܘܪܫܢܐ ܕܢܦܫܗ ܒܢܦܫܐ ܠܥܡܘܕܐ . ܡܠܟܘܬܐ ܫܠܝܚܐ . ܗܘ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܘܗܕܪܐ
ܡܪܝ ܕܐܬܪܗ (1) ܕܢܚܐ ܠܟܠ ܒܡܪܝ ܠܐܠܗܐ ܠܥܡܘܕܐ ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ . ܒܪ ܐܬܪܐ ܗܘܐ .
„ ܐܬܪܐ ܠܩܕܝܫܐ ܗܟܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܒܪ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܪܝ ܐܝܫܘܥ ܕܗܘܐ ܘܗܘܐ
ܐܦ ܕܡܫܡܫ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܐܬܪܐ ܕܒܪ ܒܝܬܐ . ܗܟܢܐ ܕܡܠܟܐ ܠܥܡܘܕܐ ܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܐ
ܒܝܬܐ . ܗܟܢܐ ܕܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܠܐܠܗܘܬܐ ܗܘܐ ܕܡܪܝ ܐܝܫܘܥ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܗܘܐ "
ܗܘܐ ܐܦܠܐ ܕܐܬܪܗ . ܘܡܢ ܒܝܬܐ ܢܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܝܬܐ ܐܦܠܐ . ܕܐܬܪܐ
ܒܡܫܡܫܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܠܗ . ܗܟܢܐ ܕܡܪܝ ܐܝܫܘܥ ܀ ܒܬܪܟܢ ܗܘܐ ܘܠܟ
ܒܝܬܐ . ܘܡܢ ܠܟܠ ܡܪܝ . ܘܐܬܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ . ܢܟܦܘܬܐ ܕܡܠܐ ܐܠܗܐ
ܡܪܝܡ ܘܕܝܠܗ ܕܐܒܘܢ ܘܕܝܠܗܘܢ ܘܥܠ ܟܠܢ ܐܡܝܢ ܀

(1) Legendum ܢܘܗܕܪܐ . Cf . ܟܬܒܐ ܕܢܟܦܘܬܐ N . 90 edit. Chabot Rome an 1896 .

2

ܥܠ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܐܠܦܢܘܬܐ܇ ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ

ܡܢ ܒܬܪ ܕܪܘܫܡܐ ܕܒܪܝܘܬܐ ܕܣܛܪܛܝܘܛܐ . ܘܡܒܝܬ ܕܒܘܟܪܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܕܝܠܗ
ܒܐܣܛܪܘܢܘܡܝܐ ܡܬܠܡܕܢܐ ܕܐܬܘܪܝܐ . ܘܐܫܟܚ ܡܠܟܐ ܕܡܛܠ ܐܝܟ ܡܢܐ ܥܠ ܒܝܫܬܐ .
ܘܗܟܢܐ ܕܐܫܬܡܫܬ ܥܡ ܒܢܝ ܡܬܠܡܕܝ ܗܘܘ ܘܥܡܗ ܒܪ ܗܢܘܢ ܡܬܪܓܡܢܘܬܐ
ܕܡܠܟܐ ܕܒܥܘܕܪܢܐ ܕܐܬܪ ܘܕܝܢܐ ܓܒܝܐ ܡܢܗܘܢ ܠܓܒܪܐ ܗܘܝܐ ܓܡܝܪ ܒܟܠܗ
ܡܬܪܓܡܢܘܬܐ ܘܒܫܘܠܡ ܐܫܬܡܥ ܒܡܬܪܓܡܢܘܬܐ ܒܥܠܡܐ . ܘܥܠܡܐ ܐܫܬܡܥ
ܒܟܠܗ ܐܬܪ . ܘܗܢܐ ܐܫܬܡܥ ܒܥܕܬܐ ܗܘܝܐ ܘܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬ . ܘܗܘ ܒܐܣܛܪܘܢܘܡܝܐ .
ܘܗܟܢ ܟܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܕܥܘܕܪܢܐ ܗܘܘ ܘܟܠܗ ܡܠܟܘܬ ܒܫܘܠܡ ܐܫܬܡܥ ܘܠܡܫܠܡܢܘܬܐ
ܒܟܠܗ . ܘܒܥܘܕܪܢ ܒܐܣܛܪܘܢܘܡܝܐ ܗܟܢܐ ܘܐܬܟܬܒ ܒܟܬܒܐ ܕܐܣܛܪܘܢܘܡܝܐ ܀
ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܒܥܘܕܪܢܗܘܢ ܕܐܬܝܕܥ ܕܡܢ ܐܢܫܐ ܗܟܢܐ ܡܬܚܫܒܐ ܒܡܬܪܓܡܢܘܬܐ ܕܟܠܗ ܗܘ .
ܗܟܢ ܕܠܐ ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܒܬܪܘܢܘܬܐ ܕܢܗܘܐ ܠܐܬܪ ܕܐܬܘܪܝܐ ܕܓܒܝܐ ܕܢܫܬܠܡܘܢ .
ܗܢܘ ܒܡܬܪܓܡܢܘܬܗ . ܘܗܟܢ ܕܒܐܬܪ ܒܝ ܗܘ ܠܐܬܘܪܝܐ ܕܡܢ ܕܡܠܟܐ ܕܒܥܘܕܪܢܐ ܠܐܣܛܪܢܘܡܝܢ
ܠܐܢܫܝܢ . ܕܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܘܠܐܬܘܪܝܐ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ . ܐܠܐ ܗܘܝ ܠܗܘܢ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܕܢܗܘܐ ܒܗܘܢ ܀

ܫܠܡܬ ܘܦܫ ܠܡܫܠܡܢܘܬܐ ܗܕܐ

ܘܡܘܕܝܢܢ ܠܡܘܟܟܗ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܣܬܝܐ ܡܪܝ ܒܦܛܪܝܪܟܘܬܗ :
ܦܛܪܘܢܢ : ܘܕܢܚܐ : ܦܛܪܝܪܟܐ . ܘܐܕܝܫܘ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܘܬܢ ܕܫܡܥܢܐ ܒܐܝܠܝܢܐ
ܕܟܬܒܬܗܝ ܗܘܝ ܕܒܗ ܡܟܬܒ ܢܗܘܐ ܕܡܘܟܟܗ ܕܟܬܒ ܫܠܝܚܐ ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܐܢܘܢ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܠܗ . ܕܪܫܝܢܘܬܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ ܘܚܣܝܢܘܬܐ ܢܗܘܐ ܠܟܠܟܘܢ ܘܟܠ
ܚܒܪܐ ܕܟܬܒܘܗܝ ܐܡܝܢ ܕܒܚܝܪܐ ܕܦܫܝܛܐ ܕܡܠܟ . ܘܡܢ ܗܕܐ ܒܫܘܠܡܗ ܕܫܘܒܚܐ
ܡܫܠܡܝܢ ܗܘܝܢ ܘܒܬܪ ܗܘܢ ܐܫܬܠܡ . ܘܐܦܠܝܢ ܡܢ ܩܕܝܫܘ ܕܡܫܝܚܐ . ܒܝܕܘܗܝ
ܐܬܦܫܛ ܠܩܘܫܬܐ ܕܟܢ ܠܐܠܗܐ ܢܒܥ ܘܦܐܪܘ ܫܘܒܚܐ ܒܐܝܠܝܢ ܕܟܬܒܘܗܝ ܀ ܘܡܢ
ܗܘܐ ܒܗ ܒܗܘܢ ܒܢܝܢ ܕܝܢܐ ܛܒܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܠܟ ܒܒܝܬ ܓܒܝܬܐ ܕܓܒܝܐ
ܢܒܩܐ ܘܡܫܬܐ ܘܐܬܐܡܪ ܡܢ ܡܪܘܬܐ ܠܦܛܪܝܪܟܐ : ܘܐܬܟܬܒܬ ܒܐܘܪܓܐ ܘܕܓܘܡܐ :
ܘܐܢܐ ܒܦܛܪܝܪܟܘܬܐ ܐܬܬܠܝܬ . ܘܕܟܢܐ ܛܝܒܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܀ ܘܐܡܪܝܢ ܡܛܪܘܦܘܠܝܛܐ
ܠܡܪܝ ܒܪ ܡܦܬܘܪܘܣ ܠܐܦܪܝܡ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ . ܕܪܚܡ ܚܢ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ
ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܬܪܐ ܘܕܝܪܝܐ . ܘܐܬܪܐ ܕܡܫܬܘܕܝܐ ܕܒܗ ܦܪܝܫܐ . ܡܛܠ ܡܛܪܦܘܠܝܬܐ
ܕܟܪܬܐ . ܐܡܪܝܢ ܕܢ ܡܬܕܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܫܬܡܠܝܘܬܐ ܕܐܝܬܝ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܝܬܝܗ .
ܠܡܪܝ ܡܪܘܬܐ ܕܐܦܪܝܡ ܡܛܪܘܦܘܠܝܛܐ ܡܢ ܕܒܗ ܒܬܪܗ . ܘܐܦ ܘܡܕܝܢܬܐ ܓܘܢܐ
ܕܢܗܘܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܚܝܕܐ ܕܡܫܡܫܝܢ . ܘܕܫܠܝܚܐ ܘܐܦܪܝܡ ܕܡܠܗܘܢ ܐܚܝܕܐ
ܕܦܪܘܫܐ ܘܕܗܘܝܐ ܕܡܢ ܢܟܒ ܒܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܛܘܒܛܪܛܐ ܕܡܠܟ . ܒܗܘܐ ܕܝܢ ܐܦܣܢ
ܕܫܡܠܝܐ ܗܘܐ ܢܫܠܐ . ܟܕ ܟܬܒ ܗܕܐ ܡܬܬܪܘܗ ܕܓܒܪܐ ܘܕܢܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܒܗ . ܐܠܐ
ܗܕܐ ܫܘܕܥܘܗܝ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗܘܢ ܕܫܡܥܐ ܐܬܪܐ ܠܗܘܘ ܠܗ ܐܝܟ ܕܟܬܒ ܕܗܘܐ
ܕܡܠܟ ܀

ܘܟܠܗ ܐܡܪܝܢܢ ܀ ܒܕ ܗܟܢ ܠܐܦܪܝܡ ܠܐܠܗܐ ܠܢܫܐ . ܡܢ ܕܝܢ ܚܒܪܐ ܠܐܦܝܗܘܢ .
ܘܚܘܒܐ ܕܟܪܘܬܐ ܕܫܠܡܘܗܝ ܠܟܠܢܘܢ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ . ܡܫܝܚܐ
ܠܐܠܗܐ ܕܢܚܐ ܕܗܘܐ ܠܐܬܟܡܪܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܟܠ ܡܢ ܚܘܬܐ ܘܡܫܒܚܐ ܘܟܠ ܟܢܘܢ
ܢܚܘܗ ܕܒܠܒܘܬܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܕܐܬܝܐܬܐ . ܚܢܝܢ ܐܒܘܗܝ ܘܡܢ ܡܬܚܫܒܢܐ ܕܐܬܐܡܪ
ܠܐܒܘܗܝ . ܘܐܝܟ ܐܬܟܠ ܛܒܬܐ ܕܡܠܬܪܐ ܫܦܝܪܐ ܐܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܠܐܢܫܝܢ . ܒ
ܒܐܬܪܐ ܘܡܕܝܢܬܐ ܡܫܝܚܝܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀

ܐ̈ܬܪܐ . ܒܗܘܢ ܡܢ ܕܚܫܘܟܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ . ܡܬܕܢܚ ܗܘܘ ܘܡܫܬܠܡ ܒܗܘܐ
ܗܪܟܐ : ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܡܫܘܠܡܐ ܫܪܝܪܐ : ܕܥ̈ܠܝܬܐ ܫܡ̈ܝܢܝܬܐ ܘܕܬܚ̈ܬܝܬܐ ܐ̈ܦܝ ܐܝܬܝܗܘܢ .
ܡܬܚܙܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܒܝܢܝܢ ܗܘܘ ܒܚܘܫܒܐ ܗܝܠܐ ܕܢܦܫܐ ܠܐܠܗܐ ܀

ܡܛܠ ܗܕܐ ܕܝܢ ܥܡ̈ܡܐ ܡܫܝܚ̈ܝܐ ܕܐܝܟ ܦܠܓ ܥܠܡܐ . ܒܕ̈ܬܐ ܓܒ̈ܝܐ ܕܐܝܟ
ܦܠܓ ܥܠܡܐ ܠܟܠܗ ܕܝܢܐ ܕܡܢܗ . ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܢ ܦܘܡܐ ܕܡܪܢ ܀ ܘܡܢ ܗܕܐ ܦܠܓ
ܒܫܘܪܝܐ ܕܡܚܝܠܐ ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܒܥܡܠܐ ܘܒܫܘܪܝܐ ܕܐܝܟ ܡܥܕܥܢܐ ܕܠܐ ܐܘܕܥ ܡܫܘܚܐ
ܕܦܠܓ ܥ̈ܒܕܐ . ܒܗ ܒܟܠܗܝܢ ܦܠܓܝܢ ܗܘܝܢ ܟܠ ܡܬܚܫܒܢܘܬܗܝܢ ܘܡܬܬܒܥܢ ܗܘܝܢ ܚܕܘܬܐ .
ܐܠܐ ܡܬܓܠܝܢ ܕܦܠܓܐ ܐܝܟ ܫܘܟܠܠܐ ܡܘܬܒ ܡܫܡܫܐ ܒܗ ܕܐܝܟ ܡܫܘܚܬܐ ܘܐܬܪܐ ܒܗ
ܟܠ ܡܬܒܥܝܢ ܕܟܠܗ ܦܠܓܐ ܡܢ ܚܕܐ . ܘܒܬܪ ܗܢܐ ܒܗܘܢ ܕܡܬܚܙܝܢ . ܘܟܠ ܡܬܒܥܢܘܬܗܝܢ
ܘܡܬܒܥܢܘܬܗܝܢ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗܝܢ . ܘܡܫ̈ܡܫܐ ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܕܐ̈ܬܪܐ ܘܦܠܓܐ ܘܡܬܕܢܚܐ .
ܘܒܬܪ ܡܢ ܦܠܓܗ ܕܦܠܓܗܝܢ ܡܬܒܥܢܝܢ ܕܡܢ ܡܫܡܫܢܐ ܘܕܡܬܚܙܝܢ ܗܘܘ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܐܘ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܐܝܬ ܡܢ ܐܬܪܐ ܒܚܕܐ . ܐܘ ܒܫ̈ܢܝܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ . ܘܐܟܚܕܐ ܕܦܠܓܝܢ
ܗܘܝܢ ܒܟܠܗܝܢ . ܒܐܬܪܐ ܕܫ̈ܡܝܐ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܘܐܬܡܫܚܝܢ ܒܗܘܢ ܒܗܠܝܢ ܐܪ̈ܙܐ
ܫܡܝܐ ܀

ܒܗܝܢ ܕܝܢ ܕܘܟܝܬܐ ܒܗ ܡܬܚܙܝܢ ܕܒܫ̈ܡܝܐ ܕܦܠܓܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܢ .
ܗܘܝܢ ܕܠܗ ܐܬܪܐ ܡܬܚܙܝܢ ܘܡܬܦܫܩܝܢ ܒܦ̈ܠܓܐ ܠܐ ܡܬܡܫܚܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܗܘܘ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܫܡܝܢ ܘܐܦ ܗܘܐ ܒܬܪܬ̈ܝܐ ܕܦܠܓ̈ܝܢ ܒܪ̈ܐ ܕܐܝܬܝܢ ܕܐܝܬܝܢ ܕܡܢ
ܡܬܚܙܝܢ ܠܐܬܪܐ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܦܠܐ ܐܝܟ ܗܘܝܢ ܒܗ ܗܘܝܢ ܫܡ̈ܝܐ ܐܘ ܡܢ
ܗܘܐ ܘܒܗܠܝܢ . ܒܬܪܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܦܠܓܐ ܕܡܢ ܕܦܠܓ̈ܝ ܒܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܐܝܟܢܐ .
ܘܒܫܘܪܐ ܦܠܓܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܠܗܝܢ ܒܗ ܐܝܟܢܐ . ܘܦܠܓܘܬܐ ܟܠ ܡܬܒܥܢܝܢ ܒܫܘܪ̈ܝܐ
ܕܐܬܪ̈ܘܬܗ ܕܒܗ ܦ̈ܠܓܐ . ܘܡܬܚܙܝܢ ܠܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܐܬܦܠܓ ܒܗ
ܒܕܐܬܦܫܩܘܬܐ ܘܦܠܓܘܬܐ ܟܠ ܡܬܚܙܝܢ ܒܬܪ̈ ܐܬܦܫܩ̈ܬܐ ܘܦܠܓ ܕܦܪ̈ܐ ܕܒܠܠܐܦܐ
ܕܐܝܬܝܢ ܘܐܬܪܐ ܠܐܬܪܐ ܒܠܗ ܗܘ ܕܐܬܦܫܩܘܬܐ ܘܦܠܓܘܬܐ ܘܡܬܒܥܢܘܬܐ ܦܠܓܝܢ
ܕܦܠܓܝ ܒܗ ܒܫܘܪܒܐ ܒܐܬܪ̈ܐ . ܐܝܟ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܒܦܠܓܗ ܕܦܪ̈ܐ ܕܒܫܘܪܒܗܘܢ . ܦܠܓܝܢ
ܒܗ ܦܠܓܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ . ܘܒܟܠ ܕܦܘܪܐ ܦܠܓܐ ܠܐ ܡܬܕܒܚܢܐ ܐܬܟܠܝܬ
ܠܐܬܪܝܢ ܕܒܬ̈ܪ . ܘܐܬܦܫܩܘܬܐ ܕܡܬܒܥܢܘܬܐ ܡܬܐܦܫܩ ܠܡܬܚܙܝܢ . ܒܗܘܐ ܐܝܟ
ܐܬܦܫܩ̈ܘܬܐ ܘܡܬܒܥܢܘܬܗ ܟܠ ܡܬܚܙܝܢ ܐܬܦܫܩܘܬܐ ܕܦܠܓܗܝܢ ܐܠܐ . ܦܠܓܝܢ ܡܢܗ
ܠܡܬܕܪܫܘܬܗܝܢ ܀

ܡܬܩܪ̈ܝܢ ܐܠܐ ܡܢ ܐܝܢ ܕܡܢܝܢܘܬܐ ܗ̄ ܕܢܪ. ܡܬܩܪܝܐ ܘܐܦ ܒܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܟܢܐ ܕܐܬܟܪܙ .
ܘܡܬܠܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܘܗܝ ܡܢ ܐܒܐ . ܘܒܪܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܒܣܪܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ . ܘܐܬܐ ܠܗ
ܠܐܠܗܘܬܐ ܡܬܘܡܝܬܐ ܘܐܢܫܘܬܐ ܡܬܒܪܢܝܬܐ . ܘܗܘ ܒܪ ܗܘ ܕܠܐ ܡܫܬܚܠܦ .

VII

1

ܐܓܪܬܐ ܕܐܬܬܣܝܡܬ ܦܓܪܢܝܐ ܠܡܠܟ̈ܐ

ܠܡܠܟ̈ܐ ܘܩܝܣܪ̈ܐ ܕܐܠܗܐ . ܒܢ̈ܝܐ ܕܝܠܗ ܩܕܝܫܐ . ܦܪܝܫܝ ܡܢܗ ܡܫܝܚܐ ܘܢܨܝܚܐ
ܘܡܪܒܝܢܐ ܕܡܫܝ̈ܚܐ ܘܡܫܡܫ̈ܢܐ ܘܐܝܟܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܒܥܡܢܘܬܐ ܕܒܥܡܪܐ ܕܡܢ ܡܠܟܐ :
ܐܬܬܣܝܡܘ ܒܝܕܐ . ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܕܟܠ ܟܠ . ܡܢܗ ܀ ܒܥܠܝ ܕܒܥܠܡܝܢ ܗܘܐ
ܟܪܝܣܛܝܢ : ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܢܦܩܐ ܠܢ ܒܪ ܐܒܐ . ܦܘܠܝܛܝܐ ܐܡܪܝܢ ܕܕܠܐ ܬܩܘܡ ܐܝܟ ܕܠܘܩܒܠ .
ܐܡܪܝܢ ܕܕܢܝܢ ܒܫܒܛܗ ܕܡܠܟܐ . ܦܘܠܝܛܝܐ ܐܡܪܝܢ ܕܩܪܝܢ ܒܡܫܘܕܥܢܘܬܐ ܕܝܠܗ . ܒܗ ܓܝܪ
ܒܒܪܝܬܐ ܒܟܠܗ ܠܘܩܒܠ ܕܝܠܗ ܦܪܝܫ . ܐܡܪܝܢ ܐܢܘܢ ܒܐܒܐ ܗܘܐ . ܗܘܝܢ ܕܕܠܐ ܡܫܡܫ
ܐܫܝܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܐܦܝ ܚܘܒܐ ܕܒܢܝ ܘܠܐܝܢ ܘܦܪܘܩܢ ܢܦܫ ܡܫܝܚܐ . ܗܘ ܓܝܪ
ܐܬܐ ܐܒܘܐ ܕܡܫܡܠܝ ܒܟܠ ܐܒܐ . ܐܝܟ ܕܒܪܐ ܥܠܝ ܕܡܢܗ ܠܐ ܕܟܠܗ . ܐܡܪ ܓܝܪ . ܕܐܢܐ
ܐܢܐ ܐܒܘܐ . ܐܡܝܢܐ ܘܡܫܬܘܕܥ ܒܛܘܒܐ ܘܡܫܡܠܝ ܘܦܪܝܫ . ܒܟܠ ܡܪ̈ܝܐ ܘܒܟܠ ܥܕܬܗܘܢ
ܡܬܘܡܝܐ . ܗܘܐ ܐܬܝܗ ܡܕܒܪܬܐ ܕܒܫܡܗ ܕܦܪܝܫܐ . ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܗܘܐ ܦܘܩܕܢܐ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܟܠܢ . ܠܘܬ ܕܡܢ ܘܡܫܡܫܢܝܢ ܐܘܟܝ̈ܐ ܘܡܫܬܘܕܥܝܢ ܒܫܡܘܗܝ .
ܗܘܐ ܐܬܝܗ ܒܝܬܐ ܡܫܬܐܬܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ . ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܬܡܠܟ ܐܒܘܗܝ ܦܘܩ
ܦܘܩܕܢܘܗ ܦܩܕܢ . ܘܢܛܪܝܢ ܒܟܠ ܡܕܡ ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܘܗܝ ܘܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܗܘܢ .
ܗܟܢ ܒܟܠܐ ܘܢܛܪܝܢ ܕܐܝܟܢܐ ܐܠܐ ܠܝ ܐܝܬܝܟܘܢ ܘܟܠ ܕܐܚܕܘܢ ܦܘܩܕܢ ܕܐܠܗܐ ܗܘܝܢ
ܕܒܝܕܐ ܡܕܘܪ ܕܐܦ ܕܝܗܒܐ . ܢܦܫܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܒܫܡܝܐ ܒܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ . ܒܠܡܠܟܝܢ
ܕܫܡܝܢ ܘܒܠܡܠܟܝܢ ܕܐܒܝܢ . ܒܠܡܠܟܝܢ ܡܢ ܕܢܦܫܐ ܕܡܠ̈ܐ ܒܫ̈ܡܝܐ . ܘܒܠܡܠܟܝܢ ܕܢܦܫܐ ܕܡܠܐܟܐ
ܒܡܫܬܐ ܀ ܒܡܫܘܕܥ ܒܟܪ̈ܟܐ ܗܢܝܢ ܒܠܒ ܡܢܥܡܐ ܘܐܒܘ̈ܬܐ ܦܪܝ̈ܫܐ . ܒܫܡܐ ܗܘ ܕܡܢ
ܦܪܘܩܢ ܐܬܬܙܝܥ ܕܐܝܬܝܟܘܢ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܐܒܐ ܐܠܐ ܒܟܠܗܝܢ ܡܬܘܡܝܢ
ܘܐܬܦܠܓܘ ܦܠܓ̈ܐ . ܗܘܝܢ ܕܒܚܘܒܐ ܢܬܟܢܫ ܘܢܬܩܢ . ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܥܒܝܕܬܐ ܘܒܘܪܟܬܐ

. . . . ܣܓܝ ܕܢܦܫܐ ܐܡܪ. ܕܠܐ ܡܦܠܓܐ ܐܠܗܘܬܗ.
ܕܠܐ ܟܠܗ ܕܐܠܗܐ ܡܥܡܪ ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܕܡܘܬܐ ܠܡܣܬܟܠܢܘܬܗ. ܐܟܙܢܐ ܕܗܘܝܢ ܒܢܦܫܢ
ܗܘܘ ܒܥܘ̈ܠܐ ܠܥܠܡܐ ܘܠܥܠܡܘܗܝ ܠܓܠܝܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܢܦ̈ܫܬܐ ܡܬܓ̈ܒܠܢ ܒܝܕܥܬܐ
ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܡܠܠܢ ܥܠ ܡܦ̈ܩܬܐ ܠܥܠܡܘܗܝ ܐܝܟ ܡܢ ܡܫܘܚܬܐ ܡܦܩܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܒܗ
ܠܡܪܐ. ܘܠܒܪ ܡܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܦܫܝܛ ܕܐܦܝܗ ܐܬܓܠܝ ܥܠ ܥܠܡܐ. ܟܠܗ ܕܝܢ ܗܘ̈ܕܝܐ
ܘܢܒ̈ܝܐ ܒܥܕܬܐ ܘܫܠܝܚܐ ܬܘܒ ܥܡ ܐܢܘܢ ܘܒܢ̈ܝ ܓܢܣܗ ܘܠܘܩܒܠ ܘܒܗܘܠܐ ܡܬܡܠܠܢ.
ܘܠܐܦܛܝܩܘܣ . ܘܒܒܪܝܢ . ܘܒܫܠܝܚ . ܘܒܦܘܦܛܝܩܝܢ . ܘܫܒܠܝܘܢ ܠܥܘܠܐ .
ܘܒܘܠܝܛܝܢܘܣ . ܘܒܦܪܩܝܢ . ܘܦܘܠܝܢܘܣ . ܘܠܐܦܘܠܝܢܐ . ܗܠܝܢ ܕܝܢܘܢ ܒܫܡ̈ܗܐ
ܒܙܒܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܒܝܢ ܒܢܒ̈ܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܓܠܐ. ܘܗܠܝܢ ܦܩܕܝܢ ܠܥܘܠܘܬ
ܠܗ ܕܐܠܗܐ ܘܒܟܠܗ ܡܦܩܐ. ܘܡܦܩܝܢ ܐܢܐ ܘܐܡܪܝܢ. ܕܠܐ ܢܦܩ ܐܝܟ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܘܠܐ
ܠܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܢܦܫܐ ܣܓܝ ܕܐܬܥܛܦ ܐܦܝܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܘܠܟܠܗ
ܐܦܝܗ ܡܦܩܐ. ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܘܒܥܒܕܐ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܡܢ ܦܪܨܘܦ ܐܢܫܐ ܗܘܘ ܕܒܢ̈ܝ
ܐܢܫܐ. ܒܗܘܢ ܓܝܪ ܕܐܬܚܙܝ ܐܝܟ ܒܢܝ ܡܢܝܢܐ ܐܬܟܢܝ ܘܐܬܒܪܝ ܒܗ ܡܟܘܢ.
ܕܐܝܟ ܗܟܢܐ ܗܘܘ ܦܘ̈ܠܚܢܘܗܝ. ܒܗܢ ܡܟܠܢ ܢܘܡܣܐ ܕܡܬܒܪܝܢܬܐ ܬ̈ܪܬܝܢ ܡܟܣܝܐ
ܕܫܡܝܐ ܒܝܬܐ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܒܗܘܢ ܐܡܝܢ ܓܠܝܬܐ ܘܐܦ ܟܠ ܠܥܘܠܡܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ
ܗܦܟܘ ܡܢܗ ܓܒܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܒܢܝܐ ܗܘ ܕܒܗܘ ܟܠܗܝܢ. ܘܗܠܝܢ ܒܙܒܢܐ
ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܢܦܫ ܐܝܟ ܡܢ ܥܡܠܐ. ܕܐܝܟ ܗܟܢܐ ܡܢܗ ܐܬܐܘ ܐܠܗܝܢ ܘܐܬܐܝܢ ܡܢܗܝܢ.
ܒܠܚܘܕܝܐ ܕܡܫܠܐ ܘܕܪܓܐ ܘܒܠܡܫܘ̈ܬܦܘܬܐ ܠܥܘܠܡܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ. ܒܕ ܡܢܝܢ
ܗܘ ܠܥܠܡܘܗܝ ܠܐܬܪܐ ܡܫܠܐ. ܗܟܢܐ ܡܢܗ ܠܓܘܢܐ ܕܪܘܚܐ ܢܦܩܬܘܗ ܘܡܢܗܘܢ
ܐܬܐ ܡܢ ܡܠܐ ܠܐܠܗܝܢ ܕܡܢܗܘܢ ܕܡܢܗ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܪܐ ܠܥܠܡܐ ܗܘܐ ܕܐܬܐܡܪ
ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܫܡܫܢ ܘܠܐܝܬ . . . ܀

ܘܠܡܦܪܐ ܩܡ . . . ܡܫܘܚܘܢ ܕܡܫܝܚܘܬܗ . ܡܫܘܚܘܢ ܕܡܦܘܩܐ ܕܥܡܡܗ .
ܡܫܘܚܘܢ ܕܡܫܝܚܝܘܬܗ . ܡܫܘܚܘܢ ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܕܡܫܡܠܝܘܬܗ . ܘܠܡܦܪܩܢܘܬܗ
ܘܡܫܝܚܘܬܗ . ܟܕ ܡܢܟܠܝܢ ܠܗ ܡܢ ܠܐܠܗܝܢ ܚܕ ܕܒܪܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܢܫܐ
ܚܕ ܒܠܚܘܕ . ܚܕܐ ܡܢܝܢܐ ܕܠܡܫܘܚܬܐ . ܚܕ ܒܢܝܢ ܡܫܡܠܝܢ ܕܡܫܚܝܢ ܘܡܫܝܚܝܢ . ܘܐܝܟܢܐ
ܐܝܟ ܩܢܘܡܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܡܠܝܚܘܬܐ ܘܐܢܫܘܬܐ . ܟܕ ܠܐ ܡܫܬܚܠܦܝܢ ܠܐܠܗܝܢ ܒܢܝܐ ܐܘ ܠܐܠܗܝܢ

ܥܠܬܐ ܕܦܘܫܩܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ
ܕܒܝܠܐ ܢܒܝܐ

ܐܬܪ̈ܐ (1) ܕܐܚܝܕ ܠܐܠܗܐ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܦܪܩ ܕܐܬܐ ܕܡܪܢ ܐܠܗܢ ܕܒܬܪܐ ܕܟܪ̈ܐ ܠܡܪܢ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܡܛܠ ܦܘܫܩܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ ܕܬܘܒܐ ܕܝܘܡ ܀

ܠܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܚܝܕ ܟܪܬܐ. ܘܠܐ ܢܓܕܬܐ ܡܫܝܚܝܘܬܐ. ܡܠܐ ܢܘܗܪܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܢܝܢ ܕܒܝܬܗ ܡܪܢܘ. ܘܡܫܪܝ ܠܗ ܘܡܫܬܐܐ ܠܐܪܥܐ ܦܘܪܩܢܐ. ܢܘܬܪܘ ܘܫܘܒܚܗܘ ܕܒܪܢܫܐ. ܐܝܟ ܢܚܬ ܕܡܪܢܘ ܒܫܘܡܠܝܗ. ܡܪܢ ܕܝܠܗ ܪܒ ܕܐܬܐ ܘܦܘܫܩܐ. ܡܢ ܒܝܬܐ ܘܦܘܫܩܐ ܘܪܒ ܕܐܬܐ ܡܫܝܚ ܕܒܥܒܪܐ ܕܡܪܢ ܐܠܗܢ ܕܟܬܪܐ ܕܐܬܪ̈ܐ ܕܒܢܘܗܪܐ ܕܐܦܝܐ. ܒܫܡܗ ܠܐܠܗܐ ܫܠܡ ܢܦܩ ܠܗ ܒܫܡܐ ܕܡܫܠܡܢܘ ܚܝܠ ܫܠܡ ܀

. . . .

ܐܬܪ̈ܐ ܕܦܘܫܩܐ ܕܒܟܝ ܕܝܠܗ ܦܫܝܛܐ ܠܫܘܒܚܐ ܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܡܛܠ ܦܘܫܩܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ ܀

ܒܪܟܐ ܘܡܠܐ ܬܘܒܐ ܐܟܐ ܐܝܟ ܢܝܫܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐܬܘ̈ܬܐ ܘܡܫܡܠܝܢ ܒܟܠܗ ܦܘܩܕ̈ܢ ܩܘܫܬܐ ܘܐܘܠܐ ܕܢܝܬܐ ܠܐܠܗܐ. ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܦܫܝܛܐ ܘܪܚܝܡܐ ܕܒܚܕܐ ܕܡܪܢ ܐܠܗܢ ܕܒܬܪܐ ܕܟܪ̈ܐ. ܕܝܠܗ ܒܝܪܐ ܡܫܒܚܝܢ ܒܫܘܢܝ ܫܠܡ ܀

. . . .

ܥܠܬܐ ܦܪܫܐ ܕܦܘܫܩܐ ܕܡܐܡܪ̈ܐ. ܡܐܡܪܐ ܦܪܫܐ ܕܐܡܪ ܒܐܝܕ ܠܐܠܗܐ ܡܪܢ ܕܝܠܗ ܡܠܟܐ ܕܡܢ ܐܠܐ. ܠܠ ܡܐܡܪܐ ܦܪܫܐ ܀

. . . .

ܡܐܡܪܐ ܩܕܡ. ܠܠ ܡܐܡܪܐ ܩܕܡ ܠܠ ܗܢܐ ܕܗܘܐ ܠܡܫܬܐ ܒܝܘܡ ܕܝܘܡ.
ܘܠܠ ܦܪܬܐ ܕܗܘܐ ܠܫܝܚܬܐ ܕܕܒܫܘܠܐ ܒܝܢ ܦܢ... ...ܠܬܢ ܀

(1) Cf . Wright cat . of the syr... ...uscripts of the British mus . pag . 305

ܒܪܚܡܘܗܝ ܢܛܠܐ ܐܠܗܝܢ. ܘܐܦܠܐ ܡܫܬܡܥ ܒܪܘܚܐ (1) ܘܡܢܝܚ ܒܚܝܠܐ ܕܡܠܘܬܗ.
ܕܐܝܟ ܒܫܘܠܛܢܐ ܠܐ ܐܬܠܐ. ܒܦܓܪܐ ܗܘܝܘ ܕܡܬܚܠܐ (2). ܐܠܐ ܘܟܕ ܒܗ ܕܠܐ ܡܬܚܠܐ ܆ ܠܐ ܐܬܡܨܝ
ܠܗܘܢ. ܕܐܦܠܐ ܘܒܥܒܕܐ (3) ܒܡܕܡ. ܐܠܐ ܕܢܛܪܗ ܒܫܠܝܐ. ܕܐܝܟ ܠܐ ܢܚܫܘܗ ܠܐܢܫܐ ܆
ܒܠܐܘ ܕܒܢܝܐ ܡܨܝܐ ܗܘܐ. ܘܟܕ ܡܬܚܙܐ ܠܐ ܐܬܡܨܝ ܆ ܡܬܚܙܝܢ ܒܡܐܐ ܒܝܕ ܢܟܦܘܬܐ.
ܒܐܬܪܐ ܘܠܐ ܒܚܝܠܐ. ܕܒܗ (4) ܢܟܦܐ ܡܢܗܪܐ. ܘܦܬܘܚ ܒܥܝܢܐ ܦܪܘܫܐ. ܢܟܦܘܬܗ
ܗܘܬ ܒܫܒܠܐ. ܘܒܐܝܩܪܗ ܦܪܣ ܒܫܠܐ (5). ܗܘܐ ܒܗ ܢܟܦܐ ܠܐ ܢܚܠܐ. ܘܐܬܚܙܝܬ
ܒܗ ܐܢܫܐ. ܗܘܐ ܢܗܝܪܐ ܒܒܪܝܫܗܘܢ. ܕܒܗܘܐ ܐܫܬܐ ܒܒܘܪܟܬܗ. ܗܘܐ ܐܝܟ ܒܒܪܐ ܒܪ
ܡܪܐ ܗܘ. ܕܐܬܚܙܝ ܒܗ ܒܒܪܘܟܝ ܆

ܗܟܢ ܕܟܠܢ ܒܪܚܡܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܒܗܘܢ ܕܐܬܝܗܒ ܡܘܗܒܬܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ ܘܦܪܢܣܐ.
ܘܡܫܝܚ ܡܫܡܫ. ܗܟܢ ܕܐܬܦܪܘ ܒܗܘܢ ܒܝܕ ܕܟܝܘܬܐ ܕܒܥܘܗܝ ܡܢ ܒܝܬܐ ܕܐܡܗܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܡܟܬܒܐ ܘܡܫܡܫܐ ܘܐܝܟ ܕܫܪܝܪܐ ܘܐܦܝܣ ܡܬܢܝܚܬܐ. ܒܝ ܡܫܬܟܚܝܢ ܒܥܡܠܐ ܘܦܘܠܚܢܗ
ܘܐܬܪܘܡܝ ܡܢ ܡܫܟܢܐ ܕܐܢܫܝ ܕܒܪܘܚܗ ܢܦܫܬܐ ܕܡܫܒܚܐ ܒܪܘܚܝ. ܒܝܘܡܐ ܕܡܢ
ܠܥܠܡܐ ܡܥܘܗܕܐ ܡܫܒܚܢܐ ܒܥܘܠܡܐ ܠܐܢܫܘܬܗܘܢ ܡܬܡܪܚ. ܒܝ ܡܪܚܡܢܝ ܗܘܐ:
ܘܠܐ ܐܝܟ ܡܫܘܚܬܐ ܕܐܢܫܝ ܕܒܫܘܒܚܐ ܗܟܢ ܕܩܕܡ ܒܟܠܗܘܢ ܐܬܪܘܬܐ ܡܬܢܒܝ. ܘܠܐ
ܐܝܟ ܦܪܝܫܐ ܘܬܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܟܠ ܐܬܪ. ܕܪܘܚܐ ܕܡܠܟ ܫܪܪܐ ܫܦܝܪܘ.
ܘܢܬܠ ܠܟܢ. ܘܟܕ ܗܟܢ ܠܐܘܪܗܝ ܫܡܫ ܠܗܘܢ. ܗܘܘ ܫܪܝܪܝܢ ܒܟܠܗܝ ܆

ܢܦܫ ܐܢܫܐ

ܗܪܟܐ ܕܒܨܠܘܬܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܕܬܐ ܕܐܘܪܗܝ ܕܩܘܪܝܣ ܆
ܡܪܢ ܕܒܨܠܘܬܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܘܪܗܝ ܕܫܡܐ ܆ ܢܣܒ
ܕܒܨܠܘܬܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܘܪܗܝ ܕܦܪܩܘܣܝ ܆
ܠܐܘܟܠ ܕܒܨܠܘܬܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܘܪܗܝ ܕܪܒܐ ܆
ܦܐܛܪ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܗ ܒܗܠ ܆ ܦܠܒܝܢܝܣܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܒܠܐ ܆ ܠܐܘܟܠ
ܕܒܪܝܫܝܬܐ ܆

ܫܠܡܬ܂ ܗܕܐ ܕܒܥܘܬܐ ܕܡܠܦܢܐ ܩܕܝܫܐ

---

(1) Ibidem ܒܪܘܚܝ - (2) Ibidem additur ܘܐܦ ܠܒܪ ܗܘ ܡܢ ܐܦܩܝ. ܕܒܪܐ ܐܠܗܘܬܗ ܕܡܬܚܠܐ
(3) Ibidem ܘܒܥܒܕ - (4) Ibidem ܕܒܗܘ
(5) Ibidem additur ܢܟܦܘܬܗ ܘܗܘܬ ܘܐܬܡܨܝ. ܗܘܝܘ ܗܘ ܘܟܕ ܦܪܫܗ ܒܫܒܠܐ

ܕܪܓܐ ܘܐܘܪܚ ܙܒܢܐ ܘܦܢܘܗ ܠܗ ܒܐܡܦܘܠܘ. ܠܒܪܗ ܡܪܝ ܠܦܘܪܩܢ. ܘܡܗܝܡܢܘܬܐ ܡܒܪ
ܡܫܟܚܢ ✤ ܙܒܢܐ ܦܘܡܢ ܠܐ ܡܦܩܝܢ. ܕܠܗܘܢ ܡܘܬܐ ܐܦܠܐ ܡܕܡ. ܢܚܬܝܢ ܠܡܚܣܢ
ܒܬܪܐ. ܡܛܠ ܘܫܬܝܢܘܬܐ. ܘܦܪ̈ܝܫܬܐ ܐܦ ܡ̈ܣܐܬܐ. ܕܐܝܬ ܗܘ ܒܐܘܪܥܘܬܐ. ܘܢܚܬܝܢ
ܠܗ ܠܓ̈ܘܐ. ܕܡܫܬܒܚ ܠܓ̈ܒܬܐ. ܘܒܗ ܘܡܛܠܗ ܢܚܘܢ. ܘܡܢ ܐܬܚܙܝܬܗ ܠܐ ܢܗܦܟܘܢ.
ܡܘܬܐ ܠܫܘܒܗܪܐ. ܡܢ ܟܠ ܦܘܡܢ ܕܒܢ̈ܝܬܐ. ܕܗܘ ܡܫܡܫܐ ܒܡܘܬܐ ܕܚܝ̈ܐ.
ܠܒܬܗ ܓܘܫܡܐ ܕܐܢܫܐ ✤

ܫܠܡ

4

ܐܓܪܬܐ (1) ܕܐܬܟܬܒܬ܂ ܡܢ ܚܣ̈ܝܐ ܐܦܝܣ̈ܩܘܦܐ ܕܐܪ̈ܬܘܕܘܟܣܐ
ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܒܟܘܫܐ ܕܐܟܢ ܘܠܟܠܗ ܥܡܗܘܢ

ܒܫܠܝܛܘ̈ܬܐ ܘܩܪ̈ܝܢ ܠܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܕܒܐܘܦܪܟܝܐ ܕܒܩܘܣܛܢܛܝܢܐ:
ܡܥܝ̈ܕܐ ܘܩ̈ܪܝܢ ܕܐܝ̈ܬܐ. ܘܐܝܬܝ ܢܦܫܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܒܗܘܢ ܬ̈ܪܝܢ ܠܗ ܡܢܐ
ܘܐܘܪܚܘܗܝ. ܡܪܚܡ ܘܡܢܗܘܢ ܘܒܠܐ ܘܐܬܐ ܘܒܝܬ ܕܒܦܓܪܐ ܕܐܠܗܐ
ܐܦܣܩܘ̈ܦܐ.

. . . .

ܦܬܓܡ̈ܐ ܠܐܠܗܐ ܡܢ ܦܘܡܐ ܡܠܐܟܐ ܡܪܝ ܐܝܣܚܩ ܡܠܦܢ ܕܠܓܘܢ ܗܘܐ ܡܢ
ܡܐܡܪܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܣܡ ܠܗ ܠܡܫܟܢ ܡܫܝ̈ܚܐ ✤

ܗܘ (2) ܕܐܬܝܠܕ ܠܒܪܢܫܐ ܒܪ ܚܘܬܗ ܠܐ ܐܬܪܓܙ. ܡܫܠ ܒܡܢܘܬܗ ܒܪܝܫܝܬܗ
ܕܢܦܩ ܚܝܠܐ ܠܡܬܠ. ܗܘܐ ܡܫܝܠܐ ܒܪ ܠܐ ܐܬܡܫܠ. ܕܚܝ ܗܘܐ ܦܪܒܬܐ. ܗܘܐ ܒܚܝܠܐ
ܕܠܐ ܚܝܠܐ. ܕܚܣܝܪ ܢܦܫܗ ܡܫܬܚܩ. ܚܝܠ ܠܚܝܠܐ ܒܪܘܚܐ ܘܚܝܠܐ ܠܐ ܚܙܝ ܗܘܐ ܒܗ (3).
ܕܠܐ ܐܬܚܙܝ ܚܝܠܐ ܕܒܗܘܢ. ܗܘ ܓܒܪ ܦܓܪܗ ܠܚܝܠܐ (4). ܒܪ ܟܕ ܒܗ ܒܚܝܠܐ ✤

(1) Cf. Wright cat. of the Syr manuscripts of the British mus. pag. 691 et pag. 918

(2) Hoc fragmentum edidit Bickell S. Isaaci antioch. T. 1 p. 176

(3) Apud Bickell additur ܒܚܝܠܗ ܦܓܪܗ ܠܚܝܠܐ

(4) Apud Bickell ܗܘ ܓܒܪ ܦܓܪܗ ܠܚܝܠܝܢ

ܘܐܬܡܟܢ ܡܢ ܢܘܚܗ . ܘܐܬܚܠܛ ܒܗ ܒܟܠܗܝܢ܇ ܠܐ ܕܐܝܟ ܗܘܐ ܡܢ ܩܠܝܠܐ . ܘܡܢ
ܕܢܦܫ ܐܬܬܘܬܒ ܒܗ : ܒܫܡܝܐ ܡܫܝܚ ܐܬܐ ܠܗ . ܒܦܪܝܫܐ ܕܢܦܫ ܡܕܡ :
ܘܡܫܠܗ ܗܘܐ ܒܪܐ ܐܝܓܪܐ . ܘܟܕ ܐܬܡܠܟ ܣܘܥܪܢܐ : ܕܐܬܬܘܪܝ ܒܗ ܒܪܘܚܐ . ܟܓܒܪܐ ܐܠܗܝܐ
ܒܡܪܐ ܚܕ . ܘܒܓܘܗ ܘܡܫܡܠܝܘ ܫܒܪ . ܐܢܫ ܓܒܪܬܐ ܠܐ ܒܠܪܐ . ܘܐܪܟܝ ܗܘܐ ܪܚܡܗ
ܒܡܪܐ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܠܡܐ ܒܡܪܢ . ܕܡܪܢܐ ܝܫܘܥ ܡܪܐ ܒܟܢ . ܘܒܡ ܡܠܬܗ ܝܫܘܥ
ܐܠܗܐ . ܘܗܢܐ ܒܡܪܢܐ ܐܠܗܐ ܀

ܢܦܫܗ ܡܫܠܡ ܕܬܘܩܠܐ . ܡܣܝܒܪ ܘܐܡܬܠܟܘ ܦܪܘܫܐ . ܠܟܠ ܦܓܪܐ ܡܢ ܒܢܝܐ
ܐܢܫܐ . ܟܕ ܐܠܐ ܕܢܦܪܘܫ ܐܢܫܐ . ܘܦܓܪܐ ܕܐܢܫܐ ܐܬܓܒܠ . ܒܒܠܗܝܢ ܕܡܢ ܐܬܒܣܒ .
ܠܟܠ ܦܓܪ ܘܗܘܐ ܒܢܦܫ . ܘܒܢܝܢܐ ܒܗ ܐܪ̈ܐ ܠܟ . ܘܦܓܪ ܟܠܗ ܠܟܠܗܝܢ ܗܕܡܘ :
ܒܫܡܝܐ ܡܢ ܐܒܘܟ ܐܬܐ ܗ . ܘܦܓܪ ܟܠܗ ܠܡܠܟܐ ܢܣܒ . ܘܡܠܐܪ̈ܐ ܘܕܢܘ̈ܐ ܐܬܒܗܐ .
ܘܐܢܫ ܠܫܡܝܢܐ . ܒܬܪ ܡܫܡܠܝܐ ܘܡܫܡܝܢܐ ܀ ܒܢܝܢܐ ܕܐܒܢܐ (1) ܡܫܡܠܐ . ܗܘܠܐ
ܠܗ ܒܢܝܐ ܦܓܪܐ . ܘܗܘܝ ܗܘܐ ܒܐܬܪܐ ܒܢܝܢ . ܢܒܗܘܢ ܐܠܝܢ ܕܠܗ ܕܓܠܝܢ .
ܘܐܡܪܝܢ ܕܐܬܗܘܝ ܚܝ ܒܢܝܐ . ܘܒܓܠܝܢ ܠܗ ܠܗܘ ܬܪܝܢܐ . ܐܝܟ ܢܒܓܠܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܘܗܘܘܢ ܡܠܗ ܢܒܢ̈ܝܢ . ܡܫܡܠܝܢ ܒܬܪ̈ܝܢ ܐܬܗܘܝ . ܠܐܠܗܐ ܘܐܢܫܐ ܐܬܗܘܝ .
ܠܐܠܗܘܬܐ ܘܐܢܫܘܬܐ . ܕܒܪܐ ܠܗ ܐܒܐ ܒܪܬܐ ܀ ܢܦܫܗ ܡܫܠܡ ܒܪܘ̈ܚܐ . ܘܠܐ ܢܬܦܪܫܘܢ
ܦܪ̈ܘܫܐ . ܘܠܐܡܪܝܢ ܕܐܬܗܘܝ ܚܝ ܒܢܝܐ . ܘܡܫܠܡܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܦܪܘܫܝܐ . ܐܝܟ ܕܓܠܝܢ
ܐܢܫܐ . ܓܠܝܢܗ ܠܐܠܗܘܬܗ . ܒܢܝܢ ܒܗ ܘܒܢܝܢܗ ܒܝ . ܗܘܠܝܢ ܕܠܗܘ ܡܫܠܚ ܕܡܢ . ܬܪܝܢ
ܒܢܝܢ̈ ܚܝ ܠܐܠܗܐ : ܕܐܬܗܘܝ ܐܢܫܐ ܘܠܐܠܗܐ . ܒܬܪܝܢ ܒܢܝ̈ܢ ܐܝܬܘܗܝ . ܠܐܠܗܘܬܗ ܐܬܚܝܕ .
ܚܕܒ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ : ܘܩܡ ܘܒܟܐ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ . ܫܪܐ ܠܥܙܪ ܐܝܟ ܐܠܗܐ : ܘܩܡ ܘܐܬܡܢܝ
ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ . ܥܒܕ ܚܝܠܐ ܥܠܝܬܐ . ܘܐܬܐܬܐ ܙܩܝܦܐ . ܘܗܘܐ ܠܘܩܒܠ ܕܨܠܘܒܘ . ܟܕ
ܒܨܠܝܒܐ ܕܦܓܪܗ . ܫܡܫ ܚܫܟ ܕܐܬܚܫܟܬ ܥܠܡܐ . ܟܐܦܐ ܕܐܬܒܩܥ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ .
ܘܩܒܪܐ ܒܬܪܐ ܕܢܚ : ܘܐܝܟ ܡܝܬܐ ܒܩܒܪܐ ܐܬܬܣܝܡ . ܐܝܟ ܕܡܝܬܐ ܚܝ ܒܢܝܐ ܢܗܘܐ
ܒܬܪܐ ܡܬܚܝܢܐ . ܕܢܒܥܐ ܠܦܓܪܗ ܡܢ ܡܢܗ . ܘܐܬܒ ܒܬܪܝܢܗ ... (2) . ܚܠܝ ܐܘܪܚܝ
ܘܡܬܪܚܡ . ܒܬܪܝܢ ܒܢܝܢ̈ ܠܐܠܗܘ . ܒܢܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܡܠܬܐ . ܘܒܢܝܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ .
ܒܬܪ̈ܝܢܗܘܢ ܗܘ ܡܬܪܚܡ . ܘܡܫܠܡܗ ܕܡܪܝܐ ܡܫܡܠܝܢ . ܘܠܗ ܢܓܕܘܪ ܘܠܗ ܢܣܒ .
ܘܠܗ ܢܫܠܡ ܘܢܗܪ . ܘܢܫܡܠܘܢ ܠܗ ܒܕܪ̈ܝܗ . ܘܢܓܕܘܪ ܠܗ ܠܐ ܦܘܪܩܢܗ .

(1) Sic in cod . sed legendum ܒܢܝܢܗ ܕܒܪܐ

(2) Deest in cod . unum verbum .

ܘܫܠܡ ܒܦܓܪܐ ܕܒܗ ܐܬܐ . ܕܒܝܠܕܗ ܐܠܐ ܐܪܐܝܬ : ܘܐܬܐ ܒܝܘܡܝ ܟܠܗ ܐܒܘܗܝ .
ܗܘ̇ ܕܗܘܐ ܠܒܘܫܗ ܦܓܪܐ : ܦܓܘܡܝܗ ܘܡܠܐ ܠܐܠܗܘܬܗ . ܗܘܝܘ ܕܚܙܬܗ ܠܐ ܒܚܝܢ .
ܘܐܬܚܫ ܒܚܫܗ ܢܦܫܗ . ܗܘ̇ ܕܐܬܐܚܕ ܕܠܐ ܦܓܪܐ : ܘܐܫܬܠܛ ܒܦܓܪܐ ܘܒܪܘܚ (1)
ܗܘ̇ ܕܠܐ ܡܬܡܫܫ ܗܘܐ ܠܟܠ ܡܓܫܫܐ : ܐܬܡܫܫ ܡܢ ܦܓܪܗ . ܗܘܝܘ ܕܗܘܐ ܡܢܝܢ
ܐܠܗܐ : ܗܘܐ ܦܓܪܐ ܐܢܫ ܓܒܪܐ . ܗܘ̇ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܕܠܐ ܦܓܪܐ : ܘܗܘܐ ܦܓܪܐ ܡܢ
ܡܪܝܡ . ܗܘ̇ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪ ܐܠܗܐ : ܘܡܢ ܒܪܬ ܐܢܫܐ ܗܘܐ ܐܢܫܐ . ܗܘܝܘ ܕܗܘܐ
ܦܓܪܢܐܝܬ : ܒܗ̇ ܟܝܢܐ ܕܐܠܗܘܬܗ . ܗܘܝܘ ܕܗܘܐ ܠܘܬ ܐܢܫܘܬܗ : ܒܗ̇ ܡܟܝܢܐ
ܠܐܠܗܘܬܗ . ܗܘ̇ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ : ܘܗܘܐ ܠܐܢܫ ܒܪ ܦܓܪܘܡܐ (2) . ܗܘܝܘ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܢ ܐܒܐ : ܕܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܪܝܡ . ܗܘܝܘ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܒܗ ܐܠܗܘܬܐ : ܘܗܘܐ ܒܗ ܘܐܦ
ܐܢܫܘܬܐ . ܗܘ̇ ܕܚܙܐ ܠܗ ܡܢ ܒܪܝܬܐ : ܠܐ ܚܙܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ ܒܚܙܘܬܐ . ܗܘ̇ ܕܐܬܐܚܕ ܗܘܐ
ܠܟܠ ܡܫܬܐ : ܗܘܐ ܐܢܫܘܬܐ ܘܐܠܗܘܬܐ . ܗܘ̇ ܕܒܟܘܪܐ ܢܦܫܗ ܚܒܫ : ܘܐܬܐܚܕ ܐܦ ܒܨܒܝܢܗ
ܡܢ ܗܘܐ . ܗܘ̇ ܕܐܬܐܚܕ ܒܗ ܒܪܘܚܐ : ܘܬܠܐ ܥܠܡܐ ܘܙܪܥ ܝܗܒ . ܗܘ ܒܗܘܢ ܠܗ ܠܟܠ
ܡܫܡܫܐ : ܠܟܠ ܒܡܪ̈ܟܒܘܗܝ ܕܟܠܗܝ . ܠܟܠ ܒܓܠܝܐ ܘܠܟܠ ܡܟܣܝܐ : ܘܠܟܠ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܠܟܠ
ܠܐܪܟܘܬܗ . ܘܠܟܠ ܒܐܪܘܥܗ ܘܒܥܒܕܗ : ܘܠܟܠ ܠܫܡܫܘܬܗ ܘܠܐܬܘܬܗ . ܘܠܟܠ ܡܫܡܫܢܘ̈ܗܝ
ܘܡܫܒܚܘܬܗ : ܘܠܟܠ ܡܫܡܥܘܬܗ ܘܡܫܒܚܘܬܗ . ܘܠܟܠ ܢܘܚܡܗ ܘܠܟܠ ܣܘܠܩܗ : ܘܠܟܠ
ܣܘܠܩܗ ܘܠܟܠ ܫܘܒܚܗ . ܘܠܟܠ ܗܘ ܕܠܟܠ ܡܫܡܫܐ : ܘܠܟܠ ܡܩܒܠܢܘ ܕܡܢ ܡܫܡܫܐ .
ܘܡܢ ܠܡܢ ܢܦܩ ܡܠܬܐ : ܘܠܐ ܐܢܫ ܢܥܒܪ ܘܢܣܒܠܠ ✤

3

ܠܘܬ ܣܛܢܐ ܐܚܪܢܐ ܒܗ ܒܗܘܬ ܢܦܫܐ

ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ : ܘܠܐ ܡܬܒܝܢܝܢ ܒܒܘܠܗ . ܢܦܩܘ ܡܢ (3) ܟܘܠܗ ܣܟܠܐ : ܕܐܬܚܫܒܝܢ
ܒܒܝܫܬܐ . ܡܛܠ ܕܗܘܐ ܐܢܫܐ : ܡܠܦ ܒܝܫܬܐ ܣܟܠܐ . ܐܢܬ ܡܠܠܬ ܒܪܒܝܢ ܕܗܘܐ : ܕܐܬܬ
ܠܡܫܬܘܐ ܡܢܗ . ܡܢ ܒܪܝܫܝܬ ܒܪܝܫܝܬ ܠܐܕܡ : ܕܗܘܐ ܒܡܫܒܚܘܬ ܐ ܫܠܡ .
ܘܦܬܓܡܘܗܝ ܠܟܠ ܐܢܫܝܢ : ܘܒܗ ܘܡܕܒܪ ܠܟܠ ܦܘܩܕܢܐ . ܡܢܗ ܘܒܟܠ ܡܢ ܣܒܪܬܗ .

(1) Citatur ab auctore libelli fidei Maronitarum apud Bickell S . Isaac op . om . T . I .P. 50

(2) Citatur in praefato libello fidei Maronitarum . Cf. Bickell S . Isaac op T . I p . 50

(3) In cod . ܢܦܩܘ ܠܟܠܗܘܢ

ܒܥܕܢܐ ܗܢܐ ܠܗ . ܘܡܛܠ ܗܘܐ ܒܪ ܫܢܝܐ ܠܗ : ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܘܠܐ ܢܫܬܠܛܘܢ . ܐܡܪܘ
ܗܘܘ ܕܗܐ ܙܒܠܘܢ : ܕܪܥܘ ܕܒܥܕܢܐ ܚܕܝܢ ܠܗܘܢ . ܐܝܟ ܦܪܨܘܦܐ ܡܫܡܫܐ : ܕܕܡܐ ܐܝܬ ܠܗ
ܒܥܕܢܗ . ܕܗܐ ܐ̈ܬܡܠܘܢ ܘܡܫܬܒܚܢܘܢ ܒܪܢܫܐ ܒܥܕܢܐ ܡܢܐܠܘܢ . ܐܢ ܗܘ ܕܦܪܨܘܦܝ
ܠܐ ܠܒܫ ܗܘܐ : ܠܡܢ ܟܠܐ ܕܢܦܩܘܢ ܐܢܬܘܢ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܦܣܩܘܦܐ : ܕܡܢ ܒܥܕܢܐ
ܠܒܥܕܢܐ ܗܢܐ . ܢܒܥܐ ܠܟܘܢ ܕܐܬܠܬܐ ܢܦܩܝܢ ܠܟܘܢ : ܕܠܒܫ ܦܪܨܘܦܐ ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ . ܘܡܢ
ܐܢܫܝܢ ܕܠܐ ܠܐܢܫܝܢ : ܕܡܢ ܗܢܐ ܐܢܫܐ ܐܬܚܙܝ . ܠܐ ܙܒܢܐ ܕܬܠܡܝܕܐ ܕܢܒܥܐ : ܢܬܠܘܢ
ܘܢܦܠܐ ܒܢܫܡܬܐ . ܐܠܐ ܫܪܝܘ ܘܐܡܪ ܗܘܐ : ܒܠܐ ܗܘܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ . ܗܘ ܕܐܬܚܙܝ ܗܘܐ
ܕܐܢܫܝܢ : ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܐܠܐ ܠܟܢܫܐ . ܐܢ ܗܘ ܙܒܢܐ ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ : ܕܟܠ ܦܪܨܘܦܗ ܕܡܢ
ܐܡܪܘ . ܗܐ ܡܢܝ ܠܗ ܐܝܟ ܡܫܡܫܐ : ܗܘ ܕܗܘܐ ܡܢܐ ܕܡܫܡܫܐ . ܒܗܕܐ ܠܟܡ ܓܝܪ ܡܫܡܫܐ
ܗܘܐ ܀ ܡܢܐ ܕܡܫܡܫ ܡܢܝܢ ܕܐܬܚܙܝ : ܐܬܠܘܢܘܢ ܠܟܝ ܕܕܦܪܨܘܦܐ ܗܘ . ܠܗ ܓܝܪ ܡܫܡܫܐ
ܕܟܠܗܘܢܘܢ : ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܠܓܘܬܐ . ܐܦ ܡܫܡܫ ܢܦܫ ܠܬܠܡܝܕܐ : ܠܐܢܫܘܢ ܗܘ ܐܡܪܘ
ܟܠ ܡܢܝ . ܘܟܕ ܠܘܬ ܗܢܘܢ ܒܠܠܘܬܐ : ܘܟܠ ܐܢܫ ܠܗ ܗܘܐ ܐܡܪ ܗܘܐ . ܕܠܐ ܗܘ ܗܘܐ ܒܪ
ܡܫܡܫ : ܒܪ ܝܘܡܐ ܡܙܝܥܐ . ܠܗ ܠܟܡ ܗܘ ܕܡܢ ܢܦܩܐ : ܢܫܘܩ ܡܢܗ ܕܢܣܒܐ . ܗܘܝܢ
ܕܐܬܐܘܢ ܡܢܐ : ܘܒܬܪ ܚܟܡܬܗ ܒܢܝܢ ܗܘܐ . ܠܗܢ̈ܝܢ ܐܝܟ ܡܫ̈ܡܫܢܝܢ : ܘܕܠܡܫ̈ܡܫ
ܠܐ ܡܙܝܠ ܀

ܐܡܪ ܙܒܢܐ ܡܫܘܚܐ : ܕܦܪܨܘܦܐ ܐܢܫܐ ܢܦܩ ܠܗ . ܐܢ ܦܪܨܘܦܝ ܠܐ ܐܠܦܝܟ : ܘܡܫܡܫܘ
ܡܢ ܙܒܢܐ . ܘܐܢ ܠܐ ܡܢܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܗܘܐ : ܕܒܝܬ ܡܢܐ ܕܡܢ (1) ܒܥܘܬܐ . ܕܟܬܝܒ ܠܐܠܗܐ
ܠܐܚܪܝܢ : ܐܢܫܐ ܢܫܡܫܘܢ ܗܘ ܕܐܡܪ . ܕܒܥܕܢܝ ܡܫܡܫܢܐ [ܒܥܕܢܝ] (2) ܗܘ ܕܐܬܩܫܫ
ܠܐ ܐܠܦܝܟ . ܐܦܠܐ ܕܡܫܡܫܢ ܒܪ ܐܢܫܐ . ܡܫܡܫ (3) ܕܗܘ ܡܢܝܢܐ : ܕܐܦ ܒܢ̈ܝ ܚܐܬܐ
ܡܫܒܚ ܗܘܐ . ܘܒܬܪܗ ܗܘܐ ܒܥܕܢܝ : ܠܟܠܗ ܒܥܕܐ ܐܬܬܒܥܝ ܀ ܐܬܬܒܥܝ ܕܐܝܟ ܟܠ
ܕܐܬ : ܒܥܕܢܗ ܕܐܦܪܝܡ ܙܢܝ ܡܢܢܝܢ . ܘܡܢܝܢ ܐܢܫܬܐ ܘܡܠܬܐ : ܒܟܠ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܐܬܒܥܝܘ
ܒܗ ܀

ܢܡܫܡܫ ܕܐܝܟ ܗܟܢܐ ܐܡܪ̈ܝܢ : ܗܦܟ̈ܬܐ ܕܒܥܘܬܐ . ܘܡܫܒܚܢܐ ܕܢܫܐ ܠܘܬܗ
ܘܡܫܡܫܝܢ ܕܢܦܩܐ . ܒܗܘ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܘܐܦܩܘ ܚܒܘ ܐܢܫܐ ܠܢܦܩܐ ܕܒܥܕܢܗ ܡܫܡܫܐ.

(1) Sic in cod . forsan legendum ܕܒܝܬ ܡܢܝ ܡܢܐ ܒܥܘܬܐ

(2) Ex conjectura

(3) Videtur legendum ܘܐܦܠܐ ܕܡܫܡܫܢ

ܪܘܐ . ܣܘܟ̈ܠܐ ܕܟܠܗ ܒܥܠܡܗܘܢ : ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ ܡܬܚܙܐ ܗܘܐ . ܘܐܝܟ ܐܠܗܐ ܝܕܥ ܗܘܐ .
ܕܗܒܗ ܣܘܟܠܐ ܘܣܟ̈ܠܐ . ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܒܫܠܝܚܘܬܐ ܐܠܐ . ܘܐܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ . ܟܕ
ܕܝܢ ܗܘ ܕܐܠܗܘܬܐ ܘܣܟ̈ܠܐ ܠܫܡܝܐ ܡܣܬܟܠ ܗܘܐ . ܒܟܢܫܬ ܐܚܝܢ ܐܡ̄ܪ ܢܫܡܥܘܢ : ܘܐܝܟ
ܒܪܢܫܐ ܐܠܐ ܗܘܐ . ܘܐܝܟ ܐܠܗܐ ܡܣܬܟܠ̈ܘ : ܡܟܡ ܠܗ ܘܗܘܝܢ ܡܢ ܟܘܠܐ . ܦܪܝܫܐ ܕܐܠܐ
ܠܐܘܪܚܟܘܢ : ܗܘ ܟܡܫܓܐ ܢܘܐ ܡܟܡܫܠܐ (1) . ܕܐܢ ܦܓܪܐ ܠܐ ܐܬܚܘܝ ܗܘܐ : ܢܟܟܡܟܝܢ
ܟܡܢ ܡܠܟܢ ܗܘܐ . ܡܟܠܐ ܦܓܪܗ ܒܟܡܐ : ܘܦܓܡܟܢ ܪܓܫܐ ܕܐܬܦܪܥ ܒܗ . ܬܐܘܐ
ܦܓܪܢܝܢ ܒܡܠܬܐ : ܚܝܠܐ ܠܐ ܪܐ ܠܐܬܟܘܢ (2) . ܘܗܟܢ ܗܟܠ ܕܗܘܐ ܐܬܡܠܝ ܐܡܪ . ܘܐܬܡܠܝ
ܕܗܟܠ ܕܡܠܐ : ܐܬܡܠܝ ܠܡ ܒܡܪܘܐ . ܦܓܪܐ ܕܡܠܐ ܘܪܘܚܢ̈ܐ : ܐܬܦܫܡ ܟܝܢ ܒܟܡܐ :
ܘܐܬܦܠܐ ܟܡܗ ܡܠ̈ܘܐ . ܚܠܐ ܐܝܟ ܐܚܕܐ ܕܒܪܢܫܐ . ܠܐܦܝܪܐ ܐܘܪܟ [ܡܟܡܠܐ] (3) :
ܕܡܟܡܢ ܠܡ ܕܢܚ ܡܟܠܐ . ܐܟܪܡ ܒܠܡܪܐ ܚܠܐ ܡܟܡܗ : ܕܦܪܗ ܠܟܪܗ ܡܢ ܡܟܠܐ .
ܘܦܟܗ ܚܘܦܪܐ (4) ܘܦܘܪܟܐ ܡܢ ܓܘܐܟܗ ܕܐܝܟܢ . ܘܢܚܘܐ ܟܡܪܗ ܕܐܝܟܢ : ܐܳܐܳ ܠܟܡܟܡܠܐ
ܦܓ̈ܠܐ ܀ ܒܟܠܗܘܢ [ܬܐܘܐ] (5) ܪܢܝ ܦܓܪܗ : ܒܟܠܗܘܢ ܬܐܘܐ ܦܓܪܢܝ ܡܟܡܗ . ܘܐܢ ܠܐܘܦ ܕܝܢ
ܐܡܪ ܕܐܟܠܐ : ܟܡܢ ܕܡܟ̈ܠܐ ܐܬܡܠܟܦ ܀ ܗܘܝܢ ܗܟܡܢ ܕܡܟ̈ܠܐ ܕܟܠܗ ܐܟܠܐ
ܢܟܡܘܢܝܢ . ܕܐܦ ܟܕܡܟܐܐ ܐܬܦܓܦ : ܘܐܦܓܪܐ ܕܟܪܗ ܪܐ . ܟܠ ܐܝܟܠܐ ܕܡܿܥܝ ܕܡ̈ܟܠܐ
ܕܦܓܪܐ ܡܗܡܗ ܠܐܬܚܘܝܗ . ܟܕ ܦܓܪ ܡܟܠܐ ܐܬܠܐ ܗܘܐ : ܕܡ̈ܟܠܐ ܕܟܠܗ ܘܡܟܡܐ ܀ ܘܐܢ
ܐܟܠ ܟܕ ܠܐ ܦܓܪܐ : ܕܡܟܠܐ ܕܦܓܪܐ ܐܬܠܐ ܗܘܐ . ܟܪܐ ܕܟܠܗܘ ܟܦܓܪܢ ܡܟܠܗ : ܡܢ
ܟܪ ܡܢܡܠܐ ܒܗ . ܟܠ ܐܝܟܠܐ ܕܡܟܢܐ ܗܘܐ : ܕܡܟܠܐ ܕܦܓܪܐ ܡܟܢܐ ܗܘܐ . ܡܟܡܟ
ܦܓܪܢ ܠܐܟܗܐ : ܘܦܓܡܟܢ ܟܦܪܐ ܟܪܟ ܡܟܢ . ܠܐܟܠ ܦܓܪܐ ܐܬܚܘܝ ܗܘܐ : ܐܢ ܡܢ ܡܟܢܡ
ܠܐ ܐܬܚܘܝ . ܐܟܗ ܟܡܟܠܐ ܐܬܡܪܬ : ܘܟܡ ܠܟܡܟܢܐ ܐܬܡܟܟܬ . ܕܐܟܡܟܝܢ ܗܘܘ ܟܢܟܠܐ .
ܟܡ ܢܟܠ ܟܡ ܘܟܡ ܡܟܢܡ : ܐܟܗ ܕܡܟܘܣ ܘܟܡ ܐܡܟܘܢ . ܠܟܡܟܢܐ ܐܟܠ ܦܪܘܐܗ :
ܘܟܬܢ ܘܐܡܬ ܦܪܐ ܐܟܢ . ܟܕ ܡܢ ܐܟܗ ܠܐ ܡܟܢܝܢ : ܡܟܠܟ ܐܟܢ ܕܟܡܘܬܗ . ܗܐ ܡܟܢܘܢ
ܠܗ ܢܟܟܪܐ : ܘܐܬܠ ܦܪܗ ܐܬܠ ܡܢ ܐܟܗ . ܗܘ ܢܟܟܪܐ ܦܘܠܦ ܠܗ : ܘܐܬܠ ܢܟܪܬܗ ܡܢ
ܡܟܢܡ . ܦܡ ܠܗ ܦܟܡܐ ܦܓܡ̈ܐ : ܕܐܟܬܗܐ ܟܠ ܐܢܫܬܗ . ܘܟܕ ܗܘ ܡܟܕ ܕܠܐ ܐܬܪܟܠܐ :
ܡܘܟܦ ܐܟܘܢ ܐܠܟܢ . ܘܐܡܟܢ ܐܟܗ ܕܦܪܐ : ܡܟܡܟܢ ܐܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܟܕܗ . ܐܠܐ ܠܟܡܟܗ
ܡܢ ܡܟܢܡ : ܟܠ ܒܪܘܗܝ ܒܦܓܠܠܐܘܢ . ܗܐ ܟܡ ܢܟܘܣ ܢܟܡܠܐ : ܟܡܟܐ ܕܟܠܗܐ ܦܪܘܗ .
ܚܠܐ ܕܦܪܐ ܠܟܗ ܢܟܡܠܐ : ܘܟܡ ܟܟܪܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ . ܡܟܢܘܢ ܐܬܐ ܕܡܟܕ ܒܟܗ : ܘܗܘܡܝܢ

(1) In cod. ܡܟܡܫܠܐ - (2) In cod. ܚܝܠܐ ܠܐ ܪܐ ܐܬܟܘܢ - (3) Additur ex conjectura - (4) Lacuna unius vocabuli - (5) Ex conjectura

ܒܐܝܕܝ ܒܢܝ̈ܢ ܠܟܠܗܘܢ: (2) ܠܒܫ ܐܢܫܘܬܐ ܘܗܘܐ ܐܢܫܐ. ܐܦ ܦܓܪܐ ܠܐ ܚܒܫ ܡܢܢ:
ܕܓܠܐ ܗܘ ܐܦ ܡܠܐܟܘ. ܕܐܡܪܝܢ ܓܒܪܝܢ ܘܐܡܪܝܢ: ܠܐܢܫܐ ܕܐܬܐ ܘܐܬܓܠܝ ܒܢ. ܦܢܐ ܢܦܫܗ
ܒܢ ܢܦܫܗ: ܒܪ ܗܘܐ ܘܒܪܗ ܕܒܪܝܐ. ܐܦ ܠܟܠܗܘܢ ܦܓܪܗ ܦܓܪܢ: ܡܛܠ ܕܦܓܪܢ ܡܢ
ܐܡܠ ܠܗ. ܐܦ ܦܓܪܗ ܢܣܒ ܡܢܢ: ܐܦ ܗܘ ܐܝܟ ܠܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܡܫܝܚܗ ܕܝܠܢ
ܒܢ. ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ: ܘܠܐ ܓܘܫܐ ܕܒܝܬ ܠܢ. ܐܦ ܗܘܐ ܠܐ ܫܦܝܪܐ: ܠܟܠܗ
ܘܐܦܢܐ ܕܝܠܗ ܗܘ. ܕܐܦ ܗܘ ܒܡܠܟܗ ܐܠܗܐ ܒܗ: ܐܦ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܒܗ ܒܗ. ܘܠܐ ܐܝܬ
ܡܢܝܢ ܢܫܡܬܐ: ܘܦܫ ܦܓܪܢ ܒܡܘܬܗ ܡܚܝܐ +

ܒܗܐ ܡܫܝܚܐ ܕܟܝܐ ܠܗ: ܕܐܡܪܝܢ ܐܡܪ ܠܫܠܝܚܐ. ܚܠܦ ܦܘܪܩܢܐ ܡܢ ܚܛܝܬܐ: ܗܘ
ܓܒܠ ܕܐܡܪ ܗܟܢܐ. ܐܘ ܚܛܝܬܐ ܗܘ ܕܐ ܒܚܠܐ. ܐܦ ܐܬܝܠܕܬ ܐܢܫܐ: ܠܐ ܚܛܝܬ ܗܘܐ
ܠܚܛܝܬܐ. ܚܠܦܘܗܝ ܐܬܪ ܫܠܝܚܐ: ܘܢܝܚܐ ܕܥܡܪ ܕܐܬܝܠܕܬ. ܡܛܠ ܒܗܠܐ ܘܡܠܟܐ
ܐܢܘܢ: ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܠܐ ܠܐܢܫܝܢ. ܐܦ ܠܐܡܪ ܠܗ ܕܚܛܝܬܐ: ܐܬܝܠܕܬ ܗܘܐ ܘܚܙܐܘܗܝ.
ܡܫܝܚܐ ܠܦܓܪܗ ܐܟܝܪ ܗܘܐ: ܗܘ ܕܦܓܪܗ ܒܗܠܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܗܢ:
ܕܠܒܫܗ ܒܝܬܗ ܒܪܝܟ ܗܘܐ. ܗܟܢܐ ܐܘܪܚܐ ܕܐܠܗܘܬܗ: ܒܪܝܫ ܓܘܐ ܠܟܠ ܒܪ
ܓܢܣܗ. ܘܡܢ ܕܐܝܟܘ ܒܐܝܩܪܐ: ܟܕ ܐܝܬ ܠܟܠܗܘܢ. ܚܕ ܚܝܠܐ ܘܐܬܝܕܥ ܡܫܝܚܐ: ܐܬܐ
ܦܓܪ ܠܐܠܗܘܬܗ. ܦܓܪ ܐܠܗܐ ܢܣܒ ܚܝܐ: ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܦܪܘܩܢܐ. ܘܦܓܪ ܡܫܝܚܐ
ܢܣܒ ܡܫܝܚܐ: ܕܟܠܗ ܠܗ ܐܦ ܢܦܫܐ. ܠܚܛܝܬܐ ܕܢܣܒ ܗܟܢܐ: ܕܢܗܘܘܢ ܠܗܢ ܙܕܝܩ
ܗܘܘ. ܐܦ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܗܢ: ܕܢܚܝܘܢ ܡܢܗ ܐܝܟ ܗܘܐ. ܘܗܘܝܘ ܕܢܚܐ ܡܢ
ܠܗܝܢ: ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܘܠܐ ܐܬܝܠܕܬ. ܒܗܢ ܕܢܚܐܘܢ ܕܚܝܐ ܕܝܠܢ: ܚܝܐ ܘܐܬܐܠܕܬ
ܠܡܚܡܪܗܘܢ. ܕܐܦ ܦܓܪܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ: ܢܣܒ ܕܐܝܟ ܠܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ:
ܘܡܢ ܕܢܣܒ ܗܘܐ ܠܟܠܐ. ܡܢ ܠܐܝܟ ܓܒܪܐ ܐܬܐ ܠܗ: ܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܘܢ ܠܟܠ ܦܓܪܗ.
ܡܫܝܚܐ ܘܚܝܐ ܚܝܐ ܦܓܪܗ: ܢܒܗܠ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܒܗ +

ܗܐ ܓܒܠܐ ܠܐܢܫܘܬܢ: ܘܫܪܝܪܐ ܐܝܟ ܕܐܠܗܘܬܗ ܗܘܐ. ܗܐ ܦܠܓܘܬܐ ܡܢ ܟܠ ܕܢܝܢ:
ܓܒܠܐ ܡܫܝܚܐ ܒܦܓܪܐ. ܘܡܫܝܚܘܬܗ ܠܚܝܐ ܡܛܠ ܓܒܠܢܐ: ܘܡܫܝܚܘܬܗ ܗܘܐ ܘܠܐ ܐܬܓܫܡ + ܐܦ
ܦܓܪܗ ܠܐ ܗܘ ܦܓܪܢ: ܡܛܠܐ ܡܛܠ ܐܢܫܘܬܗ. ܐܦ ܓܘܫܡܗ ܠܐ ܗܘ ܓܘܫܡܢ: ܡܠܟܘܬܐ
ܡܢ ܐܠܗܘܬܗ. ܡܫܝܚܐ ܘܠܐܠܐ ܘܢܫܐ: ܠܒܫ ܐܠܗܐ ܗܘ ܠܗ ܐܝܟ ܕܒܥܐ. ܕܠܐ
ܘܐܠܦ ܠܟܠ ܒܐܪܐ: ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܠܐ ܗܘܐ. ܕܢܗܘܐ ܠܚܝܐ ܕܡܢ ܡܫܝܚܐ: ܦܓܪܐ ܐܢܫܝܐ ܠܐ

(2) Hic versus citatur in libello fidei Maronitarum Cf. Bickell S Isaaci antioch. op. om. T. I pag. 50

ܓܒܪܐܝܠ : ܟܕ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܪ̈ܝܐ . ܐܡܪܐ ܠܗ̇ ܕܪܘܚܐ ܘܦܓܪܐ : ܘܡܣܟܠ ܟܠܠܐ
ܐܠܝܢ ܟܕ . ܒܚܝܠܐ ܟܠܗ ܦܓܪܐ ܟܠܗ : ܐܦܠܐ ܟܬܒܘܢ ܓܝܪ ܗܘܕܥܐ . ܐܝܟܐ ܗܘܟܢܐ
ܡܪܢܐ : ܢܫܟܚ ܠܡܫܟܠܘ ܓܒܪܐܝܠ . ܢܐܠܦܘ ܘܢܬܠܐܠܦܘܢ : ܘܡܢ ܢܗܘܐ ܡܬܚܟ̈ܡܐ .
ܓܒܪܐܝܠ ܐܡܪ ܚܝܠܐ : ܘܗܘ ܐܡܪ ܦܓܪܐ ܘܚܝܠܐ . ܘܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܘܡܣܟܠ ܟܠܠܐ :
ܘܡܪ̈ܝܢ ܒܟܠܒܢ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ̇ . ܘܗܘ ܠܐܠܗܘܬܢ ܡܫܬܥܝܢ : ܘܦܓܪ̈ܝܢ ܠܗ̇ ܒܟܪܝܣܛܘܬܐ ❖
ܐܘ ܠܐܘܡܐ ܡܢ ܗܝܡܢ ܐܢܬ : ܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܐܡܪ ܐܢܬ . ܐܡܪ ܠܗ ܕܐܢܐ ܓܒܪ ܘܚܝܠ : ܐܝܢܐ
ܘܓܒܪܢ ܐܢܬ ܡܫܡ̈ܥܢ . ܓܒܪܐܝܠ ܗܘ ܐܘܪܚ ܠܝ : ܚܝܠܐ ܘܡܪܐ ܘܐܝܡܢܘܬܐ ❖

ܗܘܐ ܐܝܟ ܢܟܝܢ : ܗܘ ܦܓܪܢܐ ܕܟܠ ܟܢ̈ܝ . ܘܠܐ ܐܝܟ ܗܟܢ ܟܡܐ : ܐܠܐ ܒܪܗ
ܘܐܠܗܐ ܕܚܝܠ . ܗܘ ܦܓܪܐ ܐܠܗܘܬܗ : ܐܝܟ ܡܫܒܚܘܬܗ ܕܡܢܝܢܐ . ܗܘ ܟܠ ܕܦܓܪܐ ܗܢܐ
ܗܘܐ : ܡܪܝ ܢܫܡܗ ܒܪܢܫܐ . ܠܐ ܒܠܚܘܕ ܐܠܐ ܒܪܗ ܘܐܠܗܐ : ܒܟܝܢ ܐܠܐ ܒܟܝܢܗ̇ . ܘܚܝܠ
ܠܘܬ ܟܠ ܕܗܘܐ : ܒܚܝܠ ܠܗ ܒܦܓܪܐ ܐܘ ܒܪܢܫܐ . ܘܐܢ ܢܩܒܠ ܕܐܡܪ ܡܪܝ : ܗܘ ܦܓܪ̈ܢܐ
ܠܡܫܝܚ ܠܗ . ܘܠܐ ܟܠ ܐܝܟ ܗܟܢ ܟܡܐ : ܐܠܐ ܒܪܗ ܘܐܠܗܐ ܕܚܝܠ . ܗܘܝܘ ܘܐܘܪܚܘ
ܐܡܪ ܗܘܐ : ܘܗܘܝܘ ܒܝ ܗܘ ܡܫܝܚ ܗܘܐ . ܕܡܠܟ ܡܢ ܒܦܓܪܐ ܒܦܓܪܐ : ܘܡܢܟܝܢ ܡܢ ܢܘܚܐ
ܢܘܚܐ ܗܘ . ܕܐܠܗܐ ܡܢܝܢ ܡܢ ܒܦܓܪܐ : ܢܬܠܟܡ ܠܗ ܠܐܠܗܘܬܐ . ܐܢ ܐܡܪ ܗܘ ܗܦܟܝܢ :
ܐܝܟ ܡܢ ܗܘܐ ܕܐܡܪ ܠܗ . ܠܐ ܓܝܪ ܗܘ ܕܢܬܠܒܫ ܦܓܪܐ : ܘܠܐ ܚܝܠ ܕܢܬܠܒܫ ܠܠܗܐ . ܘܟܢ
ܗܟܢ ܐܦܠܐ ܗܘܐ : ܕܠܒܫ ܦܓܪܐ ܠܒܫܗ . ܠܐ ܠܟܫܡܝܬ ܢܘܚܐ ܡܢܝܢ : ܘܗܟܢ ܐܠܗܘܬܗ
ܐܝܟ ܐܠܗܘܬܗ ❖

ܘܐܢ ܠܘܬ ܕܐܡܪ ܗܦܟܐ : ܕܒܠܚܘܕ ܐܠܐ ܓܒܪܐܝܠ . ܐܠܐ ܚܝܠܐ ܡܟܡܪ ܒܗ : ܘܐܠܗܐ
ܦܓܪܐ ܘܫܪܐ ܒܗ . ܟܠܗܘܢ ܒܟܠܗܘܢ ܐܢܫ ܗܘܟܐ : ܒܝ ܢܘܗܪܐ ܒܢܝܢ ܓܒܪܐܝܠ . ܘܠܐ
ܡܫܒܚܐ ܘܐܫܟܚܢ : ܠܟܠܐ ܕܫܠܘܫܐ ܒܗ . ܘܐܠܗܘܬܐ ܕܠܐ ܗܘ ܟܫܡܗ . ܐܠܗܐ ܦܓܪܐ
ܢܘܟܪܝܐ . ܠܐ ܢܩܒܠ ܡܢܝܢ ܐܡܪܗ . ܒܝ ܫܠܘܫܐ ܒܝܘ ܟܫܡܗ . ܘܐܡܟܢ ܒܢ ܫܠܘܫ
ܐܢܐ : ܠܟܡܐ ܦܓܪܐ ܘܠܐ ܢܩܒܠ ܒܗ ❖

ܫܡܥ ܗܘ ܠܟܠܗܘܢ ܣܓܝܐܐ : ܘܡܢܝܢ ܒܒܟܠܐ ܕܦܓܪܐ (1) . ܫܡܫܒܝܢ ܫܘܡܠܐ
ܠܡܫܝܚܐ : ܕܢܫ ܒܫܡܗ ܘܦܢܐ ܠܗ . ܘܐܡܟܢ ܐܠܐ ܦܓܪܘܬܐ : ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܒܝܬ ܐܝܟ . ܐܢ

---

(1) In cod. post haec habetur versus ܡܫܝܚ ܡܪܚܡܢܐ ܕܦܓܪܝܢ ܐܠܗܘܬܗ quin sensum connexum praeseferre videatur.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(1) In cod . [illegible] - (2) Videtur hic deesse versus pars .

ܒܣܡܐ : ܠܐܠܗܐ ܕܢܣܒ ܐܒܘܬܐ . ܐܦ ܒܫܘܡܠܝܐ ܠܐ ܐܒܠ ܡܢܗ : ܠܐ ܒܝܕ ܒܠܚܘܕ ܠܬܫܡܫܬܗ .
ܫܦܝܪ ܕܐܡܪܢ ܒܥܒܕܐ : ܗܘ ܕܥܡܪ ܒܗ ܒܒܣܝܡܘܬܐ . ܕܒܗ ܦܓܪܐ ܗܘܐ ܠܬܫܡܫܬܗ : ܕܗܘ
ܢܘܚܐ ܕܠܐ ܡܬܦܫܩ ܀ ܚܠܦ ܕܐܦ ܐܢܫܝܢ ܢܐܡܪ ܒܗ . ܒܪܝܟ ܒܥܝܢ ܕܒܗ ܦܓܪܢ .
ܘܢܘܪܐ (1) ܒܗ ܠܐܒܐ ܕܫܠܚܗ . ܘܒܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܀ ܕܪܘܪܐ ܙܒܢܝܢ ܒܬܠܝܬܝܘܬܗ .
ܙܪܥ ܐܢܬ ܩܕܝܫܐ ܠܟ ܢܦܫܢ . ܘܒܪܘܚܘܬܟ ܒܗ ܘܒܦܓܪܢ : ܐܚܝܕ ܚܝܠܝܢ ܒܢܦܫܬܐ .
ܡܢ ܗܒܪܐ ܒܢܘܗܪܐ ܕܪܝܫܐ ܀

2

ܕܝܠܗ ܕܝܢ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ

ܐܘܪܚܐ ܕܫܘܫܛܐ ܕܝܢ ܡܠܟܐ : ܒܟܠܗ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܒܬܪܗ . ܒܥܒܕܝܢ ܕܐܝܟ ܙܒܢܐ ܐܢܐ :
ܩܕܡ ܡܢܝ ܠܐ ܐܬܦܠܓ . ܘܟܠܗ ܡܢܗ ܕܐܡܪ ܗܪܟܐ : ܘܠܐ ܐܬܒܗܠ ܒܥܒܕܝܟ .
ܫܥܘܬ ܒܗ ܡܢܠܐ ܕܠܐ ܐܬܦܠܓ : ܘܫܡܥ ܐܘܪܚܐ ܕܠܐ ܐܬܐ . ܐܪܝܐ ܡܢ ܠܘܬܗ ܡܫܬܒܚܝܢ :
ܒܪܡܫܐ ܒܫܡܝܐ ܕܙܒܢܝܢ . ܦܬܓܡܐ ܦܬܓܡܐ ܕܫܡܝܐ : ܘܫܡܥ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܠܘܬܗ .
ܒܥܘܬܝ ܦܬܟܪ ܡܠܟܐ : ܘܗܘܝܘ ܡܥܒܕܢܐ ܦܬܓܡܐ . ܘܠܐ ܓܒܐ ܐܢܐ ܐܝܟ ܚܒܪܐ : ܕܒܝܬܗ
ܡܠܒܫ ܘܐܬܒܪܝܬܗ . ܘܠܐ ܡܓܒܐ ܐܢܐ ܐܝܟ ܐܚܐ : ܕܓܒܠܗ ܦܓܪܝ ܘܐܬܝܠܕܗ . ܘܠܐ
ܕܡܢ ܐܢܬ ܡܢ ܐܒܘܝ : ܐܒܐ ܕܐܡܪܝܢ ܐܚܝܢܐ . ܘܠܐ ܡܪܝܡܐ ܒܡܠܐ ܠܐܒܘܝ : ܘܠܐ ܓܒܐ ܐܝܟ
[ܡܪܚܡܢܐ ?] (2) . ܘܠܐ ܒܦܪܐ ܒܗ ܒܢܘܗܪܝܢ : ܐܝܟ ܒܪ ܕܐܚܝܢ ܘܐܝܟ ܡܠܝܚ .
ܒܫܘܝܘܬܐ ܚܕܝܐ ܕܐܠܗܝ : ܐܢܬ ܒܐܒܘܝ ܘܐܒܘܝ ܗܘ ܒܝ . ܐܢܬ ܢܗܘܪ ܐܢܬ ܒܓܡܝܪܘܬܐ :
ܡܢ ܕܡܫܬܒܚ ܒܥܘܬܝ ܀

ܠܘ ܒܬܒܐ ܡܣܝܒܪ : ܒܬܠܬܐ ܐܝܟ ܕܐܬܝܠܕܬ . ܘܚܝܠܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ : ܦܓܪܗ
ܕܡܢܝ ܒܒܝܬܐ . ܕܗܘܐ ܙܒܢܐ ܓܡܝܪܝܢ ܒܪܘܚܗ : ܠܦܪܘܩ ܦܓܪܝ ܡܢ ܡܢܝ . ܠܘ ܒܪܘܚܐ
ܗܦܟܐ : ܕܗܘܐ ܒܫܘܠܡܗ ܗܘܐ ܒܣܪ ܐܢܬ . ܠܘ ܓܒܐ ܕܠܐ ܙܒܢܐ ܢܥܒܕ : ܓܡܝܪܘܬܐ ܕܐܬܒܪܝܬ .
ܒܗ . ܠܗܘܐ ܙܒܢܐ ܘܐܦܫ ܒܗ : ܘܗܘ ܡܢ ܡܢܗ ܡܬܚܝܠ . ܒܟܠ ܦܓܪܐ ܒܒܪܢܫܐ
ܕܡܪܝܡ . ܘܪܝܫ ܒܗ ܗܘܐ ܒܦܪ ܒܗ ܀ ܐܒܝܢ ܢܫܒܚ ܠܟܠܗ : ܢܘܗܪܗ ܕܗܘܐ ܒܓܘܫܡܐ .
ܕܓܒܠܗ ܒܝܬܗ ܠܡܠܐ : ܘܒܗ ܓܡܝܪܘܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ . ܒܗܝܐ ܠܐ ܒܒܪܐ ܒܟܠ ܗܘܐ :

(1) Apud Bickell S. Isaaci antioch. T. I. pag. 22 et seq. hac ipsa conclusione absolvitur carmen ejusdem doctoris, cujus initium ܒܬܠܝܬ ܒܟ ܡܪܝ ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܠܡ

(2) In Codice deest unum verbum, quod ex conjectura supplevimus.

2

ܡܐܡܪ ܡܠܦܢܐ ܕܡܪܝ ܐܝܣܚܩ ܡܠܦܢܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ
ܕܐܠܗܘܬܗ ܢܗܘܐ: ܐܝܟ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ (1)

ܫܡ̈ܥܐ ܓܝܪ ܕܟܠ ܚܕ ܐܘܪܚܐ: ܡܫܡܠܝܐ ܠܗܘܢ ܠܒܪ ܡܢ ܩ̈ܠܐ. ܫܡܥܝܢ ܗܘܘ ܦܘܪܢܣܝܬܗ:
ܘܗܢܘܢ ܕܐܝܟ ܐܘܪܚܬܗ. ܗܢܘܢ ܫܡܥܝܢ ܒܗ ܕܐܬܐ: ܐܝܟ ܟܠܢ ܕܫܡܥܢܢ. ܗܢܘܢ ܕܚܙܝܢ
ܘܠܐ ܚܙܝܢ: ܠܐ ܐܫܬܡܥܘ ܕܒܪ ܐܝܬ ܗܘ. ܫܡ̈ܥܐ ܕܐܬܚܙܝܘ ܘܐܬܓܠܝܘ ܒܗ: ܫܡܥܘ ܘܐܬܒܗ
ܢܗܘܐ ܓܠܐ. ܕܫܪܘ ܒܫܡܥܐ ܕܝܠܗ ܠܗ: ܫܡܥܘ ܣܘܟܠܐ ܘܢܗܘܪܘ ܒܝܗ. ܐܝܟ ܟܠܢ
ܒܪ ܐܢܫ: ܫܡܥܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܘܠܐ ܚܙܝܢ. ܟܠ ܕܗܢܐ ܐܫܬܡܥ ܗܘܐ: ܐܠܗܘܬܗ ܡܢܗ ܘܒܪ
ܐܢܫ. ܒܪܗ ܒܦܓܪ ܘܒܪܘܚ ܡܢܗ ܀ ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܠܫܡܫܘܬܗ: ܐܝܟ ܕܠܐܒܘܗܝ ܠܫܡܫܘܬܗ.
ܕܠܐ ܗܘ ܡܢܗܘܢ ܒܗ ܒܪܐ: ܕܠܐ ܠܒܫ ܒܗ ܡܢ ܦܓܪܐ. ܚܙܝܢ ܗܘܐ ܕܡܫ̈ܡܫܢ
ܒܫܡܫܐ: ܡܢ ܘܐܦ ܥܠܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘ. ܠܐܠܗܘܬܐ ܒܪܝ ܗܘܐ ܒܫܡܫܗ: ܘܦܪ̈ܐ ܐܝܟ
ܗܘܐ ܦܓܪܐ. ܒܟܠ ܒܠܥܕ ܘܚܝܐ ܕܒܦܓܪܐ: ܟܕ ܗܘܐ ܘܚܝܐ ܕܡܢ ܓܘ ܫܡܫܐ. ܐܬܠܒܫ
ܘܫܒܩ ܕܡܝܐ: ܟܠ ܕܚܝܐ ܕܒܦܓܪ ܐܠܗܘܬܗ. ܘܡܢ ܕܚܝܐ ܕܠܐ ܡܝܬ ܒܗ: ܡܢܐ ܕܡܘܬܐ
ܡܬܒܥܝܐ. ܘܐܒܘܗܝ ܚܝܐ ܐܢܫܘܬܗ: ܐܦܠܐ ܕܪܐ ܐܝܟ ܗܘܐ. ܚܝܐ ܦܓܪܐ ܕܐܝܬܝܗ ܥܘܬܐ: ܕܐܟܠ
ܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܫܒܝܠܐ. ܘܡܢ ܕܡܫܚ ܘܟܝܐ ܚܝܠܗ: ܡܢܐ ܕܢܦܠ ܕܐܠܗܐ ܗܘ. ܐܢ ܐܠܗܐ
ܐܝܬ ܐܡܪ ܠܗ: ܒܟܠ ܠܟ ܒܚܝܐ ܡܢ ܥܠܡܐ. ܠܐ ܠܐܢܫܐ ܒܥܒܕܐ ܡܢܗ: ܠܐ ܠܐܪܥ ܐܝܬ
ܫܘܝܐ. ܒܫܡܘܐ ܡܢܗ ܦܫܝܐ: ܐܫܬܡܥ ܗܘܐ ܒܦܓܪܐ ܚܝܐ. ܒܗܘ ܕܐܝܬ ܒܫܘܝܐ
ܕܦܓܪܐ ܀ ܟܠܗ ܓܝܪ ܒܐܠܗܘܬܗ: ܐܝܬܘ ܒܚܝܐ ܒܦܓܪܐ. ܚܝܐ ܡܢ ܐܠܗܐ: ܘܐܘܚܕܢܐ
ܡܢܗ ܒܗ ܫܡܥܐ. ܐܢ ܓܝܪ ܗܘ ܕܒܟܠ ܠܐܘܡܐ: ܘܗܘ ܕܫܡܥ ܠܐ ܐܝܬ ܡܬܒܥܝܐ. ܡܢ
ܡܬܬܪܝܐ ܒܚܝܐ: ܐܢ ܟܠ ܕܟܠ ܢܦܠ ܒܚܝܐ. ܐܢ ܒܦܓܪܐ ܠܐ ܐܫܬܡܥ ܡܢܗ: ܐܝܟ ܡܢܐ
ܐܠܗܐ. ܡܢ ܟܕ ܓܝܪ ܕܡܫܪܝܢ ܢܗܘܐ: ܟܕ ܚܝܐ ܠܟܠܗ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܠܟܠܗ ܚܝܐ
ܚܕ ܡܢ ܚܕ: ܘܟܠ ܗܘ ܐܦ ܚܕ ܡܢ ܚܕ. ܐܢ ܐܠܗܐ ܡܢܟܠܐ ܠܗ: ܐܫܠܝܐ ܠܗ ܕܡܢܗ ܐܠܗܘܬܗ.
ܘܐܢ ܟܠܐ ܕܐܝܬܝܗ ܐܠܗܘܬܗ: ܫܡܫܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܕܒܗ ܡܢ ܠܟܠ. ܐܢ ܒܦܓܪܐ ܠܐ ܚܙܝ

(1) Istud carmen edidit Bickell (S. Isaaci Antiocheni opera omnia Tom . I pag . 32 - 48) . Complementum carminis , quod ibidem desideratur, ex codice aleppensi exhibemus .

ܗܿܘ ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܐܠܗܘܬܗ ܗܘܬ ܐܦ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܝܠܕ . ܗܠܝܢ ܡܫܡܫܝܢ
ܗܘܐ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܐܝܟ ܡܠܟܐ . ܘܫܒܩ ܠܐ ܢܦܘܩ ܠܒܢܘܗܝ ܕܦܬܪܐ ܗܘ ܐܕܪܐ . ܐܡܠܟ
ܕܟܬܒܝܢ ܗܘܘ ܐ̈ܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܣܛܘܪܝܐ ܚܪ̈ܝܢܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܘܡܫܡܫ̈ܢܐ ܒܟܘܢܫܗܘܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ
ܗܘ̇ ܕܐܬܓܠܓܠ ܡܠܟܘܬܗ . ܘܗܟܢܐ ܠܡܢ ܒܣܘܦܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܬܪ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܫ̈ܝܚܐ .
ܕܓܒܪ ܗܘܐ ܥܠ ܐܝܟܘ ܦܪܝܫܬܐ ܗܝ ܕܡܫܠܡܢܝܬܐ ܦܣܩܝܢܘܬܗܘܢ ܕܕܝܢܐ ܗܘܐ ܘܡܫܠܡܐ
ܕܐܡܪ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܕܐ ܠܡܫܠܡܬܗ ܦܘܠܚܐ ܘܐܡܪ ܒܗ ܐܦ ܗ̇ܘ ܕܐܬܓܠܓܠ ܡܢܗܘܢ .
ܗܠܝܢ ܡܠܝܢ ܗܘܐ ܠܟܬܒܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܕܦܠܚ ܒܫܘܠܐ ܠܘܬ ܒܢܝܐ ܕܒܥܠܐ . ܘܒܝ
ܣܓܝܐܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܡܠܟܝ ܠܗ ܒܦܪܫܘܬܐ ܗܝ ܕܐܬܟܠ ܦܩܕ ܡܠܟܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܕܐ
ܘܐܡܪ ܕܐܬܓܠܓܠ ܡܢܗܘܢ ܘܡܢܗ ܡܫܝܚܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܒܢ̈ܝܐ . ܘܡܢ ܐܦ ܗܘ ܡܫܝܚܐ
ܡܠܟܝܢ ܒܡܫܡܫܢܐ ܐܘܪܚܐ ܗܘ ܕܥܠܘ ܒܒܝܬܐ ܕܐܦܝܣܩܘ ܚܪ̈ܝܢܐ ܦܘܩܕ̈ܢܐ . ܗܠܝܢ ܗܘ
ܡܠܟ ܕܝܫܘܥ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܗܘ ܕܦܪܝܫܬܐ ✠

ܗܿܘ ܕܝܢ ܕܐܬܟܠ ܐܠܗܘܬܗ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܝܠܕ . ܘܡܢ ܫܘܪܝܐ ܒܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܦܠܚܝܢ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ . ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܠܗܘܬܗ ܗܘܐ . ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܠܟܝܢ ܗܘܐ . ܒܬܪܟܢ ܠܟܠܗܘܢ
ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘ ܕܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܥܠ ܒܬܪ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܡܫܡܫ̈ܢܘܬܐ . ܘ ܐܠܐ
ܐܦܝܣܩ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܐܬܝܠܕ . ܗܘܐ ܐܦ ܗܘ ܕܡܫܡܫܢܐ . ܘܡܠܟܝܢ ܗܘܐ ܗܘ ܕܝܢ
ܡܠܟ̈ܝܐ ܐܝܟ ܠܦܪܢܣܐ : ܕܗܘܝܢ ܕܒܗܘܢ ܗܠܝܢ ܘܐܬܟܠܬܐ . ܒܝ ܡܫܡܫܐ ܒܡܫܝܚܐ
ܘܡܫܠܡܢ ܒܟܬܒ̈ܐ ✠

V

1

ܕܡܟܝܠ ܕܝܫܘܥ ܡܫܡܫܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ
ܥܠ ܡܢܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܢ ܡܩܘܡ ܒܥܘܕܪܢܐ ܗܟܢ ܕܫܢܝܢ
ܕܐܬܡܢܝܘ ܗܟܢ :

ܒܫܢܬ ܗܠ ܓܒܘܝܐ ܦܠܛ܇ ܐܣܛܝܪ ܕܢܛܘܪܝܘܣ ܩܕܝܫܐ : ܡܠܟܐ. ܒܝ ܐܦܪܝܡ ܕܡܢܐ ܥܠ ܐܬܝܗ ܟܠܗܐ ܗܘ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܐܘܪܗܝ ܕܢܬܟܢܫ ܘܢܦܩ ܒܥܒܕܐ ܕܠܐ ܕܡܠܟܘܢ ܀.....

ܩܘܣܛ ܗܘ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܩܕܡܝܐ ܦܝܠ ܡܘܡܐ ܀....

ܡܢܐ ܗܘ ܗܘ ܕܐܡܪ ܡܢܝܢ ܥܠ ܩܘܛܠ ܩܘܣܛ ܐܢܘܢ ܀....

ܕܡܢ ܕܟܢܘ ܥܠܡܐ ܕܐܢܘܢ ܀....

ܕܐܝܟ ܢܝܚܐ ܗܘ ܐܬܡܘܝ ܒܪܐ ܕܐܘܣܛܐ ܗܘ ܕܐܢܫ ܟܠܗ ܢܝܚܐ ܀....

ܩܘܣܛ ܥܘܟܕܐ ܢܝܚܐ ܀....

ܩܘܣܛ ܙܘܢܐ ܘܐܒܝܠܘܬܐ ܐܝܟܘ ܕܩܕܡܝܐ ܒܪ ܡܠܟ ܘܐܡܪܘܗܝ ܕܕܘܒ ܀.....

ܐܢܐ ܐܬܡܘܝ ܥܢܐ ܦܝܠܐ ܀....

ܡܢܐ ܐܬܡܘܝ ܠܟܠܐ ܠܐܢܫܝܢ ܩܕܡܐ ܘܠܟܘ ܗܘ ܠܡܥܡܝܕܢܐ ܗܟܢܝܢ ܕܩܠܠ ܡܠܟܘܢ ܀....

ܩܘܣܛ ܥܩܪܐ ܕܕܡܢܝܢ ܕܐܬ ܥܩܒܘܡ ܀.....

ܕܥܡܠ ܓܒܪܐ ܩܘܡܐ ܕܩܝܡܬܗܘܢ ܥܩܕܐ ܗܠ : ܐܬܩܝܡ : ܗܘܝܢ . ܘܩܘܣܛ ܦܢܝܬܐ ܗܘ ܕܐܡܪܐ ܗܘܐ ܕܐܬܟܢܫ ܡܠܟܝܢ :

ܠܟܠ ܓܒܪܐ ܗܘܘ ܩܘܡܐ ܠܟܠܢ ܗܠ ܩܘܪܝܐ ܐܘ ܐܪܡܝܐ . ܕܩܝܡܬܗܘܢ ܥܩܕܐ ܗܠ : ܐܬܩܝܡ : ܐܟܡܐ ܕܢܦܩܬ ܡܢ ܓܒܪܐ ܠܗܝܠܐ ܕܦܝܠܝ . ܠܐܦ ܡܘܡܢܝܐ . ܘܡܢ ܠܟܘܦܘܢܐ . ܐܬܐܬܝܬܐ . ܘܗܘ ܡܢ ܦܝܠܐ ܐܬܡܘܝ ܗܘܐ ܡܢ ܐܡܪܝ ܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܬܠܟܕ ܗܘܐ ܒܥܝܕܐ ܐܦܪܝܡ . ܒܝ ܒܫܢܬ ܗܘܐ ܠܐܡܪ . ܗܠ ܕܟܠܐ ܕܐܬܦܝܡܘ ܡܟܠܐ ܩܠܝܠ ܕܢܫܐ ܠܟܠܐܦܐܬܦܬܟܘܢ ܗܘ ܕܒܪܘܡܝ ܡܕܝܢܬܐ : ܩܘܣܛ ܕܒܠܒܘ ܐܬܦܠܝ . ܘܒܝ ܗܘܝ ܡܢ ܠܡܢܟܒ ܒܥܠ ܡܟܝܠ ܐܟܠ ܒܠܐܘܪܗܝܘܢ . ܘܐܬܡܢܘ ܠܡܢ ܒܥܢܬ ܐܦܪܐ . ܗܠ ܗܘܐ ܦܝܠܐ ܒܕܝܐ ܕܐܡܪ ܡܢ ܒܟܪ ܕܦܝܠ ܀

ܡܘܪܒܐ ܀ ܕܠܐ ܐܬܡܨܝ ܡܡܠܐ . ܐܡܪ ܗܘܝܬ ܕܠܐܬܚܐ . ܡܛܠ ܕܐܬܦܫܛܬ . ܚܕܐ ܐܕܡ
ܠܠܡܕܐ . ܒܡܡܠܐ ܕܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܀ ܕܠܐ ܐܫܬܐ ܒܡܬܐ . ܦܝܫ ܩܕܡܝܟ ܗܘܝܬ . ܕܗܘܝܬ
ܟܠܗ ܥܡܐ . ܕܢܩܒܘ (1) ܡܢ ܕܩܢܘ . ܕܦܬܚܢ ܒܪܡܫܐ ܀ ܢܘܪܐ ܕܡܘܪܒܐ . ܐܡܬܝ
ܕܫܦܠ ܗܘܬ ܗܕܐ ܗܘܬ· ܠܟܠܗܝܢ . ܕܐܡܘܢ ܐܢܫܝܢ . ܕܥܒܕܐ ܕܗܕܝܘܬܢ ܀ ܢܘܪܐ ܕܥܡܝܐ
ܗܘܬ· . ܐܢܬ ܒܗܕܝܘܬܢ ܒܦܘܡܗ ܕܐܠܗܐ . ܕܒܬܪ ܓܘܫܡܗ· . ܕܠܐ ܐܘܡܝ ܠܡܠܘܬܢ ܀
ܦܘܪܩܢܐ ܕܐܠܗܐ . ܕܫܦܠ ܒܗ ܡܘܪܒܐ . ܗܘ ܕܦܪܩܢ ܠܡܠܘܬܢ . ܡܢ ܟܠ ܚܛܗܝܢ .
ܕܡܢ ܗܘ ܕܐܡܪܢ ܠܗܘܢ ܀ ܒܪܡܫܐ ܫܠܡ ܗܘܬ . ܠܗܘܢ ܗܘܪܘܢ . ܒܫܡܝܐ ܠܥܠܐ . ܕܠܐ ܠܐܠ
ܒܥܠܐ . ܢܫܒܚܘܢ ܠܡܠܘܬܢ ܀ ܡܘܒܠܐ ܒܟ ܡܢ ܟܠ . ܫܠܐ ܠܡܠܠ . ܕܫܠܡܗ
ܠܡܫܡܫܢ . ܒܠܒܘܫ ܢܘܪܐ . ܢܘܪܐ ܕܫܡܝܐ ܀ ܡܢ ܦܬܘܚܢ ܠܡܫܡܫܢ . ܫܒܩ
ܡܫܠܡ ܥܢܝ . ܘܦܬܚܬ ܕܠܐ ܡܘܬܐ . ܢܦܩܘ ܫܒܝܬܐ . ܒܪܝܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܀ ܦܘܪܩܢܐ
ܕܒܘܟܐ . ܫܒܚܬ ܘܐܡܝܢܬ . ܕܫܠܡܝܢ ܕܐܬܟܬ . ܡܪܢܐ ܡܫܝܚܐ ܒܫܡܗ ܦܫܩܐ ܀
ܠܐܬܚܘܐ ܕܪܢܝܐ . ܫܒܚܬܗ ܐܢܝ ܕܒܬܠܘܬܗ . ܕܫܠܡܬ (2) ܕܒܪܟܬܐ . ܐܬܠܬܐ ܡܛܠ .
ܫܠܐ ܒܐܬܦܩܘܕ ܀ ܒܪܘܚܐ ܘܒܚܘܕܪܐ . ܐܦܝ ܐܠܗܝܢ . ܕܒܗܘܢ ܢܦܫܬܐ . ܐܬܠܝܢ ܐܢܝ
ܡܘܡܠܐ . ܢܒܐ ܘܐܪܙܐ ܀ ܫܠܡܝܢ (3) ܕܒܪܟܬ ܐܬܐ . ܒܪܢܫܐ ܟܠ ܦܬܓܡܐ . ܘܡܟܝܠ
ܠܒܘܬܢ ܗܘܐ . ܘܫܒܚܬ ܟܠ ܡܕܢܚ (4) . ܘܦܩܕܬ ܠܡܠܐܟܝܢ (5) ܀ ܐܦܬܚܬ
ܡܠܐܟܐ . ܘܡܠܟ ܫܡܝܐ . ܕܪܬܐ ܦܢܝ ܒܢܝ . ܘܡܫܬܐ ܡܠܟܘܬܝܢ . ܫܠܡܐ ܡܡܠܐ (6) ܀

---

(1) ܕܪܕܘ

(2) ܒܡܪܢ ܕܐܬܠܝ ܫܠܐ ܒܐܬܦܩܘܕ . ܡܛܠ ܫܘܦܠܝ

(3) ܫܠܡܘ ܒܡܪܢ ܕܒܪܟܬ ܒܪܢܫܐ

(4) ܦܩܕܗ

(5) ܒܦܬܠܬܗ

(6) Additur ܗܘ ܐܝܟ ܡܘܬܐ ܦܩܪܐ ܕܐܬܦܬܓܡܘ ܒܫܡܝܢ ܕܡܫܝܚܗ ܒܟܪܝܢ ܦܬܓܡܝܢ
ܕܒܡܘܬܢ ܫܠܝܡܝܢ ܀

ܒܥܘܡܩܐ ܐܝܬ ܕܒܥܘܒܕܘܗܝ. ܗܘ ܕܒܪܐ ܘܐܝܬܝ ܟܠ ܕܐܝܬ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ܀ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܕܢܗܘܐ
ܢܗܘܐ . ܡܠܐ ܕܒܪܬܐ ܗܘ . ܒܗ ܡܫܟܚܐ ܗܘܐ ... (1) ܕܒܗ ܕܒܥܒܕܐ ܗܘ ܀ ܢܗܘܐ ܒܥܠܡ̈ܐ
ܡܠܐ ܒܥܘܡ̈ܩܐ ܒܪܐ ܐܝܟ ܐܠܗܐ . ܚܝ ܗܘ ܚܝܠܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܒܪܝ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ ܀ ܗܐ ܐܦ ܡܘܫܐ
ܒܟܬܒܗ ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܒܐܡܪܐ . ܘܗܐ ܒܟܠ ܡܕܡ ܗܘ ܡܫܟܚܢܐ ܒܗ ܡܫܬܠܛܐ ܀ ܗܘ ܗܘ
ܐܠܗܐ ܕܗܘ ܐܠܗܘܬܗ ܕܒܢ ܐܫܬܘܕܥܘ . ܙܕܩ ܡܢܝܚ ܒܗ . ܙܕܩ ܡܫܒܚܘ ܠܗ ܒܝܕ ܒܟܠ
ܚܝ̈ܠܐ ܀ ܒܡܘܒܠܐ ܕܡܫܡܠܝ ܒܥܒܕܐ ܘܐܠܐ ܢܗܘܐ ܡܫܝܚܐ . ܐܠܗܐ ܒܚܝܠܗ ܡܫܬܘܕܥܢܘܬܐ ܒܚܢܢܐ
ܘܚܝܠܗ ܀ ܐܦ ܐܠܗ̈ܐ ܐܝܟ ܢܗܘܐ ܘܡܫܝ̈ܚܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܚܝܠܐ . ܘܡܢܗ ܐܬܐ ܐܝܟܐ ܠܗܘܢ ܗܘܘ
ܒܥܒܕܘܗܝ ܀ ܕܢܘܟ ܣܓܘܕ̈ܝܢ ܐܠܗܐ ܗܘܘ ܕܢܐܬܘܢ ܒܟܠ ܒܟܠ . ܕܗܢܐ ܢܥܡܘܗ ܘܠܐ ܠܐܚܪܢܐ
ܙܕܩ ܕܢܣܓܕܘܢ ܀ ܘܐܝܟ ܕܢܦܩܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܡܢ ܡܢܗܘܢ . ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܢ ܚܝܘܬܐ ܒܥܠܡܐ
ܡܢܗܘܢ ܒܫܘܒܚܐ . ܐܘ ܒܢ̈ܝܢ ܕܐܚܝܕ ܗܘܘ ܐܝܟ ܒܘܢܗ ܀

3

ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܡܪܗ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܥܠ ܢܦܫܗ
ܒܩܠܐ ܣܘܐܐ ܐܝ̈ܟ ܩܕܡܝܐ

ܗܘ : ܡܘܒܠܐ ܠܟ ܡܪܝ ܡܫܝܚܐ ܠܐܠܗܘܬܟ :
ܒܦܪܝܫ ܒܥܠܐ ܐܒܝܫܐ . ܕܒܝܫ ܐܟܘܬ ܗܘܐ . ܘܐܬܦܪܫ ܘܠܐ ܐܬܒܥܛ . ܘܐܬܡܠܐ ܒܢܘܗ
ܠܘܚܐ . ܕܢܦܫ ܒܓܘܫܡܐ ܀ ܡܫܝ̈ܐ ܒܥܘܡܩܐ . ܐܬܒܥܝ ܒܝܫ ܒܝܫܐ . ܘܐܬܦܪܫܬܗ
ܕܐܬܝܗ . ܕܐܬܝܟ ܘܡܬܦܪܫܝܢ . ܒܢܦܫܗ ܕܦܪܕܝܣܐ ܀ ܘܡܬܢܝ ܚܘܠܩܗܘܢ . ܕܢܦܫܘ
ܒܥܠܡܐ ܒܝܢ . ܠܡܫܘܐ ܘܡܫܡܥܘܬܐ . ܦܪܝܫܬ ܡܢ ܡܢ ܡܘܡ . ܒܝܕܐ ܒܡܘܒܠܐ ܀
ܒܦܪܐ ܙܢܐ ܗܘܢܬ . ܕܟܕ ܢܦܫܐ ܐܬܬܐ . ܘܐܬܦܪܫܬ ܕܥܠܐ . ܦܪܝܫܬ ܕܠܐ ܡܘܠܝ . ܦܐܕܘ
ܐܢܘܫܐ (2) ܀ ܒܪܢܫܐ ܗܘܐ ܡܘܒܠܐ . ܕܦܪܝܫܐ ܒܗܠܝ . ܘܡܒܝܒܐ ܕܡܬܦܠܓܐ .
ܡܫܪܝܬ ܐܘܠܝܬ . ܘܡܦܪܫ ܦܘܠܚܢܐ ܀ ܘܒܝܬ ܐܒܐܒܝ ܦܓܪܐ . ܡܥܒܕܐ ܒܡܘܫܚܘܬܗ .
ܕܒܪܬܗ ܒܡܘܬܐ . ܒܗܘ ܠܘܚܐ ܕܡܘܒ ܗܘܐ . ܡܪܢ ܠܒܝܬܢܝܢ ܀ ܐܢܐ ܠܗ ܒܥܒܕܐ . ܒܕܐܠܐ
ܒܥܡܠܐ . ܘܦܪܝܫܬ ܠܗ ܒܓܘܗ . ܒܡܫܬܐ ܘܬܘܡܫܐ . ܒܥܠܐ ܕܗܘܪܥܝ ܀ ܡܕܒܪܐ
ܗܘܐ ܐܝܬܝܗ . ܡܫܘܬ ܗܘܐ ܙܒܝܢ . ܘܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܥܠܐ . ܕܝܢܬ ܐܢܐ ܡܫܘܬܘܗܝ . ܘܡܦܪܫܬ

(1) Deest unum verbum - (2) In aliis codicibus ܟܠ ܡܫܘܕ̈ܥܢܝ ܡ̈ܢܝܢ .

ܬܘܒ ܕܝܠܗ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ . ܡܐܡܪܐ ܕܠܘܩܒܠ ܒܪ ܕܝܨܢ

ܚܕ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܗܘ ܚܕ ܒܗ . ܘܗܘ ܒܗ ܚܪܐ . ܘܗܘ ܒܗܘ ܚܪܐ ܘܡܒܝܢܗ ܚܠܗ . ܗܘܒܢܐ
ܠܥܠܡܗ ܀ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܒܨܒܝܢܗ ܒܟܠ ܕܨܒܐ ܐܬܒܪܝ . ܘܕܒܝܫܐ ܦܓܠ . ܕܢܝܚ ܘܡܬܦܫܩ
ܟܠܗ ܗܘ ܘܠܗܝܢ ܀ ܘܡܬܚܫܒܢ ܣܓܝ ܒܗ ܦܘܪܥܢܘܬܗ ܙܢ ܠܥܠܡܐ . ܕܝܢ ܘܡܬܒܥܐ ܐܝܟ
ܠܡܬܒܥܝܘ ܡܢ ܟܠܝܐ ܀ ܠܐ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܕܢܦܩ ܒܗ ܠܡܫܡܫܘܬܗ . ܘܠܐ ܡܬܚܝܠ ܦܠܐ
ܡܢܗ ܕܢܬܥܘܕܪܘܢ ܀ ܕܩܕܡ ܟܠ ܗܘ . ܘܒܬܪ ܟܠ . ܘܡܨܝܐ ܟܠ . ܒܫܡܐ ܕܦܫܛ ܒܝ
ܕܢܟܣ ܒܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ ܀ ܐܝܟ ܕܢܦܩܝܢ ܩܕܡܐ ܟܝܢܐ ܟܠ ܐܬܚܘܝܘܗܝ : ܗܟܢ ܢܦܩ
ܐܦ ܠܐܠܗܐ ܟܠ ܒܪܝܬܐ ܀ ܘܐܝܟ ܕܒܟܝܢܢ ܩܕܡܝܐ ܟܝܢܐ ܟܠ ܡܬܚܙܝܢ : ܒܟܝܢܗ
ܒܪܘܚܐ ܟܠ ܕܐܬܐ ܡܢ ܙܒ ܠܐܒܘܗ ܀ ܘܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܢ ܢܦܫܬܐ ܒܓܘܐ : ܡܬܚܙܐ ܠܥܝܢܐ
ܙܘܥܐ ܘܡܘܡܘܐ ܙܘܥܐ ܘܡܦܘܪܫܐ ܘܡܬܦܪܫܢܘܬܗܘܢ ܀ ܘܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܒܗ ܡܢܐ ܟܝܢܐ ܟܠ
ܒܙ ܕܐܬܐ : ܗܟܢ ܐܦ ܠܐܠܗܐ ܟܠ ܕܐܝܬܘܗܝ ܀ ܘܐܝܟ ܕܒܗ ܒܗ ܡܢܐ ܟܝܢܐ ܟܠܗ
ܗܘ ܦܘܪܫܢܗ : ܒܗ ܠܐܠܗܐ ܗܘܐ ܟܠ ܐܝܟ ܒܟܠ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܀ ܠܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܐܝܬܐ
ܡܫܠܡ ܕܦܘܪܫܢܗܘܢ ܗܘ : ܘܠܐ ܡܢ ܟܠܐ ܐܝܟ ܡܬܒܪܐ ܕܒܬܪܗ ܗܘ ܀ ܒܪܝܐ ܗܘ ܠܟܠ
ܒܟܠ ܡܬܚܙܝܢ ܕܒܟܠ ܦܪܫ : ܐܝܟ ܕܒܪܝܐ ܢܦܫܐ ܒܦܓܪܐ ܘܡܘܕܥܐ ܒܪܘܚܐ ܀ ܠܐ ܡܢ
ܢܦܫܗ ܗܘܐ ܐܝܟ ܚܪܫ ܕܒܪܝܗ ܐܠܗܘܬܗ : ܘܠܐ ܡܢ ܠܒܪ ܐܝܟ ܡܬܠܒܫܐ ܕܢܦܫ ܗܘ
ܠܗ ܀ ܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܢ ܡܢܐ ܟܝܢܐ ܒܓܘܗܘܢ ܠܘܬ : ܗܟܢ ܠܦܫܝܢ ܐܦ ܠܐܠܗܐ ܟܝܢܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܀ ܣܓܝ ܗܘ ܠܐܪܐ ܘܒܪܐ ܕܚܕܝܢ ܠܫܡܫ ܢܩܦ : ܘܠܝܢܝ ܒܒܗܘܪܐ ܐܦ
ܒܣܠܩ ܒܟܝܢܐ ܚܕ ܀ ܦܠܛܝܢ ܗܘ ܒܪܘܚܝܢ ܘܠܝܢ ܒܝܢ ܒܪܐ ܕܐܬܝܢ ܐܠܗܝܢ . ܒܢܦܫܝܢ
ܚܙܝܢ ܘܠܐ ܒܟܠܐ ܡܢܗ ܟܠ ܕܒܟܠܝܢ ܀ ܐܝܟ ܕܡܬܚܙܐ ܗܘ ܗܘܐ ܒܫܡܫܐ ܠܟܠ ܐܬܪܝܢ :
ܗܟܢ ܦܩܕ ܒܪܐ ܠܟܠܗܝܢ ܒܠܐ ܠܐܒܕܗ ܀ ܘܐܝܟ ܣܘܓܐ ܕܒܫܘܒܚܐ ܒܫܡ ܦܩܕ : ܗܟܢ
ܦܩܕܐ ܢܒܝܐ ܡܫܡܫܬܗ ܡܢ ܕܐܬܝܗܒ ܀ ܠܟܘܠܗܘܢ ܕܝܢ ܒܫܘܦܪܐ ܗܘ ܘܒܪܚܡܝܢ
ܕܡܫܚܐ . ܕܩܠܐ ܕܢܦܫܝܢ ܘܙܘܥܐ ܕܙܘܥܝܢ ܐܠܗܘܬܗ ܕܒܪܝܢ ܀ ܙܢܝܢ ܡܢ ܟܠ ܘܣܓܝ ܒܗ
ܟܠ ܘܕܝܢܝ ܟܠܟܠ ܟܠ . ܡܫܘܕܥܐ ܪܒܐ ܘܠܘܬܐ ܒܫܡܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܀ ܗܘܝܘ ܐܠܗܐ
ܕܠܐ ܐܝܬ ܕܪܫ ܟܠܗ ܐܠܗܘܬܗ . ܗܘܝܘ ܚܝܠܐ ܕܠܐ ܡܬܡܫܚܠܐ ܒܡܣܘܥܘܬܗ . ܠܐ ܒܥܝܢܐ ܘܠܐ

ܣܥܘܪ ܐܢܘܢ ܀

ܒ ܢܘܪܐ ܐܢܘܢ ܐܟܠܬ ܚܒܪܐ ܒܝܫܐ ܕܒܝܫܬܐ. ܘܗܘܬ ܗܕܐ ܠܡܫܡܥܬܐ ܕܡܫܡܥܢܐ ܒܗܘܢ ܀

ܓ ܗܟܢ ܒܥܘܪܩܢܐ ܕܗܘ ܕܐܬܪܗ ܪܕܦ ܠܗ. ܘܐܡܪ ܐܝܟ ܕܐܡܝܢ ܐܬܢܝܚ ܡܢܗ ܐܘܪܚܐ ܕܥܩܒܬܗ ܘܐܬܐ ܐܢܘܢ. ܘܐܘܦ ܐܡܪ ܥܠ ܪܘܚܐ ܢܦܫܗ ܘܠܒܗ ܢܦܩܬ ܪܘܚܗ ܀

ܕ ܐܢܫ... ܢܥܒܕ ܒܐܘܪܚܬܐ ܕܢܝܫܬܐ ܗܘܬ ܡܬܥܒܕܐ ܠܗ ܐܝܟ ܕܒܪܐ ܡܢ ܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ ܀

ܗ ܦܬܓܡܐ ܕܟܬܒܝܢ ܡܢ ܢܒܝܘܬܗ ܕܢܒܝܐ. ܒܝܕ ܡܠܟܘܬܐ ܠܗ ܒܥܘܡܩܗ ܕܪܘܚܐ ܐܢܥܡܬܐ ܘܟܠܬܐ ܀

ܙ ܙܕܝܩ ܐܢܫ ܘܙܟܝ. ܗܘ ܠܟܠ ܐܢܫܐ ܠܐܠܗܐ. ܘܗܘ ܡܬܥܒܕ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܒܟܠܗܘܢ ܀

ܚ ܡܢܐ ܠܐܠܗܐ ܠܐ ܐܢܬ ܗܘܐ ܚܒܪ ܠܟ ܠܡܬܥܒܕܐ ܕܠܐܝܬܘܬܐ ܀

ܛ ܐܦܠ ܠܐܠܗܐ ܒܠܥܕܝܗܝ. ܟܕ ܠܐ ܡܬܦܪܫܐ ܠܗ ܒܪܢܫ ܡܢ ܐܬܒܥܝ. ܒܡܬܒܥܠܠ ܕܥܒܕܐ ܐܘ ܕܡܬܚܫܒ ܕܠܐ ܒܥܝܢܢ ܒܪܢܫܐ ܠܡܬܚܙܝܘ ܀

ܝ ܗܟܢ ܠܐܠܗܐ ܕܐܢܫ ܡܬܚܙܐ. ܘܠܐ ܟܠ ܦܬܓܡܝܢ ܕܠܗܘܢ ܒܢܝ. ܘܟܠ ܐܢܫܝܢ ܕܡܪܢܢ ܒܚܫܒܬܐ ܀

ܠ ܠܗܘܐ ܡܫܡܫܢܘ ܕܡܬܚܙܝܐ ܢܦܫܗ ܟܠܢܫ ܠܗ ܡܢ ܡܬܚܙܝܢ. ܕܠܐ ܕܪܫ ܒܦܘܫܩܢ. ܘܠܐ ܠܗܕܐ ܡܬܚܙܝ ܒܟܠ ܐܢܫ ܘܡܬܚܙܝܢ. ܐܠܐ: ܐܝܟ ܕܝ. ܘܗܕܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝ: ܘܠܝ ܐܡܪ. ܕܗܟܢܐ ܚܙܝ ܠܐܠܗܐ ܘܡܢ ܒܢܝܢܫܐ ܠܐܢܫܐ ܀

ܠܘܩܒܠ ܩܠܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܘܡܫܚܠܦ ܟܠ ܐܠܦ ܒܝܬ

ܐ ܐܢܫ ܕܡܢ ܒܥܒ̈ܕܘܗܝ ܐܙܕܕܩ . ܐܝܟ ܐܙܕܩ ܒܡܚܫܒܬ ܗܢܐ . ܕܡܢ ܒ̈ܢܝܢܫܐ
ܡܫܡܠܝܐ ܐܝܬ . ܡܕܡ ܕܡܢ ܚܛܗܝ ܠܐ ܢܗܘܐ . ܐܠܐ ܐܢ ܡܫܬܡܫܢܘܬܐ ܐܡܝܢܐܝܬ ✣
ܒ ܒܫܘܠܡܐ ܕܡܫܒܚ ܐܝܬ . ܐܘܪܚܐ ܕܟܐܢ̈ܐ ܘܦܬܝܚܐ ܣܓܝ . ܘܒܗ ܡܠܐ .
ܘܠܐ ܠܫܚܐ ܡܕܡ ܒܫܘܠܡܐ . ܕܠܐ ܢܩܪܒ ܠܘܬܗܝܢ ✣
ܓ ܓܒܪ ܕܝܢ ܦܪܝܫ ܡܫܬܠܡܢܘܬܐ ܕܡܫܡܠܝܐ . ܐܫܪܐ ܐܦ ܗܘܬ ܒܥܒ̈ܕ ܠܐ ܒܗ̈ܝܢ
ܘܡܬܒܝܢ ܘܐܚܝܕ . ܘܠܐܘ ܡܕܝܢ ܐܚܝܢ . ܘܡܬܒܝܢ ܢܬܒܢܘܢ ܒܥܘܒ̈ܕܐ ܕܐܬܬܝܗܒ ✣
ܕ ܕܗܘܐ ܦܘܐ ܩ̈ܘܐܐ ܘܡܫܬܪܪܐ ܘܦܘܐ ܦ̈ܘܐ ܘܡܬܕܒܪܐ ܕܡܫܠܡ ܕܐܬܘܗܝ
ܡܫܡܠܝܐ ܡܫܡܠܐ . ܘܡܢܝܢ ܒܟܘܢ ܡܬܡܢܝܢ . ܡܪܐ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ✣
ܗ ܗܘܢ ܕܡܫܐ ܡܫܪܪܐ ܠܐܚ̈ܝܢ ܘܡܬܒܝܢ . ܘܠܗܘܐ ܒܢ ܡܫܬܡܫܢܘܬܐ ܐܡܝܢܐܝܬ
ܒܟܠ ܙܒܢ . ܘܒܫܘܠܡܐ ܕܟܠ ܡܫܡܠܝܐ ✣
ܘ ܘܐܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܘܬ ܠܐܚܪܢ ܡܕܡ ܕܡܬܐܡܪ ܒܗ ܗܘ ܐܡܪ . ܠܐ ܠܐܡܪ ܡܕܡ
ܡܢܗ ܡܕܡ ܘܐܚܪܢܐ ܫܡܠܐ ܒܡܫܒ̈ܚܝܢ ܘܠܐܬܝܢܗ . ܠܐ ܕܝܢ ܠܘܩܒܠ ܘܠܐ ܠܒܪ ✣
ܙ ܐܦ ܕܝܢܐ ܕܐܠܗܝܢ . ܘܠܐܡܪܢ ܒܫܘܠܡܐ ܡܫܡܠܝܐ ܘܠܐܬܝܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܒܫܝܢ . ܘܗܘܝܐ ܕܐܝܟ ܗܟܢ ܠܐܚܪܢ ✣
ܚ ܚܟܡ ܢܦܫܗ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܗܕ̈ܐ ܕܡܬܕܪܝܢ . ܘܐܝܟ ܡܕܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܒܟܬ̈ܒܐ
ܕܐܠܗܐ . ܘܐܠܗܐ ܐܬ̈ܘܬܐ ܠܟܠܗܝܢ ✣
ܛ ܛܒ ܗܘ ܠܝܢ ܕܒܝܫܬܐ ܕܪ̈ܚܝܩܢ ܠܐܪܥܬܐ . ܘܗܘܐ ܡܫܒܚܝܢ ܘܢܒܚ
ܘܡܫܬܠܡܝܢ . ܘܠܐ ܠܗܘܐ ܕܠܐ ܡܬܪܕܝܐ ✣
ܝ ܝܠܝܦ ܐܠܗܐ ܕܡܫܬܒܚܐ ܡܢ ܚܝ̈ܠܘܗܝ ܘܡܫܬܒܚܐ ܡܢ ܒܪ̈ܝܘܗܝ ✣
ܟ ܟܠܗ ܒܟܬ̈ܒܐ ܕܐܠܗܐ . ܒܟܠ ܢܫܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܘܡܫܡܫܝܢ . ܘܡܢ ܡܬܪ̈ܥܝܬܐ ܕܝܢ
ܟܠ ܚܕ . ܠܐ ܡܫܡܫ ܠܐܠܗܘܬܗܘܢ ✣
ܠ ܠܐ ܐܠܗܐ ܡܢ ܕܒܫܘܠܡ ܒܫܡܝܐ ܟܠ ܡܫܡܠܝܐ . ܘܠܐ ܐܠܗܐ ܒܠ ܢܗܘܐ ܒܝܕܝܥܬܐ .
ܒܫܡܝܐ ܒܫܘܠܡܐ ܕܠܐ ܐܠܗܐ ܒܟܠ ܢܫܐ ✣
ܡ ܡܠ ܕܫܡܥ ܒܟܠܗܘܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܟܠ ܒܝܬܐ . ܗܘܝܢ ܐܠܗܐ ܒܪܘܚܐ . ܘܐܡܪ

1

ܠܘܬ ܦܝܠܣܘ̈ܦܐ ܝܘ̈ܢܝܐ ܕܐܡܪ ܒܦܘܫܩܐ ܠܚܟܝ̈ܡܐ ܕܥܒܪ̈ܐ
ܥܠ ܐܠܗܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܣܬܪܝ ܒܥܕܝ ܐܦܝܢ ܒܢܝ̈ܐ ܕܘܚܝܐ ܕܫܘܪܝܐ

ܐܢܐ ܕܝܢ ܚܕ ܐܠܗܐ ܟܢܝ. ܕܟܕ ܚܕ ܗܘ ܠܐܠܗܐ ܗܘ. ܘܟܕ ܠܐܠܗܐ ܗܘ ܗܘ ܠܘܬ ܚܕ ܗܘ. ܚܝܐ ܒܟܡܐ ܕܐܬܚܘܝ ܗܘܐ ܒܨܒܝܢܗ ܐܝܟ ܐܢܐ ܕܐܬܬܠܘܗܝ ܘܐܬܐ ܠܗ ܐܢܫܐ ܕܡܫܬܥܐ ܒܟܠܗ ܘܡܬܢܨܚ ܘܚܝܠܐ ܒܟܠ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܕܡܢ ܒܟܠܗ ܕܐܒܘܗܝ ܐܬܚܙܝ ܘܚܝܠܐ ܒܟܠ. ܡܢ ܡܢ ܕܝܢ ܐܒܘܗܝ ܠܐ ܗܘܐ. ܘܐܦ ܠܗ ܠܘܬ ܒܣܝܡܐ ܡܫܡܫܢܐ ܒܪ ܫܪܒܗ. ܕܝܢ ܠܐ ܒܫܡ ܫܡܐ ܡܬܩܪܐ ܘܠܐ ܒܫܡ ܐܝܟܢܐ ܡܬܒܥܝܐ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܡܕܡ. ܕܟܕ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܐܝܟ ܗܘ. ܠܐ ܒܫܡ ܐܝܟ ܡܬܒܥܝܐ. ܐܦܠܐ ܒܫܡ ܕܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܡܫܬܡܥܝܢ ܫܡܥܐ. ܠܐ ܒܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܡܬܒܥܝܐ. ܘܠܐ ܚܝܠܐ ܡܬܒܥܝܐ. ܘܠܐ ܒܪܢܫܐ ܫܡܥܐ ܡܫܬܡܥܝܢ. ܐܦܠܐ ܒܪܢܫܐ ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܒܪܢܫܐ. ܐܝܟ ܕܡܬܓܫܫܝܢ ܡܬܓܫܫܝܢ ܐܠܐ ܡܬܒܥܝܐ ܡܠܬ̈ܐ ܫܡܥܐ ܦܬܓܡܐ. ܐܝܟ ܐܦ ܡܬܥܒܕܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ ܡܬܬܪܝܨܐ. ܘܪܘܚܐ ܐܝܟ ܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܐ ܗܘܝܬ. ܡܠܬܗ ܕܫܡܥܐ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܘܐܟܘܬܗ ܡܬܝܕܥܝܢ ܠܐܠܗܐ ܒܪܢܫܐ ܒܪ ܫܡܥܐ ܗ̄ ܫܡܥܐ ܘܐܝܟ ܕܠܝܬ ܐܢܫܐ ܕܐܬܚܘܝ ܗܘܐ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܦܬܓܡ ܒܪܢܫܐ. ܗܢܐ ܡܬܢܨܚ ܐܘ ܥܠ ܐܠܗܐ. ܒܕ ܐܬܚܙܝܬ. ܕܟܠܗ ܦܬܓܡܐ ܠܐܒܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܘܠܐ ܠܒܪܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ. ܐܦܠܐ ܠܒܪܢܫ. ܦܬܓܡܐ ܒܦܘܫܩܗ ܀

ܠܘܬ ܕܝܢ ܘܐܦ ܒܝܘܡܐ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܦܘܠܘܣܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܗ̄ ܦܬܓܡܐ. ܐܝܟ ܐܠܗܘܬܗ ܕܐܒܐ. ܘܗܘܗ ܐܝܟ ܒܪܘܚܗ ܕܒܪܐ. ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܒܫܡܝܐ ܐܝܟ ܕܦܘܫܩܗ ܕܪܘܚ ܦܬܓܡܐ ܀

ܠܘܬ ܒܠܐ ܐܚܪܝܐ. ܐܬܚܘܝ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܒܫܡܝܐ ܒܪܢܫܐ ܕܐܚܪܝܐ. ܘܒܪܐ ܐܝܟ ܦܐܪܘܗ ܡܚܫܒܐ ܕܐܚܪܝܐ. ܘܪܘܚܐ ܢܦܫܗ ܘܡܫܠܡܗ ܀

ܠܘܬ ܕܝܢ ܡܬܬܙܝܥܐ ܗܘ ܠܐܠܗܘܬܐ ܐܘ ܒܐܠܗܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܦܘܫܩܐ. ܗ̄ ܕܝܢ ܗܘܝܘ ܠܐܒܐ. ܘܡܫܬܡܥ ܒܒܪܐ. ܘܪܘܚܗ ܒܪܘܚܐ ܕܦܘܫܩܐ. ܗܟܢ ܕܐܝܟ ܕܡܫܬܪܪܐ ܗܘܝܘ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܒܪܢܫܐ ܦܘܫܩܗ ܀

ܡܫܝܚܐ ܚܕ ܡܢ ܩ̄ . ܕܗܘ ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܐܦ ܘܟܠ ܒܬܪ ܐܦ ܘܡܫܡܫ ܘܒܗܘܢ
ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܦܪܘܫ ܡܟܠܐ· ܐܝܟ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܡܫܝ̈ܚܐ ܐܪܥܐ ܕܦܪܫ ܟܠܗ ܘܐܬܬܪ
ܘܐܬܩܒܠ ܘܡܫܒܚܐ ܘܐܬܬܪܬ ܕܡܫܝ̈ܚܐ ܕܟܡܐ ܘܟܢܫ ܗܘܬ̈ܐ ܘܒܢ̈ܝܐ ܒܪܝܫ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܕܗܘܝܘ ܒܪܝܫܐ ܒܫܡܗ ܕܟܘܢ ܘܡܬܢܝ . ܘܐܬܬܪܬ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܬܠ̈ܝܢ : ܡܢ
ܐܝܟ ܟܬܒ ܐܘܪ̈ܚܐ ܕܐܚܪܢ ܡܬܬܠ ܕܐܘܪܚܗ ܠܟܠܝܘܬܗ ܕܐܦ ܡܫܝܚܐ ✦ ܡܪܢ ܕܡܢ
ܕܫܠܝܚܘܗܝ ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܝ̈ܚܐ . ܐܠܐ ܠܐܬܬܪܬ ܡܕܒܪܐ ܕܒܪܝܬܐ . ܘܡܢ ܕܗܘܐ ܒܪܘܚܐ
ܡܬܟܬܒܝܢ ܗܘܘ ܘܡܬܒܪܝܢ . ܘܐܝܟ ܡܫܡܫ ܘܢܫܡܫ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ✦

ܬܘܒ ܫܡܗ̈ܝܢ ܐܒܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܐܬܡܢܝܘ ܒܟܬܒܐ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܠܘܬܢ

ܡܪܩܘܣ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܡܕܒܪ܂ ܐܒܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ ܘܟܠܗ ܐܬܐ ܕܫܘܠܛܢܗ
ܘܒܗ ܫܢܬܐ ܘܒܗ ܦܬܟ̈ܪܐ ܘܐܬܐ ܕܒܬܪܗ ܘܦܘܪܢܣܐ ܘܒܬ̈ܪ ܫܢܝܐ . ܡܢ ܐܬܪܐ
ܡܫܡܫ ܗܘ ܕܗܘܐ ܦܛܪܐ ܘܡܬܕܟܪܢܐ ܒܬܪܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ . ܘܐܬܒܝܬ܂ ܒܝܘܡ̈ܝ . ܕܗܘܐ
ܐܢܝܢܘܣ ܕܡܢ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܡܕܒܪ܂ ܐܒܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܘܐܬܟܬܫ
ܘܡܢ ܦܘܠܚܢܐ ܘܟܠܗ ܐܬܐ ܕܡܫܬܡܫ ܒܬܪܐ ܕܐܣܘܛܐ ܕܝܘܚ̈ܢܐ . ܡܢ ܡܢܝܢܐ
ܡܫܡܫܢܐ . ܕܗܘ ܗܘܐ ܦܛܪܐ ܘܡܬܕܟܪܢܐ ܒܬܪܐ ܕܒܬܪ ܗܘܐ ܫܢܝܢ . ܘܡܫܡܫ ܗܘܐ ܫܢܝܢ .
ܘܐܬܬܘܒ ܚܕ ܡܢ ܡܫܡܫܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܡܢܗ ܐܒܝܠܝܘܣ ܡܕܒܪ܂ ܐܒܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ
ܗܘܐ ܘܟܠܗܘܢ ܐܬܐ̈ܬܐ ܕܒܬܪܗ ܘܡܫܡܫ ܒܬܪܐ ܒܬܪܐ ܐܢܫܐ . ܡܢ ܐܝܬܝ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ
ܚܕ ܡܢ ܠܐܬܪܗ . ܕܗܘ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܘܦܘܪܢܣܐ ܒܬܪܐ ܕܒܬܪ ܗܘܐ ܫܢܝܢ
ܐܒܝܠܝܘܣ ܡܕܒܪ܂ ܐܒܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ ܐܒܝܠܝܘܣ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܡܢܝܢܐ
ܦܘܠܚܢܐ ܒܬܪܐ ܠܡܫܘܠܚܘܬܗ . ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܒܐܬܪܐ ܕܗܘ ܗܘܐ ܗܘܐ
ܡܬܦܪܢܣܐ ܕܒܬܪܐ ܫܢܝܢ . ܘܡܫܡܫ ܗܘܐ ܒܗ ܘܒܬܪܗ ܗܘܐ ܫܢܝܢ ܒܬܪܐ ܠܟܠܢܐ
ܕܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܩܘܕܫܐ : ܡܬܠ ܡܫܡܫܢ ܦܘܪܢܣܐ ܗܘ ܕܡܬܦܪܢܣ ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܠܟܠܗ̈ܝ ܐܢܫܐ
ܒܫܡܫܘܬܐ ܐܢܫܐ ܡܕܒܪ܂ ܐܒܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ . ܐܢܫܐ ܡܕܒܪܢܐ ܘܟܠܗ ܐܬܐ
ܘܦܘܠܚܢܐ ܘܦܬܟܪ̈ܐ (sic) ܡܬܠܐ ܒܬܪ ܫܢܝܐ ܕܐܬܬܘܒ ܕܒܬܪܗܘܢ . ܡܢ ܡܫܡܫܢ
ܒܐܬܪܐ ܕܡܫܡܫ ܗܘܐ ܡܢ ܐܒܝܠܝܘܣ ܘܗܘܐ ܫܢܝܢ ܦܛܪܐ ܘܡܬܕܟܪܢܐ ܒܬܪܐ ܕܒܬܪ ܗܘܐ
ܫܢܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܕܒܪ܂ ܐܒܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܐܬܬܘܒ ܘܐܦ ܐܢܫܐ
ܘܐܬܪܐ ܠܟܠܗ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܐܬܐ ܠܟܠܗ ܘܒܬܪܗ . ܡܢ ܡܫܡܫ ܐܘܟܣܢܕܪܘܣ ܗܘ ܕܡܬܠ
ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܡܢܗ . ܕܗܘ ܒܬܪ ܗܘܐ ܒܬܪܐ ܫܢܝܢ ܘܡܫܡܫ ܗܘܐ ܫܢܝܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ
ܕܡܬܪܐ ܡܕܒܪ܂ ܐܒܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ ܕܡܬܪܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܟܠܗ ܐܬܐ ܕܒܬܪܗܘܢ
ܘܕܒܬܪܗܘܢ ܘܦܘܠܚܢ̈ܐ ܕܒܬܪܗ . ܡܢ ܕܐܬܬܘܒ ܐܢܫܐ ܕܡܫܡܫ ܒܐܬܪܐ . ܕܗܘ ܗܘܐ
ܦܛܪܐ . ܘܡܬܕܟܪܢܐ ܒܬܪܐ ܕܒܬܪ ܗܘܐ ܫܢܝܢ ܘܡܫܡܫ ܗܘܐ ܫܢܝܢ ܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܡܕܒܪ܂
ܐܒܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ ܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܘܐܬܪܐ ܘܟܠܗ ܐܬܐ ܕܒܬܪܗ ܒܬܪܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ
ܕܦܬܟ ܒܗ ܒܬܪܝܢܐ . ܡܢ ܠܟܠܗ ܡܫܝܚܐ ܚܕ ܡܢ ܐ̄ . ܕܗܘ ܒܬܪ ܒܬܪܐ ܫܢܝܢ ܘܡܫܡܫ
ܘܒܬܪܗ ܘܕܒܬܪ ܒܗ ܒܦܘܠܚܢܘܬܗ ܐܢܫܐ ܡܕܒܪ܂ ܐܒܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ ܐܢܫܐ
ܘܐܬܪ̈ܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܒܬܪܗ ܘܐܬܡܢܝܐ ܘܟܠܗ ܐܬܐ ܠܟܠܗ ܕܟܠܗ ܚܘܪܢܝܢ . ܡܢ ܐܬܪ

ܕܡܫܪܐ ܢܦܫܗ ܐܝܟܢ : ܐܘ ܕܝܢܐ ܕܫܘܝܐ . . . . (1)
ܒܟܠܗ ܥܦܪܐ ܕܐܬܦܪܫܬ܀ ܘܐܘܦ ܫ̈ܢܝܐ ܠܐܬܪ̈ܘܬܐ ܗܠܝܢ ܕܟܕ ܒܪ̈ܘܡܝ ܘܒܦܪ̈ܣܝ ܗܠܝܢ
ܒܣܦܪ ܫ̈ܢܝܐ ܐܣܛܟܐ. ܐܝܟ ܕܚܘ̈ܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܟܬܝܒܝܢ ܡܢ ܣܦܪܐ ܕܡܠܟܐ ܘܡܢܕܥܐ ܒܦܘܡܦܝܘܣ
ܠܐܠܗܐ ܘܫܡܫܐ܀ ܐܠܐ ܠܐ ܐܝܟ ܡܕܡ ܗܠܝܢ ܕܒܟܠܢ. ܘܡܫܠܐ ܒܗܘܢܝܢ ܕܐܬܡܠܟ-
ܒܬܪ ܕܟܠܐ ܕܦܪܣܘܣ ܡܢ ܐܦܝ̈ܢ. ܕܒܗܠܐ ܗܠܝܢ ܠܐ ܗܘܐ. ܡܫܠܐ ܠܗ ܓܝܪ ܐܝܟ
ܒܗܠܐ ܒܒܘܫܠܐ. ܐܘ ܢܒܥܝܢ: ܠܐ ܡܥܡܕܐ ܐܢܬ ܒܠܒ̈ܘܬܐ ܕܒܬܪ ܦܪܨܘܦܐ. ܐܠܐ
ܐܡܪ ܠܢ ܕܝܘܐ ܠܢ ܕܡܥܡܕܠ ܒܗܠܐ ܒܠܦܘܪܘܬܐ ܕܐܘܠܝܬܐ. ܕܒܗܠܐ ܗܘܐ ܡܦܢܝܐ
ܐܢܐ. ܕܐܠܗ ܒܗܠܐ ܒܡܠܟܝܢ ܠܐܬܪ̈ܝܢ ܫ̈ܢܝܐ ܒܟܠܗܘܢ ܦܢܝܢ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܦܐܘܠܘܣ
ܕܒܪܘܟܐ. ܘܐܬܠܒܟ ܡܢ ܟܠ ܦܘܪܫܢܐ. ܕܐܠܐ ܡܢ ܒܗܦܟܐ ܕܟܠ ܐܒ̈ܗܬܐ ܡܡܠܟܐ
ܗܘܐ. ܐܠܐ ܡܕܡ ܕܟܠ ܦܘܪܫܢܐ ܗܘܐ ܠܐ ܐܡܪܬ. ܒܬܪ ܓܝܪ ܐܒܗܐ ܓܠܝܐ ܕܡܬܠܒܟܢܘܬܐ
ܗܘܐ. ܐܬܟܢܫ ܡܫܠܡ ܠܦܘܠܘܣ ܗܘ ܕܐܬܠܒ ܟܠ ܐܒ̈ܗܐ ܘܐܬܠܡܠܟܐ ܒܪܘܚܐ
ܢܦܠܐ ܐܘ ܢܒܥܝܢ ܦܘܠܘܣ. ܠܐܦܝ̈ܘܗܝ ܓܝܪ ܕܡܫܝܚܐ. ܒܝ ܒܦܢܝܐ ܘܒܘܡܠܟܘܬܐ
ܐܝܟ ܕܒܟܠܗ ܕܡܠܟܝܢ ܘܐܢܫ̈ܝܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܒ̈ܗܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܡܠܟܝܢ
ܢܗܪܐ ܗܘܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܐܠܐ ܕܐܬܐܡܪ ܒܡܘܪܢ ܒܬܪ ܕܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ܀

ܡܫܪܝܐ ܕܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܗܘܐ ܒܪܘܡܝ ܒܝܕ ܢܪܘܢ

ܒܫܢ̈ܝ ܢܪܘܢ ܩܣܪ ܕܪ̈ܘܡܝܐ. ܐܬܕܪ ܒܪܘܡܝ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ. ܒܝ
ܐܬܟܢܫ ܢܫܘ ܒܟܢܘܫܬܐ. ܒܫܢܬܐ ܓܝܪ ܕܐܬܠܒܟ ܘܩܛܠ ܕܫܡܘܢ ܕܦܐܪܘܩܝ.
ܐܝܟ ܗܢܐ ܐܬܕܒܪ ܒܪܘܡܝ ܣܝܦܐ ܒܣܝܦܐ ܒܢܪܘܢ ܠܗܘܐ ܒܟܢܫܝܢ ܘܐܬܩܛܠ
ܫܡܗ. ܘܐܬܒܛܠܘ ܫܠܝܚܐ ܦܛܪܘܣ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܒܫܢܬܐ ܕܐܬܟܢ ܘܐܬܠܒܟ
ܕܐܬܠܒܟܘ ܕܦܘܠܘܣ ܢܦܩ ܡܬܢܝܚܐ܀ ܐܬܩܛܠ ܗܘܐ ܠܟܠ ܐܒܗܐ ܡܢ ܒܝ ܐܬܕܪ
ܡܢܝܢܐ ܒܫܢܬܐ ܕܐܬܕܒܪܐ ܘܡܫܪܐ ܕܐܬܟܢܫܘܢ ܡܬܢܝܚܐ. ܕܒܗ ܒܬܪܐ ܗܘܐ ܡܢ
ܢܘܚܐ ܒܫܘܪܝܐ ܐܬܟܢܫ. ܒܪܘܡܝܐ ܦܪܩܛܐ. ܫ̈ܢܝܐ ܐܪܒܥܝܢ ܘܐܠܗܐ ܫܠܡ܀
ܫܠܡܬ ܐܘܪܚܬ ܐܒܗܐ ܕܦܘܠܘܣ ܕܐܬܠܒܟ܀

---

(1) Lacuna in codice adest unius folii

ܡܪܝܐ ܕܡܬܬܣܝܡ ܒܫܘܪܝ ܟܬܒܐ ܕܦܘܠܚܢܗ ܡܫܝܚܐ

ܟܕ ܒܪܫܝܬ ܡܟܝܠ ܘܣܘܥܪܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܕܪܫ ܐܢܐ ܐܟܘܬ ܡܫܪܐ . ܒܩܘܫܐ
ܘܒܡܬܒܝܢܘܬܐ ܡܬܒܥܐ ܐܢܐ : ܘܡܣܬܟܠ ܐܢܐ ܒܗܝ ܡܠܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܡܫܚܠܦܐ
ܡܢ ܐܢܐ . ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܡܢ ܡܬܒܥܐ ܕܢܬܘܕܥ ܐܝܟ . ܘܟܕ ܕܝܢ
ܐܦ ܡܢ ܡܟܝܠ . ܟܠ ܕܡܬܒܥܐ ܡܢ ܠܐ ܡܬܬܘܕܥܐ ܒܗ ܕܢܬܐ ܒܗ ܕܚܙܐ
ܡܬܒܥܐ . ܕܟܕ ܒܗܝ ܠܐ ܡܬܒܝܢܐ ܠܟܠܢܫ ܢܬܒܝܢ . ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܬܒܥܐ
ܒܗ ܡܢ ܗܘ ܢܗܘܐ . ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܟܠܗ ܗܘܝܘ . ܕܗܘ ܒܪܫܝܬ ܒܟܠܗ ܡܢ ܟܠ ܘܡܟܠ
ܒܟܠ ܢܬܒܝܢ ܒܐܝܕܝܗ ܒܗܘ ܐܠܗܐ . ܐܝܟ ܕܐܦ ܗܘܝܘ ܡܬܦܬܚ ܗܘ ܟܠ
ܐܝܬܘܗܝ ܦܪܘܩ . ܟܕ ܡܟܝܠ ܒܟܠ ܠܡܫܪܝܘ ܕܝܠܗ ܡܬܒܥܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܐܢܐ ܟܕ ܡܢ
ܦܘܠܚܢܐ ܕܐܦ ܕܡܬܒܥܐ ܐܝܬܝܗ : ܘܡܬܒܥܐ ܐܬܪܐ . ܠܟܠ ܕܡܫܝܚܐ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܗ
ܐܢܫܐ . ܟܕ ܡܫܪܐ ܐܢܐ ܗܘܝܘ ܒܡܫܝܚܐ . ܗܘܝܘ ܐܝܟ ܕܐܬܐ ܒܫܪܐ ܡܬܒܥܐܝܬ ܀
ܦܘܠܚܢܗ ܡܫܝܚܐ ܒܫܪܝܐ ܡܢ ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܝܕܥܬܗ . ܡܢ ܦܘܠܚܢܐ ܕܒܫܡܝܐ
ܦܪܘܩܐ ܕܝܢ ܒܐܬܪܘܬܗ ܕܝܠܗ . ܘܗܘ ܡܫܝܚܐ ܡܬܒܝܢܐ ܒܫܘܠܛܢܗ . ܒܬܫܡܫܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܪܐ . ܟܕ ܕܝܢ ܗܘܝܘ : ܒܦܘܠܚܢܗ ܕܐܠܗܐ ܒܪܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܒܥܒܕܐ ܗܘܐ
ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܝܢ ܘܟܠܐ ܒܟܠܗ ܕܐܠܗܐ . ܘܡܛܠ ܕܗܘܐ ܐܦ ܦܪܝܫ ܗܘܐ ܒܦܘܠܚܢܗ
ܕܦܘܠܚܢܗ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܪܐ ܘܡܫܡܫܐ ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܗܘܝܘ ܒܦܘܠܚܢܗ . ܟܕ ܡܛܠ
ܒܬܘܗܝ ܒܦܘܠܚܢ ܣܓܝܐܐ ܕܒܬܘܗܝ ܐܬܬܐ ܕܦܘܠܚܢ ܗܘܘ ܒܗ . ܘܐܬܪܐ ܕܒܬܘܗܝ ܢܬܠܟ
ܒܟܠ ܦܘܠܚܢܐ . ܘܡܫܪܐ ܒܗ ܦܘܠܚܢܐ ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ . ܒܗ ܕܝܢ ܚܙܝܢ ܒܦܠܚܝܢ .
ܕܒܫܝܢ ܡܬܐ . ܕܢܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܢܫܒܚܘܢ . ܘܦܘܠܚܢܐ ܐܬܒܝܢܘ ܘܐܬܪܒܝܬܐ ܦܠܚܝܢ
ܕܡܫܚ ܒܦܘܠܚܢܐ ܒܟܠ ܗܘܝܘ ܗܘܐ . ܟܕ ܒܟܠܗ ܦܪܝܫܘܬܐ ܐܘ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܗܘ
ܕܗܘ ܡܬܬܐ ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ ܕܢܫܬܐ ܕܢܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܘܡܬܒܪ ܢܘܗܪܐ . ܐܝܟ ܕܐܦ ܗܘ
ܒܐܝܕܝܗ ܡܫܪܐ . ܘܡܫܡܫܐ ܠܗܘܢ ܡܬܒܥܐ ܒܡܬܒܝܢ ܕܐܬܝܢ ܡܫܝܚܗ . ܕܒܗ ܒܫܡܫܐ ܐܝܟ
ܦܘܠܚܢܐ ܕܡܫܪܝܐ ܐܬܪܐ : ܦܠܚܐ ܗܘܐ ܘܦܪܫ ܡܢ ܦܘܠܚܢܐ ܕܡܫܪܐ . ܐܠܐ ܐܦ ܕܦܠܚܐ
ܒܫܡܫܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢ ܒܬܪܗ ܒܟܠܐ . ܟܕ ܒܟܠ ܚܙܐ ܒܦܘܠܚܢܐ ܕܐܬܒܢܝܬ .
ܘܡܬܒܥܐ ܕܫܪܐ ܕܡܫܝܚܐ : ܘܦܠܚ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܦܘܠܚܢܐ ܐܝܟܢܐ : ܡܫܚ ܦܘܠܚܢܐ ܕܗܪܐ .
ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܒܗ ܕܦܘܠܚܢܐ ܕܡܫܡܫܐ ܐܝܟ ܕܡܬܒܥܝܢ ܠܐ ܢܫܒܚ .
ܦܘܠܚܢܐ ܕܦܘܠܚܢܐ ܐܬܒܝܢܐ ܕܡܫܡܫܐ ܒܝܕ ܟܠ ܐܬܪܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܦ ܡܢ ܦܘܠܚܢܐ

1

ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܡܢ ܛܪܣܘܣ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝܡܝܢ. ܦܪܝܫܐ
ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܝܠܗ. ܘܟܕ ܛܠܐ ܡܢ ܝܠܝܕܘܬܗ. ܐܬܬܠܡܕ ܚܟܡܬܐ ܘܡܕܪܫܬܐ ܕܐܘܪܝܬܐ
ܠܓܡܠܐܝܠ. ܘܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܒܝܕ ܒܪ ܐܢܫ ܓܒܝܗ ܘܫܕܪܗ ܠܟܪܘܙܘܬܐ. ܘܡܢ ܬܪܬܝܢ
ܫܢܝܢ ܒܬܪ ܦܛܪܘܣ ܐܬܐ. ܘܗܘ ܦܘܠܘܣ ܘܐܚܪܢܐ ܒܦܘܪܫܢ ܗܘܘ. ܘܒܪܘܡܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܒܦܘܠܘܣ ܣܗܕ. ܒܦܛܪܘܣ ܕܝܢ ܒܚܕܐ ܕܝܘܡܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘ
ܒܫܪܪܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܥܠ ܬܠܬ ܕܒܫܢܝܐ ܐܪܒܥܝܢ ܕܗܝܟܠܐ ܐܬܩܛܠܘ. ܘܦܛܪܘܣ
ܐܬܬܠܝ ܒܪܘܡܐ ܪܝܫܗ. ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܪܝܡ ܒܙܒܢܐ ܐܢܫܐ ܕܪܘܡܐ. ܘܗܘ ܢܩܦܢ
ܕܢܝܪܘܢ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܝܠܗܘܢ ܦܛܪܘܣ ܒܪܘܡܐ
ܘܦܘܠܘܣ ܠܟܠܗ. ܟܕ ܚܕ ܐܝܟ ܦܛܪܘܣ ܘܐܦ ܦܘܠܘܣ ܒܢܘܡܘܣ. ܘܡܫܝܚܐ
ܒܕܡܗܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܬܩܛܠܘ ܒܗܘܢ. ܢܦܩ ܒܪܘܡܐ ܘܡܬܩܒܪ ܒܗܝܟܠܐ. ܘܐܬܟܠܐ
ܦܓܪܗܘܢ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܢܛܪܘ ܕܝܢ ܕܦܘܠܘܣ ܐܟ ܒܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܠܐ ܐܝܬܘܗܝ.
ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܫܢܝܐ. ܟܕ ܢܦܠ ܒܟܢܫ ܒܝܘܡܐ. ܐܬܪ ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܩܒܪ. ܐܠܚܫܗ
ܒܪܘܚܗ. ܘܡܩܒܠܗ ܒܪܝܫ ܡܫܪܝܗ. ܘܐܬܐ ܦܛܪܘܣ ܠܟܠܗ ܡܢ ܓܪܐ ܕܝܠܗ. ܘܒܟܠܗ
ܚܝܐ ܢܛܪ ܒܗ ܟܠ ܓܘܐ ܠܟܠܗ ܡܠܗ. ܘܟܠܗ ܐܘܪܚ ܠܐܦܣܩܘܦܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܘܡܬܬܪܒܝܢ. ܘܐܬܬܘܪܕܘ ܒܢܘܗܝ. ܕܪܡܝܘ ܕܦܘܠܘܣ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܐܦܪ ܒܢܘܗܝ
ܒܦܘܠܘܣ. ܢܟܪܝ ܗܘܐ ܡܬܠܐ ܒܟܠ ܟܠܗ. ܘܡܢܗܘܢ ܠܒܪܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܒܗܝܟܠܐ ܢܝܫܗ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܘܡܫܝܚܐ ܠܒܪܟܬܗ. ܡܝܬܘܗܝ ܕܦܘܠܘܣ
ܐܝܬܘܗܝ. ܘܗܘ ܗܘܐ ܠܒܝܬ ܐܬܦܩܕ ܠܗ ܦܓܪܐ ܘܐܬܬܚܝܕ ܒܗܝܟܠܐ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܠܐ
ܐܬܦܩܕ ܚܘܪܬܐ ܡܬܬܪܝܡ. ܘܐܬܟܢܫ ܕܝܠܗ ܠܦܓܪܗ ܘܩܒܪܘܗܝ ܠܐܬܪܐ. ܗܘܐ ܕܝܢ
ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ ܒܫܢܬܐ ܚܡܫ. ܠܗܠܝܢ ܘܫܒܥ ܫܢܝܢ. ܠܗܠܝܢ ܘܚܕܐ ܒܝ ܬܫܥܝܢ
ܒܫܠܡ ܕܝܢ. ܘܐܬܐ ܒܫܢܬ ܐܪܒܥܐ ܕܢܝܪܘܢ. ܘܐܬܐ ܒܪܘܡܝ. ܘܐܬܩܪܝ ܒܫܢܬܐ
ܕܠܗܠܝܢ ܘܫܒܥ ܕܢܝܪܘܢ ܕܦܛܪܘܣ. ܘܗܘܐ ܗܘܝܢ ܒܫܢܬܐ ܗܕܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܒܪܘܡܝ
ܒܫܠܡܐ ܪܒܐ ܘܒܬܪ ܟܠܗ ܐܝܬܐ ܒܫܘܪܝܢ ܘܐܬܩܛܠ ܒܬܪܡܘܣ (1) ܒܫܘܩܐ ܕܐܘܪܬܝܘ
ܕܡܫܒܚܢ ✝

---

(1) In margine additur ܒܝ ܒܣܠܡܘܢ

ܦܠܚܘܬܐ ܐܘ ܐܝܬܘܗܝ ܒܐܬܠܡܝܕܘܬܗ. ܘܗܟܢ ܕܬܐܒܐ ܠܟ ܕܢܗܘܐ ܢܒܝܐ
ܕܢܗܘܐ ܕܡܘܕܐ. ܐܟܢܐ ܕܐܚܝܢ ܡܫܡܫܝܢ. ܦܠܚܘܬܐ ܐܝܟ ܘܫܡܫܘܬܐ
ܘܫܡܫܘܬܐ ܘܠܐ ܘܦܪ ܦܘܪܩܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܘܕܐ ܐܦ ܠܐ ܪܘܚ ܘܐܘܪܚܐ ܠܗܘܢ ܒܫܡܫܐ.
ܘܡܟܠܐ ܡܬܚܙܝܢܬܐ. ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܠܡܫܟܚ ܒܝ̈ܬ ܟܢܘܢ. ܒܐܬܚܬܡܬܐ ܐܝܟ ܕܟܠ
ܕܢܘܬܗܘܢ ܠܐ ܡܟܪܙ ܒܗ ܒܫܡܫܐ ܐܝܟ ܒܝ̈ܬ ܟܢܘܢ. ܘܐܦܠܐ ܡܢܕܥ ܡܢܕܐ ܒܐܬܠܡܝܕܘܬܗ
ܐܚܪܢ. ܐܠܐ ܐܦ ܐܝܟ ܕܢܗܘܐ ܕܢܚܫܘܢ ܠܡܫܝܚ. ܠܐ ܢܦܫ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܡܬܒܠ
ܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܐܠܐ ܒܬܠܡܝܕܘܬܐ ܐܠܗܝܐ ܡܠܐܟܬܐ. ܬܫܪܝܬܐ ܕܡܢ ܕܐܡܪܐ ܕܫܡܥ ܡܢܗ ܠܫܡܥܐ
ܠܟܠ ܐܢܫܝܢ. ܘܕܐܝܟܢܐ ܦܪܝܫܬܐ ܫܡܥܘܬܐ ܒܟܠܗ ܒܝܬܐ. ܗܘܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܡܢ
ܡܠܟܐ. ܒܗ ܡܟܢܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܗܘܐ ܐܠܗܘܬܗ. ܘܡܫܬܠܡܐ ܝܬܝܪܐ ܘܡܘܕܝܐ ܠܟܠ ܐܝܟ
ܕܡܘܡܢܝܢ ܒܗ. ܒܐܘܪܚܐ ܕܫܪܝܪܐ ܘܕܡܘܢ ܕܡܫܬܟܚ. ܗܘܐ ܠܫܡܥܐ ܕܫܬܐ ܘܡܘܡܢܝܐ
ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܡܘܕܝܐ. ܘܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܒܗܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܕܡܠܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܢܗܘܘܢ ܕܫܡܥܐ
ܒܡܫܝ̈ܚܘܗܝ ܡܫܝ̈ܚܐ. ܡܫܟܚ ܕܡܫܡܫ ܫܡܝ̈ܢ ܠܒܐܝܢܬܐ. ܘܡܫܡܫ ܠܟ. ܘܐܬܚܙܝ
ܠܟ. ܕܒܗ ܗܘ ܒܝܬܐ ܕܡܫܡܫ ܠܟܠܗ. ܗܘ ܡܫܬܠܡ ܫܡܝܢ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܡܫܬܡܫܢܘܬܐ.
ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܢܘܬܐ ܘܡܫܟܚܝܢ ܒܝ̈ܬܐ ܕܐܝܟ. ܡܠܐ ܡܫܡܫ ܘܡܝܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܕܢܬܐ
ܕܫܡܥܘ ܡܠܝ̈ܗ. ܡܫܡܠܝܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ ܕܬܐܒܐ ܠܟ ܐܚܝ ✦

I

ܗܘ ܐܓܪܬܐ ܕܫܕܪ ܡܟܘܟ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܡܝ ܥܠ ܦܪܘܛܣܛܢܛܣ ܠܐܢܓܠܝܐ
ܡܪܝܡܬܐ ܕܐܘܪܡܝ ܗܘܐ ܡܢܐ ܦܫܝ ܗܘܐ ܦܪܘܛܣܛܢܛܣ ܫܡܫ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܗܢܘܢ ܕܐܫܬܥܝ
ܗܘܘ ܒܫܡܝܐ ܘܦܠܚܘ ܗܘܘ ܡܫܝܚܘ ܦܪܘܫܬܐ

ܡܢ ܡܟܘܟ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܡܝ ܠܟܠܢܝܬܐ ܐܢܓܠܝܐ ܦܪܘܛܣܛܢܛܣ ܠܐܚܢܐ
ܡܫܝܚܝܐ ܒܡܪܢ ܫܠܡ ܀ ܫܠܡܐ ܘܚܘܒܐ ܐܚܝ ܘܡܪܝ ܕܟܠܐ ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܬ ܠܢ ܟܠ
ܡܟܘܢ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܕܐܝܬܐ ܫܡܥ ܐܝܬ ܠܫܘܒܚܐ ܐܠܗܐ ܕܫܠܚ ܠܫܘܫܠܬܐ ܘܠܡܕܝܢܬܐ.
ܘܕܪܫ ܐܝܬ ܠܫܘܒܚܐ ܡܗܘܪܐ ܘܡܫܟܢܐ ܘܡܫܝܚܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܐܚܘܢܝܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܫܘܪܝܬܐ ܕܟܠ ܡܪܢ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܕܟܕ ܟܕ ܗܘܐ ܡܪܢ ܐܬܐܐ ܘܐܬܕܪܬܐ. ܫܡܥܢ
ܗܘܘ ܠܫܘܒܚܐ: ܘܐܦ ܗܘܝܐ ܫܡܥܢ ܘܐܦ ܡܫܝܚܐ ܒܪܝܫܐ. ܗܘܐ ܕܝܢ
ܢܝܫܐ ܗܘ ܕܐܬܓܠܝܬ. ܠܗ ܒܫܘܒܚܗܘܢ ܗܘܐ ܓܠܝܬܐ ܦܝܢ ܦܪܘܛܣܛܢܛܣ
ܐܢܓܠܝܐ. ܘܐܘܪܚܐ ܗܘܘ ܫܢܝ ܘܫܡܥܐ ܘܟܠܗܝܢ ܘܡܫܟܢܐ ܕܝܢ ܟܠܐ ܕܗܘܪܐ.
ܘܐܟܠܐ ܗܘܟܐ ܚܘܒܐ ܠܦܘܪܬܐ ܕܦܪܫܝ ܗܘܘ ܡܟܪܙܘ ܕܡܪܢ. ܟܢ ܐܢܓܠܝܐ
ܘܐܦܛܠܘܣ ܦܪܘܛܣܛܢܛܣ ܕܐܢܫܝ ܕܡܫܝܚܝ ܗܘܘ ܡܟܝܪ ܕܐܝܠܘ ܘܠܡܝܢܘܢ ܡܟܝܪ ܕܠܐ
ܐܝܠܘ. ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܦܪܘܛܣܛ ܐܘܪܚܐ ܟܢ ܒܗܕܐ ܕܫܡܥܘ ܗܘܘ ܚܘܒܐ. ܕܠܐ ܠܡܝܢܘܢ ܗܘܘ
ܕܫܘܐܠܬ ܫܡ ܡܢܝ ܡܫܘܚ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܠܗ ܡܬܐ ܀ ܘܟܕ ܡܠܟ ܗܘܐ ܦܪܘܛܣܛܢܛܣ ܫܢܬܐ
ܕܡܟܗܘܢ ܕܗܟܝܢ. ܫܕܪ ܗܘܐ ܘܐܬܐ ܐܢܝ. ܘܫܡܥ ܗܘܐ ܕܐܬܟܠܝ ܠܡܫܝܚܝ ܒܟܝܢܬܐ
ܡܟܘܫܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܐܦܪܘܛܣܛ ܗܘܐ ܦܪܘܛܣܛܢܛܣ ܡܢ ܦܝܪܘܫܘܢ ܕܐܬܐ ܕܡܪܢ
ܫܡܫ. ܟܕ ܗܘܐ ܟܠܗ ܐܓܪܬܐ. ܘܫܕܪ ܗܘܐ ܐܘܪܚܗ ܟܠ ܐܢܝܢ ܕܟܬܒܘ ܗܘܘ ܡܕܝܢܬܐ
ܒܡܫܝܚܐ ܫܡܥܘ. ܡܛܠ ܕܐܝܟܢ ܫܡܠܝ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܫܡܥ ܗܘܐ ܡܟܝܢܘܢ ܕܐܦܪܫܝ
ܠܗ. ܕܗܘܐ ܫܡܥܘ ܡܟܬܒܐ ܗܘ ܕܫܡܥܬܐ. ܘܟܬܒܗ ܗܘܐ ܥܠ ܐܓܪܬܐ ܠܟܬܒܬܐ ܗܕܐ. ܘܠܐ ܢܦܩܝܢ
ܡܕܝܢܬܐ ܡܟܝܠ ܓܢ ܦܫܝ ܫܡܫ ܡܛܠܬܗ ܕܗܕܐ. ܠܐܝܟܢܐ ܟܢ ܗܟܢܐ ܐܚܘܢ ܕܐܢܫܐ
ܘܐܘܪܚܐ. ܡܛܠ ܕܟܬܒܘܢ ܗܘ ܫܡܫ. ܡܟܝܠ ܦܫܝܛܐ ܡܟܫܦ ܟܠܗܘܢ ܡܢ ܫܡܫ.
ܘܐܟܠܘܢ ܐܦ ܐܘܪܚܐ ܠܓܠܝܬܐ. ܘܫܡܥܬܐ ܕܐܓܪܬܐ ܕܫܕܪ ܐܢܐ ܟܢ ܫܟܘܫ ܟܟܝܬܐ
ܕܦܫܘܫ ܘܟܝܬܐ ܕܐܬܦܫܬܐ ܟܠܐ ܡܟܫܘܫ ܡܫܟܢܬܐ. ܫܠܘܡ ܕܝܢ ܕܐܬܦܪܫ